

OTSOOMI GUNITE

 SISMANGOLIO
MEGANO

SIEMENS

ΚΛΕΙΣ

315

ΤΗΣ

ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

ΗΤΟΙ

τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος (Μετζελέ) συμπληρωμένου ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Σερῆ περὶ διαθηκῶν καὶ κληρονόμιων, τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, τῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐμπορικῆς Δικονομίας, τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου μετὰ τοῦ Παραρτήματος αὐτοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ Κώδικος, τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τῶν Νόμων περὶ Γαιῶν, Βακουφίων, Τελωνείων, Μεταλλείων καὶ Λασῶν, τῶν Κανονισμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, τοῦ Ὄργανικοῦ Νόμου τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.,

ΥΠΟ

ΜΙΑΤΙΑΔΟΥ Γ. Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΥ

διδάκτορας τῶν νομικῶν ἐπιστημῶν.

Le meilleur ouvrage sans table analytique
est le désespoir de l'homme du cabinet
et du juriscousulte.

TROPLONG.

Ἀδείχ τοῦ Ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1882.

Τύποις Βουτυρά καὶ Σ/αγ.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι ἰδιόχειρον
ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως θεωρεῖται κλοπι-
μαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν Νόμον.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνατύπωσις καὶ μετάφρασις.

Μη. Καρβουνοῦ

*Εὐδικτῆς χατέουσι θεμιστοπόλοισιν ἄρωγδὸν
Δέλτον Μιλτιάδης τήνδε Καραβοκυρὸς
Γράψε δικῆς θεράπων, γεραροῦ δ' ἀνέθηκε τοκῆος
Τῇ μνήμῃ μακάρων ἐς δόμον οἰχομένου.*

ΕΤΕΡΟΝ.

*Χαῖρέ μοι, ὦ μάκαρ ἅπτα Γεώργιε, χαῖρε μάλ' αὖτις!
Ὅς καὶ ζωὸς ἐδὸν Πάτρῃ δρεῖα ἔης,
Νῦν δὲ θανάων τελέθεις μέγα φέρτερος, οὐνεκα δέλτος
Σεῦ ἔνεχ' ἠδ' ἀγὰς εἰσίδειν ἁέλου.*

ΤΗ,

ΜΑΚΑΡΙΑ, ΨΥΧΗ,

ΤΟΥ

ΠΡΟΣΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΜΟΙ ΠΑΤΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΥ

ΙΕΡΟΝ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ Γ. Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀυτοκρατορίας ἡ νομοθεσία αὐτῆς ἀπετελείτο ἐκ τῶν παραγγελημάτων τοῦ Κορσάρου καὶ τινῶν ἐν ἐνεργείᾳ Καρολισμῶν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1839 ὁ ἀειμνηστός Σουλτάνος Ἀβδὸνλ Μεζίτ ἐρεκαίρισε διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Ἀυτοκρατορίαν νέους Θεσμοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ταλιμάτιον» μεταρρυθμίσεις, ὅπως παράσχη εἰς τὰς Ἐπαρχίας, αἰτίνας ἀποτελοῦσι τὸ Ὑψηλὸν Κράτος Του, ὡς ἔλεγεν ἐν τῷ Ἀυτοκρατορικῷ Ἀυτοῦ Χάττι Σερῖφ, τῷ ἀναγνωσθέντι ἐν Γκιουλχανὲ παρηγορικῶς τὴν 3 Νοεμβρίου 1839 (26 Σαπάρ 1255), τὰ ἀγαθὰ καλῆς διοικήσεως ἦτοι ἰσχὺν, πλοῦτον, εὐδαιμονίαν καὶ ἡσυχίαν.

Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἦτοι τὸ 1840 ἐδημοσιεύθη ὁ Παιδικὸς Κώδιξ, ἐπῆλθον δὲ μέχρι τοῦ 1846 διάφοροι Καρολισμοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ταλιμάτ, ἀφορῶντες τὴν διοικητικὴν ἀνοργάνωσιν τοῦ Κράτους.

Τὸ 1850 εἶδε τὸ φῶς ὁ Ἐμπορικὸς Κώδιξ.

Ἄλλ' ἡ οὐσιωδεστάτη μεταρρύθμισις τῆς Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας ἐγένετο διὰ τοῦ περιλαλήτου Χάττι Χουμαγιούν τῆς 18 Φεβρουαρίου 1856 (10 Δζεμαζιουλαχῆρ 1272). Ἐκτοτε ὅλον ἐν νέοι Νόμοι διαδέχονται ἀλλήλους, ὧν τινες οἱ κυριώτεροι εἰσιν οἱ ἐξῆς:

Τῆ 7 Ραμαζάν 1274 (21 Ἀπριλίου 1858) ἐδημοσιεύθη ὁ Νόμος περὶ γαιῶν. Τῆ δὲ 9 Σεβὰλ 1276 (18 Ἀπριλίου 1860) ἀνεφάνη τὸ Παράρτημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου.

Τῆ 27 Ρεβιοῦλ Ἀχῆρ 1278 (1862) ἤρξατο ἡ ἐκδόσις τοῦ πρώτου περὶ χαρτοσήμου Νόμου.

Τῆ 10 Ρεβιοῦλ Ἀχῆρ 1278 ἐτέθη εἰς ἐρέργειαν ἡ Ἐμπορικὴ Δικονομία, τὸ 1864 ἐδημοσιεύθη ὁ Ναυτικὸς Κώδιξ, τὸ δὲ 1868 οἱ Κανονισμοὶ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρὸς δὲ τῆ 13 Σεφὲρ 1284 (23 Μαΐου 1868) καὶ ὁ νόμος περὶ χορηγίας τοῦ δικαιώματος ιδιοκτησίας ἀκινήτων εἰς τοὺς ξένους, τῆ δὲ 11 Ρεβιοῦλ ἔββελ 1284 (20 Ἰουνίου 1868) τὸ πρωτόκολλον τὸ παρέχον ἐπὶ ὅροις τισὶ τὸ δικαίωμα ἀκινήτου ιδιοκτησίας εἰς τοὺς ξένους ὑπηκόους.

Τῆ δὲ 8 Ζιλχίτζε 1285 (10 Μαρτίου 1869) ἤρξατο ἡ δημοσίευσίς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος κατὰ φυλλάδια, ὧν ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε 16 κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἐλπίζεται δ' ὅτι προσεχῶς δοθήσεται πέρας εἰς τὴν πολὺτιμον ταύτην κωδικοποίησιν τοῦ Ἀστικοῦ δικαίου παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς.

Τῆ 2 Ρεδζέπ 1296 (9 Ἰουνίου 1295) ἐδημοσιεύθη ἡ Πολιτικὴ Δικονομία, ἐπηρεολούθησαν δὲ τῆ 5 Ρετζέπ 1296 (12 Ἰουνίου 1295) ἡ Ποινικὴ Δικονομία, τῆ δὲ 27 Ἀεμαζιοῦλ Ἀχῆρ 1296 (5 Ἰουνίου 1295) ὁ ὀργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογραφείων, ὁ νόμος περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων καὶ πλη-

θὺς ἄλλη τομοθετημάτων σπουδαίων συμπληρουμένων τὴν Ὀθωμανικὴν Νομοθεσίαν. Καθ' ἐκάστην δὲ νέου δημοσιεύονται νόμοι πληροῦντες τὰ ὑπάρχοντα χάσματα τῆς Ὀθωμανικῆς τομοθεσίας ἢ ἐρμηνεύοντες ἢ τροποποιούντες τοὺς ὑπάρχοντας νόμους.

Ἄλλ' ὅλη αὕτη ἡ τομοθετικὴ ὕλη κεῖται διεσπαρμένη τῆ δε κάκεισε φύρδην μίγδην τουρκιστὶ ἐν 4 τόμοις, οἵτινες ἀξάνοντες ὅλον ἐν τὸν ἀριθμὸν ἀποτελοῦσι τὴν ἐπίσημον Συλλογὴν τῶν Νόμων τοῦ Κράτους συντεταγμένην κατὰ χρονολογικὴν τάξιν κατ' ἀνάγκην, καὶ ἐπομένως ἐστίν, ἵνα μὴ τι ἄλλο εἴπω, δύσχρηστος τῷ μέλλοντι καὶ χρήζοντι τὰ συμβουλευθῆ ταύτην.

Αἱ γερόμεναι δημοσιεύσεις τῶν νόμων τούτων ἑλληνιστὶ δὲν διέφυγον δυστυχῶς διὰ διαφόρους λόγους τὸ σύστημα τῆς φύρδην μίγδην δημοσιεύσεως αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ δημοσιεύσεις αὗται δυνατὸν μὲν γὰρ ὡσι πλήρεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εὐχρηστοὶ καὶ εὐπρόσιτοι καὶ αὐτοῖς ἔτι τοῖς ἀληθέσι μύσταις τῆς θεᾶς Θέμιδος.

Εἰς τὸ χάος οὕτως εἰπεῖν τοῦτο τῆς τομοθετικῆς ταύτης ὕλης δὲν πρέπει γὰρ λησιμορήγη τις γὰρ προσθήκη τὴν ἐν αὐτῇ ὑπαρξίν ἀραμιξ τῶν κατηγορηθέντων ἢ τροποποιηθέντων νόμων, τὴν ἑτεροδικίαν τῶν ξένων, ἧς ἕνεκα ἴδια ὑπάρχουσι μὲ ἐιδικοὺς νόμους δικαστήρια τόσα, ὅσαι αἱ ἐν Ἀνατολῇ ξέσαι ἐθνικότητες, τὰ διὰ τοὺς ξένους Μικτὰ Ἐμποροδικεῖα συστάτα πρό τινας συνεπελα συνεννοήσεως τῶν ἐν Κων-

στατινουπόλει ξένων Πρεσβειῶν μετὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης καὶ τέλος τὰ καθαρῶς Ἐκκλησιαστικὰ καὶ τὰ Μικτὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια δι' ἐκάστην ἰδίαν τῶν Χριστιανικῶν καὶ Ἰουδαϊκῶν ἐθνικοτήτων τῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερτήσεως, ἅτινα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδιαζόντων ἐκάστη αὐτῶν νόμων δικάζουσι περὶ συνάψεως γάμου καὶ μηστείας καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν, περὶ διατροφῆς, περὶ προικῶς, διαθηκῶν, ἀφιερωτηρίων, Μοραστηρίων, κληρικῶν ἐν γένει κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς τοιοῦτον λαβύρινθον νομοθεσίας ἀπαιτεῖται ἀληθῶς μίτος τῆς Ἀριάδνης πρὸς διευκόλυντον τῆς χρήσεως αὐτῆς· τοιοῦτό τι σκοπεῖ ἢ κατ' ἀλφραβητικὴν καὶ λεξικογραφικὴν τάξιν συντάξαι τοῦ παρόντος πορῆματος, ὅπερ τοῦτου ἔνεκα καὶ ἐπεκλήθη **Κλεις τῆς συνήθους Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας.**

Ἐν τῇ **Κλειδι** ταύτῃ χάριν τῶν φίλων ὁμογενῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἰδίως καὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου τυχῶν καὶ τῶν εὐχῶν τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ ἐν γνώσει αὐτῆς περιέλαβον ἐν ἐκτάσει περὶ τῆς θεομοθεσίας τῆς ἀφορώσης τὰ δίκαια τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν Μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν καὶ τοῦ κλήρου ἐν γένει τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, περὶ γάμου καὶ μηστείας καὶ τῶν κωλυμάτων αὐτῶν, περὶ διαζυγίου καὶ τῶν λόγων αὐτοῦ, περὶ προικῶς, περὶ διαθηκῶν, περὶ Μοραστηρίων, περὶ καθαρῶς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Μικτῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κτλ. κτλ. κτλ. Εἰς ταῦτα προσετέ-

θησαν χάριν πλειονος ἐγκολλας καὶ μειζοτος διαδόσεως καὶ διαγράμματα κωλυμάτων γάμου, προικοσυμφώνου καὶ διαθηκῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων περὶ κνώσεως ἢ λύσεως γάμου καὶ μηστείας, περὶ λήψεως καὶ ἐπιτροφῆς προικῶς καὶ τέλος περὶ διαθηκῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τε Κατορισμῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἰσχυρότος ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου, τοῦ Κατορικοῦ Δικαίου καὶ τῶν Πατριαρχικῶν Συνοδικῶν Ἐγκυκλιῶν καὶ ἀποφάσεων, ὡς δηλωθήσεται καὶ δι' ἰδιαιτέρας Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου συστατικῆς τοῦ παρόντος πορῆματος συνωδᾶ Συνοδικῆ ἀποφάσει γενομένη ἐν τῇ κατὰ τὴν 1 Μαΐου 1882 συνεδριάσει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Πολλαχού τῆς **Κλειδὸς** κατεχώρησα αὐτολεξεί ἐκ συλλογῆς ἰδιαιτέρας μου τὰ κείμενα δυσπροσίτων καὶ δυσσερέτων, ἀλλὰ μὴν χρησίμων Κατορισμῶν. Διαταγμάτων, Ἐγκυκλιῶν ὑπουργικῶν καὶ ἀποφάσεων περὶ σπουδαιοτάτων ζητημάτων, Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Ἐγκυκλιῶν καὶ ἀποφάσεων, πρὸς δὲ καὶ μεταφράσεις Βερατιῶν Πατριαρχικῶν, Μητροπολιτικῶν καὶ ἐπισκοπικῶν, ὡς ἔχουσιν ἤδη, κτλ. κτλ. κτλ.

Περὶ τῆς ἀφορμῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται τὸ παρὸν πορῆμα, ἰδοὺ τί γράφω ἐν τῇ ἀπὸ 25 Μαρτίου ε.ε. ἀγγελίᾳ μου.

Αἱ τέως διὰ διαφόρους λόγους ἀτελεῖς ἐκδόσεις τῆς ἐν ἰσχύϊ Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας, ἢ μὴ πλήρης κω-

δικοποίησις αὐτῆς, ἢ μὴ ἀνακάρθασια αὐτῆς καὶ τέλος ἢ ἔλλειψις γενικοῦ καὶ πλήρους αὐτῆς εὐρετηρίου «εἰς δευτὴν περιήγουσι θέσιν τὸν μέλλοντα τὰ προσφύγη εἰς τὰς ἐκδόσεις ταύτας πρὸς εὐρεσιν τῆς λύσεως ρομικοῦ τιμος ζητήματος».

«Πλέον ἢ ἀπαξ εὐρέθη· εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἐν τῷ καθημερινῷ βίῳ, πρὸς δ' ἀπαλλαγὴν μὲν ἐν τῷ μέλλοντι ἐπεχέλθησα τὰ σημειῶ ἐν ἰδίῳ χάρτη ἀλφαριθμητικῶς καὶ ἀναλυτικῶς τὴν λύσιν τῶν ἐκάστοτε προβαλλομένων ζητημάτων μετὰ μνείας ὅτε μὲν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τῆς κωδικοποιηθείσης ἐν ἰσχυρῇ Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας, ὅτε δὲ τοῦ ἐκδότου τῶν μηκέτι κωδικοποιηθέντων Νόμων ἐκ τοῦ Σσερὶ λαμβανομένων. Τὴν ἔλην ταύτην βραδύτερον ἐπηύξησα ἐν ὧραις ἀπομνηστικῶς ἐπὶ τῇ στερήσει πολυκλαύστου προσώπου οἰοῦντι ἀνακούφιαν τινὰ εὐρισκῶν ἐν συστηματικῇ τινι ἐργασίᾳ ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας».

«Φίλοι διαπρεπεῖς ἰδόντες κατὰ τύχην τὴν συνειλεγμένην ταύτην ἔλην ἐπέμειναν προτρέποντες εἰς τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς, γρογοῦντες ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Νομοθεσία καθίσταται οὕτω προσιτὴ καὶ εὐχρηστος τοῖς φίλοις ὁμογενέσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆς Θέμιδος λειτουργοῖς, καὶ ἰδιαίτῳ τῶν νέοις δικαστικοῖς λειτουργοῖς τοῦ Κράτους καὶ δικηγόροις. Ταῖς φιλικαῖς ταύταις ὑπέκωκον προτροπαῖς ἐταξίθευσά τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἔλην λεξικογραφικῶς οὕτως, ὥστε εἰς ἐκάστην συνήθη λέξιν τ' ἀπαρτῶσι πᾶσαι αἱ σχετικαὶ ρομικαὶ διατάξεις», οὕτω δ' ὁ χρήζων τῆς λύσεως ρο-

μικοῦ τιμος ζητήματος ἀνευρίσκει αὐτὴν ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς λέξεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὸν τίτλον τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Τὸ πόνημα τοῦτο πρωτότυπον ὄν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην μέλλον τὰ περιέχει ἔλην καὶ μέλλον τὰ ἢ πολύτιμος ὁδηγὸς καὶ σύμβουλος ἰδίως τοῖς δικηγόροις, τοῖς δικαστικοῖς λειτουργοῖς τοῦ Κράτους, τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ ιεροῦσι, ταῖς Δημογερονταῖς καὶ ἐν γένει παρτὶ κατοίκῳ τῆς Ἀυτοκρατορίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς κατοίκοις καὶ δικηγόροις τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος διὰ ζητήματα ρομικὰ ἀφορῶντα τοὺς κατοίκους τῶν ἐσχάτως αὐτῇ προσαρτηθειῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, τὸ τοιοῦτο, λέγω, πόνημα δὲν ἀξιοὶ τὰ ἢ τέλειον, πλήρες καὶ ἀναμάρτητον· πολλοῦ γὰρ καὶ δεῖ ὁ χρόνος ὁ πολύτιμος σύμβουλος κατὰ τὸν θεῖον Πλούταρχον καταστήσει αὐτὸ τελειότερον καὶ πληρέστερον.

Ἄλλὰ καὶ οὕτως ἔχουσα ἡ **Κλεις** χρησιμεύσει, ἐλπίζω, παρτὶ ἀναγνώστη αὐτῆς, ὡς χρησιμώτατος ἐστὶν ὁ ἀναλυτικὸς πίναξ ἐν παρτὶ βιβλίῳ, περὶ οὗ (πίνακος) τῆς χρησιμότητος ἰδοὺ τί ἔγραψε πρὸ ἐτῶν μέγας τις νομοδιδάσκαλος. «On a souvent dit et répété que le plus mauvais livre avec une bonne table peut servir à quelque chose, tandis que le meilleur ouvrage sans table analytique est le désespoir de l'homme du cabinet et du jurisconsulte.» Ἄν τοιαῦτά τινα ἐφρόνει καὶ ἔγραφε περὶ ἐνὸς μόνου βιβλίου, τί δὲν θὰ ἔλεγε καὶ ἔγραφε περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ παρόν-

τος ποιήματος ἀπέναντι τῶν φύρδην μίγδην γενομέ-
των συλλογῶν τῆς συνήθους ὀθωμανικῆς Νομοθεσίας
καὶ τῶν σποράδην κειμένων συμπληρωτικῶν νόμων
καὶ Κατανομιῶν αὐτῆς ;

Ἐπὶ τοιαύταις χρησταῖς ἐλπίσι καὶ ἐγράφη εἴθε
δὲ χρησιμεύσειε καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τοῖς φίλοις ὁμο-
γενέσι.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1882.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ Γ. Μ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΣ.

ΒΕΒΗΓΗΣΙΣ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Οι ἀριθμοὶ δηλοῦσι τὰ ἄρθρα τῶν Νόμων εἰς οὓς γίνεται ἡ παραπομπή, τὰ κεφάλαια ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα τοιοῦτα τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἄλλα ἀλφαβητικὰ στοιχεῖα ἄνευ τῶν ἐξηγῶνται ὡς ἐξῆς :

Α. Κ.	Ἄστικός Κώδηξ.
Conc. S. J.	Concordance de Saint Joseph.
Χ. Σ.	Χάττι Σερίφ.
Χ. Χ.	Χάττι Χουμαγιούν.
Ο. Δ.	Ὄργανισμὸς Δικαστηρίων.
Π. Δ.	Πολιτικὴ Δικονομία.
Ἐκτ. Ἀπ.	Ἐκτελέσεως Ἀποφάσεων Νόμος.
Ε. Δ.	Ἐμπορικὴ Δικονομία.
Ε Ν.	Ἐμπορικὸς Νόμος.
Π. Ε. Ν.	Παράρτημα Ἐμπορικοῦ Νόμου.
Π. Ν.	Ποινικὸς Νόμος.
Ποιν. Δ.	Ποινικὴ Δικονομία.
Ο. Σ.	Ὄργανισμὸς Συμβολαιογράφων.
Ν. Κ.	Ναυτικὸς Κώδηξ.
Ο. Ρ.	Ὄργανικὸς Νόμος Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας.
Ο. Ρ. Π.	Ὄργαν. Νόμου Ἀνατ. Ῥωμ. Παράρτημα.
Ν. Γ.	Νόμος Γαϊῶν.
Ν. Δασ.	Νόμος Δασῶν.
Καν. Βακ.	Κανονισμὸς Βακουφίων.
Ν. Μετ.	Νόμος Μεταλλείων.
Καν. Σχ. Συν.	Κανονισμὸς Σχηματισμοῦ Ἱερῶν Συνόδου.
Καν. Ἐκλ. Ἀρχ.	» Ἐκλογῆς Ἀρχιερέων.
Καν. Ἐκλ. Πατρ.	» » Πατριάρχου.
Καν. Μικ. Συμβ.	» Μικτοῦ Συμβουλίου.
Ἐγκ. Ὑπ. Δικ.	Ἐγκύκλιος Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.
» » Ἐσ.	» » Ἐπιτοτερικῶν.
» Βεζ.	» Βεζυρικῆ.
Ἀρμ. Βιβ. τίτλ.	Ἀρμενόπουλος Βιβλίον τίτλος.
Καν. Διμ. Κωνστ.	Κανονισμὸς Διμῆνος Κων(πόλεως).
Νομ. Τυπ.	Νόμος Τύπου.
Νομ. Τυπογρ.	Νόμος Τυπογραφείου.
Καν. Βακ. Οἰκ.	Κανονισμὸς Βακουρικῆς Οἰκίας.
Συντ. Ρ. καὶ Π. Α. 1.	Σύνταγμα τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ὑπὸ Ῥάλλη καὶ Ποτλή. Τόμ. Α', σελ. 1.

ΚΛΕΙΣ

THE

ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ.

Ἄθαρειῶν ὄρισμός. Ν. Κ. 241. διάκρισις 242 εἰς α) κοινὰς ἢ γενικὰς, ὧν ἀπαρίθμησις 245, β) μερικὰς ἢ εἰδικὰς, ὧν ἀπαρίθμησις 246, ἐξαιρέσις 247, 248. Κανονισμὸς συνωδῶ συμβάσει ἢ Νόμῳ 243· τίς φέρει τὴν εὐθύνην τῶν κοινῶν καὶ τίς τὴν τῶν μερικῶν; 244· ἀρμόδιον δικαστήριον τὸ Ναυτοδικεῖον Π. Ε. Ν. 30· ἀγωγῆς ἔνστασις ἀπαράδεκτου τίς Ν. Κ. 250· ἀγωγή δέον νὰ γείνη ἐντός 5 ἐτῶν ἢ 31 ἡμερῶν 276. 282· ἐλεύθερον· ὁ ὅρος οὗτος τίνας συνεπείας ἔχει 251.

Ἀδδελλῶν κλέπτου τιμωρία. Π. Ν. 224.

Ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων βλάβης ἢ καταστροφῆς τιμωρία. Π. Ν. 133.

Ἀγαλμάτων ἰδὲ Μνημείων τέχνης.

Ἀγγαρεία δὲν ἰσχύει σήμερον καὶ ἡ ἐπιβολὴ αὐτῆς τιμωρεῖται· συγχωρεῖται μόνον ἐξαιρετικῶς δι' ἔργα δημοσίας ὠφελείας ἢ ἐπείγοντα δυνάμει νόμου κηρυχθέντα Π. Ν. 110.

Ἀγίου Ὄρους ἐκκλησιαστικὴ ἐξάρτησις ἀπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ καὶ Ἀγίου ὄρους Συντ. Ρ. καὶ Π. Ε. 131. (Ἰδὲ Δίκαια Πατριαρχείου, Κληρικοῦ¹.)

1) Μηκέτι βυθμισθέντων διὰ νέου ὀριστικοῦ Κανονισμοῦ τῶν κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀπέσχουμεν δημοσιεῦσαι τι μεταβάλλον τὸ καθεστώς.

Ἄγκυρας τοποθέτησις τῆ ἐπιβλέψει τοῦ πλοιάρχου ἐστὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ Ν. Κ. 42.

Ἄγνοιαι δεδικαιολογημένης γεγονότος τινὸς συνέπειαι Α. Κ. 1655.

Ἀγοραπωλησία πλοίου I διαιρεῖται εἰς α) ἐκουσίαν Ν. Κ. 3, 8, β) δικαστικὴν 10. II μέρους ἢ ὅλου πλοίου εἶναι ἄκυρος μὴ γενομένη διὰ δημοσίου ἐγγράφου 3. III μέρους μόνον ὀθωμανικοῦ πλοίου παρὰ ξένου εἶνε ἀδύνατος 1. ἐπὶ ποινῆ δημοσίου 2. IV πότε ἀποσβέννυσι τὰς καταδιώξεις τῶν δανειστῶν τοῦ πλοίου; 7, 8.

Ἀγοραπωλησίας I ὁρισμὸς Α. Κ. 105. II Διαιρέσεις κατὰ τύπους 1^{ον} συνωμολογημένη 105, 106. δυναμένη εἶναι α) ἔγκυρος 108. β) πλημμελής 109, πότε γίνεται ἐκτελεστή 366, γ) ἐκτελεστή διαιρουμένη εἰς μετακλητὴν, ἀμετάκλητον λόγῳ ὄρου τινός, ἀκυρώσιμον καὶ μὴ 367, 113—116, 300—335. δ) τελεία 117. ε) ἐξηρητημένη 111, 112. ς) ἐπὶ προθεσμίᾳ ὠρισμένη 245—250. ζ) ἀπόλυτος 251, πῶς ὀρίζεται καὶ τί κύρος ἔχει 1483. 2^{ον} ἄσυνωμολόγητος 107, 110. 3^{ον} πώλησις ἐπὶ ἐξωνήσει 118. 4^{ον} πώλησις δεσποτείας 119. Ως ἐκ τοῦ ἀντικειμένου δὲ Α κυρίως πώλησις, ἐν ἣ τὸ ἰσχύμιον εἰς χρήματα 120. Β. Ἀργυραμοιβικὴ 121. Γ. Ἀνταλλαγῆ, ἥς τὸ τίμημα πρᾶγμα 122. Δ. Πώλησις ἐλπίζομένου πράγματος τοῖς μετρητοῖς 123. Ε. Κατ' ἀποκοπὴν 141. III Στοιχεῖα ἐπὶ ποινῆ ἀκυρότητος. Α^{ον} Ἰκανότης νομικὴ τοῦ πωλητοῦ 361, 362. Β^{ον} Ὑπαρξίς τοῦ πωλουμένου καὶ δικπραγματεύσιμον αὐτοῦ 363, 364. Γ^{ον} Κυριότης ἐπὶ τοῦ πωλουμένου ἢ ἰδιότης τοῦ πωλοῦντος 365, 368, 378. Δ^{ον} Ἐλλειψίς τινος τῶν ὄρων τῶν διαλυτικῶν τῆς πωλήσεως, ἢ ἀπραξία ἢ πληρωσις αὐτῶν 300, 360, 393, 395. Τ' ἄλλα δὲ στοιχεῖα εἰσι 1^{ον} Ἀμοιβαία συναίνεσις τῶν μερῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος 177—180, ἐκδηλουμένη, οὐχὶ πανηγυρικῶς, εἰς χρόνον πα-

ρελθόντα 167—172, λόγῳ ἢ ἐπιστολῆ 173, ἢ νεύματι 174, ἢ ἐμπράκτως 175, παραδείγματα 169, 172, 175—180. II μονομερῆς συναίνεσις ἀνακαλεῖται πρὸ τῆς παραδοχῆς μόνον παραδείγματα 181—185. μετὰ δέ, μόνον κοινῆ συναίνεσει 190—194, ἄλλως ἢ διάλυσις χωρεῖ μόνον διὰ τὰ ὑπάρχοντα πράγματα 195. Ἡ συναίνεσις δύναται νὰ ᾖ καὶ ὑπὸ ὄρους ὡς ὑπὸ κατάσχεσιν, ὑποθήκευσιν, ῥαφῆν κτλ. 186—189. 2^{ον} Ἡ ὕπαρξις τοῦ πωλουμένου 197, 205, 208. Ἐξαιρέσειν ἀποτελοῦσιν οἱ καρποί, ἄνθη, κτλ. καθόσον καὶ μὴ ἀναφανέντες πωλοῦνται 205—207. 3^{ον} Παράδοσις δυνατὴ τοῦ πωλουμένου 198. Διάφοροι τρόποι παραδόσεως αὐτοῦ 263—276. Πλοῖον βυθισθὲν καὶ ζῶον δραπετεύσαν οὐ πωλοῦνται 209. 4^{ον} Τὸ πωλούμενον νὰ ᾖ ἐν τῇ συναλλαγῇ 127, 199, 210—212. 5^{ον} Τὸ πωλούμενον μετὰ τῶν παρακολουθημάτων κατ' εἶδος 230 ἢ ἀχωρίστων 231 ἢ σταθερῶς προσκεκολλημένων 232, ἢ μνημονευομένων ῥητῶς 233, ἢ γενικῶς 234, ἢ παραχθέντων μετὰ τὴν πώλησιν 235, δέον νὰ ᾖ γνωστὸν καὶ ὠρισμένον 200, διὰ περιγραφῆς 201, διὰ δείξεως 202, ἢ προτέρας γνώσεως 203, καὶ τὸ αὐτὸ κατὰ ποσὸν καὶ οὐχὶ ἄλλο 204—213, 222. ἄλλως ἐπὶ μὲν ποσῶ τὸ ἔλαττον δύναται διαλυθῆαι τὴν πώλησιν 229, τὸ δὲ πλεον ἀνήκει τῷ πωλητῇ ἢ ἀγοραστῇ 223, 224 ἐπὶ ἀποζημίωσει 225, 226 π. χ. ὡς, ἀδύνατοι, πύραυρον, γήπεδον, ὕψασμα, ἐπὶ δὲ ὁμάδος ἢ πώλησις ἄκυρος π. χ. ποίμνιον 227, 228. Δύναται δὲ τὸ πωλούμενον νὰ ᾖ ἢ ὅλον ἢ μέρος ὠρισμένη ἢ ἰδανικὴ καὶ ἀνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγκυρίου 214, 216. 6^{ον} Ὁ ὁρισμὸς τοῦ τρόπου τῆς πωλήσεως κατ' ἀποκοπὴν διὰ κοιλῶν, ζυγίσεως, ἀριθμήσεως, διὰ πῆχεως ἢ κατὰ στρέμματα 217—221. 7^{ον} Τίμημα ὠρισμένον κατ' εἶδος καὶ ὑποδιαιρέσει 237—240. δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ τῶν ὑποδιαιρέσεων τοῦ εἶδους ἐκτὸς ἀπαγορεύσεως τῆς συνηθείας 244. ἂν τὸ τίμημα εἶνε εἰς γρόσια, ἢ πληρωμὴ γε-

νήσεται εἰς πᾶν νόμισμα μὴ ἀπηγορευμένον 241. ὁσάκις ὀρίζεται τὸ εἶδος τοῦ τμήματος, μόνον εἰς τοῦτο δύναται νὰ γίνη ἡ πληρωμὴ 242. Τὸ τμήμα κινδυνεύει διὰ τὸν πωλητὴν 252, τὸ δὲ πωληθὲν διὰ τὸν ἀγοραστὴν 253. Περιστάσεις αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τοῦ τμήματος καὶ τοῦ πρᾶγματος μετὰ τὴν πώλησιν πῶς ρυθμίζονται 254—256. IV) Διαλύσεως λόγοι ἤτοι ἀντικειμένου ἐλαττώματα καὶ συνέπειαι αὐτῶν 336—355. Ἰδὲ *Ἐλάττωμα πωλουμένου*. V) Διαφόρων πωλήσεων κῦρος καὶ συνέπειαι πωλήσεως 369—379. VI) Δύναται νὰ ὑπάρξῃ πώλησις παρ' ἀσθενοῦς ἐπιθανατίου πῶς καὶ συνέπειαι αὐτῆς 393—395. Ἰδὲ καὶ *πώλησις*.

Ἄγορᾶς χαρακτηρισμὸς ὡς πρᾶξεως ἐμπορικῆς ἢ μὴ. Π. Ε. Ν. 28, 29. συνέπειαι διὰ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου 35. ἐμπορικῆς ἀπόδειξις διὰ πάντος νομίμου μέσου Ε. Ν. 69. κατ' ἐξαιρέσιν ἐπὶ μικτῶν ὑποθέσεων ἀπαγορεύεται ἡ μαρτυρικὴ ἀπόδειξις κατὰ τὴν περὶ ταύτης σταθερὰν νομολογίαν τοῦ Α' τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κων/πόλεως βῆσιν ἔχουσαν συνεννόησιν τῶν Πρεσβειῶν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἀπαρρέουσαν ἐκ τῶν συνθηκῶν. ἀρθ. 9 Ῥωσικῆς συνθήκης ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1829 ἰδὲ *Μαρτυρικὴ*.

Ἄγοραστῆς τί ἐστὶν Α. Κ. 161. εἰς τί ὑποχρεοῦται, ὄντων δύο ἀγοραστῶν 1113.

Ἀγύρευσις εἰσαγγελέως Ο. Δ. 71 ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ μὲν εἰς τινὰς ἀστικὰς δίκας 65, ἐκούσια δ' εἰς τινὰς ἄλλας 66, εἰς τινὰς ὑποβάλλεται διατυπώσεις 67—71, ὑποχρεωτικὴ δ' εἰς πᾶσαν ποινικὴν δίκην 56. 58. Ἰδὲ καὶ *Εἰσαγγελέως*.

Ἀγρόματος πῶς ποιεῖ συμβόλαιον ἐπίσημον Ο. Σ. 18.

Ἄγρας μέσα Α. Κ. 1292 καὶ στοιχεῖα 1^{ον} ἄγριον καὶ οὐχὶ ἡμερῶν ζῶον 1293. 1294. 2^{ον} ἀπροσπέλαστον 1295. Κυριότης πότε ὑπάρχει 1296. 1298. 1299. διὰ τῆς συλλή-

ψεως πάντως, ὅθεν ὁ ἀποπειραθεὶς, ἀλλὰ μὴ συλλαβῶν οὐκ ἔστι κύριος 1302—1304.

Ἄγριοχόρτου κυριότης καὶ χρῆσις ἀνήκει τῷ ἰδιοκτῆτῃ ἀγροῦ Ν. Γ. 11.

Ἄγροτικά κτήματα ἰδὲ *Βακουφίων*.

Ἄγροφυλάκων ὡς δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑπαλλήλων καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότης Ποιν. δ. 16, ἐξάρτησις 17.

Ἄγχιπλοῦας (ἀκτοπλοῦας μικρᾶς ἐπὶ) γίνεται φόρτωσις καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος Ν. Κ. 44, ἀλλ' ὁ φορτωτὴς ὑποχρεοῦται καὶ εἰς συνεισφοράν 263 § 2. Ἰδὲ *Συνεισφορᾶς*.

Ἄγωγῆς I) παραπομπῆς χρονολογία κέμνει νὰ τρέχωσιν οἱ τόκοι Π. Ε. Ν. 99. II) διαδίκων καὶ ἀντικειμένου αὐτῆς ὄρισμός Α. Κ. 1613. 1614. Προσόντα 1^{ον} κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα α) διαδίκων 1616—1618, β) αἰτήσεων 1619—1629, γ) ἄγωγῆς 1630. 2^{ον} κατὰ τὴν Ἐμπορικὴν Δικονομίαν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1—5. 3^{ον} κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν. Γραφὴ ἐπὶ χαρτοσήμου Π. δ. 15, περιεχόμενον 16, ἐγχειρίσις εἰς τὸ δικαστήριον α) κατοικίας, διαμονῆς ἢ συναλλάγματος 17. 18, β) κυρίας ἄγωγῆς 18, καταχώρησις 19, ἐκδίκασις 1, παρεμπιπτούσης ἄγωγῆς ἄμισος διαδικασία 58. III) εἶδη κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν Α) δημοσίας ποινικῆς, Β) πολιτικῆς α) κατάταξις καὶ ἐνέργεια Ποιν. Δικ. 1, β) παραγραφῆς τρόποι 2, γ) διαδικασία καὶ ἀναστολὴ 3, δ) παραίτησις καὶ συνέπειαι 4. Γ) ἀποζημιώσεως ἐπὶ συκοφαντίᾳ χώρα κατὰ τῶν μηνυτῶν οὐχὶ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους Ποιν. Δικ. 292. ἀρμοδιότης δικαστηρίου καὶ χρόνος εἰσαγωγῆς καὶ ἔνστασις ἀπαρδέκτου 293, ἐκδίκασις 301. IV) Διεκδικητικῆς κατ' ἀκινήτου ἢ πλοίων ἢ ἐπίπλων δημοπρατουμένων χώρα πότε ὑπάρχει. Καν. ἐκπ. Ἀκιν. τῆς 27 Σαβᾶν 1286 ἀριθ. 13. Ν. Κ. 24. 25.

Ἄγωγιαστηρίου ὄρισμός Ε. Ν. 61, προσόντα 62, χαρ-

τόσημον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐπὶ πληρωμῇ προστίμου 3 % Ν. χαρτ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873. 11 § 1. 13.

Ἀγωγιάτου Α τίνα καθήκοντα καὶ εὐθύνη Ε. Ν. 63. 66., ἀπαλλαγὴ αὐτῶν πότε χωρεῖ 64. 65. Β ἀγωγῆς παραγραφὴ πότε ὑπάρχει 68.

Ἀδείας I δικαστικῆς ἀνάγκη πρὸς τὸ ἐξασκῆσαι τὸ ἐμπόριον διὰ τὸν ἀνήλικον τὸν μὴ συμπληρώσαντα τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας του Ε. Ν. 2 § 2. II ὁρισμὸς Α. Κ. 1452. III Ἴσχυς ἐπὶ γενομένοις πράγμασι 1453.

Ἀδεσπύτων καὶ ἐπομένως τοῖς πᾶσι κοινῶν ἀπαριθμησις 1^{ον} ἀένναον ὕδωρ, χόρτον αὐτοφυῆς καὶ πῦρ Α. Κ. 1234. 1241—1243. 2^{ον} τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὕδατα 1235. 3^{ον} τὰ ῥέματα 1236. 4^{ον} αἱ θάλασσα καὶ αἱ μεγάλαι λίμναι 1237. 5^{ον} οἱ μὴ ἰδιόκτητοι ποταμοὶ 1238. 6^{ον} ἡ ἄγρα 1247. 7^{ον} τὰ ἐπὶ τῶν ὀρέων δένδρα 1243.

Ἀδιαίρετον ὄλον περιλαμβάνει καὶ τὸ μέρος καὶ τ' ἀνάπαλιν Α. Κ. 63.

Ἀδίκημα ἀδικήματι οὐκ ἀνορθοῦται Α. Κ. 19. 25. 921.

Ἀδικήματος ἐπ' ἀκροατηρίου ἢ ἐν τῇ προδικασίᾳ καταδίωξις καὶ τιμωρία Ποιν. Δικ. 165. 404. 409.

Ἀδικημάτων α) εἶδη τρία ἢτοι πταίσμα, πλημμέλημα, κακούργημα Π. Ν. 2. χαρακτηρισμὸς ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν 3—5, β) διάπραξις Α) νέων διαρκούσης τῆς τιμωρίας τῶν παλαιῶν πῶς τιμωρεῖται 7 προσθήκη. Β) ἐκ προθέσεως ἢ ἐκ τύχης διάκρισις καὶ τιμωρία. 170. 174.

Ἀδικος νομὸς γαιῶν, ὅθεν ἐκνικᾶται δικαστικῶς, δὲν ὀφείλει οὔτε μίσθωσιν οὔτε ἀποζημίωσιν δι' οἷονδ' ἕποτε λόγον Ν. Γ. 22. Ἰδὲ Νομὸς.

Ἀθεμέτου α) κερδοσκοπίας ὑπαλλήλου Π. Ν. 89. β) προεξοφλήσεως χρεωγράφων δημοσίων παρ' ὑπαλλήλου 85 τιμωρία.

Ἀθωτικῆς ἀποφάσεως ἀποτέλεσμα Ποιν. Δ. 292. 294. ἀναίρεσις χωρεῖ μόνον χάριν τοῦ Νόμου 315. 318.

Αἰκιῶν α) τιμωρία ποικίλλει κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν Π. Ν. 177—181. 183. β) ἀποζημίωσις χρηματικὴ αὐτόθι. γ) αὐτουργὸς ἐκ προθέσεως ἢ ἐκ τύχης κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ τὴν πρόθεσιν τιμωρεῖται πληρόνων καὶ τὰ ἐξοδα θεραπείας καὶ τὴν τιμὴν τοῦ αἵματος 177—180. 183. ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις 181. Ἐκ διαταγῆς ἐνεργῶν ἀπαλλάττεται τῆς ποινῆς 185.

Αἵματος ἀντίτιμον πότε καὶ πῶς χωρεῖ δυνάμει ἀποφάσεως Π. Ν. 177. 180—183. 192. 193. αἰτεῖται καὶ παρὰ τῶν κληρονόμων 182. πῶς κανονίζεται 182.

Αἰμομιξίας (ἐξ) τέκνα οὔτε κληρονομοῦσι τοὺς φυσικοὺς γονεῖς οὔτε κληρονομοῦνται Νε. 74 κεφ. ζ. 89. κεφ. ε.

Αἰτηθέντος (μὴ) ἐπιδίκασις τίνας συνέπειας φέρει Π. Δ. 202.

Αἰτήσεως εἶδη, ἰδὲ ἀγωγή, ἀνακοπή, ἔγρεσις, ἀναίρεσις, ἀναψηλάφησις, παραπομπή.

Αἰτίας κυριότητος ἀλλαγῆς συνέπειαι Α. Κ. 98.

Αἰτιολογικοῦ ὁρισμὸς καὶ σύνταξις ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν Π. Δ. 122.

Αἰτίου πράξεώς τινος εὐθύνη, Α. Κ. 90. 92 πᾶθεν καὶ πότε καλύπτεται 91. 93. ὁρισμὸς 888.

Αἰχμαλωσία ναύτου ἰδὲ Ναύτου.

Ἀκαθαρσίας ῥίπτων ἐπὶ τινος ἢ ἐν ὁδῷ κτλ. πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 258.

Ἀκαταλογίστου αἰτίαι α) ἀνηθότης καὶ μὴ διάκρισις Π. Ν. 40 § 1, β) μανία βεβαία 41, γ) βία πραγματικὴ πρὸς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος 42, δ) ἡ ἀποχὴ ἀνταρσίας 64, ε) ἡ καταγγελία 65.

Ἀκατάσχετα πράγματα α) τὰ ἀπαριθμούμενα ἐν ἀρθ. Π. Δ. 274 § 1—9. β) ὁ μισθὸς ἀξιωματικῶν ἐν πολέμῳ 275.

γ) ἡ οἰκία ἐν ἣ κατοικεῖ ὁ ὀφειλέτης καὶ αἱ βασιλικαὶ γαῖαι πρὸς συντήρησιν τοῦ ὀφειλέτου 294 ἐδ. 4.

Ἄκινῆτου ὄρισμός καὶ παραδείγματα Α. Κ. 129.

Ἄκινῆτων α) δωρεαὶ καὶ κληροδοσίαι μόνον δι' ἰλάμι σερὶ καὶ διαθήκης ἐπισήμου, ἣν ἐπηκολούθησε παράδοσις, δύνανται νὰ γείνωσιν· ἄλλως εἰσὶν ἄκυροι. Βεζ. Ἐγκ. 19 Μουχαρέμ 1295, β) ἐκποίησης ἐπὶ πτωχεύσεως πῶς χωρεῖ Ε. Ν. 277—279. ἐπὶ ἄλλων θεμάτων Ἐκτ. Ἀπ. 62. Ἰδὲ δωρεᾶς, κληροδοσίας.

Ἀκροατηρίου καθήκοντα Π. Δ. 38· ἀποβολὴ αὐτόθι τιμωρία ἄμεσος ἐρήμην ἢ παραπομπῇ 40.

Ἀκρωτηριάσις ἰδὲ Τραυματίσεως.

Ἀκτοπλοῦσας ἰδὲ Ἀρχιπλοίας.

Ἄκυρον οὐ συνυπάρχει ἀκύρω Α. Κ. 52· πότε τὸ ἐξ ἀρχῆς ἄκυρον γίνεται ἔγκυρον 54. 55.

Ἀκυρότητα τίνες α) λόγῳ βιαιᾶς διακοπῆς Π. Δ. 29. β) διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀκυρότητα ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Νόμου 29. 118. 186. 222.

Ἀκυρωτικά ἐνστάσεις κατὰ τὴν Ποινικὴν δικονομίαν τίνες Ποιν. Δ. 200. 286. 306.

Ἀκυρωτικοὶ λόγοι ἀποφάσεων I) ποινικῶν μὲν ἐν γένει α) παραβίασις ἢ παραμέλησις τύπων καὶ κανόνων ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τεταγμένων, β) ἀναρμοδιότης δικαστηρίου, γ) παράλειψις υποβληθείσης ἐρωτήσεως Ποιν. Δ. 313. 314· κακούρημάτων δὲ καὶ οἱ ἐξῆς δ) παραβίασις νόμου 316, ε) ἐπιδικασίς ἀποζημιώσεων ὑπὲρ τὰ αἰτηθέντα 318 II) πολιτικῶν δὲ καὶ ἐμπορικῶν τίνες Π. Δ. 232.

Ἀκυρωτικοῦ I) διαίρεσις εἰς τμήματα καὶ ἀπαρτία Ο. 40· καθέκαστα 41· ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία 42. II) διαδικασία πῶς γίνεται Π. Δ. 229. 230· καθήκοντα 242. 247. 249· 254· ἀποφάσεως Α) καταρτισμὸς 250, Β) περιεχόμενον 251,

I) ἀνακοπὴ κατ' αὐτῆς δὲν εἶνε δεκτὴ 252, ἀλλὰ μόνον διόρθωσις αὐτῆς δύναται νὰ γίνῃ δι' ὀρισμένους λόγους 253 ὑποβαλλομένους ἐντὸς μηνὸς δι' ἀναφορᾶς, ἧς τὸ δεκτὸν ἢ μὴ ἐξετάζει τὸ ἀκυρωτικὸν καὶ εἶτα ἐκδικάζει ἢ μὴ αὐτὴν 252. 254. III) ποινικὸν τμήμα κανονίζει ἀρμοδιότητα δικαστηρίων συγκρουομένων Ποιν. Δ. 418. 419· δικάζει καὶ ἀποφασίζει 420. 423. 424. IV) ἀποφάσεων εἶδη Ποιν. Δ. 332—341, συνέπειαι 342—346. V) δύο τμημάτων ἀρμοδιότης Ποιν. Δ. 346. Π. Δ. 249. 250.

Ἄλας δὲν εἰσάγει ἰδιώτης Ο. Ρ. 216 τοῦ παρακατατίθεται Ο. Ρ. Π. Θ'. 7· τίς ἀγοράζει καὶ πωλεῖ ἐπὶ ὀρισμένη τιμῇ 8.

Ἄλατος α) γίνεται πώλησις κατὰ μονοπωλεῖον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Καν. Ἄλ. 4. 13. 22, β) ξένου εἰσαγωγὴ δυνατὴ 27. 28. 31 καὶ ἐπίσημος κοινοποιήσις ἀρθ. 1—3, γ) πρόστιμον ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τῶν διατυπώσεων αὐτῶν ἀρθ. 4. 5. δ) λαθρεμπορίου διαδικασία, τιμωρία, καὶ συνέπειαι ἰδὲ ἐγκυκλίους τῆς 8 Ἰανουαρίου 1283 καὶ τοῦ Μαΐου 1874.

Ἄλατοπωλῶν τιμωρία διὰ πώλησιν ὑπὲρ τὴν ὀρισμένην τιμὴν Π. Ν. 263.

Ἄλεισας I) ἀπαγόρευσις καὶ συνέπειαι δι' ἰστιοφόρων ἢ ἀτμοκινήτων λέμβων α) ἐν τῷ λιμένι Κων/πόλεως καὶ τῷ Βοσπόρῳ· β) ἐν τῇ Προποντίδι καὶ τῷ κόλπῳ Νικομηδείας. II) Ἐργαλείων προσόντα Καν. Ἄλ. ἀρθ. 2. 3. 4.

Ἄλεισας Α) δικαίωμα καὶ παραχώρησις ἀνήκει α) τῇ τοπάρχῃ Ο. Ρ. Π. Γ'. 75. β) τοῖς παροχθίοις ἰδιοκτηταῖς 76. Β) ἀπαγόρευσις, συντήρησις καὶ ἀστυνομία 77. 78. Γ) ἀπαγορεύσεως κοινοποιήσεις 79.

Ἄλεύρων ὑπερτίμησις τεχνητὴ πῶς τιμωρεῖται ἰδὲ Τροφίμων.

Ἀλεκτῶς φυσικῶς ἢ τεχνητῶς πῶς ἐμεταλλεύονται Ο. Ρ. 217, ἐφαρμοζομένων τῶν γενικῶν περὶ Μεταλλείων Νόμων 218.

Ἀλλαγὴ πορείας ἀποκλείει τὴν εὐθύνην τοῦ ἀσφαλιστοῦ Ν. Κ. 196.

Ἀλληλεγγύη χωρεῖ Α) δυνάμει τοῦ Νόμου εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις, α) ἐπὶ πολλῶν καταδίκων ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι ἢ πλημμελήματι Π. Ν. 46. Καν. Δασῶν 49, 6) ἐπὶ ὁμορρυθμῶν συνεταίρων ἐν τῇ ὁμορρυθμῷ καὶ ἑτερορρυθμῷ ἐταιρίᾳ Ε. Ν. 13. 14 καὶ τῶν ἑτερορρυθμῶν (χρηματοδοτῶν) συνεταίρων λόγῳ ἀναμίξεως τῶν 18. 19, γ) ἐπὶ τῶν ὅπωςδῆποτε συνυπογραψάντων συναλλαγματικῆν ἢ γραμμῆτιον εἰς διαταγὴν 76. 97. 144, δ) ἐπὶ ἀλληλεγγύων συνοφειλετῶν καὶ ἐγγρητῶν 249 — 252. Β) δυνάμει συμφωνίας ἰδὲ Ἐγγυήσεως.

Ἀλληλογραφίας α) ἐμπορικῆς βιβλίον Ε. Ν. 3 § 2, 6) ἰσχὺς διὰ τὴν ἀπόδειξιν μετοχικῆς ἐταιρίας Ε. Ν. 38.

Ἄλλοδαπὸς Α) δικάζεται Ι) μεθ' ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ ἢ Πέρσου διὰ τοὺς Ἑλληνας ὑπηκόους, τῶν λοιπῶν Πρεσβειῶν ἐφαρμοζουσῶν ὡς πρὸς τοὺς Πέρσας τὸ ἰσχύον ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐν γένει δίκαιον, παρόντος ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητας καὶ τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου αὐτοῦ α) ἐνέγκων ἢ ἐπαγόμενος δι' οἰανδήποτε ἐμπορικὴν διαφορὰν ἢ ἀστικὴν πλὴν ἐνοικίων ἀνωτέρων τῶν 1000 γροσίων¹ ἐν μὲν Κων/πόλει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκ-

1) Ἡ κανονίσασα τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην Ἐγκύκλιος κοινοποιήσασα καὶ εἰς τὰς Πρεσβείας ἔχει ὡς ἐξῆς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

Συνεπεῖα τοῦ σχηματισμοῦ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὧν τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὰ καθήκοντα ὀρίζει ὁ εἰς τὴν Πρεσβείαν τῆς Α. Μ. κοινοποιηθεὶς νόμος τῆ 20 Μαρτίου 1872 (ἤδη οὗτος ἀντικατέστη διὰ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων), τὸ Κιταβέτιον τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβε τὰς ἀπαιτουμέ-

κλήτως ἐνώπιον τοῦ Α'. τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπους Ἐμποροδικείου καὶ, ἐν ἑλλείψει, Πρωτοδικείου ἐφεσίμως, ἢ δ' ἐφesis φέρεται ἐνώπιον τοῦ Α'. τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως¹. Τὰ δικαστήρια ταῦτα ἐν τοιαύταις μικταῖς διαφοραῖς

νας ὀδηγίας σχετικῶς πρὸς τὰς μεταξὺ ὑπηκόων Ὀθωμανῶν καὶ ξένων δίκας, αἵτινες δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Σερῆ.

Πᾶσα περὶ ἐνοικιάσεως ἢ περὶ ζητημάτων ἀφορώντων ἀκίνητα δίκη θέλει παραπέμπεσθαι εἰς τὰ νέα δικαστήρια, ἅτινα δικάσουσι συμφώνως τοῖς περὶ τούτων Κανονισμοῖς. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀστικὰς δίκας τὰς μὴ ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ Σερῆ μέχρι τακτοποιήσεως τῶν σχετικῶν αὐταῖς Κανονισμῶν, αὗται θέλουσι παραπέμπεσθαι εἰς τὰ ἐμποροδικεῖα, ἐὰν τὸ ἐπίδικον ἀντικείμενον ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν ἐν κεφαλαίῳ ἢ τὴν ἀξίαν γροσίων 1000 καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν δὲν ὑπερβαίῃ ἐν κεφαλαίῳ τὸ ποσὸν 1000 γροσίων, ἡ δίκη ἐκδικασθήσεται παρὰ τῶν νέων πολιτικῶν δικαστηρίων.

Τὸ Κιταβέτιον φέρον τὰ προρρηθέντα εἰς γνῶσιν τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς. . . . παρακαλεῖ νὰ λάβῃ αὐτῶν σημειώσιν, καθόσον τοῦ λοιποῦ αἰ παραπομπῆ τῶν δικῶν γενήσονται εἰς τὰ σχετικὰ δικαστήρια συνωδῶ τοῖς καθιερωθεῖσιν ἀνωτέρω κανόνι πρὸς μεγαλύτεραν εὐκολίαν τῶν διαδίκων.

1) Τοῦτο βᾶσιν ἔχει τὸ XXIV ἄρθρον τῆς μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας συνθήκης ἀπὸ Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1086) Σεπτεμβρίου 1675) διακελευόμενον τὰ ἐξῆς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ: «Ἐὰν Ἀγγλος τις ἢ ἄλλος τις ὑπῆκοος Ἀγγλος ἔχη δίκην τινά, ὁ δικαστῆς δὲν θὰ δυνηθῆ ν' ἀκούῃ μηδ' ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῆς, χωρὶς ἢ ὁ Πρεσβευτής, ὁ Πρόξενος ἢ ὁ διερμηνεύς νὰ ὄσι παρόντες, καὶ πᾶσα δίκη ὑπερβαίνουσα τὴν ἀξίαν τεσσάρων χιλιάδων ἄσπρων δέον νὰ γένηται ἐνώπιον τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλο τι μέρος οἰονδήποτε». Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἰσχύει δι' ἅλα τὰ ξένα ἔθνη ὡς ἀπολαύοντα τῶν αὐτῶν προνομίων τῷ μᾶλλον εὐνοουμένῳ ἔθνει. Συνεπεῖα τῆς διατάξεως ταύτης ἐπειδὴ ἐφesis διὰ τοὺς ξένους ὑπηκόους ὑπάρχει μόνον μετὰ παραδοχὴν αὐτῆς παρὰ τῶν ξένων Πρεσβειῶν, ἐγένετο

ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν τριῶν τακτικῶν αὐτῶν δικαστῶν καὶ ἐκ δύο παρέδρων ὁμοειθῶν, εἰ δυνατόν, τοῦ δικαζομένου ἄλλοδαποῦ, δικάζουσι δ' ἐπὶ παρουσίᾳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, διερμηνέως τοῦ Προξενείου, ὅθεν ἐξαρτᾶται ὁ διέδικος ἄλλοδαπός· ἢ μὲν παρουσία τοῦ διερμηνέως θεωρεῖται ἐκ τῶν ὧν

δεκτόν, ἵνα αἱ ἐφέσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκδικασθεισῶν ὑποθέσεων ἐκδικάζωνται μόνον ἐνώπιον τοῦ Α' τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως, μόνου ἀρμοδίου δικαστηρίου διὰ τὰς ἐμπορικὰς καὶ ἀστικὰς δίκας πλὴν ἐνοικίων διὰ τοὺς ξένους καὶ ἀντικαθιστῶντος οὕτω τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν. Τὸ Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης (Ἐνδζουμέι Ἀδλίε) συγκείμενον ἐκ τῶν Προέδρων ἕλων τῶν δικαστηρίων τῆς Πρωτεύουστος καὶ γνωμοδοτοῦν περὶ σπουδαίων νομικῶν ζητημάτων ἐρωτηθὲν περὶ τοῦ προκειμένου θέματος ἀπεφάνθη συνωδᾶ τοῖς προρρηθεῖσι. Τὸ δ' Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συνεπέειχ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης δι' ἐγκυκλίων ἐπέταξε τοῖς Ἐπαρχιακοῖς Ἐμποροδικείοις καὶ Πρωτοδικείοις ν' ἀπέχωσι τοῦ νὰ δικάζωσιν ἐπὶ μικτῶν δικῶν ὡς Ἐφετεῖα. Ἰδοὺ μία τούτων ἀπὸ 2 Μαρτίου 1298. «Καὶ τοι κατὰ τὸν νόμον ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐμποροδικείου... ἡ ἐκδοθεῖσα εἰς τὴν δίκην τοῦ... Ἑλλήνης καὶ τοῦ... ὀθωμανοῦ ἔδει νὰ ἐφεσιβληθῇ κατὰ τὸν νόμον ἐνώπιον τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως, οὐχ ἤττον τὸ Ἐμποροδικεῖον... ἐδίκασε περὶ αὐτῆς ὡς Ἐφετεῖον. Συνεπέειχ παραστάσεων τοῦ... ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἡ κατ' ἐφεσιν ἐκδίκασις τῶν μικτῶν ὑποθέσεων ἀνήκει μόνον εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅτι δεῖον νὰ ἐνεργῶνται τὰ νόμιμα».

Συνωδᾶ τούτοις παραθέτομεν ἐνταῦθα καὶ τὸ αἰτιολογικὸν μέρος μιᾶς ἐκ τῶν πολλῶν ἀποφάσεων τοῦ Α' τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ κηρύττει ἑαυτὸ ὡς τὸ μόνον ἀρμοδίον κατὰ τὸν νόμον διὰ τὰς ἐφέσεις μικτῶν ὑποθέσεων. Ἰδοὺ αὕτη ὑπ' ἀριθ. 461 τῆς 23 Ἰουλίου 1297 εἰς τὴν δίκην Ἀρφαρᾶ κατὰ Καλοδοῦκα.

Ἐπειδὴ τὸ Ἐμποροδικεῖον Ῥόδου ἦν ἀναρμοδίον νὰ δικάσῃ ὡς Ἐφετεῖον μικτὴν ὑπόθεσιν (δικασθεῖσαν πρωτοδικῶς ἐν Σύμη) ἐδίκατε ταύτην κατὰ παράβασιν καθήκοντος,

οὐκ ἄνευ πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ ἄλλοδαποῦ συνωδᾶ ταῖς συνθήκας. Συνθ. Γαλλίας καὶ Τουρκίας κατὰ Φεβρουάριον 1535 (25 Σαβὰν 941), ἀριθ. IV ἡ ἀρχαιοτάτη πασῶν τῶν συνθηκῶν¹. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαντᾷ εἰς ὅλας τὰς κατόπιν ξένας συνθήκας μετὰ τῆς Τουρκίας· ἢ δὲ παρουσία δύο ξένων παρέδρων δικαστῶν καθιερώθη ἀπὸ τινων ἐτῶν συνεπέειχ συνεννοήσεως τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ξένων Πρεσβειῶν· ὅ) ἐναγόμενος διὰ πᾶσαν διαφορὰν ἐνοικίων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων ἐκκλητῶς ἐνώπιον τῶν κατὰ τόπους Πρωτοδικείων ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μόνον τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου του², οὐχὶ δὲ καὶ παρέδρων δικαστῶν ὁμοειθῶν του, ἢ δ' ἐφεσιν πρότερον δὲν ἦν δεκτὴ, ἤδη δὲ καθιερώθη *de fait* δι' ὅλας τὰς Πρεσβείας, τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο ἤδη καὶ διὰ

Ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἐμποροδικείων ἢ Πρωτοδικείων ἐπὶ μικτῶν ὑποθέσεων ἐφεσιβλλονται κατὰ τὸν νόμον μόνον ἐνώπιον τοῦ Α' τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως,

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν τὸ Ἐμποροδικεῖον Ῥόδου ὑπερβαῖνον τὴν δικαιοδοσίαν του ἐδίκασεν ὡς Ἐφετεῖον τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἀλλ' ὅταν δικαστήριόν τι ὑπερβαῖνον τὰ καθήκοντά του ἐνεργῇ ἐναντίον τῶ νόμῳ π. χ. ὅταν ἔν πολιτικὸν δικαστήριον καταδικάσῃ πρόσωπόν τι εἰς κεφαλικὴν ποινὴν ἢ ὅταν δικάσῃ μίαν ὑπόθεσιν ἄνευ νομίμου ἀπαρτίας, τότε ἡ ἀπόφασις ἐκείνη ἄνευ ἐξετάσεως τοῦ νομίμου ἢ μὴ αὐτῆς εἶναι ἄκυρος, παράνομος καὶ μὴ ἐκτελέσιμος,

Διὰ ταῦτα

κηρύττεται ἄκυρος ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐμποροδικείου Ῥόδου λόγῳ ὑπερβάσεως τῆς δικαιοδοσίας του».

1) Ἰδοὺ τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ μετάφρασιν ἐπὶ λέξεως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. «Οἱ καθῆδες καὶ Σουπασῆδες καὶ ἄλλοι δὲν θὰ δύνανται ν' ἀκούωσι μηδὲ δικάζωσι τοὺς βηθέντας ὑπηκόους τοῦ Βασιλέως ἄνευ τῆς παρουσίας τοῦ διερμηνέως των».

2) Ἰδὲ προμνησθεῖσαν ἐγκυκλίον ὑπὸ σημείωσιν 1.

τὴν ἀναίρεσιν· καὶ ἡ μὲν ἔφεσις φέρεται ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου τοῦ Πρωτοδικείου, ἡ δ' ἀναίρεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ· γ) ἐνόγων ἢ ἐναγόμενος ὡς ἰδιοκτήτης ἀκινήτου κτήματος διὰ πᾶσαν δίκην λόγῳ τοῦ κτήματός του θεωρεῖται ὡς ὑπήκοος ὀθωμανός καὶ δικάζεται ἀνευ τῆς παρουσίας διερμηνέως καὶ ἔχει ἔφεσιν καὶ ἀναίρεσιν κατὰ τὴν κτώθι σχετικὴν ἐγκύκλιον¹. δ) διὰ πᾶν ἀδίκημα διαπραχθὲν παρὰ ἢ κατ' αὐτοῦ ἐν Τουρκίᾳ ἢ ἐν ἀλλοδαπῇ ἐπὶ παρουσίᾳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου του², χω-

1) Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς Πρόδροους τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις Πρωτοδικείων ὑπὸ ἡμερ. 8 Δεμαζιοῦλ ἀχῆρ 1296.

«Κατὰ τὸν περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ξένων ὑπηκόων ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ Νόμον, καὶ τὰς συνημμένας αὐτῷ ἐκθέσεις καὶ Πρωτόκολλα οἱ ξένοι ὑπήκοοι ἐν πάσαις ταῖς ἀγωγαῖς ταῖς ἀφωρώταις τὰ τῆς ἰδιοκτησίας δικαιώματα ἢ πηγαζούσαις ἐκ τούτων ὀφείλουσι νὰ ὑπόκηνται εἰς τοὺς Νόμους τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ νὰ θεωρῶνται ὡς ὑπήκοοι Ὄθωμανοί. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἐγνώσθη ὅτι οἱ ξένοι ὑπήκοοι δίδόντες μορφήν ἄλλοιαν εἰς τὰς τοιούτου εἴδους ἀγωγὰς αὐτῶν προκαλοῦσι τὴν ἐπέμβασιν τῶν οἰκείων Προξενείων, τῶν Δικαστηρίων ἀδιαφορούντων ἐπὶ τούτῳ, γνωστοποιεῖται ὑμῖν ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς ἐν περιπτώσει καθ' ἣν διαβιβάσῃ Πρεσβεία ἢ Προξενεῖον τακτικὸν συνεπεῖα ἀγωγῆς ἐκπηγαζούσης ἐκ τῶν τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων, ὁποιαδήποτε μορφή καὶ ἀν δοθῇ εἰς αὐτάς, ὀφείλετε νὰ δηλώσητε εἰς τοὺς διερμηνεῖς, ἀφοῦ ἐξετάσητε καὶ πεισθῆτε περὶ τῆς βίας τῆς ἀγωγῆς, ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ τακτικίου δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ, καὶ νὰ προσέχητε, ἥπως ἡ δίκη δικαιοθῇ κατὰ τὸν νόμον, δικαζομένων τῶν διαδίκων, καὶ ἀν ὦσιν ὑπήκοοι ξένοι ἀμφοτέροι ἢ ὁ ἕτερος αὐτῶν, ὡς ὑπηκόων Ὄθωμανῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ἀποπέλλονται ὑμῖν ὁ τε Νόμος καὶ συνημμένα Πρωτόκολλα καὶ Ἐκθέσεις.

2) Ἴδου τί διακελεύεται τὸ ἄρθρον LXV τῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Τουρκίας συνθήκης ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1763 (28 Μαΐου 1740) κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. «Ἐὰν γάλλος τις ἢ προστατευό-

ρεὶ δὲ καὶ ἔφεσις καὶ ἀναίρεσις. Ποιν. δ. 6· ἰδὲ καὶ τὴν κτώθι ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης¹. Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ πολῖται τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς δικάζονται πάντοτε, διὰ πᾶν ἀδίκημα διαπραχθὲν καθ' ὑπηκόου Ὄθωμανοῦ, παρὰ τοῦ Προξενείου συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ IV τῆς συνθήκης τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τῆς Τουρκίας τῆς 7 Μαΐου 1830 ἔχοντι ὡς ἐξῆς². II) μετ' ἄλλου ἀλλοδαποῦ διὰ πᾶσαν οἰανδήποτε διαφορὰν του καὶ διὰ πᾶν ἀδίκημα δικάζεται ἔχων τὴν ἄδειαν τῆς Ἀρχῆς αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ Δικαστηρίου καὶ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐναγομένου ἀλλοδαποῦ συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἰσχύϊ διπλωμα-

μενος γάλλος διαπράξῃ φόνον ἢ ἐγκλημά τι καὶ ἡ δικαιοσύνη πρόκειται νὰ λάβῃ γνώμιν αὐτοῦ, οἱ δικασταὶ τῆς Αὐτοκρατορίας μου καὶ ἀξιωματικοὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ προβῶσιν εἰμὴ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Πρεσβευτοῦ καὶ τῶν Προξένων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των εἰς τὰ μέρη ἐνθα εὐρίσκονται· καὶ ἵνα μὴ γίνηται τι ἐναντίον εἰς τὴν εὐγενῆ δικαιοσύνην οὐδ' εἰς τὰς Αὐτοκρατορικὰς συνθήκας, ἑκατέρωθεν θέλουσι προβαίνει μετὰ προσοχῆς εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐρεῖνας καὶ ἀναζητήσεις.

1) Ἴδου αὕτη ἀπὸ 25 Μουχαρέμ 1297 (27 Δεκεμβρίου 1879)... Ἐπειδὴ δέον εἰς τε τὰς ποινικὰς καὶ ἀστικὰς δίκας νὰ παρίστανται συνωδᾷ ταῖς συνθήκαις οἱ διερμηνεῖς εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τὰ δικαστικὰ συμβούλια, ἐντέλλεσθε νὰ δέχησθε τούτους». Ἴδου καὶ ἕτερα ἀπὸ 16 Ἰουλίου Ἀχῆρ 1297. «Εἰς τὰς μεταξὺ Ὄθωμανῶν καὶ ξένων ὑπηκόων ἀναφορμένας ἀστικὰς καὶ ποινικὰς δίκας ἀνάγκη συνωδᾷ ταῖς συνθήκαις νὰ παρίστανται οἱ διερμηνεῖς κατὰ πᾶσαν τὴν οἰανδήποτε διαδικασίαν τῶν ἀστικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κατὰ συνέπειαν καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν διεκδίκασιν τῆς δίκης ἐπὶ δικαστηρίου».

2) Ἴδου τοῦτο. «Ἐὰν (Ἀμερικανοί) διαπράξωσιν ἀδίκημά τι, δὲν συλλαμβάνονται, οὐδὲ φυλακίζονται ὑπὸ τῶν ἐπιστοπίων Ἀρχῶν, ἀλλὰ δικάζονται ὑπὸ τοῦ Πρέσβευτος ἢ Προξένου αὐτῶν καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἀδίκημά των καὶ τὰ ἐν ἰσχύϊ ἔθιμα ὡς πρὸς τοὺς Φράγκους».

τικά ἔθιμα ἐν Τουρκίᾳ¹. Β) κλητεύεται δὲ αἰέποτε καὶ μνημονεύεται ἐν τῇ ἀγωγῇ ἢ ἐθνικότητος του ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητος τῆς ἀγωγῆς διὰ τὰς διαφορὰς του μεθ' ὑπηκόων Ὀθωμανῶν καὶ Περσῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, διὰ τοῦ Προξενείου του. Π. Δ. 16. 26. Ἐμπ. δ. 2. 17. ε) εἶναι ἀνίκανος α) ν' ἀγοράσῃ μέρος πλοίου ὀθωμανικοῦ φανερώς ἢ εἰκονικῶς ἐπὶ ποιῆ δημεύσεως. Ν. Κ. 2. 6) ν' ἀποκτήσῃ κληρονομίαν Ὀθωμανοῦ ὑπηκόου. Ν. Γ. 110. ἰδὲ καὶ τὰς κάτωθι ἐρμηνευτικὰς ἐγκυκλίους².

1) Συνθήκη Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας τῆς 27 Μαΐου 1855. ἄρθρον XXIV §§ 3 καὶ 4.

2) Ἰδοῦ ἢ τῆς 2 Μουχάρρεμ 1295.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπέβαλε πρὸς λύσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους τὸ ἐξῆς ζήτημα: ἂν τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον σύστημα, καθ' ὃ ἡ ἀκίνητος περιουσία γυναικός τινος ὑπηκόου ὀθωμανῆς μετὰ θάνατον αὐτῆς δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς τὸν σύζυγον οὔτε εἰς τὰ τέκνα της, ὅταν ἦναι ὑπῆκοοι ξένοι, μέλλῃ καὶ τοῦ λοιποῦ νὰ ἰσχύῃ ἤδη, ὅτε οἱ ξένοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα κατὰ τὰς συμβάσεις νὰ ἀγοράζωσιν ἀκίνητα κτήματα ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους μετὰ ὄριμον σκέψιν, λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι δεόν νὰ διακρίνηται τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἀπὸ τοῦ τῆς διαδοχῆς, ἀπεφάσισεν. ὅτι οἱ φυσικοὶ διάδοχοι ὑπηκόου ὀθωμανοῦ δὲν θὰ ἔχωσιν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, δικαίωμα διαδοχῆς, ἂν ἦναι ὑπῆκοοι ξένοι.

Ἐν τούτοις ἡ ἀκίνητος περιουσία τῶν ξένων, ὅσοι κέκτηνται τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἐν Τουρκίᾳ διὰ τῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου, ἐπανέρχεται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν εἴτε ὀθωμανοὺς ὑπηκόους εἴτε μὴ.

Ἡ ἐρμηνεία αὕτη τοῦ νόμου ἐκοινοποιήθη δι' ἐγκυκλίου εἰς πάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἰδοῦ καὶ ἢ ἑτέρα τῆς 10 Ζιλκαδὲ 1298.

Συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ ἂν τὸ ἰσχύον σύστημα περὶ τῆς μὴ μεταβάσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῶν ἀποθησκουσῶν γυναικῶν ὀθωμανικῆς ὑπηκοότητος εἰς τοὺς ξένης ὑπηκοότητος συζύγους

Ἄλλοτριῶν πραγμάτων καταστροφῆς εὐθύνη. Ἰδὲ κίνδυνος ἀλλοτριῶν. Χρῆσις ἢ κατάληψις ἀπαγορεύεται Α. Κ. 96. 97.

Ἄλωνίων (Κιρμέν) α) ἐγκατάστασις ἐν ξένῳ ἄγρῳ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἀπαγορεύεται Ν. Γ. 14, β) νομοθεσία καὶ τίτλος ἰδιοκτησίας καὶ φόρος 34, γ) κοινὴ χρῆσις ἀπαρχγραπτον καὶ ἀναπαλλοτριωτον 96.

Ἄλωσις ἠσφαλισμένου δίδει χώραν εἰς ἐγκατάλειψιν Ν. Κ. 214.

Ἀμαξηλάτου α) καθήκοντα καὶ εὐθύνη Ε. Ν. 67, β) κλέπτου τιμωρία Π. Ν. 222 § 4. 223. Ἰδὲ ἀγωγιάτου καὶ παραγγελιοδόχου.

Ἀμβλώσεως τιμωρία κατὰ τὰ μέσα, ὧν ἐγένετο χρῆσις καὶ ἀποζημίωσις. Π. Ν. 192. 193. ἐπιβαρυντικὴ περίστασις 193.

Ἀμετάκλητον α) πωλήσεως γαιῶν Ν. Γ. 39, β) πληρεξουσιότητος 117. Καν. Ταπ. 27.

Ἀμνημονεύτων χρόνων (τὸ ἐξ) δικτηρεῖται μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου Α. Κ. 6. 166. 1224.

καὶ συγγενεῖς αὐτῶν πρέπη νὰ ἐφαρμόζηται καὶ εἰς τὰς ἀποθησκούσας μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως, καθ' ἣν δύνανται οἱ ξένοι ὑπῆκοοι νὰ ἀγοράσωσι κτήματα ἐν Τουρκίᾳ, ἀπεφασίσθησαν τὰ ἐξῆς.

Ἐπειδὴ κληρονομία καὶ ἰδιοκτησία εἶναι πράγματα ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένα, διὰ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως ἐπετρέπη μὲν εἰς τοὺς ξένους νὰ ἀγοράζωσι κτήματα, δὲν παρεχωρήθη ὅμως εἰς τοὺς ξένης ὑπηκοότητος συγγενεῖς καὶ τὰ τέκνα των τὸ δικαίωμα κληρονομίας ὀθωμανῶν ὑπηκόων καὶ ἐπειδὴ ἢ ἐν τῷ περὶ γαιῶν νόμῳ ἀναφερομένη ἀπαγόρευσις ἔχει λόγον τὴν προφύλαξιν τῆς ὑπηκοότητος, ἣτις παρ' ἀπασί τοῖς κράτεσι μεγάλην φέρει σπουδαιότητα, διὰ ταῦτα οὐδὲν δικαίωμα κληρονομίας δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ ξένης ὑπηκοότητος συγ-

Ἀμνηστείαν παρέχει ὁ Σουλτάνος Ο. Ρ. 9.

Ἀμπελουργοῦ δωσιδικία παρὰ τοῖς πολιτικοῖς δικαστηρίοις Π. Ε. Ν. 35.

Ἄμυνα α) χάριν τῆς ζωῆς ἢ τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἠθῶν Π. Ν. 186. 188 ἢ ἐν νυκτὶ ἀποκλείει πάσης ποινῆς 187 ἐδ. 1, 6) ἐν ἡμέρᾳ μετριάζει τὴν ποινὴν 187 ἐδ. 2. 192.

Ἄμφρα δὲν ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα Τελωνίου Καν. Τελ. 1 ἐδ. 5, ἰδὲ ἀταξίας.

Ἄμφισβητουμένη διοίκησις πότε χωρεῖ καὶ πῶς κανονίζεται Καν. Συμ. Ἐπιτρ. 3.

Ἄμφισβητουμένου διοικητικοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου α) σύστασις Ο. Ρ. 66. 6) καθήκοντα 67.

Ἀναβάτου εὐθύνη ἰδὲ Ἀποζημίωσις Κυρίου.

Ἀναβολή Α) δίκης χωρεῖ α) διὰ μὴ προσέλευσιν ἀμφοτέρων τῶν διαδίκων Π. Δ. 139, 6) διὰ κώλυμα βεβαιωμένον ὑπὸ τοῦ Μουχτάρη, γ) δι' ἔφεσιν προδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐντὸς 7 ἡμερῶν ἢ καὶ κατόπιν 66 δυνάμει ἐγγράφου ἀποδείξεως ἐφέσεως 119. Β) ἀποφάσεως συντάξεως εὐθύνει τὸν αἰτιον 135.

Ἀναγκαστικὰ μέσα ἐκτελέσεως α) φυλάκισις τοῦ ὀφειλέτου, 6) ἐκποίησης τῆς περιουσίας του. Ἐκτ. Ἄπ. 31.

Ἀναγκαστικῆς Α) ἐκτελέσεως διατυπώσεις ὁ δανειστής ἔχων ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον ἀπόφασιν ἐμπορικοῦ, ἀστικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου¹ αἰτεῖ δι' αἰτήσεώς του τὴν κατά-

γενεῖς ὑπηκόου ὀθωμανοῦ κατὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, μόνον δὲ κατὰ τὴν ῥηθεύσαν σύμβασιν οἱ συγγενεῖς τῶν ἀποθιούτων ξένων ὑπηκόων, οἵτινες ἐκτήσαντο τὸ δικαίωμα ἰδιοκτησίας, δύνανται νὰ ἔχωσι δικαίωμα κληρονομίας ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῶν ἀποθιούτων συγγενῶν αὐτῶν.

1) Ἰσοῦ ἢ σχετικῆ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης

σχεσιν τῶν χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου του Ν. Ἐκτ. Ἄποφ. 21. 22. 26. 28. 40. Ν. Ἐκτ. Ἄν. ἀκινήτων 4, τὸ δ' ἐκτελεστικὸν τμήμα στέλλει πρόσκλησιν (ἰχπαρναμέ) εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ ἐντέλλεται αὐτῷ, ἐντὸς προθεσμίας 8 ἡμερῶν διὰ τὰς συνήθεις ὑποθέσεις, 3 ἡμερῶν διὰ τὰς κατε-

περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων*).

* Ἐγκύκλιος τοῦ Ἑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὀρθοκυλικῶν ὑποθέσεων (ὑπὸ ἡμερομ. 6 Σεβ. 1297—30 Αὐγούστου 1880) πρὸς τοὺς Προέδρους καὶ τὰ ἐκτελεστικὰ τμήματα τῶν Πρωτοδικείων Κωνσταντινουπόλεως καὶ πρὸς τοὺς γενικοὺς Εἰσαγγελεῖς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις.

Ἐπειδὴ ἔκ τινων μερῶν ἀγγέλλουσιν ὅτι ζητεῖται παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς ἢ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδιδόμενων παρὰ τῶν Μητροπόλεων καὶ Χαχαμχανέδων περιετινων ὑποθέσεων καὶ ἐρωτῶσι τί πρῆτέον, καὶ ἐπειδὴ, συνψδὰ τῷ προσωρινῷ κανονισμῷ περὶ ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, πτὸ καθήκον τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς περιορίζεται μὲν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκδιδόμενας παρὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἱεροδικείων (μεγαλίμι σερίε). οὐχ ἦτον ὅμως ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν μητροπόλεων καὶ χαχαμχανέδων διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις ἐκτελοῦνται ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων, ἢ δὲ δικαιοδοσία τῶν μητροπόλεων καὶ χαχαμχανέδων εἶναι ὀρισμένη δι' εἰδικῶν κανονισμῶν, τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν τμήμα τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους συσκευάμενον ἐνέκριγεν, ἵνα αἱ ἀποφάσεις, ἄς αἱ Μητροπόλεις καὶ αἱ Χαχαμχανέδες ἤθελον ἐκδώσει ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν, ἐκτελοῦνται καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὡς ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Πρωθυπουργεῖον διὰ τετχερὲ ἀναγγεῖλαν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐκοινοποιήθη εἰς ὅλας τὰς νομαρχίας καὶ τὰς ἀνεξαρτήτως κυβερνωμένας τοπαρχίας ἠξίωσεν, ἵνα καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐνεργηθῶσι τὰ δέοντα, διὰ ταῦτα τῇ εἰσηγήσει τῆς διευθύνσεως τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων γράφοντες ἀξιοῦμεν ἵνα ἐνεργήτε ἀναλόγως τὰ δέοντα.

πειγούσας, γὰ πληρώσει τὸ χρέος του ἢ ἐντὸς 24 ὥρων νὰ φέρῃ τὰς ἀντιρρήσεις του. Ἡ προθεσμία τρέχει ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς κοινοποιήσεως. Ν. Ἐκτ. ἀπ. 23. 24. Β) Κατασχέσεως διατυπώσεις 1^ο κινητῶν ἢ ἀκινήτων εἰς χεῖρας τρίτου· τὸ ἐκτελεστικὸν τμήμα στέλλει εἰδοποίησιν (ἰχπαρναμέν) εἰς τὸν τρίτον ἀναγγέλλον αὐτῷ τὴν κατάσχεσιν καὶ προσκαλοῦν νὰ φυλάξῃ ταῦτα παρ' ἑαυτῷ καὶ μὴ παραδώσῃ εἰς ἄλλον, δύναται ὅμως καὶ ν' ἀποσύρῃ καὶ φυλάξῃ, ἐνθα διατάξῃ 41. 44. 46. 47. 50, ὁ δὲ τρίτος ὀφείλει ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ν' ἀνακοινώσῃ τί ἔχει ἢ τί δὲν ἔχει, εὐθύνεται δὲ διὰ τὴν ἀνακρίθειαν τῆς ἀπαντήσεώς του 45. 6) παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ· ὑπἄλληλοι τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος μεταβαίνουν παρ' αὐτῷ καὶ μετὰ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων κατὰσχουσιν ὅσα εὐρωσι κήμνοντες καὶ ἔκθεσιν (πεγιάν-ναμέ), ἣν καὶ ὑπογράφουσιν οἷτε ὑπἄλληλοι καὶ οἱ μαρτυρες 48. Γ) Πωλήσεως α) διατυπώσεις· στέλλεται δευτέρα πρόσκλησις (ἰχπαρναμές) εἰς τὸν ὀφειλέτην καὶ προσκαλεῖται ἐντὸς 8 ἢ 3 ἡμερῶν νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του 51. β) ἐνέργεια· τὰ κατασχεθέντα χρήματα παραδίδονται εἰς τὸν δανειστὴν 52, κατόπιν, ἂν δὲν ἐξαρκέσωσι τὰ χρήματα, ἐνεργοῦνται τὰ ἐξῆς ἐπὶ κινητῶν· στέλλεται εἰδοποίησις λεπτομερῆς εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ πωλήσεως αὐτῶν μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως 59. 60. 61, κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ὥραν καὶ τόπον γίνεται ἡ διὰ κήρυκος πώλησις καὶ συντάσσεται περὶ τῆς διὰ δημοπρασίας πωλήσεως ἔκθεσις 62· τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τελῶν καὶ ἐξόδων παραδίδεται εἰς τὸν δανειστὴν μέχρι ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους του, ἂν δὲν ὑπάρχωσι καὶ ἄλλοι ἐπισπεύδοντες δανεισταὶ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος προνομιούχος δανειστής, τὸ δὲ περισσεῦον, ἂν ὑπάρχῃ, δίδεται εἰς τὸν ὀφειλέτην 65—67. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων γίνονται τὰ ἐξῆς· στέλλεται ἰχπαρναμές εἰς τὸν ὀφειλέτην πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐν ἀρνήσει πρὸς πώλησιν τῶν

ἀκινήτων του. Ν. ἀναγ. ἐκτ. ἀκιν. τῆς 27 Σεβὰν 1286 (19 Νοεμβρίου 1869) 5, μετὰ δὲ παρέλευσιν 31 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἰχπαρναμέ κατὰσχαι αὐτὰ δι' εἰδικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ποιεῖται ἔκθεσιν κατασχέσεως λεπτομερῶς περιγράφουσαν τὰ κατὰσχεθέντα κτήματα ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἂν μὴ ἐξαρκῇ τὸ ὑποδεικνυόμενον μέρος ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου: 6. 7. 15· εἶτα γνωστοποιεῖται διὰ τῶν ἐφημερίδων ἡ δημοπρασία καὶ τοιχοκολλῶνται εἰδοποιήσεις ἐπὶ τόπου 8· ἡ δημοπρασία διαρκεῖ 61 ἡμέρας· εἰς τὴν τελευταίαν ἡμέραν γίνεται κατακύρωσις προσωρινῶς εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος, ἀλλ', ἂν παρουσιασθῇ ἄλλος τις πλειοδότης κατὰ 5% ἐντὸς 31 ἡμερῶν, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἡ κατακύρωσις γίνεται ὀριστικῶς εἰς τὸν τελευταῖον ἤδη πλειοδότην πληρόντα τὸ τίμημα τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας 9· ἂν δὲ ἀρνηθῇ νὰ πληρώσῃ, ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται, ἀλλὰ πᾶσα ζημία ἀφορᾷ τὸν μὴ ἐκτελέσαντα τὰς υποχρεώσεις του πλειοδότην 10· πλειοδότης ὅμως δὲν δύναται νὰ ἦναι ὁ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ὑπἄλληλος ἐπὶ ποινῇ τιμωρίας αὐτοῦ τε καὶ τοῦ ἐπηρεάζοντος τὴν δημοπρασίαν 11. 12· τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως παραδίδεται εἰς τὸν ἐπισπεύδοντα δανειστὴν ὑφ' οὗς ὄρους καὶ ἐπὶ πωλήσεως κινητῶν, ὡς ἐρρήθη ἄνωτέρω. Ν. ἐκτελ. ἀποφ. 65—67. Ἡ κατακύρωσις ἀποτελεῖ ἔνστασιν ἀπαραδέκτου κατὰ τοῦ διεκδικοῦντος ἐκτὸς ἄνωτέρας βίας Ν. ἀναγ. ἐκτ. ἀκιν. ὡς ἄνω 13. Ταῦτά ἐνεργηθήσονται διὰ τὴν ἐκποίησιν οἰωνδῆποτε ἀκινήτων α) ὑποθηκαυμένων ἐπισήμως ζῶντος ἢ θανόντος τοῦ ὀφειλέτου. Ν. ἀναγ. πωλ. μετὰ θάνατον τοῦ ὀφειλέτου κτημάτων Ἐμιριέ καὶ Μεθκουφέ τῆς 23 Ραμαζάν 1286. ἀρθ. 2 καὶ 3· β) ξένου ὑπηκόου ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ἢ πρὸς πληρωμὴν χρέους Ν. ἰδιοκτησίας τῆς 7 Σεφέρ 1284 ἀρθ. 2, § 3 καὶ ἀρθ. 3· γ) διὰ

χρέος πρὸς τὸ Κράτος. Ν. ἀναγκ. πωλ. δημοσίων γαιῶν τῆς 7 Ῥεβιούλ ἐβέλ 1279, καθόσον ἡ διαδικασία εἶναι ἤδη μία καὶ ἡ αὐτή.

Ἀναγνώρισις χρέους δι' ἰδιαιτέρας πράξεως ἢ λ/μοῦ ἢ ἄλλως πῶς διακόπτει τὴν παραγραφὴν Ε. Ν. 146. Ν. Κ. 280.

Ἀναδρομικὴ δύναμις τοῦ Νόμου οὐ χωρεῖ. Ἴδου ἡ περὶ ταύτης σχετικὴ διάταξις κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Δεστούρ. Διατ. τῆς 25 Ῥεβιούλ ἀχῆρ 1289. «Οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς δύναται νὰ ἔχη ὀπισθενεργὸν δύναμιν, πλὴν τῶν μετριαζουσῶν τὰς ποινὰς διατάξεων τῶν νόμων». Π. Ν. 15.

Ἀναθεώρησις τῆς δίκης πότε καὶ πῶς ἐπιτρέπεται καὶ συνέπειαι αὐτῆς Α. Κ. 1837—1840.

Ἀναίρεσέως I) ἀστικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἀποφάσεων αἰτησις πῶς γίνεται, τί περιέχει καὶ ποῦ ὑποβάλλεται Π. Δ. 221. 226. καὶ κατὰ τίνων ἀποφάσεων χωρεῖ 217. 218. 233—241, τίνες εἰσὶν οἱ λόγοι 232—241, ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα 222 καὶ κοινοποιήσις αὐτῶν ἐντὸς 7 ἡμερῶν 225, ἡμέρας δικασίμου ὀρισμὸς καὶ κλήσις 227, κλήσεως ἐπίδοσις ἐν ἐπαρχίαις πῶς γίνεται 228. Ἐνστάσις ἀπαραδέκτου 223. Προθεσμία καὶ ὑπολογισμὸς αὐτῆς ἐπὶ ἀποφάσεων κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην καὶ ἐπὶ βιαίας διακοπῆς 219. Αἰτησις δεκτῆ καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν διὰ τὸν ἀναιρεσίβλητον 200. Προθεσμίας ἐπέκτασις πότε χωρεῖ 223. Συνέπειαι ἢ μὴ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως διὰ πᾶσαν ἀπόφασιν πλὴν περὶ ἀκινήτων 224, πῶς ἀφρεταὶ αὕτη, γίνεται δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναίρεσέως 225. Ἀπορρίψεως συνέπειαι 242 ἐν τέλει Ἀποδοχῆς συνέπειαι α) παραπομπὴ εἰς τὸ ἀρμόδιον ἢ τὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν διαδίκων δικαστήριον 242—247, β) διαδικασία ἐνώπιον αὐτοῦ 244—246. 248. 249 ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ μετὰ δευτέραν ὁμοίαν ἀναίρεσιν 249. Τρίτη αἰτησις δὲν ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὀφείλει

συμφωνῆσαι τῇ ἀποφάσει Ἀκυρωτικοῦ 249. Σκοπὸς 231. II) ποινικῶν, ὀριστικῶν μόνον καὶ περὶ ἀρμοδιότητος ἀποφάσεων χώρα, διατυπώσεις καὶ προθεσμίαι Ποιν. Δ. 322. 323, κοινοποιήσις 325, ἐκθεσις 328, παραπομπὴ α) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης 329, β) εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν 330, ἐκδίκασις ἐντὸς μηνὸς 331. III) δευτέρας ἐκδίκασις Ποιν. Δ. 346.

Ἀναίρεσις εἰσαγγελέως μόνον χάριν τοῦ Νόμου Ποιν. Δ. 240. 347. 348, ἀναστέλλει ἐκτελέσιν 307, αὐτοδικαίως μόνον ἐπὶ κκουργημάτων, ἐπὶ δὲ πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων μετ' αἰτησιν 322.

Ἀνακοίνωσις α) βιβλίων καὶ ἀπογραφῶν εἰς τίνες περιπτώσεις διατάσσεται κατ' αἰτησιν ἢ αὐτεπαγγέλτως Ε. Ν. 8. 9. β) δίκης πότε χωρεῖ καὶ πῶς ἐκδικάζεται Π. δ. 115.

Ἀνακομιδὴ λειψάνου πότε καὶ πῶς χωρεῖ. Καν. Ἐνταφ. 5.

Ἀνακοπὴ α) κατὰ τῆς δημεύσεως λαθρεμπορίου πότε καὶ πῶς χωρεῖ Ὀργ. Τελ. 5. καὶ Ἐσωτ. Καν. ἀρθ. 3 ἐδ. 6. β) κατ' ἀποφάσεων τῆς πτωχέσεως Ε. Ν. 163. 174. 182. 188. 210. 219. 237. 239. 273. 286. 187. γ) κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου περὶ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκτ. Ἀπ. 8. δ) κατὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἐκπλειστηριασματοῦ πλοίου ἢ ἐπιπλων πότε καὶ πῶς χωρεῖ καὶ πῶς ἐπιδικάζεται καὶ ἀποδεικνύεται Ν. Κ. 24—27). Ἐνστάσις ἀπαραδέκτου 26 § 2.

Ἀνακοπὴν τίς δύναται νὰ κάμῃ Ο. Ρ. Π. ια'. 59 καὶ πότε 60.

Ἀνακοπῆς I) κατὰ τὴν Πολιτικὴν καὶ Ἐμπορικὴν Δικονομίαν α) κατ' ἀποφάσεως Πρωτοδικείου, Ἐμποροδικείου καὶ Ἐφετείου χρῆσιν ποιῆται ὁ ἐναγόμενος Π. Δ. 151. 160 ὡς πρὸς τὸ Ἀκυρωτικὸν χωρεῖ ἀνακοπὴ ὑπὸ ἔρους τινὰς 252—254. β) περιεχόμενον 155, σκοπὸς 152, γ) προθεσμίαι ἐπὶ ποινῇ ἀπα-

ραδέκτου 153. 155, δ) ἀποτέλεσμα 154. 158, ε) κοινοποιή-
σις 156, ς) δεκτὸν ἢ μὴ 157 καὶ ἀπόρριψις 159, ἀλλ' ἐπι-
τῶν ἐμπορικῶν διαφορῶν ὡς πρὸς τὴν ἀνακατὴν ἰσχύουσι
τὰ ἄρθρα Ε. Δ. 74—84. 108. 120¹. ζ) τρίτου ἰδὲ τριτα-
τακοπῆς· Η) κατὰ τὴν Παινικὴν Δικονομίαν δικαίωμα, προ-
θεσίαι καὶ ἐκδίκασις κατ' ἀποφάσεων Α) ἀνακριτοῦ παρ' εἰσαγ-
γελέως, ἰδιώτου κατηγοροῦ καὶ κατηγορουμένου Ποιν. Δ. 130.
συνέπειαι 131, Β) Πρωτοδικεῖου, Πλημμελειοδικεῖου 140.
171 διατυπώσεις καὶ συνέπειαι 141 Γ) Κακούργοδικεῖου 225.

Ἀνακρίσεως διεξαγωγή Ποιν. Δ. 88, υπόμνησις 305,
προθεσίαι 306. 307.

Ἀνάκρισις διοικητικὴ α) κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων
διεξάγεται συνωδῶς Κανονισμῶ περι εἰσαγωγῆς εἰς δίκην ὑπαλ-
λήλων τῆς 26 Ραμαζάν 1285 καὶ Ἐγκυκλίῳ ἐρημνευτικῇ
τῆς 23 Σεβάλ 1283 καὶ σημειώσει, β) κατὰ ὑπαλλήλων κα-
πνῶν Καν. Καπνῶν τῆς 28 Ζιλχιτζέ 1278· γ) ἐνώπιον τοῦ
δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ἐσωτ.
Καν. 1, δ) ἐνώπιον τοῦ ἱατροσυνεδρίου τῆς Πρωτεύουσας ἰδὲ
Κανονισμῶν δημοσίας ὑγείας.

Ἀνακριτοῦ διορισμὸς Ποιν. δ. 50. 55. ἀναπλήρωσις
53. 78. 79. 85, ἐξάρτησις 52, καθήκοντα 31. 54—57.
64—66. 68. 70—73. 75. 77—91. 97—99. 122—125.
128. 218. 219. 229, ἰδὲ καὶ Ο. Ρ. 305—309 Ο. Ρ. Π. ια'
79—82, ἀπόφασις τελεσίδικος Ποιν. δ. 31, τιμωρία 72,
ἐνέργεια ἄμεσος ἢ μετὰ 24 ὥρας 88, παραίτησις ἐντάλματος
κρατήσεως ἢ προφυλακίσεως 89, προτίμησις 98. 99, ἀποφά-
σεως κοινοποιήσις 122, ἀποφάσεων εἶδη Α) παύσεως κατα-
διώξεως (μενὶ μουχακαμέ) 123· Β) χαρακτηρισμοῦ ὡς πται-

1) Κατὰ τὴν περί τῆς ἐρημοδικίας ὁμόφωνον γνώμην τοῦ Β' τμή-
ματος τοῦ Ἐμποροδικεῖου καὶ τοῦ Ἐρετείου Κωνσταντινουπόλεως.

ματος 124· Γ) παραπομπῆς εἰς τὸ δικαστήριον 125· Δ)
ἀπολύσεως 126· Ε) χαρακτηρισμοῦ τῆς πράξεως ὡς ἐγκλη-
ματικῆς 128. Διατυπώσεις καὶ καταχωρήσεις ἀποφάσεων 129.

Ἀναπαλλοτριεῖται γαίαι μόνον αἱ πρὸς συντήρησιν
τοῦ ὀφειλέτου ἀρκούσαι Π. Δ. 294 ἐδ. 4. πρὸς δὲ αἱ κοινῆς
χρήσεως μνημονευόμεναι ἐν ταῖς ἐπομένοις ἄρθροις 93—96
καὶ 122 τοῦ περὶ Γαίων Νόμου.

Ἀναπλειστηριασμὸς πότε καὶ πῶς χωρεῖ Ν. Κ. 23.
ἐδ. 3. ἰδὲ καὶ Ἀναγκαστικῆς.

Ἀναρμοδιότητος λόγῳ ὕλης ἐστάσις αὐτεπαγγέλ-
τως προτείνεται Π. Δ. 48.

Ἀναστολὴ δικαστικῶν καταδιώξεων εἰς ἐκτέλεσιν ἀπο-
φάσεως δὲν ἐπιτρέπεται Ἐκτ. Ἀπ. 9. 26.

Ἀνατοκισμὸς τόκων ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους παρελ-
θόντος χωρεῖ δυνάμει αἰτήσεως δικαστικῆς ἢ συμβάσεως Π.
Ε. Ν. 100.

Ἀνατολικὴ Ῥωμυλία τί ἐστὶ Ο. Ρ. 1. τίνα ἔχει
ὄρια 2. ἀμύνεται παρὰ τοῦ Σουλτάνου ὑπὸ τίνας ὄρους 34·
συμμετέχει εἰς τὰ βάρη τῆς Αὐτοκρατορίας κατὰ $\frac{3}{10}$ 16.
17. 194.

Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νόμιμος ὑπαρξίς καὶ
ἀναγνώρισις καὶ διατήρησις τῶν θρησκευτικῶν προνομιῶν ἰδὲ
Δίκαια Πατριαρχείου.

Ἀνατροπὴ α) ἰδίων πράξεων οὐ χωρεῖ 100· β) αἰτή-
σεως ἀπλῆς χωρεῖ μετὰ ἑξ μῆνας Π. Δ. 118, χωρεῖ καὶ κατ'
ἔφεσιν, ἀλλὰ ὑπὸ τίνα ὄρον καὶ τίνας συνέπειας ἔχει 194.

Ἀνατροφή ἀνηλίκου Χριστιανοῦ πῶς γίνεται Καν. ἀπογ.
Κληρονομιῶν χριστιανῶν ἀπὸ 7 Σεφέρ 1278. Ἰδὲ Ἀπογραφῆς,
Διαθηκῶν καὶ *Κληρονομίας*.

Ἀναφέρεσθαι δικαίωμα ἀνήκει παντὶ Ῥωμυλιῶτι Ο.
Ρ. 43. πῶς ἐξασκεῖται ἀπέναντι τῆς Βουλῆς 94.

Ἀναφορογράφων νόμιμος σύστασις Καν. Ἐμπ. Δικ. Γραφείου ἀρθ. 4.

Ἀναψηλαφήσεως I) κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν αἴτησις πῶς γίνεται καὶ ποῦ ὑποβάλλεται Π. Δ. 209, τίνες εἰσὶν οἱ λόγοι 202 καὶ κατὰ τίνων ἀποφάσεων χωρεῖ 201, προθεσμία α) δι' ἐνάγοντα 203, β) δι' ἐναγόμενον 208, προθεσμίας ὑπολογισμὸς ἐπὶ ἀποφάσεων 1^{ον} κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην 204, 2^{ον} ἀνηλίκων 205, 3^{ον} δι' ἄλλους λόγους καὶ τίνες 206, 4^{ον} ἐπὶ βιαίας διακοπῆς 207. Προθεσμίας παρῶδου συνέπειαι 208. Παράβολον ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου 210· ἀλλὰ τὸ κράτος ἀπαλλάσσεται αὐτοῦ, αὐτόθι. Ἐπίδοσις δὲν ἀναστέλλει, οὐδὲ δύναται τὸ δικαστήριον μὴ ἐπιτρέψαι ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως 211, ἐν τῇ συζητήσει τί γίνεται 212, ἀπορρίψεως συνέπειαι 213, ἀποδοχῆς συνέπειαι 214. 215, ἐνστάσις ἀπαρδέκτου 209. 210. 252—254. Ἐπὶ μικτῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις Ἐμπορικῆς Δικονομίας 100. 101. 103. 122.—140· II) κατὰ τὴν Ποινικὴν· λόγοι ποινικῶν ἐν γένει ἀποφάσεων α) σύγκρουσις δύο ἀποφάσεων περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος, β) ψευδῆς κατάθεσις μάρτυρος Ποιν. Δ. 349, δικαιοῦχοι 350, προθεσμίας συνέπειαι καὶ ἐκδίκασις παρὰ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ ἢ παραπομπῆ 351—353.

Ἀνηλικιότης ἰδὲ ἐνηλικιότητος.

Ἀνηλίκου I) Κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον α) προσνηπιζόντος ἀπόλυτος νομικὴ ἀνικανότης Α. Κ. 966, β) προσήθου μερικῆ 967· ἀνικανότητος ἄρσις διὰ χειραφετήσεως ῥητῶς, γενικῶς ἢ σιωπηλῶς 968—972· εὐθύνη μέχρις εὐπορίας λόγῳ βλάβης ἢ καταστροφῆς 973. Ἰδὲ ἐπίτροπος· II) Κατὰ τὸν Ποινικὸν Νόμον εὐθύνη ποινικῆ δὲν ὑπάρχει μέχρις ἡβῆς καὶ ἐν ἐλλείψει διακρίσεως, χωρεῖ ὅμως σωφρονισμὸς αὐτοῦ διὰ τῶν γονέων του ἐγγυωμένων ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐν ἐλλείψει ἐγγυήσεως διὰ τῆς ἀστυνομίας περιοριζούσης αὐτὸν προσωρινῶς Π.

Ν. 40 ἐδ. α. μετριάζεται δὲ μετὰ τὴν ἡβῆν καὶ ἐν ὑπάρξει διακρίσεως αὐτ. ἐδ. β. γ. δ., ἐφαρμόζεται δὲ κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις αὐτ. ἰδὲ πῶς τιμωρεῖται ἢ πρὸς βλάβην ἀνηλίκου *ληψία* παρὰ τρίτου ἐγγράφου ἢ ὑπογραφῆς του ἀπάτη 234· III) Κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον νομικὴ ἰκανότης ὑπάρχει περὶ τὸ ἐμπορευέσθαι μετὰ τὸ 18 ἔτος τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τῇ ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου Ε. Ν. 2· IV) Κατὰ τὸν Νόμον περὶ Γαιῶν α) πᾶσα πώλησις γαιῶν του εἶνε ἄκυρος καὶ οἱ κληρονόμοι του δέ, θανόντος πρὸ τῆς ἀνηλικιότητος, διεκδικοῦσιν αὐτὰς ἐγκύρως Ν. Γ. 50, β) πᾶσα πράξις κτήσεως εἶναι ἐγκυρος, ἐν ὑπάρχει κέρδος, ἐνεργεῖται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων του ἐν ὀνόματί του αὐτ. 51, γ) ἐπιτροπεία καὶ κηδεμονεῖα ἰδὲ Ἐπίτροπος.

Ἄνοη τεχνητὰ δὲν ὑπάρχονται εἰς τέλος Καν. Τελ. 1. ἐδ. δ.

Ἄνθρακες δὲν φορολογοῦνται· ποῦ κατασκευάζονται καὶ συνέπειαι Καν. Δασ. 5. 8. 46.

Ἀνθρωποκτονίας ὄρισμός Π. Ν. 168· διακρίσεις α) μετὰ προμελέτης 169 τιμωρία 170· β) ἄνευ προμελέτης 174· γ) μετ' ἀνταρσίας καὶ δηλώσεως 181· δ) τυχαίως 182· ε) κατὰ διαταγὴν ἀνωτέρου 184· ς) μετὰ συγγνώμης 190, τιμωρία 170. 172—174. 177. 181. 182. 184. 190, συνεργοῦ ὑπωσδῆποτε τιμωρία 175. 176· ἀνεύθυνον I) ἐκ διαταγῆς ἀνωτέρου δυναμένου ἐκδιᾶσαι 104· II) λόγῳ ἀμύνης 186. 187. 188. κλπ· III) λόγῳ προσκλήσεως 189· Ἀγωγή ἀποζημιώσεως ἐξαίτουμένης καὶ παρὰ τῶν κληρονόμων τοῦ θανόντος ἐκδικάζεται παρὰ τῶν δικαστηρίων 171. 181. 182. Διπραξίς ἐστὶ λόγος πρὸς ἀπόκλεισιν ἀπὸ κληρονομίας Ν. Γ. 108.

Ἀνεκανότης πρὸς πλοῦν νομίμως βεβαιωμένη δικαιοῦ τὸν πλοίαρχον εἰς πώλησιν τοῦ πλοίου καὶ ἄνευ πληρεξουσίου Ν. Κ. 52.

Ἀνισόμοιρος Ἐταιρία ἰδὲ Ἐταιρία Ἀνισόμοιρος.

Ἀνοιγμα ἐπιστολῆς παρ' ὑπαλλήλου πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 129.

Ἀνοικοδόμησις κοινοῦ κτήματος μὴ διαιρεσίμου α) καταπεσόντος δὲν ἐκδιέζεται, ἀλλὰ χωρεῖ διανομή, β) κτε-
δαρισθέντος ἢ πυρποληθέντος ἐκδιέζεται, τοῦ ἐνός κυρίου
ὑπογείου ἢ ἀνώγειο προκαταβάλλοντος, εἴτα δὲ δικαστικῶς
ὑποχρεούντος τὸν ἄλλον εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀναλόγου δα-
πάνης Α. Κ. 1314. 1315.

Ἀνταγωγῆς ποσὸν δὲν προστίθεται εἰς τὸ τῆς ἀγωγῆς
εἶνα γείνη ἐφέσιμος ἢ ἀπόφασις Π. δ. 173. Π. Ε. Ν. 36 § 3.

Ἀνταδικήματα εὐθύνουσι τοὺς ἀσφαλιστάς ἐκτὸς ἐναν-
τίας συμφωνίας Ν. Κ. 195.

Ἀνταλλαγή πῶς γίνεται α) βεκουρίων μετὰ μουλκίου
ἐπὶ ποινῇ τιμωρίας. Νέος Καν. Βεκουρίων τῆς 19 Δεμαζιούλ
Ἀχῆρ 1280, ἀρθ. 40· β) Δημοσίων Γαιῶν τῆ ἀδείχ τοῦ
εἰδικοῦ ὑπαλλήλου Ν. Γ. 36.

Ἀνταπίκρισις τηλεγραφικὴ Καν. Τηλ. 1. 2. 5.

Ἀνταρσία πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 62—66.

Ἀντεπιστολή ἰσοδυναμεῖ συνομιλίᾳ Α. Κ. 69.

Ἀντέφεσις δὲν περιορίζεται ἐντὸς προθεσμίας Π. Δ. 185
ἐν τέλει.

Ἀντεισαγγελεύς ἰδὲ εἰσαγγελέως.

Ἀντιβαδισταὶ δὲν κηρύσσονται συγγνωστέοι Ε. Ν. 247.

Ἀντιγραφή κακὴ τοῦ κειμένου τοῦ Νόμου δὲν εἶνε λό-
γος ἀκυρότητας τῶν ποινικῶν ἐν γένει ἀποφάσεων Ποιν. Δ.
317. 320.

Ἀντιγράφων πῶς χωρεῖ α) ἔκδοσις καὶ βεβαίωσις Π.
Δ. 10, β) συμβολαίων ἔκδοσις καὶ βεβαίωσις Ν. Σ. 25.

Ἀντιδείκων ὄρισμός καὶ ἀπαρίθμησις διὰ παραδειγμάτων
Α. Κ. 1634—1646.

Ἀντικαταστατῶν καὶ μὴ ὄρισμός Κ. Α. 145—148.
1119· ποσοῦ ὄρισμός καὶ τύπος 383. 384.

Ἀντιμεσθία α) πτωχεύσαντος ἐργαζομένου ὀρίζεται πα-
ρὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ Ε. Ν. 196· β) συνδίκου εἴτε εἶνε δανειστής
εἴτε οὐχί 170 ἐν τέλει.

Ἀντιπεπονθός (talion) τί ἐστι. Π. Ε. 171. 172. 181.
Ἰδὲ αἵματος ἀντίτιμον καὶ ἀνθρωποκτορία.

Ἀντιποιήσεως δημοσίας ἀρχῆς τιμωρία Π. Ν. 59. 130.

Ἀντιπρόεδρος τίς ἐστι α) Πρωτοδικαίου ἢ Ἐμποροδι-
καίου Ο. Δ. 20. 21. Π. Ε. Ν. 12· β) Ἐφετείου Π. Δ. 36· γ)
Ἀκυρωτικοῦ 40.

Ἀντιπρόσωπος τίς δημοσίων ἀγωγῶν Α. Κ. 1644·
κοινοτήτων μεγάλων ἢ μικρῶν 1645.

Ἀντιρρήσεις δύνανται νὰ κήρωσιν ὁ πτωχεύσας καὶ ὁ
δανειστής ὁ ἀποδεχθεὶς καὶ ἐπαληθεύσας τὸ δάνειόν του κατὰ
τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν δανείων Ε. Ν. 201.

Ἀντίστασις α) κατὰ τῆς ἀρχῆς πῶς τιμωρεῖται Π. Ν.
112—116· β) εἰς τὴν πληρωμὴν συναλλαγματικῆς ἀπαρά-
δεκτός ἐστιν ἐκτὸς δύο ἐξαιρέσεων ἧται ἀπωλείας καὶ πτω-
χεύσεως Ε. Ν. 106· γ) εἰς τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων
πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 250.

Ἀντίτιμον α) συναλλαγματικῶν Ε. Ν. 70· β) γραμμα-
τίων 145 ἀπαραίτητόν ἐστιν εἰς τὸ κῦρος αὐτῶν· γ) πότε
δίδεται Α. Κ. 53.

Ἀντιφάσεως διαδίκου συνέπειαι ἐπὶ μεταγενεστέρως
ἀγωγῆς του Α. Κ. 1647. 1648.

Ἀνώνυμον γραμμάτιον ἰδὲ Γραμμάτιον.

Ἀνωνύμου ἐταιρίας προσόντα Ε. Ν. 20. 21· διαχεί-
ρισις πῶς γίνεται καὶ παρὰ τίνων 22.

Ἀνωνύμων ἐταιριῶν καταστατικὸν χρῆζει ἐγκρίσεως
Γενικοῦ Διοικητοῦ Ο. Ρ. 55.

Ἀνώτατον Συμβούλιον Δικαιοσύνης ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ Διῶν Γεμίτζ· ἰδὲ Ἀκρωτικοῦ.

Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Α) τακτικοῦ α) μελῶν πρότασις καὶ διορισμός πῶς γίνεται Ο. Ρ. Π. 29· β) συγκρότησις Ο. Ρ. 317—319· γ) διαίρεσις εἰς τμήματα 314—316. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 28· δ) Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς ὁ τοῦ τίτλου IV τοῦ Π. Ε. Νόμου. Ο. Ρ. 320· ε) τίς ἢ διαδικασία κατ' ἔφεσιν Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 31—38. 42. 93—95· ς) γενικῆς συνεδρίσεως ἐξαιρετικῆς συγκρότησις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῆς Ο. Ρ. 322- 325· Β) ἐκτάκτου δικάζοντος τὸν Γενικὸν Διοικητὴν συγκρότησις, διαδικασία καὶ κατάρτισις ἀποφάσεως πῶς Ο. Ρ. 46· Γ) ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ σχηματισμοῦ καὶ καθήκοντα 66. 67.

Ἀνωτέρα βία Ι) ἀποκλείει α) καταλογιστικὴ ἐπὶ ἐγκλημάτων Π. Ν. 42, β) εὐθύνην ἀποζημιώσεων πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν Π. Ε. Ν. 93. 94. Π. Δ. 108. Ε. Ν. 63. 64. Ν. Κ. 45. 72. 97. 98. 99. Ν. Μετ. 69. Ν. τῆς 2 Ζιλχιτζέ 1274 ἀρθ. 5—7· ΙΙ) συγχωρεῖ τὰ κεκωλυμένα Α. Κ. 21· ΙΙΙ) ἐκτιμᾶται κατὰ τὸ μέτρον αὐτῆς 22· ΙV) πῶς ὀρίζεται 32.

Ἀξιοματικῶς πλοίου. Ἰδὲ ναύτου, ναυτικοῦ, πληρώματος.

Ἀξιοματικῶν ἐν πολέμῳ ἢ ἀποστολῇ μισθῶν ἀκατάσχετον Π. Δ. 275.

Ἀπαγορεύσεως Ι) εἶδη α) δικαστικῆς Α. Κ. 961. 962. 977· β) νομίμου ἐκ ποινικῆς καταδίκης συνέπειαι Π. Ν. 27· ΙΙ) ὀρισμός Α. Κ. 941. Χώρα α) αὐτοδικαίως 958, β) δικαστικῶς 961. 962. 977. Κοινοποίησις 962. Ὑποκείμενά εἰσιν α) πρόσθετος νηπιζῶν, μανιακός 957, δύναται δ' εἶναι, β) ὁ ἄσωτος 946. 958, γ) ὁ ὀφειλέτης 959, δ) οἱ ἀμαθεῖς ἰατροὶ 964, ε) ὁ φαυλόβιος καὶ κακοήθης 963, οὐχὶ δ' ὁ ἀνταγωνιζόμενος ἔμπορος 965. Συνέπειαι 1^{ον} δημοσίευσις διὰ τῆς

ἐφημερίδος 961, 2^{ον} ἀκυρότης πράξεων, ἀλλ' εὐθύνη ἀποζημιώσεων 960. Ἄρσις διὰ τοῦ δικαστοῦ 997. Λήψεως καὶ ποιήσεως συνέπειαι 34. 35. Ἀντικείμενον καὶ ἔκτασις 1001· ΙΙΙ) συνέπειαι α) ἐμπορίας κατὰ τὸν πλοῦν Ν. Κ. 121· β) καταδικασθέντος εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ ἢ κράτησιν Π. Ν. 27· ΙV) πολιτικῶν δικαιωμάτων ὀρισμός 31.

Ἀπαγωγεὺς τιμωρεῖται ποινικῶς καὶ κατὰ τὸ Σσερί Π. Ν. 206. §. 4. ὁ ἐπελθὼν γάμος δὲν ἀπαλλάττει τῆς τιμωρίας ἰδὲ Βεζυρικὴν ἐγκύκλιον τῆς 26 Ἐβλιούλ Ἀχῆρ 1293 ἔχουσαν ὡς ἐξῆς : «Κατὰ συνέπειαν ἐκθέσεως τοῦ Ποινικοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ἀπριλίου 1876 καὶ ἀριθ. 21 ἀπεφασίσθη, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς ἢ σύζευξις μετὰ νεκνίδος ἐκπαρθενευθείσης διὰ τῆς βίας νὰ μὴ δύνηται ποσῶς νὰ ἐπηρεάσῃ ἢ μεταβάλῃ τὴν ποινὴν, εἰς ἣν μετὰ προτέραν διαδικασίαν κατεδικάσθη ὁ ἀπατήσας αὐτήν».

Ἀπαγωγῆς προσώπων τιμωρία α) ἀπλῶς Π. Ν. 205. § 2· β) ἄρρενος ἀνήθου μετὰ δόλου ἢ βίας 206. § 1· γ) κόρης ἀνήθου 206 § 2· μετὰ προσβολῆς τῶν ἡθῶν 206 § 3· δ) κόρης ἐφήβου ἢ ἐγγάμου 206 προσθήκης § 1· ε) συνεργοῦ μετὰ βίας 206 προσθήκης § 2.

Ἀπαλλαγὰ ἰδὲ Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ἀπαλλαγῆς ποινῆς αἰτίαι εἰσὶ α) ἡ ἄμυνα Π. Ν. 186· β) ἡ ἀπόκρουσις ληστῶν, κατὰ τὴν νύκτα οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἡμέραν 187· γ) ὁ φόνος τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς μοιχευομένης 188· δ) ἡ ιδιότης ὑπαλλήλου ἐπιτετραμμένου τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως διὰ τὰς κατὰ τὴν ἐξέσκησιν τῶν καθηκόντων του καὶ ἐντὸς τῶν ὀρίων αὐτῶν πράξεις του 189.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ δημοσίαν ἀνάγκην χωρεῖ καὶ πῶς; Α. Κ. 1216.

Ἀπαραδίαστον οἴκου. Ἰδὲ ἀστέλου οἰκίας.

Ἀπαράγραπτον ἀγωγῶν χωρεῖ εἰς τὰ κοινῆς χρήσεως ἀντικείμενα τὰ μνημονευόμενα ἐν τῷ Ν. Γ. 102 καὶ Ν. Δ. 24. Ἴδὲ παραγραφῆς.

Ἀπαράδεκτου ἀγωγῆς I) ἐνοστάσεις α) κατὰ πλοίαρχου καὶ ἀσφαλιστῶν, β) ναυλωτοῦ, γ) λόγῳ συγκρούσεως Ν. Κ. 281. 282. δ) λόγῳ παρόδου προθεσμίας ἀνακοπῆς II δ. 158. ἐφέσεως 185. 186. ἀναιρέσεως 223. ἀναψηλαφήσεως 208. 210. 216. II) λόγοι α) ὁμολογία προηγουμένη Α. Κ. 1647. 1648. 1656. 1658. β) ἀπαλλαγὴ προγενεστέρων 1649. γ) ιδιότης τις προηγουμένη ἐναντία 1650. δ) σύμπτωσις δικαιοῦχων 1651. ε) ἀντιφάσκουσα προηγουμένη ἀγωγή 1652. Ἐξαιρέσειν φέρουσι τὰ ἄρθρα 1653. 1659.

Ἀπατεῶνες πτωχεύσαντες οὔτε συγγνωστοὶ κηρύττονται Ε. Ν. 247 οὔτε ἀποκαθίστανται 313.

Ἀπάτη ὑπογραφῆ, λήψις ἢ ἀπόκρυψις ἐγγράφου τινὸς δι' ἔγκλημα πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 234. 237.

Ἀπάτης καὶ ἀπατεῶνος τιμωρία Π. Ν. 233.

Ἀπάτης ὁρισμὸς καὶ τιμωρία Π. Ν. 223. 240.

Ἀπειθείας τιμωρία. α) κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου Π. Ν. 102. β) κατ' ἀρχῆς διὰ μὴ ἐμφάνισιν μετὰ πρόσκλησιν 116.

Ἀπειλῆ τιμωρεῖται συνωδᾶ τῇ τιμωρίᾳ τῆς ἀπειληθείσης πράξεως μὲ πρόσκαιρον δεσμὸν ἢ μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ἢ καὶ μὲ πρόστιμον Π. Ν. 179 προσθήκη 191.

Ἀπειλῆς ἐπὶ ἀκροατηρίου τιμωρία Π. Δ. 40.

Ἀπογραφῆς I) εἰδῆ¹ Α) κληρονομίας Χριστιανοῦ 1^{ον}

1) Τὰ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν κανονίζει ἡ ἐπομένη Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος ἀπὸ 7 Σεφῆρ 1278 κατὰ μετὰφρασιν ἐκ τοῦ τουρκικοῦ.

«Καίτοι προηγουμένως διαταχθῆσαν ἐπισήμως τὰ δέοντα πανταχοῦ περὶ τῶν Χριστιανικῶν κληρονομιῶν, οὐχ ἤρπτον ἑνιαχοῦ μὲν δὲν κατανοήθησαν καλῶς αἱ διαταγαὶ αὗται, ἀλλὰχοῦ δὲ καὶ παρενοήθησαν αἱ διατάξεις αὐτῶν· τούτου ἕνεκα ἐκτίθενται καὶ ἀναπτύσσονται κα-

καταλιπόντος κληρονόμους α) ἀνηλίκους· αὕτη γίνεται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς αὐτῶν, ὃν καὶ βαρύνουσι τὰ ἔξοδα ἀπογραφῆς καὶ διανομῆς· Βεζ. Ἐγκ. Ἀπογ. κληρ. ἐδ. 2. 6. β) ἀνηλίκους· γίνεται πάντοτε, παρισταμένου τοῦ νομίμου ἐπιτρόπου αὐτῶν ἢ τοῦ διοριζομένου παρὰ τῆς Ἀρχῆς· οὗτος διαχειρίζεται τὴν ὄρφανικὴν περιουσίαν, ἣν παραλαμβάνει δίδων ἐγγύησιν· 3 γ) ἀπόντας ἢ φρενοβλαβεῖς· αὕτη γίνεται ὡς ἡ τῶν ἀνηλίκων· αὐτόθι. δ) ἀγνώστους· ἡ ἀπογραφὴ γίνεται κατὰ τὸ Σερῆ. 7. 2^{ον} ἀκλήρου· ἡ ἀπογραφὴ γίνεται ὡς ἐπὶ ἀγνώστων κληρονόμων· αὐτόθι. 3^{ον} Κωνσταντινουπόλεως ἢ

τωτέρω τὰ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀπογραφῶν ἐκεῖνων διὰ τῆς ἐπομένης ἰρυστικῆς ἀποφάσεως, ἣτις ἐγένετο ἐσχάτως.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπογραφὴ τῆς κληρονομίας τῶν μόνον ἐνηλίκους κληρονόμους καταλιπόντων Χριστιανῶν ὑπηκόων τοῦ Κράτους δὲν ἀνήκει τοῖς Καδῆσι καὶ Ναίπησι, διὰ τοῦτο ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἀπολύτως νὰ ἐνεργῶσιν ἢ ἀναμιγνύωνται εἰς ἀπογραφὰς καὶ διανομὰς ἀνευ αἰτήσεως ἑνὸς τοῦλάχιστον τῶν ὀφθέντων κληρονόμων. Ἄμα ὅμως γείνη αἰτήσις παρ' ἑνὸς τοῦλάχιστον αὐτῶν περὶ ἀπογραφῆς καὶ διανομῆς τῆς λαχούσης αὐτοῖς κληρονομίας, γίνεται ἀμέσως ἡ δέουσα ἀπογραφὴ καὶ ἡ δίκη διεξάγεται κατὰ τὸ Σερῆ.

Ἐὰν ὅμως τινὲς τῶν κληρονόμων ἢ καὶ ἄλλοι εἶναι ἀνηλίκοι, τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως ἐνδιαφερομένης νὰ προφυλάττῃ τὰς ὄρφανικὰς κληρονομίας, ἀμέσως γίνεται ἀπογραφὴ αὐτῶν κατὰ τὸ Σερῆ, καὶ, ἀφοῦ πληρωθῶσιν ἀνελλιπῶς ἐκ τῆς κληρονομίας τὰ ἔξοδα κηδείας, τὰ χρέη καὶ τὰ ἔγκυρα κληροδοτήματα τοῦ ἀπεθανόντος, τὸ ὑπόλοιπον αὐτῆς συνιστάμενον εἰς χρήματα ἢ πράγματα παραδίδεται πρὸς φύλαξιν τῷ νομίμῳ ἐπιτρόπῳ ἢ κηδεμόνι τῶν ἀνηλίκων, ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ δὲν εἶναι ἀκατάστατοι, σπύταλοι καὶ ἄσωτοι. Ἐν ἐλλείψει δ' αὐτῶν ἡ Ἀρχὴ ἐκλέγει ἕνα ἐπίτροπον καὶ ἕτερον ἔφορον ἐκ τῶν ἀξιπιστοτέρων καὶ ἀξιοσχεωτέρων ὁμοεθνῶν τῶν ἀνηλίκων καὶ παραδίδει εἰς ἐκεῖνον τὴν ὄρφανικὴν κληρονομίαν, ἀφ' οὗ δώση ἐγγυητὴν καὶ ἐποσχεθῆ ἐγγράφως ὅτι θὰ διαχειρισθῆ

Ἐπαρχιώτου ἀποθανόντος ἐν ἡ πόλει παρεπιδημεῖ χάριν ἐμπορίου ἢ περιηγήσεως· ἡ ἀπογραφή γίνεται διὰ τοῦ Συμβουλίου

αὐτὴν καλῶς καὶ θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς διατροφῆς, ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνηλίκων, συντάσσεται δὲ περὶ τούτων ἕλων καὶ δικαστικῆ ἔκθεσις.

Λόγῳ δὲ δικαιώματος ἀπογραφῆς καὶ ἀγωγῆς ἐν περιπτώσει αἰτήσεως, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη, οἱ Καδῆδες δὲν θὰ λαμβάνωσιν οὔτε ὀβολὸν πλέον τοῦ νομίμου ἤτοι ἓνα παρ᾿ ἓν εἰς τὸ γρόσιον λόγῳ διανομῆς καὶ ἐξήκοντα παράδες εἰς τὰ χίλια γρόσια λόγῳ ἀπογραφῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ λαμβάνηται κατὰ τὸν Νόμον ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς κληρονομίας (ὅσηδῆποτε καὶ ἂν ᾖ) μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δηλαδὴ τῶν προρρηθέντων ἐξόδων, χρεῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Ἡ ἀπογραφή τῆς κληρονομίας, ὅτε οἱ κληρονόμοι εἶναι ἄπόντες ἢ φρενοβλαβεῖς, γίνεται ὡς ἐπὶ ἀνηλίκων κληρονόμων.

Τὰ δικαιώματα ἀπογραφῆς καὶ ἀγωγῆς βαρύνουσι τὴν μερίδα μόνον τοῦ ἐναγαγόντος κληρονόμου, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν τῶν ἐναγομένων συγκληρονόμων του.

Ἡ ἀπογραφή τῆς κληρονομίας γίνεται α) τῶν ἀκλήρων ἢ τῶν μὴ ἐχόντων ἐν τῷ φανερῷ γνωστόν τινα κληρονόμον διὰ τῶν μεμεοῦριδων κατὰ τὸ Σσερὶ καὶ τὸν νόμον, καθόσον ἡ κληρονομία αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ Βέϊτ-οὐλ-μάλ· β) τοῦ δὲ Κωνσταντινοῦπολίτου ἢ Ἐπαρχιώτου ἀποθνήσκοντος ἐν τινὶ πόλει, ἐν ἡ παρεπιδημεῖ χάριν ἐμπορίου ἢ περιηγήσεως διὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Δικαστηρίου. Καὶ τὰ μὲν εἰς φθορὰν ὑποκείμενα, ὡς καὶ τὰ εὐτελῆ, κληρονομικὰ πράγματα πωλοῦνται εἰς τὴν ἀξίαν των, τὸ δὲ προϊόν μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, τῶν χρεῶν καὶ τοῦ νομίμου δικαιώματος βέσμι φυλάττεται εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπαρχίας, τὰ δὲ πολύτιμα πράγματα ἤτοι λίθοι καὶ λοιπὰ κατατίθενται εἰς ἀσφαλές τι μέρος, κατόπιν δὲ παραδίδονται εἰς τοὺς παρουσιασθησμένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους των τὰ μὲν χρήματα εἰς μετρητὰ, τὰ δὲ πολύτιμα πράγματα αὐτούσι κατὰ τὸν περὶ τούτων κατάλογον.

καὶ τοῦ Ἱεροῦ δικαστηρίου· 7. Β) ἐμπορίου· αὕτη γίνεται κατ' ἔτος E. N. 4. 290· Γ) πτωχεύσαντος· ἡ ἀπογραφή γίνεται διὰ τῶν συνδίκων 187—189· Δ) τῶν κληρικῶν γίνεται διὰ τοῦ Πατριαρχείου, Μητροπόλεως, Ἐπισκοπῆς καὶ Μονῆς. Ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*. II) τέλη ἐπὶ κληρονομιῶν εἰσι τὰ ἐξῆς· εἰς παρᾶς ἀνὰ ἕκαστον γρόσιον λόγῳ διανομῆς καὶ ἐξήκοντα παράδες εἰς τὰ 1000 γρόσια λόγῳ ἀπογραφῆς· 4. III) ὑπαρχούσης νομίμου διαθήκης ἀπογραφή οὐ χωρεῖ· 8.

Ἀποδείξεως I) κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν· μέσα καὶ προθεσμίας παραχώρησις II. Δ. 54. 55· εἶδη τρία 79· μαρτυρικῆς οὐ γίνεται χρῆσις διὰ ποσὰ ἄνω τῶν γροσίων 5000 εἰς κεφάλαιον καὶ τόκους 80. 81· II) κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν μέσα, ἔγγραφα καὶ μάρτυρες Ποιν. Δ. 144· III) κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον· ὁρισμὸς A. K. 1676· βάρους κανονισμὸς μετὰ παραδειγμάτων 8. 9. 10. 13. 75· βάρους βαρύνει τὸν αἰτοῦντα 76. 1817· ἐπὶ πολλῶν ἀποδείξεων τίς προτιμᾶται διὰ παραδειγμάτων· 1756—1770.

Ἀπόδειξις δυσφημίας διὰ τοῦ τύπου ὑποχρεωτικὴ ἐστὶ καὶ γενομένη ἀπαλλάττει ποινῆς N. περὶ τύπου ἀρ. 23.

Ἀποδέκτου συναλλαγματικῆς καθήκοντα E. N. 79. 97.

Ἀποδημητήρια ἔγγραφα πλοίου τίνα εἰσι N. K. 41.

Ἀποδοχὴ I) ἐστὶ τεκμήριον προβλέψεως χρῆζον ἀποδείξεως ἐν ἀνάγκῃ E. N. 75· παρὰ τίνων ἐγγυᾶται 76. 78· ἀποδοχῆς α) ἄρνησις καὶ ἀπόδειξις 77· β) ὑποχρεώσεις 79· ὅροι καὶ συνέπειαι 80. 83· II) κατὰ παρέμβασιν πότε χωρεῖ 84· εἰς τί ὑποχρεοῖ 85.

Ἀπόδρασις φυλακισμένου πῶς ἐπαυξάνει τὴν ποινὴν αὐτοῦ II. N. 7 καὶ τίνα ἐπάγει ποινὴν κατὰ τῶν ὀπωσδήποτε συνεργῶν ἢ ἀμελῶν φυλῶν δραπετευσάντων καταδίκων 117. 121.

Ἀποζημιώσεως ἀγωγή ἄνευ διαμαρτυρήσεως ἐπισήμου

οὐ χωρεῖ καὶ πῶς Π. Δ. 106, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας 107, ἀπαράδεκτος ἔνεκα ἀνωτέρας βίας 108, συνίσταται α) εἰς τὰς ἀμέσους καὶ γνωστὰς ζημίας τοῦ ἀντιδίκου 109, β) καὶ εἰς τὰ κέρδη ἐν περιπτώσει δόλου ἢ κακῆς πίστεως 110, γ) εἰς τὸ ὠρισμένον ποσὸν 111, δ) εἰς τοὺς τόκους 112. Ζητεῖται κατ'ἀλογος ζημιῶν 126 Π. Ε. Ν. 90. Δὲν χωρεῖ ὅμως ἐπὶ συμβολαίων περὶ πωλήσεως βακουφίων καὶ δημοσίων γαιῶν λόγῳ τῆς ἀκυρότητος τοῦ τοιοῦτου ἰδιωτικοῦ συμβολαίου Α. Κ. 52. Ἴδὲ καὶ Π. Ε. Ν. 91—99.

Ἀποζημίωσις I) χωρεῖ α) δυνάμει συμβάσεως Πολ. Δικ. 107. Π. Ε. Ν. 91—99. Ε. Ν. 63. 64. Καν. Δασῶν 31. β) ἐξ ἀδικήματος Π. Ν. 9. 44. 46. 177—179. 240. 259. 261. 264. Καν. τηλεγ. 1. 8. 42. Ν. Μετ. 67. Ὁργ. Τελ. 5. Καν. Φαρμακ. 43. II) πότε δίδεται εἰς χρήματα καὶ πότε εἰς πρᾶγμα Α. Κ. 416 καὶ ὀφείλεται παρὰ παντός ὅστις καταστρέφει ἢ βλάπτει ἀλλότριον πρᾶγμα 1^{ον} ἀμέσως 912—920, ἐπὶ ἀνηλικίου χωρεῖ μέχρις εὐπορίας 916. 2^{ον} ἐμμέσως ἐκ τῆς πράξεώς του, ἐκτὸς ἐὰν ἢ ἐπιβλαβῆς πράξις ἐγένετο ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δικαιώματος 922—924. 926—928. β) παρὰ τοῦ κυρίου ζώου τινὸς δι' ἔλλειψιν του 929—940. ῥυθμίζεται δὲ κατ' ἐκτίμησιν 882—886. 918. 920. γ) παρὰ παντός, ὅστις διὰ πράξεως, λόγων ἢ ἀπάτης κατὰ τὴν σύναψιν συναλλαγμάτων τινὸς ζημιῶσι τινα π. χ. κρύπτων ἐλαττώματα 658. δ) παρὰ τοῦ κατέχοντος ἀλλότριον ἄνευ ἀδείας τοῦ κυρίου 771. 772.

Ἀποθηκῶν εἶδη α) ἀρδιέ Ν. Τελ. 67. Ὁργ. Τελ. 3. β) διαμετακομίσεως Ν. Τελ. Κων/πόλεως 55—62. γ) Σουτουρμά Ν. Τελ. 24—26.

Ἀποκαταστάσεως I) πτωχεύσαντος αἰτήσεως α) ὅροι καὶ διατυπώσεις Ε. Ν. 306—309. 313—315. β) προθεσμία 310. γ) ἀπόφασις 311. δ) δημοσίευσίς 312. ε) προνό-

μιον ἐπανόδου εἰς τὸ χρηματιστήριον 314. II) καταδίκου δικαιοῦχοι τίνες. Ποιν. Δ. 463. 478. ἐδ. 3, αἰτήσεως διατυπώσεις 466, προθεσμία 466, ὅροι 467, ἐπίδοσις εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ δήμου 466, οὗτος ζητεῖ πληροφορίας τοπικὰς 468, ἄς διαβιβάζει εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐπαρχίας 469, ἐκείθεν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Πρωτοδικείου 470 καὶ τέλος εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ ἀποφασίζει 471—474, ἢ δ' ἀπόφασις του διαβιβάζεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης 474, τοῦτο δὲ ποιεῖ ἔκθεσιν εἰς τὸν Σουλτάνον 475, Αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἐκδοσις 476, τοῦτου παραπομπή 477 καὶ συνέπειαι 478, τίνες ἀποκλείονται 478 ἐδ. 3. Ἐμπ. Ν. 313.

Ἀποκλεισμοῦ εἰς τὴν ναυτικὴν ἐμπορίαν συνέπειαι Ν. Κ. 121.

Ἀπόκληροι οὐδ' ἀμνημόνευτοι ἐν διαθήκαις οὐ δύνανται εἶναι, ἐκτὸς διὰ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ ῥητῶς ὀριζομένους λόγους, α) παρὰ τοῦ πατρὸς ἢ πᾶππου ἢ μᾶμμης ἢ προπάππου ἢ προμᾶμμης ὁ ἴδιος ὁ υἱὸς ἢ θυγάτηρ ἢ οἱ λοιποὶ παῖδες, β) οἱ ἴδιοι γονεῖς παρὰ τῶν παιδῶν. Ἄρμ. Ε. ι'. 1—3.

Ἀπόκρυψις πῶς τιμωρεῖται α) κακούργων Π. Ν. 121. ἐξαιρέσις αὐτ. ἐν τέλει, β) ξένων ἀπόκρυψις ἢ διάθεσις οἰωνδῆποτε πραγμάτων δι' ἐγκλημὰ τι 236.

Ἀπολαυῆς κανονισμὸς καὶ ἐκτίμησις Α. Κ. 88.

Ἀπολεσθέντος I) τυχαίως μετὰ τὴν παράδοσιν πράγματος πωληθέντος ὑπὸ δοκιμασίαν ἢ δεῖξιν εὐθύνη δὲν βαρύνει τὸν ἀγοραστὴν ὡς ἔχοντα αὐτὸ ὡς παρακαταθήκην Α. Κ. 298. 299. II) ἀλλοτρίου πράγματος καὶ εὐρεθέντος τί ὀφείλει πράξαι ὁ εὐρετής καὶ πῶς θεωρεῖται 769. 770 καὶ τίνα εὐθύνην φέρει ἐν ἀπώλειᾳ 771.

Ἀπολογισμοῦ γενικοῦ καὶ μερικοῦ σύνταξις πότε καὶ πῶς χωρεῖ Ο. Ρ. Π. ε'. 126. 127.

Ἀπόλυσις. Ἴδὲ προσωρινὴ ἀπόλυσις.

Ἀπόντος συγκυρίου συναίνεσις πότε λογίζεται υπάρχουσα Α. Κ. 1079, πότε δ' οὐχί 1080.

Ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ πότε γίνεται ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις καὶ πῶς Ο. Δ. 3· διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν πότε χωρεῖ Ο. Ρ. Π. ια'. 5.

Ἀποπερατωμένη λέγεται ἡ πτώχευσις ἢ μὴ ἔχουσα ἐνεργητικὸν Ε. Ν. 234. 235.

Ἀποπλάνησις νέων πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 201.

Ἀπορρήτων ἀνακοίνωσις δίδει χώραν εἰς τιμωρίαν. Καν. Τηλ. 17—21. Π. Ν. 2.

Ἀπόσβεσις I) προνομιοῦχων δανείων πλοίου πότε γίνεται Ν. Κ. 7. 8· II) ἐγγυήσεως χωρεῖ 1^{ον} πληρωμῇ χρέους Α. Κ. 659· 2^{ον} παραιτήσῃ ἢ ἀφέσει δανειστοῦ 660· 3^{ον} παραγραφῇ χρέους 662· 4^{ον} παραδῶσει τοῦ ἀτόμου τῇ ἀρχῇ κατὰ τὴν συμφωνίαν 663—665· 5^{ον} θανάτῳ τοῦ μέλλοντος νὰ προσαχθῇ ἀτόμου 666· 6^{ον} ἅμα ὁ ὀφειλέτης κληρονομήσῃ τὸν δανειστὴν του 667· 7^{ον} συμβιβασμῶ ῥητῶ ἢ σιωπηρῶ 668· 8^{ον} μεταθέσει χρέους ἀποδεχθείσῃ 669· 9^{ον} διαλύσει ἢ ἀκυρώσει τῆς πωλήσεως ἢ ἐκνικήσῃ τοῦ πωλουμένου 671· 10^{ον} λήξει τῆς μισθώσεως 672.

Ἀπόστασις. Ἰδὲ Προθεσμίας.

Ἀποστολὴ χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κέμνει πρᾶξιν τινὰ θέσει ἐμπορικὴν καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον ἀρμόδιον Π. Ε. Ν. 27. 28.

Ἀποσφράγισις παρ' ὑπαλλήλου ἐν γένει ἐπιστολῶν πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 129.

Ἀποφάσεων I) ἐν γένει κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν διακρίσεις α) ἀνέκκλητος, β) ἐκκλητῆ, γ) τελεσίδικος Π. Δ. 1. 2. 190, δ) προσωρινή, ε) προπαρασκευαστική, ς) προδικαστική, ζ) ὀριστική β· κύρος 3. 4. 90· κατάρτισις διὰ πλειοψηφίας ἀπολύτου 183· σύνταξις καὶ ἐκδόσις τὸ βραδύτερον

μετὰ 15 ἡμέρας, ἄλλως εὐθύνονται οἱ αἵτιοι 135, περιεχόμενον, κοινοποιήσις καὶ ἐκτέλεσις 136, κοινοποιήσις ἐπὶ πολλῶν διαδίκων, ἑταρίας, χωρίου, ἄλλοδαποῦ πῶς γίνεται 137· καὶ η) ἐρήμην· κοινοποιήσις τίνι καὶ πῶς γίνεται 149· ἐρήμην ἐκτέλεσις οὐ χωρεῖ πρὸ τῆς παρόδου 31 ἡμερῶν, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχῃ προσωρινή ἐκτέλεσις 150· ἐρήμην ἔξοδα τίνα βαρύνουσιν 158. Ἰδὲ Ἐμπ. Δικ. 47. 48. 52. 64. Π. Ε. Ν. 17—20. 54. 56—58. 66· II) ἐκτέλεσις. Ἰδὲ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις· III) τέλη. Ἰδὲ διατήρησις τελῶν· IV) κατὰ τὴν Ποιν. Δικονομίαν προσόντα Ποιν. Δ. 153. 179, σύνταξις καὶ ὑπογραφή 154, χρόνος ἐκδόσεως 176. 180. 300, ἐκτέλεσις 155, ἐκτελέσεως πρακτικὸν 310 ἀκυρωθείσης, τίς καὶ πότε φέρει τὰς δαπάνας 321· V) κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον εἶδη δύο Α. Κ. 1786. 1787 ὅροι ἦτοι α) ἀγωγή 1829, β) παρουσία διαδίκων καὶ μαρτυρίαι 1830—1832.

Ἀποφυλάκισις καταδίκου. Ἰδὲ προσωρινὴ ἀπόλυσις.

Ἀπώλεια Α) τίτλου Βακουρικοῦ πῶς ἀναπληροῦται Κ. Βακ. I) 4. 14, II) 41, III) 2, IV) 3, V) 20. 32. Καν. τῆς 7 Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1287, ἀρθ. 20. 32· Β) συναλλαγματικῆς συνέπειαι α) κατὰσχέσις αὐτῆς χωρεῖ Ε. Ν. 106· β) ἐπιδιώξις πληρωμῆς δυνάμει 2ας, 3ης, 4ης κτλ., ἃς ἔχει ἢ ἐπιτυγχάνει 107. 111· καὶ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς ἐπὶ ἐγγυήσει 108. 189· γ) πῶς γίνεται ἐπιφύλαξις δικαιομάτων 110· Γ) τοῦ ὑπομισθίου ἀνευ ὑπαιτιότητος τοῦ μισθωτοῦ δὲν εὐθύνει αὐτὸν Α. Κ. 601—605· Δ) τυχαία ἢ ἐξ ὑπαιτιότητος πωληθέντος τίνα βαρύνει 293—297. Ἰδὲ Κίνδυνος.

Ἀργύλλος δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν Κανονισμὸν Μεταλλείων.

Ἀρμενα. εὐθύνονται διὰ τὰ προνομιοῦχα χρέη τοῦ πλοίου Ν. Κ. 4—6.

Ἀρμοδιότης I) Ἐμποροδικεῖου α) φύσει Π. Ε. Ν. 27·

6) θέσει 28· εξαίρεσις σημ. 31—34· II) Ναυτοδικείου 29. 30.

Ἀρμοδιότης τίς 1) Δημάρχου Ο. Ρ. 266. 267. 273. 274. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 53· 2) Ἐπαρχιακοῦ δικαστοῦ 18. 55. συνδ. Κεφ. ΙΑ'. 35. 3) Δικαστηρίου Νομοῦ Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 30. 43. 44· 4) Ἀνωτάτου Δικαστηρίου 93. 95. Ο. Ρ. 323. 324· 5) ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἀνωτάτου Συμβουλίου. Ο. Ρ. 67· 6) Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐκτάκτου Ο. Ρ. 46.

Ἀρμοδιότητος Κανονισμὸς πῶς χωρεῖ I) Κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν α) κατὰ παραπομπὴν Π. Δ. 113. 243. 249· β) κατὰ παρέκτασιν 247· II) κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν α) λόγῳ συγκρούσεως θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς πῶς ἐξετάζεται καὶ δικάζεται Ποιν. δ. 418—433· β) λόγῳ κινδύνου δημοσίας ἀσφαλείας ἢ ἄλλων νομίμων λόγων 434—444.

Ἀρπαγὴ ἠσφαλισμένου εὐθύνει ἀσφαλιστὴν Ν. Κ. 195.

Ἀρπαγῆς ὄρισμός Α. Κ. 881. Συνέπειαι, 1^{ον} Ἀπόδοσις, 2^{ον} Ἐξόδα, 3^{ον} Διεκδίκησις πανταχοῦ 890, 4^{ον} Ἀποζημιώσεις, 5^{ον} Εὐθὴνη κινδύνου 891. Ἀπόσβεσις α) παραδόσει αὐτουσίῳ 892. 896· β) προσφορᾷ πραγματικῇ 893· γ) πληρωμῇ ἀξίας 894. 895. Προσαύξησης ἢ μεταβολῆ τοῦ ἀρπαγέντος δικαιοῦ εἰς ἀποζημιώσεις 897—899. Ἀναίτιος ὑποτίμησις ἀρπαγέντος ὄρᾳ κύριον 900. Ἀρνησις κυριότητος ἴσον ἀρπαγῇ 901. Τὸ προσαύξεμα ἀρπαγέντος ὠφελει κύριον 903.

Ἀρραβῶν ἰδὲ *Μηστείας*.

Ἄρσις συγκρούσεως πῶς ἐπιτυγχάνεται ἰδὲ Ἀρμοδιότητος *Κανονισμός*.

Ἄρτου ὑπερτίμησις α) διὰ μηχανημάτων πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 239 § 2· β) κατὰ παρέκτασιν τῆς διατιμῆσεως τῆς Κυβερνήσεως πῶς τιμωρεῖται 263.

Ἀρχαιοτήτων ἀνασκαφὴ ὑπὸ τίνων ὅρων ἐπιτρέπεται καὶ ἐνεργεῖται Καν. Ἄρχ.

Ἀρχὴ (πᾶσα) εὐθύνεται εἰς τὴν πληρωμὴν 3 % ἐπὶ τοῦ

ποσοῦ διὰ πᾶν ἔγγραφον, ἐφ' οὗ κατ' ἀμέλειαν αὐτῆς δὲν ἐτέθη τὸ δέον χαρτόσημον Ν. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873. 26.

Ἀρχηγὸς ἀνταρσίας καὶ ἀποσυρόμενος τιμωρεῖται Π. Ν. 64.

Ἀρχηγῶν συμμορίας τιμωρία Π. Ν. 57. 58. 62.

Ἀρχιερατικῶν περιουσιῶν Ἐπιτροπῆς Α) μέλη τρία· δύο τῆς Συνόδου καὶ ἓν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενα ἐν Συνεδριάσει τῶν δύο σωμάτων Καν. Ἄρχ. Περ. Ἐπιτρ. 1. Β) διόρκεια ἐνιαυσία 2· Γ) Γραμματεὺς ὁ λογιστὴς ἢ ταμίας τῶν Πατριαρχείων 3· Δ) Καθήμενα α) συνεδριάζει τακτικῶς ἀπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως ἐν ἀνάγκῃ 4. 5· β) διορίζει ἐξάρχους καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν 6· γ) ἐνεργεῖ ἀπογραφὰς συνωδᾶ Κανονισμοῖς διὰ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς συμπαρασταμένου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος τῶν Πατριαρχείων 7. 8· δ) δημοπρατεῖ περιουσίαν ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς παραλαβῆς αὐτῆς 9 μετὰ πρόσκλησιν διὰ τῶν ἐφημερίδων πρὸ 5 ἡμερῶν 10 κρατοῦσα κατάλογον τῶν δημοπρατουμένων 11 καὶ ἀπαιτοῦσα προκαταβολὴν παρὰ τοῦ πλειοδότου 10 % ἐκδίδει ἀμέσως ἀποδείξεις διὰ τὸ ὑπόλοιπον πληρωτέον μετὰ 21 ἡμέραν 12—14· ε) προσκαλεῖ τοὺς δανειστὰς καὶ κληρονόμους ἐντὸς προθεσμίας νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐπὶ ποινῇ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἀποφαίνεται περὶ τῶν αἰτήσεων αὐτῶν 15. 17. 18· ς) προαφαιρεῖ τὰ ἐξόδα κηδείας, μνημοσύνων, ἀπογραφῆς, ἐξάρχου, δημοπρασίας καὶ τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον καὶ τὸ ὑπόλοιπον διανέμει νομίμως 16. 18. 19· ζ) μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καταστρώνει τακτικὸν ἰσολογισμὸν καὶ ὑποβάλλει πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ δύο σώματα ἐκδίδουσα ἀντίγραφα κευρωμένα τῇ Ἐπαρχίᾳ καὶ τοῖς κληρονόμοις 20. 21.

Ἀρχιερέως I) ἐκλεξιμοῦ προσόντα α) ἐκ γενετῆς ὀθωμανικῆ ὑπηκοότητος, χρηστῆ διαγωγῆς, ἡλικίας κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, ὑπηρεσία Ἐκκλησιαστικῆ πενταετῆς

ἢ κοινὴ ὑπόληψις, γνώσεις Ἐκκλησιαστικαὶ ἱκαναὶ καὶ γνώσεις τῆς τε Ὀθωμανικῆς καὶ Σλαβικῆς κατὰ τὰς Ἐπαρχίας εἰς ἃς ἐκλεγῆσεται Καν. Ἐκκλ. Ἀρχ. 43· β) δίπλωμα Ὀρθοδόξων Θεολογικῶν μαθημάτων ἢ ἀποδεικτικὸν ἰσοδύναμον 2· II) Ἐκλογή ἐκ τῶν τοῦ καταλόγου ἐκλεξιμῶν πῶς γίνεται 4· 14· III) ἀποβίωσαντος ἀντικατάστασις οὐ χωρεῖ πρὸ τῆς ἀφίξεως ἐπισήμου εἰδήσεως τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ 5· IV) Παῦσις μόνον δι' ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας ἢ ἀδικίας καὶ καταπίεσεως τῶν κατοίκων χωρεῖ· μετάθεσις μία μόνον δεδικαιολογημένη ἐπιτρέπεται τῇ συναινέσει τοῦ μετατιθεμένου 6· V) Καθήκοντα α) διαμονὴ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ἐκτὸς ἀσθενείας Καν. Σχ. Συν. Α. 9· 10· Γ'. 9· 10· Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 7· β) περίδος, ἐπίσκεψις καὶ θεώρησις προσωπικὴ πλὴν ἐκτάκτων περιστάσεων τῶν Ἐπαρχιακῶν υποθέσεων 7· γ) παράστασις ἐν τοῖς Συμβουλίοις τῆς Ἐπαρχίας του. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 9· δ) ἐπίσκεψις εἰς ὑπερέχοντα πρόσωπα οὐκ ἐπιτρέπεται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Πατριάρχου, ἄλλως τιμωρεῖται Καν. Σχ. Συν. Γ. 2· ε) ἐπίσκεψις οὐ γίνεται εἰς ἄλλην Ἐπαρχίαν ἀνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ἐκτὸς ὑπὸ ὄρον 4· ς) συντήρησις ἱεροκήρυκος καὶ σύστασις ἱερατικῆς Σχολῆς 14· ζ) εἰσαγωγή ὑποτρόφων εἰς Ἱερατικὴν Σχολὴν 15· VI) (Κατὰ) ἀγωγή καὶ διαδικασία πῶς καὶ πότε γίνεται 8· VII) Εἴτε ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε τιτουλαρίου εἴτε Πατριάρχου διαθήκη οὐκ ἰσχύει, ἀλλ' ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ Γαιῶν καὶ Βακουφίων διατάξεων, πῶς διανέμεται ἢ περιουσία 12· VIII) κληρονομίας ἀπογραφή, κτδεία καὶ μνημόσυνα πῶς γίνονται 13· IX) Τυχρῶν ἀπολαυτῶν κατάλογος Καν. Πατρ. καὶ Ἀρχ. Ἐπιχορηγήσεων 5—13. Ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*.

Ἀσελγείας ἀθμιέτου τιμωρία Π. Ν. 127. 198—200· 202· μετὰ τῶν προσθηκῶν.

Ἀσθένεια ναύτου ἰδὲ *Ναυτικοῦ*.

Ἀστυνομία ἀκροατηρίου ἀνήκει τῷ Προέδρῳ Π. Δ. 36—40.

Ἀστυνομίας δικαστικῆς ὑπαλλήλων κατάλογος Ποιν. Δ. 9.

Ἀστυνομικὴ ἐπίβλεψις πότε καὶ πῶς χωρεῖ Π. Ν. 12· 13· 48—66· 151· εἰς τί συνίσταται 14.

Ἀστυνομικοῦ ἐπόπτου καθήκοντα, Ποιν. Δ. 8· 11· ἀρμοδιότης 11—14.

Ἀσύγνωστοι τίνες εἰσὶ. Ε. Ν. 247.

Ἀσύλου οἰκίας παρ' ἰδιώτου παραβίασις πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 105 ἐν τέλει.

Ἀσυμβίβαστός ἐστὶν ἡ ὑπηρεσία διατακτῶν μετὰ τῆς τῶν πληρωτῶν μετὰ τινος ἐξαιρέσεως Ο. Ρ. Π. Θ'. 126· 127.

Ἀσφαλείας ὄρισμός· Ν. Κ. 175. Ἐγγραφὸς σύνταξις καὶ περιεχόμενον 176· 177· 180—186· 188· 200· 212· ἀντικείμενον 178· 179· ἀκυρότης α) ἐν γένει 187· 192· 194· 204· 210· ὑπὸ ὄρους 211· 212· β) μερικὴ μόνον διὰ τὸν ἀσφαλιστὴν 193· 198· 202· 203· 206· πληρωμῆς προθεσμία 222· 226· ἀγωγῆς παραγραφή 276.

Ἀσφαλιζομένου δικαιώματα Ν. Κ. 181· 182· 184· 187 § 2· 191· 206· 208· 213· 219· 222· 238· ὑποχρεώσεις 187· 189· 190· 213· 223—225· 227· 231· 232· 234· 239· ἐν τέλει· καταδίωξις ποινικὴ 213 ἐν τέλει.

Ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου α) διατυπώσεις καὶ περιεχόμενον Ν. Κ. 176· β) πρώτου, δευτέρου κτλ. χαρτόσημον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐπὶ ἀπειλῇ προστίμου 3 % Ν. Χαρτ. τῆς 30 Νεβρίου 1873. 3 § 7.

Ἀσφαλιστοῦ δικαιώματα Ν. Κ. 180· 191· 193· 194· 201· 213· 228· 230· 240· ὑποχρεώσεις 205· 206· 213· 226· 229· 236· 237· Κίνδυνοι τίνες εἰσὶν 195· 207· 236·

ἀπαλλαγὴ 196—199. 208. 209· καταδίωξις ποινικὴ 213, ἐν τέλει· ἀγωγῆς ἔνστασις ἀπαραδέκτου 281. § 1. 282.

Ἀσφαλιστρῶν I) ἐπιστροφή πότε γίνεται Ν. Κ. 194· μέρος πότε πληρώνεται 201· II) ὄρισμός Ν. Κ. 176. § 6· ἀμετάβλητον ἐν καιρῷ πολέμου 188· μὴ πληρωμῆς ἐπιρροὴ καὶ δικαίωμα 191.

Ἀσώτου ἀπηγορευμένου νομικὴ θέσις ἢ τοῦ προσήβου· κηδεμῶν δὲ μόνον ὁ δικαστὴς Α. Κ. 990. Ἄκυροι δὲ 1^{ον} πᾶσα συναλλαγὴ πλὴν τῶν ἐπωφελῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ 991· 993· 2^{ον} ὁμολογία χρέους 994· 3^{ον} δάνειον ὑπὲρ τὰ συνήθη αὐτοῦ ἔξοδα 996. Τὰ κατὰ τὴν διατροφήν αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν καὶ τὰ χρέη καταβάλλει ἢ περιουσία του 992. 995· ἀπαγόρευσις αἴρεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ 997.

Ἀτελείας I) παραχώρησις· Α) διὰ πάντα τὰ πρὸς διακόσμησιν ἐκκλησιῶν καὶ ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν ἀναγκαιῶντα, ὧν ἀπαρίθμησις Καν. Ἀσιδ. Τελ. 1¹· Β) διὰ

1) Τὰ κατὰ τὴν ἀτέλειαν ταύτην ἐκτίθενται ἐν τῷ ἐπομένῳ Κανονισμῷ, ὃν ὡς σπάνιον καὶ ἐνδιαφέροντα μεγάλως παραθέτομεν ὡδε.

«Κανονισμὸς Ἀσυδοσίας τελωνείου τῶν κληρικῶν ἐν γένει· ὑπηκόων καὶ ξένων, τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν καταστημάτων αὐτῶν ἀπὸ 27 Σεβάλ 1281.

«Ἐπειδὴ ἡ ἀσυδοσία τῶν τελωνιακῶν δασμῶν οὕσα τὸ κυριώτερον καὶ σπουδαιότερον τῶν προνομίων, τὰ ὅποια ἔκπαλαι ἐχορηγήθησαν εἰς τὰς διαφόρους κληρικὰς κοινότητας, ἀνενεώθη μὲν ἐν τῇ γενικῇ πρὸς πάντας καὶ ἀριδὴλῳ κηδεμονίᾳ τῆς Ἱψηλῆς Κυβερνήσεως, ἐδέησεν ὅμως ἵνα τεθῶσιν ὅροι τινὲς ἐπ' αὐτῆς καὶ κανονισθῇ, διὰ τοῦτο κατὰ τὸν περὶ ταύτης ἐκδοθέντα Ἑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν Ἰραδέν, α') θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ πάντα τὰ τε πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν· β') ἡ ἀσυδοσία αὕτη θέλει ἀκολουθεῖ (ὡς παρακατιὸν γίνεται δῆλον) βασιζομένη ἐπὶ τῆς τιμῆς, ἣτις προσδιωρίσθη ἐπὶ τῶν ἐτησίως ἀναγκαίων πραγμάτων διὰ τε τὸ προσωπικὸν τῶν καλογη-

πάντα τὰ ἀναγκαῖα πράγματα εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Καλογηρῶν καὶ Καλογραιῶν Μοναστηρίων καὶ εἰς τὰ κοινωφελῆ αὐ-

ρων καὶ καλογραιῶν ἐκίστου Μοναστηρίου καὶ διὰ τὰ κοινωφελῆ αὐτῶν καταστήματα, οἷον ἱερατικὰ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα, Φαρμακεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα, Σχολεῖα τῶν παιδῶν (ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν τρόφιμοι ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοί), Πτωχοκομεῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια.

Ἄρθρον Α'. Εἰσὶν ἐλεύθερα τελωνείου, ὅσα πράγματα δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ ἐν τῷ Β' καὶ Γ' ἄρθρῳ ὡς ἐκ τῆς τιμῆς τῶν ἀναφερόμενα ἐτήσια ἀναγκαῖα τῶν Μοναστηρίων, τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, τῶν Νοσοκομείων, τῶν Φαρμακείων, τῶν Ὀρφανοτροφείων, τῶν Σχολείων τῶν παιδῶν, ἐν οἷς διδάσκονται δωρεὰν τρόφιμοι ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοί, καὶ τῶν Πτωχοκομείων, καὶ ὅσα πρὸς διακόσμησιν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν τελετῶν χρησιμεύοντα ἦσαν καὶ πρότερον ἐλεύθερα παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ, τουτέστι :

1. Τὰ ὑπὸ τῶν μεγάλων Ἡγεμόνων πρὸς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Τάφου, καὶ λοιπὰς ἐκκλησίας πεμπόμενα δῶρα.

2. Θῆκαι σταυρῶν καὶ παντὸς ἱεροῦ κειμηλίου κεκοσμημένα καὶ μὴ.

3. Ἱερὰ ποτήρια, δισχάρια, ἀρτοφόρια, λεκάναι, προχοῖδες, θυμιατήρια, δοχεῖα θυμιάματος, μικρὰ προχοῖδες (κρυστάλλινα, χρυσαῖ ἢ ἀργυραῖ), δίσκοι καὶ λοιπὰ τῆς λειτουργίας σκεύη χρυσαῖ, ἀργυραῖ ἢ κεχρυσωμένα.

4. Μεγάλαι καὶ μικρὰ κηροπήγια, δοχεῖα ἀνθῶν κεκοσμημένα καὶ μὴ, ἄνθη τεχνητά, οὐρανοί, παραπετάσματα, λιναῖ ὀθόνη τοῦ θυσιαστηρίου, περιστρώματα (δουσεμέδες), ὑφάσματα μεταξωτὰ ἢ βαμβάκερά, χρυσαῖ ἢ ἀργυραῖ, ἐπισκοπικαὶ βράβδοι καὶ πίνακες κεκοσμημένοι καὶ μὴ, διὰ τὰ κρεμασθῶσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας.

5. Ἱερατικὰ ἐνδύματα, ἔρραμμένα ἢ ἄρραφα καὶ ἱερὰ ἄμφια διὰ πᾶσαν τάξιν κληρικοῦ.

6. Τάπητες μάλλινοι ἢ μεταξόπτυλοι (κατηφεθένιοι), κεντημένοι μὲ χρυσὸν ἢ ἀργυρον.

7. Πολυέλαιοι καὶ πολυκάνδηλα Ἐκκλησιῶν ἀργυραῖ ἢ ἐκ μετάλλου κεχρυσωμένου ἢ καὶ κρυστάλλου, δίοπτρα χρωματισμένα ἢ ἀχρω-

τῶν καταστήματα, ἤτοι σχολεῖα, νοσοκομεῖα, φαρμακεία, ὄρφανοτροφεία, σχολεῖα τῶν παιδῶν, πτωχοκομεῖα καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὧν ἀπαρίθμησις ὑπὸ τὸν ὄρον ὀρισμοῦ ἀνωτάτου

μάτιστα, φύλλα χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ, βαφαὶ καὶ εἰκόνες διὰ στολισμὸν Ἐκκλησίας, κηρίον χυμένον ἢ ἄχυτον, θυμίαμα, κομβολόγια, μικραὶ εἰκόνες χρυσαῖ ἢ ἀργυραῖ, ἀγάλματα μικρὰ ἢ μεγάλα καὶ πᾶν εἶδος ζωγραφιῶν.

8. Ὅσα χρήσιμα τῇ προσευχῇ, οἷον σταυροί, μικραὶ εἰκόνες, κογχύλια καὶ κομβολόγια, τὰ ὁποῖα κατασκευάζουσι τόσον αἱ καλογραῖαι τοῦ λατινικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Μοναστηρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὅσον καὶ οἱ καλόγηροι τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κειμένων λοιπῶν ἀπάντων καταστημάτων, διὰ νὰ στέλλωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀρχηγούς των.

9. Ὅργανα, ἀρμονίαι, βιβλία τῆς λειτουργίας, συλλογαὶ ἁσμάτων, ἐκκλησιαστικὰ μουσικὰ καὶ πᾶν βιβλίον δι' Ἐκκλησίαν ἢ Μοναστήριον ἢ Σχολεῖον τόσον ἱερατικόν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ διδάσκεισθαι ἐν αὐτῷ τὰ τῆς θρησκείας ὀρισμένον, εἴτε ἐξ Εὐρώπης κομιζόμενον, εἴτε καὶ ἐν τινι τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἐπικρατείᾳ κειμένων μεγάλων Μοναστηρίων τυπωθὲν καὶ ἀκολούθως εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς αὐτῆς ἐπικρατείας στελλόμενον.

10. Πάντα τὰ πρὸς οἰκοδομήν καὶ διατήρησιν Ἐκκλησίας ἢ Μοναστηρίου ἢ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων ἀναγκαιοῦντα, εἴτε ἐκ τῆς Αὐτοκρατορικῆς εἰς ξένην ἐπικράτειαν στελλόμενα, εἴτε ἀπὸ ξένης εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν εἰσαγόμενα, εἴτε καὶ ἄπαξ μὲν εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Ἐπικράτειαν εἰσαχθέντα, ἀκολούθως δὲ ἐξ ἐνὸς εἰς ἄλλο Μοναστήριον μετακομιζόμενα.

Τὰ εἰρημένα ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ κοσμήματα θέλουσιν εἶναι ἐπίσης ἐλεύθερα τελωνείου, καὶ ὅταν χάριν ἐπισκευῆς ἤθελον στέλλεσθαι εἰς Εὐρώπην.

Ἄρθρον Β'. Θέλουσιν ἐπίσης χαίρει τὴν ἀτυδοσίαν τοῦ τελωνείου τόσον τὰ Μοναστήρια τῶν Ἁγίων τόπων, τῶν Ἰησοῦϊτῶν, τῶν Λαζαριστῶν, τῶν ἀδελφῶν τῶν Χριστιανικῶν Σχολείων ὀνομαζομένων τῶν Καπουτσίνων, τῶν Δομινικανῶν, τῶν Καρμηλιτῶν, τῶν Φραγκισκάνων ἐκάστου τάγματος, ὅσον καὶ αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἐλέους, αἱ καλογραῖαι τοῦ ἁγίου Ἰωσήφ καὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ πάντα τὰ

ὀρίου τιμῆς καὶ ἀριθμοῦ προσώπων 2. 4. 8. 10—12. II) Διατυπώσεις πρὸς ἐξάσκησιν α) τακτικὸν περὶ τῶν πραγμάτων

λοιπὰ κληρικὰ τάγματα, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ.

Τὰ πρὸς διατήρησιν ἐκάστου καλογήρου ἢ καλογραίας ἀναγκαιοῦντα πράγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία προσδιωρίσθη τέσσαρες χιλιάδες γρόσια, θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνείου. Τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐνδύματα, ἐδώδιμα, μελάνην καὶ χαρτῖα διαφόρων εἰδῶν καὶ λοιπὰ καλογήροις ἀνήκοντα.

Ἐάν τις καλόγηρος ἢ καλογραία ἤθελε φέρει ταμβάκον ἐξ Εὐρώπης δι' ἰδίαν χρῆσιν του, δύναται νὰ φέρῃ κατ' ἔτος ἑκατὸν πενήκοντα γροσίων τὸ δὲ τελωνειακὸν δικαίωμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τοῦ μονοπωλείου τάξιν δέον ἵνα ληφθῇ 75 γρόσια τοῖς ἑκατόν, θέλει ἀφαιρεθῆ ἐκ τοῦ ὅλου τῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου τούτου χορηγηθείσης ἀτυδοσίας τοῦ τελωνείου.

Ἐάν ἡ Ὑψηλὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀκολούθως ἀπαγορεύσει τὴν ἐξ Εὐρώπης εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴν τοῦ ταμβάκου, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀτυδοσία αὕτη θέλει παύσει, οὐχ ἦττον δύνανται οἱ εἰρημένοι καλόγηροι καὶ καλογραῖαι νὰ φέρωσι πάντοτε δι' ἰδίαν των χρῆσιν ἕως ἑκατὸν πενήκοντα γροσίων ταμβάκον ἐκ τῶν κατασκευαζομένων ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ ἀφαιρῆται τὸ ἐν τῷ περὶ ταμβάκων κανονισμῷ προσδιωρισμένον τελωνειακὸν αὐτοῦ δικαίωμα ἐκ τοῦ ὅλου τῆς πρὸς αὐτοὺς χορηγηθείσης ἀτυδοσίας.

Ἄρθρον Γ'. Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα, τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ Φαρμακεία, ἐξ ὧν πτωχοὶ καὶ ἄποροι λαμβάνοντες δωρεὰν φάρμακα θεραπεύονται, τὰ Σχολεῖα, ἐν οἷς διδάσκονται καὶ ἐκπαιδεύονται οἱ τῶν πτωχῶν παῖδες ἐσωτερικοὶ τε καὶ ἐξωτερικοὶ, τὰ Πτωχοτροφεία καὶ τὰ τούτοις ὅμοια καταστήματα ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν εἰσιν ἢ δύνανται νὰ ὦσι προσηρτημένα εἰς τὰ ἐν τῷ 6' ἄρθρῳ ἀναφερόμενα Μοναστήρια, πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἰδιαιτέρα καὶ ἐκ μέρους τοῦ τελωνείου ἀτυδοσία, ὡς ἐδόθη καὶ εἰς τὸ πρωτοπικὸν τῶν Μοναστηρίων.

1. Θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνείου πάντα τὰ πρὸς διατήρησιν ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς ἱερατικοῖς Σχολείοις μαθητῶν ἀναγκαῖα πράγ-

αὐτῶν καὶ ὑπάλληλος ἐπὶ τούτῳ 9· 6) ἐξέτασις τελωνειακῆ ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς τοῦ τέλους διὰ τὰ ὑπὲρ τὸ ὠρισμένον

ματα, τῶν ὁποίων ἡ τελευταία τιμὴ προσδιωρίσθη εἰς χίλια ὀκτακόσια γρόσια κατ' ἔτος· τὰ πράγματα δὲ ταῦτα συνίστανται εἰς ἐδώδιμα, ἐνδύματα, τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, οἷον μελάνην, χαρτίον διαφόρων εἰδῶν καὶ κονδύλια, ἐργαλεῖα χημικὰ καὶ ἀστρονομικὰ καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον πρὸς ἀνατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν.

2. Τὰ διὰ τὴν κλίνην ἐκάστου τῶν ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἀσθενῶν ἀναγκαῖα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ προσδιωρίσθη μέχρι χιλίων τριακοσίων πεντήκοντα γροσίων κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τροφάς, φάρμακα, ἀσπρόρρουχα, κρεβάτια, στρώματα, ἐφαπλώματα, διάφορα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα χειρουργικὰ, δῶρα ἐλέους χάριν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ στελλόμενα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον εἰς ἀσθενῆ ἢ εἰς καταστήματα καὶ κῆπον Νοσοκομείου.

3. Τὰ ἀναγκαῖα φάρμακα δι' ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις καταστήμασι θεραπευμένων πτωχῶν, διατιμηθέντα κατ' ἔτος ἑνεακόσια γρόσια· τὸ δὲ ποσὸν τῶν δι' ἕκαστον φαρμακεῖον ἐτησίως προσδιορισθησομένων γίγνεται γνωστὸν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν, οἵτινες ἐνοσηλεύθησαν εἰς ἕκαστον Φαρμακεῖον μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἄλλην, κατὰ τὸ διάστημα δύο παρελθόντων ἐτῶν, ἤθελε πολλαπλασιασθῆ μετὰ τὰ ἑνεακόσια· τὰ δὲ πράγματα ταῦτα συνίστανται εἰς τροφάς, φάρμακα, ἀσπρόρρουχα, καὶ σκεύη ἀναγκαῖα εἰς Φαρμακεῖον.

4. Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἢ ἐκάστην τῶν ἐν τοῖς Ὁρφανοτροφείοις ὀρφανῶν διατιμηθέντα ἐτησίως εἰς γρόσια χίλια ὀκτακόσια· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς τροφίμα, ἐνδύματα, μελάνην, πᾶν εἶδος χαρτίου, κονδύλια, μολυβδοκόνδυλα καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα, εἰς βιβλία κεκοσμημένα, δίδόμενα ὡς ἀμοιβὴ εἰς τοὺς μικροὺς παῖδας ἐν καιρῷ τῶν ἐξετάσεων, στεφάνους, κουτία, παιγνίδια, δείγματα ψιλῶν πανικῶν καὶ ἐργαλείων καὶ λοιπὰ ὑφάσματα, καὶ ἐν γένει πᾶν εἶτι μαθήσει καὶ ἠθικῇ ἢ γεωργικῇ καὶ τέχνῃ ἀναγκαῖον.

5. Τὰ ἀναγκαῖα δι' ἕκαστον ἐξωτερικὸν μαθητὴν δωρεὰν ἐκπαιδευόμενον ἐν τοῖς Σχολείοις ἐκτιμηθέντα εἰς τετρακόσια πεντήκοντα γρόσια κατ' ἔτος· ταῦτα δὲ συνίστανται εἰς μελάνην, διάφορα εἶδη χαρτίου, κονδύλια, μολυβδοκόνδυλα καὶ λοιπὰ πρὸς γραφὴν ἀναγ-

ποσὸν 5· 7· γ) συνοδεία ὑπὸ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων 6· δ) ὀρισμὸς κατ' ἔτος τοῦ ἀριθμοῦ καλογήρων, καλογραϊῶν καὶ

καῖα, εἰς βιβλία κεκοσμημένα, τὰ ὁποῖα δίδονται δωρεὰν εἰς τὰ μικρὰ παιδιά ἐν καιρῷ ἐξετάσεων, εἰς στεφάνους, κουτία, παιγνίδια, καὶ πᾶν ἄλλο ἀφορῶν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀνατροφὴν.

6. Τὰ ἀναγκαῖα ἐκάστῳ τῶν ἐν τοῖς Πτωχοκομείοις τροφοδοτούμενων ἐκτιμηθέντα κατ' ἔτος τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια· τὸ δὲ ποσὸν τοῦ ὅλου τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα θέλουσι προσδιορισθῆ ἐτησίως δι' ἕκαστον Πτωχοκομεῖον γίνονται γνωστὰ, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν διατραφέντων εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἡμέραν μετὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὸ διάστημα δύο προηγούμενων ἐτῶν πολλαπλασιασθῆ ἐπὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια. Τὰ δ' ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὑπονοούμενα πράγματα συνίστανται εἰς τροφίμα, φάρμακα καὶ λοιπὰ ἀναγκαῖα τοιοῦτοις Πτωχοκομείοις.

Ἄρθρον Δ'. Δι' ἐν τῷ Δ' καὶ Γ' ἄρθρῳ προσδιορισθεῖσαι τιμαὶ ἠριθμήθησαν εἰς νομίσματα καθαρὰ, δηλαδὴ ἡ μὲν ὀθωμανικὴ λίρα γρόσια ἑκατόν, τὰ δὲ λοιπὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἀναλόγως· πέντε δὲ ἀργυρᾶ εἰκοσάρια μία ὀθωμανικὴ λίρα.

Ἄρθρον Ε'. Ὅταν τὸ κιβώτιον μιᾶς ἐκκλησίας ἢ ἐνός Μοναστηρίου ἢ ἱερατικοῦ σχολείου, ἐν ᾧ διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες ἐσωτερικοὶ τε καὶ ἐξωτερικοὶ, ἢ Πτωχοκομείου ἤθελον φθάσει εἰς ἀποβάθραν πόλεως τινος τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, οἱ ἐν τῇ ἀποβάθρᾳ ταύτῃ εἰρισκόμενοι καὶ τὰ πρῶτα φέροντες καλόγηροι ἢ καὶ καλογραῖται θέλουσιν ὑποβάλλει μίαν ἔγγραφον αἴτησιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀρχὴν, δηλαδὴ, ἐὰν μὲν ᾦναι ξένοι εἰς τὰ Προξενεῖά των, ἐὰν δὲ ὑπῆκοοι τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας εἰς τοὺς πνευματικούς αὐτῶν ἀρχηγούς, διαλαμβάνουσαν εἰς ποίαν ἐκκλησίαν ἢ κοινότητα ἢ θρησκείαν ἢ Μοναστήριον ἀνήκουσι τὰ εἰρημένα κιβώτια· ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη ἐπικυροῦσα τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ σφραγίζουσα αὐτὴν διὰ τῆς ἰδίας σφραγίδος ὀφείλει νὰ στείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου. Τὰ δ' ἐν τοῖς κιβωτίοις τοῦτοις εἰρισκόμενα πράγματα θεωρηθέντα ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου καὶ σημειούμενα εἰς τὸ ἐπὶ τοιοῦτοις πράγμασιν ἐξειδικασμένον κατάστιχον θέλουσι παραδίδεσθαι ἀμέσως, χωρὶς νὰ λαμβάνηται τελωνιακὸν δικαίωμα. Ἐὰν δὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίω-

μαθητῶν 8—9· ε) πιστοποιητικὸν κεκυρωμένον ἀφίξεως τῶν πραγμάτων αὐτῶν εἰς τὸ Μοναστήριον. Ἴδὲ καὶ Ἀσυδοσίας.

μα τῶν πραγμάτων τούτων ἤθελεν ὑπερβῆ τὸ ἐτησίως προσδιορισθὲν τῆς ἀσυδοσίας πρὸς δι' ἕκαστον Μοναστήριον ἢ ἱερατικὸν σχολεῖον ἢ νοσοκομεῖον ἢ φαρμακεῖον πτωχῶν ἢ Ὀρφανοτροφεῖον ἢ σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται καὶ ἀνατρέφονται δωρεὰν παῖδες ἐσωτερικοὶ τε καὶ ἐξωτερικοί, ἢ Πτωχοκομεῖον, τότε θέλει λαμβάνεσθαι τὸ κανονικὸν τελωνεῖον διὰ τὰ περιπλέον.

Ἄρθρον Σ'. Τὰ τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καταστημάτων κιβώτια θέλουσι στέλλεσθαι εἰς τὰ μέρη των συνοδευόμενα ὑπὸ ἐνὸς τελωνιακοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον Ζ'. Ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων κιβωτίων ἤθελεν εὑρεθῆ ἄλλο τι πρᾶγμα ἐκτὸς τῶν εἰς Μοναστήριον καὶ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα ἀναγκαιούτων καὶ ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ προσδιωρισμένων, περὶ τοῦ τοιούτου πράγματος ἢ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει συνεννοεῖσθαι προηγουμένως, ἐὰν μὲν τὸ πρᾶγμα ἀνήκη εἰς ὑπήκοον ξένον, μετὰ τοῦ Προξενείου του, εἰ δὲ μή, μετὰ τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ του, καὶ διὰ τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ὁλοσχερῶς τὸ τελωνεῖον.

Ἄρθρον Η'. Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς Μοναστηρίοις καὶ τοιούτοις καταστήμασιν ἐνδέχεται νὰ ᾖναι ἄλλοτε περισσότερος καὶ ἄλλοτε ὀλιγώτερος, τούτου ἕνεκα διὰ νὰ ἡμπορῆ ἀναλόγως μετὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις Β' καὶ Γ' ὀρισθείσας βᾶσεις νὰ προσδιορισθῆ τὸ ὅλον τῆς τιμῆς τῶν πραγμάτων ἐκάστου Μοναστηρίου καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων καταστημάτων, τὰ Προξενεῖα καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι κατ' ἔτος πρὸ τῆς πρώτης Μαρτίου νὰ δίδωσι πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τοῦ νομοῦ (Ῥουσομάτ Ναζηρή) ἕνα ἐπίσημον κατάλογον διαλαμβάνοντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μοναστηρίου ἑκείνου ἢ τοῦ ἱερατικοῦ σχολείου ἢ ἄλλου τοιούτου καταστήματος. Ὁ δ' ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ὀρισθεὶς ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ἀυξηθῆ ἐπὶ μηδεμίᾳ προφάσει μέχρι τέλους τοῦ ἔτους. Ἐὰν δὲ τὰ Προξενεῖα ἢ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ δὲν ἤθελον στείλει τὴν α' Μαρτίου ἐκάστου ἔτους τὸν νέον κατάλογον, ὡς εἴρηται, τότε ὡς πρὸς τὴν ἀσυδοσίαν ἢ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει βαδίζει ἐπὶ τοῦ καταλόγου τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅστις καὶ δὲν δύναται πλέον

Ἀτμοπλοίων ταχυδρομικῶν ἢ φορτηγῶν α) πλοίαρχου ὑποχρέωσις Ν. Κ. 135· β) προσάρχξις Καν. Λιμ. Κων/πόλεως.

νὰ ἀλλάξη, ἐὰν δὲν ἤθελε παρελθεῖ ὁλόκληρον ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἐὰν δὲ ὁ εἰρημένος κατάλογος ἤθελε μὲν σταλῆ τὴν α' Μαρτίου, ἀκολούθως δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἤθελεν οἰκοδομηθῆ ἐν Μοναστήριον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κατάστημα, διὰ νὰ δύνηται νὰ προσδιορισθῆ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελωνείου τοῦ Μοναστηρίου τούτου ἢ ἄλλου τοιοῦτου κοινοφελούς καταστήματος, ὀφείλουσι τὰ Προξενεῖα ἢ οἱ πνευματικοὶ ἀρχηγοὶ νὰ εἰδοποιῶσιν εὐθὺς τὸ πρᾶγμα ἐπισήμως εἰς τὸν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν ὑπάλληλον.

Ἄρθρον Θ'. Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες μεταξὺ τῶν καλογήρων καὶ καλογραιῶν τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Ἐπικρατεῖᾳ κειμένων Μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων, διὰ νὰ παραλαμβάνωσιν, ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ Ε' εἴρηται, διὰ τῶν Προξενείων καὶ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν των τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα περιέχουσι πράγματά των, ὅταν ἤθελον φθάσει, ὀφείλουσι νὰ διορίζωσιν ἕνα ὑπάλληλον ἐπὶ τούτῳ. Προσέτι δέ, καὶ διὰ νὰ δύνηται νὰ προσδιορισθῆ τὸ ἀληθὲς ποσὸν τῆς ἀσυδοσίας τοῦ τελωνείου ἐκάστου μοναστηρίου ἢ ἄλλου καταστήματος, ὀφείλουσιν, ὡς ἐν τῷ η' ἄρθρῳ εἴρηται, νὰ εἰδοποιῶσιν ἀπὸ τῆς α' Μαρτίου ἐκάστου ἔτους διὰ τῶν Προξενείων ἢ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν των τῷ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δασμῶν τοῦ νομοῦ τὸν ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μοναστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων αὐτῶν.

Ἄρθρον Ι'. Ἐπειδὴ τὰ εἰς τὰ κεντρικὰ μέρη εὐρισκόμενα μεγάλα Μοναστήρια ἐκ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν ἐξ Εὐρώπης, εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ στέλλωσιν εἰς τὰ παρακείμενα Μοναστήρια, ἐν μὲν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν πραγμάτων τούτων ἢ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου τῆς πόλεως, ἐν ἣ εἰρίσκονται τὰ μεγάλα ταῦτα Μοναστήρια, θέλει δίδει τὴν ἀδειαν, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν μεγάλων τούτων Μοναστηρίων, ἐν δὲ τῇ ἐξαγωγῇ θέλει προσέχει εἰς τὸ νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ προσθέτῃ τὸ ποσὸν τοῦ τελωνιακοῦ τούτου δικαιώματος εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν αὐτῶν μεγάλων Μοναστηρίων. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐρίσκεται τὸ

Ἀτομικὴ ἐλευθερία ἐστὶν ἀπαραβίαστος. Ο. Ρ. 30 καὶ σύλληψις ἄμεσος οὐ χωρεῖ ἐκτὸς τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων 299—301.

Μοναστήριον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐστάλησαν, ἢ Διευθύνσις τοῦ Τελωνείου τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτό.

Ἄρθρον ΙΑ'. Ἐὰν ἐν Μοναστήριον καλογήρων ἢ καλογραιῶν ἤθελε στείλει εἰς ἕν ἄλλο Μοναστήριον προϊόντα τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας ἐκ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ὁ Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου ἢ ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τοῦ Μοναστηρίου πράγματα θέλει ὑποβάλλει ἐπὶ τούτῳ μίαν ἔγγραφον αἴτησιν διὰ τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν ἀρχηγῶν· ἐπὶ δὲ τῷ ὄρῳ τοῦ νὰ φέρῃ εἰς ἀνάλογον τῆς ἀποστάσεως χρονικὸν διάστημα ἐν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ Τελώνου τοῦ μέρους ἐκείνου εἰς ἀποδείξιν ὅτι τὰ πράγματα ἐκεῖνα ἐστάλησαν, θέλουσιν εἶναι ἐλεύθερα τελωνίου, καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου θέλει δίδει ἄδειαν διὰ τὴν ἐξαγωγήν των. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐν ἣ εὑρίσκεται τὸ Μοναστήριον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἐστάλησαν, τὸ Τελωνεῖον τῆς πόλεως ἐκείνης, ἀφοῦ ἀφαιρέσῃ αὐτὰ ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ Μοναστηρίου ἐκείνου, θέλει παραδίδει αὐτὰ εὐθὺς. Ἐὰν δὲ ἄνευ μηδεμιᾶς καταναγκαστικῆς αἰτίας δὲν ἤθελε προσαχθῆ ἔντὸς τοῦ προσδιορισθέντος χρονικοῦ διαστήματος τὸ ἐπίσημον ἐκεῖνο πιστοποιητικόν, τὸ κανονικὸν τελώνιον τῶν πραγμάτων ἐκείνων θέλει τὸ πληρῶνει τὸ Μοναστήριον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον τὰ ἔστειλεν.

Ἐπειδὴ τὰ ἐν Παλαιστίνῃ κείμενα Μοναστήρια τῶν Ἀγίων τόπων μεταφέρουσι τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτοῖς οἶνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ὁ Ἡγούμενος τοῦ στέλλοντος τὸν οἶνον Μοναστηρίου, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ ἀποστείλῃ αὐτὸν ἐλεύθερον παντὸς τελωνιακοῦ δασμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ὀνομαζομένου Ζεδζιριγιέ, θέλει καθυποβάλλει διὰ τοῦ Προξενείου ἢ τῶν πνευματικῶν Ἀρχηγῶν μίαν ἔγγραφον αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν εἰσπραξίν των δασμῶν ἢ ἄδεια αὕτη θέλει χορηγεῖσθαι δι' ἐνὸς ἀποδεικτικοῦ, τὸ ὁποῖον καὶ ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ Τελώνου τῆς Ἰάφφας θέλει ἐπιστρέφεσθαι εἰς

Αὔλακος διερχομένου δι' ἄλλοτρίας γῆς τὰ χεῖλη τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὕδατος ἀνήκουσι τῷ κυρίῳ

διάστημα πενήτηκοντα ἡμερῶν, ἐὰν δὲν ἤθελεν ὑπάρχει ἀνωτέρα τις βία. Ὅταν δὲ ὁ οἶνος οὗτος φθάσῃ εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰάφφας, διὰ νὰ παραδοθῆ εἰς τὸν ἐκ μέρους τῶν Μοναστηρίων τῶν Ἀγίων Τόπων εἰσκόμενον ἐκεῖ Ἐπιτρόπον, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τελωνείου ἀναλόγως μὲ τὴν διανομὴν τοῦ Ἐπιτρόπου θέλει ἀριθμήσει εἰς τὴν ἐτήσιον ἀσυδοσίαν ἐκάστου Μοναστηρίου, ὅσον τελωνιακὸν δικαίωμα ἀνήκει εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐκ τοῦ οἴνου τούτου· ἐὰν δὲ ἄνευ ἀνωτέρας βίας δὲν ἤθελεν ἐπιστραφῆ ἐπικυρωμένον τὸ ρηθὲν ἀποδεικτικὸν εἰς διάστημα πενήτηκοντα ἡμερῶν, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν των δασμῶν τῆς νήσου ταύτης θέλει ζητεῖ καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἡγουμενοῦ τοῦ Μοναστηρίου, τὸ ὁποῖον ἔστειλε τὸν οἶνον, τὸ δικαίωμα τοῦ Ζεδζιριγιέ καὶ τοῦ Τελωνείου.

Ὁ οἶνος, τὸν ὁποῖον τὸ ἐπὶ τῆς νήσου Κύπρου Μετόχιον τῶν Ἀγίων Τόπων ἤθελεν ἀγοράσει ἐπιτοπίως, καὶ ὅστις ἤθελε σταλῆ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θέλει εἶναι ἐλεύθερος ἐσωτερικοῦ δασμοῦ τοῦ Ζεδζιριγιέ· ὁφείλει δὲ μόνον ὁ Ἡγούμενος τοῦ φθέντος Μετοχίου νὰ ἐπιστρέφῃ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ἐπικυρωμένον τὸ ἀποδεικτικὸν τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς Ἰάφφας.

Ἐὰν τὰ ἐκτὸς τῶν Ἀγίων Τόπων ἀλλαγῶν κείμενα Μοναστήρια ἤθελον στείλει οἶνον εἰς ἄλλα Μοναστήρια ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ἐπικρατείας, θέλουσι χαίρει τὰ αὐτὰ ἐπίσης προνόμια ὑποκείμενα εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Ὁ παρὰ πάντων τῶν Μοναστηρίων δι' ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐπιτοπίως κατασκευαζόμενος οἶνος θέλει εἶναι ἐλεύθερος δασμοῦ τοῦ Ζεδζιριγιέ.

Ἄρθρον ΙΒ'. Ἐπειδὴ τὰ τῶν καλογήρων τῶν Μοναστηρίων τῶν Ἀγίων Τόπων ἐνδύματα, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἐλέους, καὶ λοιπῶν κληρικῶν κοινοτήτων, κατασκευάζονται ἐκ τῶν ὑφασμάτων, τὰ ὁποῖα φέρουσιν ἐξ Εὐρώπης τὰ μεγάλα Μοναστήρια, καὶ ἀκολουθῶς στέλλουσιν εἰς τὰ λοιπὰ Μοναστήρια διὰ τοὺς εἰρημένους καλογήρους καὶ καλογραιάς, καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ ἀφίξει τῶν ὑφασμάτων τούτων εἰς τὴν πόλιν, ἐν ἣ εὑρίσκονται τὰ μεγάλα Μοναστήρια, ἢ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου ἀφαιρεῖ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν

αυτοῦ δυναμένω νά θέτῃ ἐπ' αὐτοῦ ξύλα κτλ. πρὸς καθαρισμὸν Α. Κ. 1290.

Αὐτοδικία ἀπαγορεύεται καὶ εὐθύνει τὸν δρᾶστην Α. Κ. 921.

Αὐτουροῦ I) εὐθύνη καλύπτει τὴν τοῦ διατάκτου καὶ αἰτίου Α. Κ. 89. 90. 92. 93. II) ὄρισμός 887. III) ἐγκλήματος τιμωρία. Ἰδὲ *Ἀνθρωποκτορίας*.

Αὐτοφυῆ α) χόρτα τινὶ ἀνήκουσι Ν. Γ. 10. 11. 80. β) δένδρα. Ἰδὲ *Δένδρου*.

Αὐτοφώρῳ (ἐπ') ἀδικήματος τιμωρία Π. Δ. 40.

Αὐτοφώρου ἐγκλήματος (ἐπ') ὄρισμός καὶ ἐξομοίωσις Ποιν. Δ. 38.

Αὐτοψίας εἶδη α) καθαρῶς ἀστική δικαστική Π. δ. 63. β) καθαρῶς ναυτική δικαστική Ν. Κ. 132. Ἰδὲ καὶ *Πραγματογνωμοσύνης*.

Ἀφανείας χρόνος καὶ συνέπειαι Ν. Γ. 56—58. 74. Ἰδὲ *Διαυγίου*.

Ἀφάντου α) ὄρισμός, β) ἐπιτρόπου δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, γ) προθεσμία τις Conc. S. J. V° «Turquie» 252—259.

Ἀφιερωτηρίων ἰσχύς καὶ σύστασις Ν. Γ. 19. ἐκδικάσεως δικαστήριον. Ἰδὲ *Μικτοῦ Συμβουλίου*.

Ἀφορισμός πνευματικὸς πότε καὶ πῶς χωρεῖ. Ἰδὲ *Βεράτιον Πατριάρχου*.

μεγάλων τούτων Μοναστηρίων, διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἐξαγωγή τῶν ἐνδύματων τούτων, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει ἐπιστρέφεται καὶ προστίθεσθαι εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τῶν μεγάλων Μοναστηρίων. Ὅταν δὲ τὰ ἐνδύματα ταῦτα φθάσωσιν εἰς τὴν πόλιν, ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ Μοναστήρια, εἰς τὰ ὅποια ἐστάλησαν, ἢ ἐν τῇ πόλει ἐκείνη Διεύθυνσις τοῦ Τελωνείου θέλει ἀφαιρῆ τὸ τελωνιακὸν αὐτῶν δικαίωμα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀσυδοσίας τῶν Μοναστηρίων τούτων, καὶ οὕτω θέλει παραδίδει αὐτά.

Ἀχθοφόρου εὐθύνη Α. Κ. 575. 921. παρακκατασχέσεως δικαίωμα 483. συνεταιρισμός μετ' ἄλλου ἀχθοφόρου πρὸς ἀναδοχὴν ἐργασιῶν καὶ ἐκτέλεσιν κοινῶς 1394.

Ἀχυρον δεκάτην οὐ τελεῖ. Ἰδὲ *Δεκάτης* καὶ *Ἀτελείας*.

Β.

Βαθμῶν καὶ θέσεων ἀποστέρησις πότε χωρεῖ Π. Ν. 30.

Βακούφ χρήσις παρὰ τὴν ἀδειαν κυρίου (ὑποχρεοῖ εἰς μίσθωμα. Α. Κ. 596. ἐγγράφου ἀπόδειξις 1739.

Βακούφια καὶ ἱερά κτήματα δὲν πωλοῦνται οὐδὲ ὑποθηκεύονται Ο. Ρ. 486. β'.

Βακουφικῆς οἰκίας τύχη γινομένης *μαχλοῦλι*, ἰδὲ *Μαχλοῦλι* καὶ *Οἰκίας Βακουφικῆς*.

Βακουφίων I) ἰδρυταὶ δύνανται νά ἦναι α) ὁ *Σουλτάνος* καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. β) ἰδιῶται ἀπόλυτοι κύριοι, οἱ μὴ τοιοῦτοι οὐ δύνανται Ν. Γ. 121. II) *Κήριος ἀπόλυτός* ἐστὶ κοινωφελές τι ἴδρυμα, οἱ δὲ κάτοχοί εἰσιν ἢ διαχειρισταὶ αὐτοῦ ἢ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ πληρωμῇ μισθώματος δικαιούμενοι πωλῆσαι ἢ διαθέσαι αὐτὸ κληρονομικῶς ἢ δωρῆσαι ὑπὸ ὅρους, ἀλλ' ἀείποτε τῇ γνώσει καὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιτετραμμένου τοῦ Βακουφίου Ν. τῆς 7 Δζεμαζιούλ *Ἀχῆρ* 1287. 1. 4—6. 15—24. III) *διαίρεσις* Α) ὡς ἐκ τῶν ἀφιερωτῶν εἰς α) *Σουλτανικά*, ἅτινα οἱ κατὰ καιροῦς Σουλτάνοι καὶ οἱ περὶ αὐτοῦ ἀφιέρωσαν εἰς νέον ἢ παλαιὸν ἴδρυθὲν πρὸ αὐτῶν κοινωφελές ἴδρυμα. ταῦτα ρυθμίζονται κατὰ τὸν *Μεδζελέ* Ν. Γ. 4. § 2. β) εἰς ἰδιωτικὰ *Σαχηχέ*, ἅτινα διάφοροι ἰδιῶται ἀφιέρωσαν εἰς κοινωφελές τι ἴδρυμα, τούτου δ' ἐνεκα καὶ διέπονται μόνον ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ ἀφιερωτοῦ αὐτῶν καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν *Μεδζελέ*. Ν. Γ. 4. § 1. Β) ὡς ἐκ τῆς ἐξω-

τερικῆς αὐτῶν μορφῆς, καθόσον ἔχουσιν οἰκοδομὰς (στέγας) ἢ μὴ α) εἰς ἀστικά (biens urbains) Μουσακαφὰτ (ἑστεγασμένα), β) εἰς ἀγροτικά (biens ruraux) Μουστεγηλάτ (μὴ ἑστεγασμένα). Ν. τῆς 7 Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1287. 2· τὰ γεδίκια ἀνάγονται εἰς τὰ ἀγροτικά, αὐτόθι ἐν τέλει. IV) Διαχειρίσις ἀνήκει τῶν μὲν Σουλτανικῶν τῷ Αὐτοκρατορικῷ ταμείῳ τοῦ Ἐβκαφίου ἢ τῷ Μουτεβελῆ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἐκείνου, τῶν δὲ ἰδιωτικῶν τοῖς διαχειρίστοις αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ἀείποτε τοῦ ῥηθέντος ταμείου τοῦ Ἐβκαφίου. 1. 3. 7—14. 33—35. V) Κατοχὴ παρέχεται παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ εἰς τρίτους ἐπὶ πληρωμῇ ποσοῦ τινος χρημάτων ἐφάπαξ καὶ ἑτέρου τινός ποσοῦ ἐνιαυσίως 4· καὶ ἀσφαλίζεται τοῖς κατόχοις διὰ τίτλων, ὧν ἡ σύνταξις διαφόρους ἔχει διατυπώσεις 25—32. Διατάξεις ἐρμηνευτικαὶ τῆς 25 Ραμαζάν 1281 περὶ κατασκευῆς πινάκων 1—10· ὁδηγία τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μηνὸς καὶ ἔτους περὶ ἐντύπων πιστοποιητικῶν 1—16. Κοινοποίησις ἐπίσημος περὶ τῶν τίτλων τῶν βακουφίων. Ἡ κατοχὴ αὕτη δικαιοῖ εἰς τὴν ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀδείᾳ τοῦ ἐπιτετραμμένου τοῦ βακουφίου πώλησιν καὶ ὑποθήκευσιν αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεταβίβασιν κληρονομικῶς πρότερον μὲν μόνον εἰς τὰ τέκνα, ἡδὴ δὲ εἰς μέγαν κύκλον προσώπων, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω. Ν. τῆς 7 Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1287. 4—6. 15—24. IV) Κληρονομία πρότερον ἀνήκει μόνοις τοῖς τέκνοις, ἡδὴ ἐτροποποιήθησαν αἱ διατάξεις αὗται ὡς πρὸς τὰ Μιριέ καὶ μεβκουφέ καὶ κληρονομοῦσιν ἐπ' αὐτῶν τὰ ἐπόμενα πρόσωπα κατὰ τὰς ἐξῆς τάξεις, ὧν ἡ προτέρα ἀποκλείει τὴν μεταγενεστέραν· ἦτοι α) τὰ τέκνα ἐν γένει ἐξίσου· β) ἐν ἐλλείψει ἑγγόνων καὶ ἑγγόνων ἐν γένει ἐξίσου· γ) ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐξίσου· δ) ἀμφιθαλεῖς καὶ ὁμοπάτριοι ἀδελφοὶ ἐξίσου· ε) ἀμφιθαλεῖς καὶ ὁμοπάτριοι ἀδελφαὶ ἐξίσου· ς) ὁμομήτριοι ἀδελφοὶ ἐξίσου· ζ) ὁμομήτριοι ἀδελφαὶ ἐξίσου· η) ἐπιζῶν σύζυγος ἐν

γένει καὶ ἐν διαζεύξει ὑπὸ τινος ὄρους. Ν. τῆς 11 Μουχαρρέμ 1284 (21 Μαΐου 1867) περὶ ἐπεκτάσεως τῆς κληρονομίας ἐπὶ τῶν Μιριέ καὶ μεβκουφέ 1. 2. καὶ ἄρθρον πρόσθετον καὶ ἐπὶ τῶν κτεχομένων διὰ Μουλκναμέ. 4. Ἴδὲ καὶ Ν. περὶ βακουφίων τῆς 7 Σεφέρ 1284 καὶ Ὀδηγίας τῆς 2 Ζιλκαδέ 1285 εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προρρηθέντος Νόμου. VII) Τῶν Σουλτανικῶν μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτικῶν, πῶς γίνεται ἡ ἐκουσία μετατροπῆ εἰς Μούλκια καὶ τίνα δικαιώματα πληροῖν ὁ μετατρέπων αὐτά. Ν. τῆς 7 Σεφέρ 1284. 1—4. 6—8. Ὀδηγία τῆς 2 Ζιλκαδέ 1284 εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου αὐτοῦ 1—4. VIII) Καταγγελέως ἀποκρυπτομένων (ἰχπαριέ) ἀμοιβὴ 500/0 διὰ τὰ ἀστικά καὶ 50/0 διὰ τὰ ἀγροτικά. Κοιν. ἐπίσημος § 3· τροποποιήσασα τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν. τῆς 8 Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1275 περὶ ταποῦ. Ἐν δὲ ταῖς Ἐπαρχίαις ὁ καταγγελεύς λαμβάνει 3 0/0. Καν. Βακ. ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς 19 Δζεμαζιούλ Ἀχῆρ 1280 ἄρθρ. 45. Ἐν τῷ VI τμήματι Κωνσταντινουπόλεως τὸ ἰχπαριέ ἀνήκει εἰς τὸ τμήμα αὐτό, οὗτινος τὸ Συμβούλιον ἀναγγέλλει τὰ κτήματα τὰ γινόμενα Μαχλούλια καὶ ἐπανερχόμενα εἰς τὸ Ἐφκάφιον. Καν. γεν. 62· ἰδὲ Γαιῶν καὶ Καταγγελέως. IX) Ἀρμόδιον δικαστήριον εἶναι τὸ μὲν τοῦ Σερῆ μόνον διὰ τὰς περὶ ἑστεγασμένων ἢ μὴ ἀληθῶν Βακουφίων δίκας, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐκδικαζόμενας διὰ Μουβελᾶ, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωγὰς περὶ ὀρίων καὶ γαιῶν δικάζουσιν ἀρμοδίως τὰ ἀστικά δικαστήρια κατὰ τὴν περὶ τῶν ζήτημάτων τούτων νομολογίαν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ (Ἀρείου Πάγου) στηριζομένην εἰς ἐγκύκλιόν τινα τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπὶ τούτῳ παραθέτομεν κατωθι τὴν μνησθεῖσαν ἐγκύκλιον¹.

1) Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ 20 Ῥαμαζάν 1296 (25 Αὐγούστου 1295) περὶ διεκδικάσεως ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῶν περὶ γαιῶν καὶ ὀρίων αὐτῶν δικῶν, ἐξαιρέσει

Βαλαντιοτόμων τιμωρία Π. Ν. 230.

Βαρέλεια βρουστών κενωθέντα ὅλως ἢ σχεδὸν καταλείπονται ἀντὶ ναύλου Ν. Κ. 134 ἐν τέλει.

Βασανισμὸς ἐν γένει ἀπαγορεύεται Π. Ν. 103.

τῶν ἀφρωστῶν ἀληθεῖς Βακουφικὰς γαίας, ἐστεγασμένα καὶ μὴ Βακούφια καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπορρευουσῶν δικῶν.

Τό τε Ἀκυρωτικὸν ἐν κοινῇ τῶν δύο τμημάτων αὐτοῦ συνεδριάζει δι' ὑπομνήματος αὐτοῦ καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας διὰ πρακτικοῦ ἀπερῆναντο τὰ ἐξῆς :

Ἐπειδὴ ἕνεκα διαφωνιῶν τῶν τέως ἐκδοθεισῶν ἐγκυκλίων περὶ δικῶν ἀφρωστῶν γαίας τὰ δικαστήρια ἀμφέβαλον περὶ τῆς ἐπὶ τοιούτων δικῶν ἀρμοδιότητος τῶν

Ἐπειδὴ ἡ ἀμφιβολία αὕτη ἐπηύξησε τὰς δυσχερείας τῶν διαδίκων

Ἐπειδὴ ὁ τε Ἀστικὸς Κώδιξ καὶ ὁ περὶ γαιῶν Νόμος περιέχων διατάξεις τοῦ Σερῆ ἰσχύουσιν ἐν τε τοῖς ἱεροῖς καὶ πολιτικοῖς δικαστηρίοις

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθ. 4 τοῦ περὶ Γαιῶν νόμου οἱ Νόμοι τοῦ Κράτους δὲν ἐφαρμύζονται εἰς τὰς λεγομένας Γαίας (μεμλουκέ) καθαρῶς μούλκια καὶ ἀφιερωθείσας συνψδᾶ τῷ ἱερῷ νόμῳ, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτῶν δίκαι διεξέχονται κατὰ τοὺς ἄρους τοῦ ἀφιερωτοῦ ἐν τοῖς ἱεροῖς δικαστηρίοις, ἐξεταζομένου τοῦ ἐγκύρου τοῦ ἀφιερωτικοῦ αὐτῶν ἐγγράφου (Βακφιγέϊ μαμούλου μπιχά)

Ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν καὶ τοῖς κατοίκοις συμφέρει καὶ νόμιμόν ἐστιν, ἵνα πᾶσαι αἱ περὶ γαιῶν δημοσίων διὰ τὰ ποῦ κατεχομένων, ἐγκαταλειμμένων καὶ νεκρῶν γαιῶν δίκαι, ὡς καὶ αἱ περὶ Γαιῶν Ταχισάτ (ὠρισμένων διὰ σκοπὸν τινα καὶ ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίων γαιῶν) δικάζονται συνψδᾶ τῷ περὶ Γαιῶν νόμῳ, τῷ Ἀστικῷ Κώδικι καὶ τῷ νόμῳ περὶ ταπίων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, ὧν τῆς ἀρμοδιότητος ἐξαιροῦνται αἱ δίκαι περὶ ὀρίων, μεταξύ κωμοπόλεων καὶ κωμῶν, ἐστεγασμένων καὶ μὴ Βακουφίων καὶ περὶ Βακουφίων, ὧν ἡ δίκη διεξάγεται ἐν τῷ ἱεροδικεῖψ διὰ μουβελλᾶ (ἐκτάκτου ἱεροδικαστοῦ)

Ἐπειδὴ ὁ κανονισμὸς τῆς τοιαύτης ἀρμοδιότητος αἶρει τὰς τέως γινόμενας συγκρούσεις ἀρμοδιότητος,

Βασιδοζοῦκοι δὲν συγχωρεῖται νὰ διέρχωνται καὶ διακρένωσιν ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ Ο. Ρ. 4.

Βασιλικαὶ γαίαι (Ἐραζι ἱ μιριέ) πότε εἶναι ἀκατάσχετοι Π. Δ. 294 ἐν τέλει.

Διὰ ταῦτα

δέον εἰς τὸ ἐξῆς, ἵνα οἱ διάδικοι ἀπευθύνωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ζητοῦντες τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης τῶν εἰς τὸ ἀρμοδίον δικαστήριον, χωρὶς νὰ ὑποχρεῶνται ν' ἀναφέρονται εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην ἢ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Βακουφίων.

Ἐπειδὴ πρὸς τοῦτοις ἐπὶ δικῶν περὶ γαιῶν ἰσχύουσιν ὁ τε Ἀστικὸς Κώδιξ καὶ ὁ νόμος περὶ Γαιῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ ταῦτα νομίμως διακρινόμενα εἰς Πρωτοδικεῖα, Ἐφετεῖα καὶ Ἀκυρωτικὸν παρέχουσι τὰ μέγα διορθώτως ἐσφαλμένης τινὸς τυχὴν ἀποφάσεως τῶν διὰ τῆς ἐκ νέου ἐξετάσεως αὐτῆς παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις.

Ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὀρισθεισῶν καὶ ἐξαιρεθεισῶν δικῶν ὡς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ἱερῶν δικαστηρίων πᾶσαι αἱ λοιπαὶ περὶ γαιῶν δίκαι εἰσὶ τῆς ἀποκλειστικῆς ἀρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος κανονισμὸς τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῶν διαδίκων τὰ δικαιώματα περιφρουρεῖ καὶ τὰς συγκρούσεις αἶρει

Διὰ ταῦτα

Τοῦ τε Ἀκυρωτικοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξαιτῆταμένων τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων

Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ αἱ τε γνωμοδοτήσεις καὶ σκέψεις αὐτῶν περὶ τῆς ἄρσεως τῶν γινομένων συγκρούσεων ἐπὶ δικῶν περὶ γαιῶν καὶ εὐρέθησαν σύμφωνοι ταῖς τοπικαῖς περιστάσεσιν, οὐχ ἥττον ἐθεωρήθη καταλληλότερον, ὅπως ἐκ τῶν τριῶν κατηγοριῶν, δι' ἃς ἐθεωρήθησαν ἀρμόδια τὰ ἱεροδικεῖα, ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ αἱ μεταξύ κωμοπόλεων καὶ κωμῶν δίκαι περὶ ὀρίων καὶ ἐξετάζονται μετ' ἀκριβείας.

Ἐπὶ τούτῳ σκέψεως γενομένης ἐνεκρίθη, ἵνα, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ ἐστεγασμένων καὶ μὴ ἀληθῶν Βακουφ-

Βατάκια (γαιαί) κατέχονται διὰ ταπίου καὶ ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ περὶ Γαιῶν Νόμου 129. Ἰδὲ *Γαιῶν*.

Βεβαιότης ἰσχυροτέρα ἐστὶ τεκμηρίου Α. Κ. 13.

Βεκιαλέτι δεξιῆ ὀρισμός, ἔκτασις καὶ ἰσχύς Ν. Γ. 117.

Βεκίλης μουσαχάρ τί ἐστὶ Α. Κ. 1791.

Βεράτιον Πατριάρχου. Ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*.

Βεράτιον ἀποδεικνύει πληρέστατα Π. Δ. 90. Α. Κ. 1737.

Βεργίου α) πληρωμὴ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ἐξακολουθεῖ Ο. Ρ. Π. Θ' 10· β) διανομὴ πῶς γίνεται 13.

Βία α) λήψις ὑποχρεώσεώς τινος ἢ ἐξοφλήσεως οἰασδῆποτε πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 229· β) δικάραξις ἀδικήματος πότε οὐ τιμωρεῖται 42· γ) προσαγωγή καὶ προφυλάξεις ἐπὶ πταίσματος οὐ χωρεῖ Ο. Ρ. 300.

Βιαία κατοχὴ γαιῶν δὲν ὑποχρεοῖ εἰς ἀποζημιώσεις Ν. Γ. 21, 22. Ἰδὲ καὶ *ἄδικος νομὸς*.

Βίας ὀρισμός Α. Κ. 948. Διαίρεσις 948. Στοιχεῖα α) ἱκανότης εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπειλῆς 1003· β) πεποιθήσις τοῦ βιαζομένου ὅτι ἐκτελεσθήσεται 1004· γ) ἐκτέλεσις ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ βιαστοῦ ἢ ἀνθρώπου του 1005. Συνέπειαι· ἢ ἀκυρότης πάσης οἰασδῆποτε πράξεως ἢ συναλλαγῆς, ἀλλ' ἢ κατό-

φίωv δικῶv, ὡς καὶ τῶv ἐκδικαζομένων διὰ μουβελλᾶ, πᾶσαι αἰ λοιπαὶ περὶ ὀρίων μεταξὺ κωμοπόλεων ἢ ἀτόμων δίκαι, ὡς καὶ αἰ περὶ γαιῶν δικάζωνται ἀποκλειστικῶς ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον, ὅστις ἠδύδωκε δι' Αὐτοκρατορικοῦ ἰραδὲ νὰ κυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Οὕτω δ' ἀνεκοινώθη εἰς τε τὴν Α. Γ. τὸν Σεῖχουλ-ἰσλάμην, τὸν ὑπουργὸν τῶν Βακουφίων, τὸ Αὐτοκρατορικὸν Διβάνιον καὶ τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων.

πιν συναίνεσις αἴρει τὴν ἀκυρότητα 1006. Μεγ. 27η β' ἀκυρωμένη δι' ἐπιταγῆς ἐν ταῖς συναλλαγαῖς καὶ ἄλλαις πράξεσιν εἶναι ἔγκυρος καὶ ἀπαλλάττει εὐθύνῃς τὸν βιασθέντα· ἢ δὲ μικρὰ βία ἔχει κῦρος μόνον ἐν τοῖς συναλλέγμασι 1007.

Βιασμός πῶς τιμωρεῖται κατὰ παρθένου Π. Ν. 200· ἀνεξαρτήτως τῆς νυμφεύσεως ἢ μὴ Βεζ. Ἐγκ. τῆς 26 Ῥεβιούλ Ἀχίρ 1293. Ἰδὲ *Ἀπαγορεύει*.

Βιβλιαρίου πλοίου (libretto) διατυπώσεις καὶ χρησιμότης Ν. Κ. 38, 39, 41.

Βιβλίον α) ἀνακοπῶν Π. Δ. 6. § 1. Ε. Δ. 73· β) ἀπογραφῆς Ε. Ν. 3· γ) διαμαρτυρικῶν ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ μὴ πληρωμῇ 133· δ) ἀλληλογραφίας 3.

Βιβλίον I) δικαστικῶν εἰδῆ, διατυπώσεις καὶ προσορισμός Π. Δ. 6. 65. Α. Κ. 1738· II) ἐμπορίου εἰδῆ α) ἡμερολόγιον, β) ἐπιστολογραφίας καὶ περιεχόμενον Ε. Ν. 3· γ) ἰσολογισμῶν 4. Διατυπώσεις 5. Ἀποδεικτικότης 6—8. Ἀπόσπασμα μόνον δίδεται πότε 7, 9· III) ἐκτυπώσεως ὅροι τίνες Καν. Τυπογρ. 2—5 ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως 7· IV) μετατύπωσις ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται Π. Ν. 241. Ἰδὲ *Συγγραμμάτων*.

Βιομηχανίας α) ἐπιχειρήσις τῆς ἀρμοδιότητός ἐστὶ τοῦ Ἐμποροδικείου Π. Ε. Ν. 28· β) ἐλευθερία Ο. Ρ. 34.

Βλαβερά κατῆστασις δὲν συνιστᾷ δουλείαν Α. Κ. 7.

Βλάβη ὑπομισθίου. Ἰδὲ *Μισθωτοῦ*.

Βλάβης ἀπαγορεύσις Α. Κ. 19· ἀνόρθωσις ἀπαγορεύεται διὰ βλάβης 20, 25, 27, 29· μερικῆς προτίμησις ἀντὶ τῆς γενικῆς 26, 30.

Βοήθεια πτωχεύσαντος ἰδὲ *πτωχεύσαντος*.

Βοσκῆς δημοσίας I) χωρίου τινός τόπος οὔτε πωλεῖται, οὔτε ἀγοράζεται, οὔτε περιορίζεται, οὔτε καλλιεργεῖται ἢ οἰκοδομεῖται Ν. Γ. 97—100, 102· II) χρήσεως διατυπώσεις

Ν. Δ. 13—16 καὶ μὴ φυλάξεως αὐτῶν συνέπειαι καὶ τιμω-
ρίαι 43—45.

Βουλγαρικῆς γλώσσης ἐν Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ χρήσις
ὑποχρεωτικὴ ὑπὸ ὅρους Ο. Ρ. 22.

Βουλευματος δικαστικοῦ συμβουλίου περιεχόμενον ἐν γέ-
νει Ποιν. Δ. 200· ἐν μέρει ἀπόφανσις καὶ εἶδη α) περὶ ἀθώσεως
καὶ ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐπικυρώσεως τῆς ἀνακο-
πῆς δι' ἔλλειψιν ἢ μὴ ἀπόδειξιν ἀξιοποίνου πράξεως 211. 212·
β) περὶ παραπομπῆς εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον, Ἐφετεῖον καὶ Κα-
κουργοδικεῖον 213· προσόντα καὶ ὑπογραφή 216· κοινὸ ποίησις
τῶν κατηγορουμένων 224· γνωστοποιήσις τῶν ἐπάρχων 226. 227·
ἀκυρώσεως αἰτήσις παρὰ κατηγορουμένου καὶ εἰσαγγελέως ἐν-
τός 5 ἡμερῶν 251. 253· προθεσμίᾳ ἀκυρώσεως πόθεν ἀρχε-
ται 252· λόγος ἀκυρώσεως 254· ἐκδίκασις αὐτῆς παρὰ τῶν
Ἀκυρωτικῶν 255 καὶ ἀποτέλεσμα ταύτης 256.

Βουλευτοῦ α) δικαιώματα Ο. Ρ. 73. 85. 129· β)
προνομίαι 95. 97· οὐχ ἦττον χωρεῖ ἀνέκκλησις εἰς τὴν τάξιν,
ἐπιτίμησις καὶ ἔξωσις τότε 93.

Βουλῆς Α) συγκρότησις α) δι' ἐκλογῆς, β) διὰ διορισμοῦ
Ο. Ρ. 10. 68—74. Ο. Ρ. Π. Α'. 13. Θ'. 44. ΙΑ'. 1. 11·
Β) καθήκοντα καὶ δικαιώματα Ο. Ρ. 10. 12. 13. 86—100.
155· Γ) συνεδριάσεων δημοσιότης 94· Δ) γλώσσαι ἐπίσημοι
τρεις 97· Ε) ἀστυνομία 93· ΣΤ) ἀντιπροσωπευτικὴ διαρκῆς
ἐπιτροπὴ 10.

Βραχυπρόθεσμος κλήσις γίνεται ἀμέσως ἢ διὰ τὴν
ἐπιούσαν Π. Δ. 6.

Βωδοῦ νεῦμα ἴσον προφορικῶν λόγων Α. Κ. 70.

Γ.

Γαιῶν Ι) νεκρῶν ὄρισμός, ὅτι εἰσὶ τόποι μὴ ἀνήκοντές τιμι
μηδὲ ὄντες βροσκή ἢ δάσος καὶ κείμενοι εἰς ἀπόστασιν κατοι-

κημένων τόπων, καθ' ἣν δὲν ἀκούεται φωνὴ Α. Κ. 1270· διαί-
ρεσις εἰς βασιλικὰς καὶ δημοτικὰς κειμένας παρὰ κατοικημένους
τόποις καὶ ἀφαιρέσας τοῖς πολίταις πρὸς βροσκήν, χρῆσιν κτλ.
1271· ΙΙ) εἶδη πέντε, ἦτοι ιδιόκτητοι (μεμλουκέ), δημόσιοι
(μιριέ), ἀφιερωμένοι (μεβκουφέ), κοινῆς χρήσεως (μετρουκέ)
καὶ νεκρὰ (μεδὰτ χασέ καὶ βατεκέ) Ν. Γ. 129. Ὑποδιαίρεσις
καὶ ὅρισμοι 2—6. Κατοχῆς σενατίου ἀναγκαιότης Ὁδηγ. Ταπ.
8. 26. Δικαιώματα α) νομέως (τεσσαρούφ) Ν. Γ. 11—14.
19. 24—35· β) πωλητοῦ 36· γ) συνιδιοκτητοῦ 41—43.
47· διανομῆς διατυπώσεις καὶ κῦρος 15—18. Παραγραφῆς
χρόνος 20. Νέαι Ὁδηγ. Ταπ. 4 ἐν τέλει· 8· Ι) διὰ τὸ ἀκαλ-
λιέργητον Ν. Γ. 68—72. Ἐγκύκλι. εἰς ὑπαλλήλους Ἐρμ. τοῦ
ἄρθρου 68. 74. 75. 90· ΙΙ) διὰ τὴν μὴ κατοχὴν Ν. Γ. 84.
85· παραγραφῆς διανομῆς ἢ ἀρσεως αἰτίαι 20. 23. 73. 76.
Εκνίκησις μετὰ κατοχὴν βιαίαν καὶ αὐθαίρετον εἰς τί δικαιῶσι
21. 22. 79. Διεκδικήσεως χρόνος μετὰ κτήσιν ἢ κατακύρω-
σιν ἐπιβλαβῆ 36—39. 87. Μεταβιβάσεως α) διατυπώσεις
ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, συνέπειαι καὶ διεκδικήσεως χρόνος 36—
39. Ὁδηγ. Ταπ. 3. Ὁδηγ. τῆς 8 Δζεμαζιούλ Ἀχ' ἠρ 1275 ἄρθ.
1—19. Νέαι Ὁδηγ. Ταπ. 2. 3. 13—16. Ἐγκ. Βεζ. Ρετ' ἐπ.
1288· β) λόγοι ἀκυρωτικοὶ καὶ διεκδικήσεως 1^{ον} βία Ν. Γ.
113· 2^{ον} παραβίασις νόμου 114· 3^{ον} δόλος καὶ ἀπάτη 119.
4^{ον} δωρεὰ αἰτία θανάτου οὐχὶ μετὰ ζώντων 36. 38. 39·
120· γ) ἀνηλικῶν συνέπειαι 50. 51· καὶ ἐπιτρόπων αὐτῶν
52. 53. 65. 76· δ) προτιμήσεως δικαιοῦχοι Α) δένδρων
καὶ κτιρίων κύριοι 44. 66· Β) κάτοικοι Κοινότητος 45· ἐξαι-
ρέσις 46· παρὰ κολουθημάτων τύχη 48· Γ) συγγενεῖς κάτοχοι
ἦττον τῶν 10 ἐτῶν 77· ἐξαιρέσις 86. 87· Δ) συνιδιοκτηταὶ
Ν. Ὁδηγ. Ταπ. 11. Κληρονομίας Ι) διατυπώσεις Ν. Γ. 81—
83. Νέαι Ὁδηγ. Ταπ. 4· ΙΙ) δικαιοῦχοι κατὰ τοὺς νεωτέ-
ρους νόμους ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρεώσεως α) τέκνα ἐξίσου ὡς

καὶ τὸ ἐν γαστρὶ Ν. Γ. 54· β) ἔγγονοι ἐξίσου· γ) πατὴρ καὶ μήτηρ· δ) ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς καὶ ὁμοπᾶτρισι· ε) ἀδελφαὶ ἀμφιθαλεῖς καὶ ὁμοπᾶτρισι· ς) ἀδελφοὶ ὁμομήτριου· ζ) ἀδελφαὶ ὁμομήτριου· η) ἐπιζῶν σύζυγος· συντρέχει δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γ' βαθμοῦ μέχρι τοῦ ζ' συμπεριλαμβανομένου. Ἐν γένει δὲ ὁ προγενέστερος βαθμὸς ἀποκλείει τὸν ἀπώτερον. Ν. τῆς 17 Μουχαρέμ 1284 (21 Μαΐου 1867) 1, 2, 4, 5. Ἐγκ. ἐρμην. τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας· III) ἀνίκανοι α) ὁ δούλος ἀμοιβαίως πρὸς τὸν κύριόν του Ν. Γ. 112· β) ὁ φονεὺς 108· γ) ὁ μὴ μουσουλμάνος μουσουλμάνου καὶ τάνάπαλιν 109· δ) ὁ ξένης ἐθνικότητος τοῦ μουσουλμάνου καὶ τάνάπαλιν. Ἰδὲ Ἀλλοδαπός· ε) ὁ ἐγκαταλείψας τὴν ὀθωμανικὴν ἐθνικότητα οὔτε κληρονομεῖ, οὔτε κληρονομεῖται 111. Τύχη ἐπὶ 1^{ον} ἀπόντων 56 2^{ον} στρατιωτῶν 58, 67· 3^{ον} ἀκλήρων 59, 64, 80. Κτήσεως ἀνίκανοι 88. Ἀφαιρέσεως καὶ μεταβιβάσεως εἰς ἄλλον λόγοι 89. Ἐκτιμήσεως τρόπος πρὸς μεταβίβασιν καὶ συνέπειαι Ν. Ὁδηγ. Ταπ. 6· μεταβιβάσεως δικαίωμα 7· ἀπόκρυφισ ἀληθοῦς ἀξίας ὑποβάλλει εἰς πληρωμὴν διπλῶν τελῶν, ὡς φαίνεται κάτωθι¹. Δημοσίων α) πώλησιν τίς κέρνει καὶ ποῦ Καν. Ταπ. 3—5 Ὁδηγ. Ταπ. 15. Ν. Ὁδηγ. Ταπ. 1, 3, 4—9, 10—15. καὶ πόσα τὰ ἔξοδα. Καν. Ταπ. 6—9. πότε δὲν πληροῦνται 12·

1) Σχετικῶς πρὸς τὰ τέλη μεταγραφῆς προσετέθη τῇ 24 Δεμαζιοῦλ Ἀχῆρ 1292 (14 Ἰουλίου 1875) εἰς τὸ ἄρθρον ὁ τοῦ περὶ Ταπίων Κανονισμοῦ ἢ ἐξῆς διάταξις.

«Ἐάν τις πωλήσας τινὲς γαίας ἰδιοκτητήτους, δημοσίους ἢ ἀφιερωμένους (μεβκουφέ) δηλώσῃ εἰς τὴν Ἀρχὴν ποσὸν ἕλαττον τοῦ ἀληθοῦς, ὑποχρεοῦνται ὁ πωλητὴς καὶ ὁ ἀγοραστής, ἅμα καταγγελοῦν τὴν ψευδοῦς αὐτῆς δήλωσιν, νὰ πληρώσωσι διπλᾶ τὰ τέλη τῆς πωλήσεως καὶ μεταγραφῆς καὶ τὸ μὲν ἡμισυ αὐτῶν περιέρχεται εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ δίδεται εἰς τὸν καταγγείλαντα τὴν ψευδοῦς ταύτην δήλωσιν».

β) ἀπαράγραπτον Ν. Γ. 102· γ) χωρίου πώλησις εἰς ἓνα μόνον ἀπαγορεύεται 8· ἐξαιρέσις 130· δ) καταγγελέως ἀμοιβὴ διὰ φανέρωσιν γαιῶν ἰδιωτικῶν, δημοσίων ἢ ἀφιερωμένων λανθανουσῶν 10% ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ¹. Ἰδὲ καὶ Βακουρίων· ε) τίτλων ἐκδοσις ἄμεσος καὶ διατυπώσεις. Ὁδηγ. τῆς 7 Σαβᾶν 1276 ἄρθ. 1—16. Ἐπεξηγηματικαὶ τῆς 15 Σαβᾶν 1276 ἄρθ. 1—14. Ὁδηγ. Ταπ. 1—15. ς) Πώλησις ἀναγκαστικὴ διὰ χρέη σήμερον πάντοτε ἐπιτρέπεται δυνάμει τίτλου ἐκτελεστοῦ καὶ οὐχὶ εἰδικῆς ἀποράσεως πωλήσεως. Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. 24 Ζιλκαδέ 1297· ἰδὲ ἐκτέλεσις ἀναγκαστικῆ· πλήν τινος ἐξαιρέσεως τοῦ ἄρθ. 294 ἐν τέλει Π. Δ· ζ) Πώλησις ἐπὶ ἐξωνήσει καὶ ὑποθηκεύσει Ν. Γ. 116—118, ἅτινα ὁμως ἐτροποποιήθησαν· ἰδὲ πώλησις καὶ ὑποθήκη ἐπὶ ἐξωνήσει· η) ἐκδίκασις διαφορῶν παρουσίᾳ εἰδικοῦ ὑπαλλήλου Καν. Ταπ. τῆς 8 Δεμαζιοῦλ Ἀχῆρ 1275 ἄρθ. 20. Βεζ. ἐγκ. 26 Ζιλχιτζέ 1290 (21 Ἰουλίου 1789), ἀμοιβὴ δ' ὑπαλλήλου ἐστὶ τὸ 1/3 τῆς τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων. Βεζ. ἐγκ. 27 Μουχαρέμ 1293.

Γαλακτοτρόφου ἀσθένεια διαλύει μίσθωσιν Α. Κ. 581.

Γαμικοῦ συμφώνου ἐπιρροή ἐν καιρῷ πτωχεύσεως τοῦ συζύγου Ε. Ν. 265, 266, 269, 270.

Γάμου διὰ τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς ἐν Τουρκίᾳ I)

1) Σχετικῶς πρὸς τὰς γαίας τὸ ἄρθρον 20 τοῦ περὶ Ταπίων Κανονισμοῦ περὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ καταγγελέως ἐτροποποιήθη τῇ 24 Δεμαζιοῦλ Ἀχῆρ 1292 (19 Ἰουλίου 1875) ὡς ἐξῆς.

«Ὁ καταγγέλλων, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐβκαφίου, τὴν ὑπαρξίν γαιῶν ἰδιοκτητῶν, δημοσίων, ἢ ἀφιερωμένων, ὧν τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς ἀνήκει μὲν εἰς τὸ δημόσιον (μαχλοῦλι), ἀλλ' ἢ Ἀρχὴ ἀγνοεῖ αὐτάς, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τῆς καταγγελίας του 10% ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ μετὰ τὴν ἐπὶ δημοπρατίας δυνάμει ἀποράσεως τοῦ Συμβουλίου πώλησιν τῶν γαιῶν αὐτῶν καὶ τὴν μεταγραφὴν αὐτῶν εἰς τὸν πλειοδότην».

δροι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος α) συναίνεσις τῶν μελλονύμφων, πρὸς δὲ καὶ τῶν γονέων ἢ ἀνιόντων, ἂν οἱ μελλονύμφοι ᾖναι ἀνήλικοι, πλὴν ἐπὶ αἰχμαλωσίας ἢ ἀφραθείας τῶν γεννητόρων Ἀρμ. Δ. γ. 3. 7—9. β) ἡλικία 14 ἐτῶν διὰ τὰς νεάνιδας καὶ 18 διὰ τοὺς νέους συνφθὰ τῇ κάτωθι ἐγκυκλίῳ¹. γ) ἐκ-

1) Ἐγκύκλιος Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ τῆς 6 Ἰουλίου 1882.

«Καθῆκον ἱερὸν ἡγητάμεθα, ἵνα προνοῖα ἀξιοχρεῶ σκεψάμενοι συνοδικῶς περὶ τῆς ῥιζικῆς θεραπείας τοῦ κακοῦ τοῦ προσγινομένου ἔνθεν μὲν ἐκ τῆς ἐν ἀώρῳ ἢ δυσαναλόγῳ ἡλικίας συνάψεως τοῦ γάμου, ἔνθεν δὲ ἐκ τῆς πολυχρονίου ἀποδημίας τῶν ἀνδρῶν, ἀπολύτω-
μεν τὴν παροῦσαν ἡμετέραν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν :

«Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἐκκλησιαστικῶς ὅτι, εἰ τυχὸν εἴθισται καὶ ἐν τῇ παροικίᾳ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῆς, ἀπαγορευτέον τοῦ λοιποῦ ἀύστηρῶς τὸ συνάπτειν γάμους ἐν ἀώρῳ ἔτι ἡλικίᾳ, κατωτάτου πρὸς γάμον βαθμοῦ θεωρουμένου καὶ ὀριζομένου τοῦ ἔτους δεκάτου τετάρτου διὰ τὰς νεάνιδας καὶ δεκάτου ὀγδόου διὰ τοὺς νέους· ἐπίσης ἀπαγορευτέον ἀύστηρῶς καὶ τὸ τελεῖν γάμους ἐν ἡλικίᾳ τῶν συζευγνυμένων ἐχούσῃ καταφανῆς τὸ δυσανάλογον καὶ ἀντιπιπτούσῃ πρὸς τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἐννόμου γάμου. Πρὸς ἔγκαϊρον δὲ πρόληψιν τῶν ἐντεῦθεν προκυπτόντων ἀτοπημάτων ἀναγκαῖον ἵνα υποχρεωθῶσιν ὑπὸ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῆς οἱ κατὰ τόπους Ἀρχιερατικοὶ αὐτῆς ἐπίτροποι καὶ λοιποὶ ἱερεῖς προσέχειν μεγάλως καὶ μηδ' ἀρραβῶνας τελεῖν τὸ παράπαν μεταξὺ προσώπων ἄωρον ἔτι ἢ δυσανάλογον ἐχόντων τὴν ἡλικίαν καὶ προσέτι σημειοῦν ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ ἀκριβῶς πάντοτε, μάλιστα δ' ἐν ταῖς προὑποδειχθείσαις περιπτώσεσιν ἑκατέρων τῶν μελλονύμφων τὴν ἡλικίαν, ὅπως ἐν πλήρει οὔσα γνῶται ἢ μητρόπολις Ἐνεργῇ τὰ δέοντα, κωλύουσα ἢ ἐπιτρέπουσα τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου. Τούτων τῶν ἔρων ἐννόμῳ ἐφαρμοζομένων περὶ τοὺς ἀρραβῶνας καὶ τοὺς γάμους καὶ ἀύστηρῶς τηρουμένων, ἢ συζυγικῇ ἀγάπῃ ἐντίκτεται σὺν τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν εἰς γάμον συναπτομένων».

τέλεσις παρόντων πλειόνων ἀδείᾳ Πατριαρχικῇ ἢ τοῦ κατὰ τόπους Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου ἐκδιδόμενη συνεπείᾳ ἐγγυητικοῦ ὑπογεγραμμένου διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐνορίας, διὰ δὲ τοὺς ἔξωθεν παρὰ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ἐπαρχίας του· ἄλλως ὁ μὲν γάμος ἐγκυρος, ὁ δὲ τέλεσας αὐτὸν ἱερεὺς τιμωρεῖται 26. Πατρ. Ἐγκ. τῆς 13 Ἰανουαρίου 1881. Γάμος διὰ βίας λόγῳ διακορευσεως ἀπαγορεύεται Ἐγκ. Πατρ. κατὰ 76ριον 1868. II) Κωλύματα Α) συγγένεια α) ἐξ αἵματος μὲν τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας κατ' εὐθείαν ἐπ' ἀπειρὸν Ἀρμ. Δ. ζ' 5. 9., ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ ἔκτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου 10. 11. β) ἐξ ἀγχιστείας δὲ μέχρι τοῦ ἔκτου βαθμοῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου, ἐκτός ἂν καὶ κατὰ τοῦτον ὑπάρχη σύγχυσις τῶν ὀνομάτων, καὶ κατὰ τὸν ἑβδομὸν δ' ἐστὶ κώλυμα, ὑπαρχούσης συγχύσεως ὀνομάτων ἢ 3. 4. γ) ἐκ τριγενείας δὲ μέχρι τοῦ τετάρτου βαθμοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένου 5. Β) Βάπτισμα, ὡς ἐπὶ τῆς συγγενείας ἐξ αἵματος 6. Γ) Υἱοθεσία ἐπιστήμῳ ἀνεγνωρισμένη 6 ὡς πρὸς τοὺς κωλυμένους γάμους ἰδὲ Πάμοι ἐμποδισμένοι· ἢ ἀδελφοποιία κωλύεται καὶ δὲν εἶναι ποσῶς κώλυμα γάμου 7. Δ) Καταδίκη ἢ κατηγορία μοιχείας Ἀρμ. Δ. ζ' 28—30. ἢ 8. Ε) Πένθιμον ἔτος διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός Ἀρμ. Δ. ζ' 31—33, ἐκτός ἂν ἐν τῷ πενθίμῳ τέκη θ' 2. § 2. ΣΤ) Ἡ ἀρπαγὴ Ἀρμ. Δ. ζ' 34. Η) Ἰδιότης ἐπιτρόπου πρὸ τῆς λογοδοσίας Ἀρμ. Δ. δ' 18. ἢ 8. Η) Τρίτου γάμου ἡδὴ ὑπαρξίς Ἀρμ. Δ. θ' 33. III) Διάλυσις πότε καὶ πῶς χωρεῖ ἰδὲ Διαζυγίου.

Γάμων κωλυμένων (ἐμπροδιμένων) ἀπαριθμησις μετὰ διαγραμμάτων ἐν τέλει.

I) Ἐπὶ συγγενείας ἐξ αἵματος κατ' εὐθείαν.

Οἱ ἀνιόντες καὶ κατιόντες γίνεσι ἢ θέσει, ἢ τοι πατήρ, μήτηρ, πάππος, μύμη, πρόπαππος, προμύμη καὶ τέκνα ἐπ'

ἄπειρον δὲν νυμφεύονται ἀλλήλοις καὶ τάνάπαλιν. Ἀρμεν. Δ. ζ. 5. 9. 45. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 1.

II) Ἐπὶ συγγενείας ἐξ αἵματος ἐκ πατρῶου.

Τοιοῦτοι εἶναι ἀδελφοί, θείοι, ἐξαδελφοί, καὶ ἀνεψιοί.

Ἐπὶ τούτων ἐμποδισμένοι γάμοι εἶναι οἱ ἐξῆς.

I ἀδελφὸς δὲν νυμφεύεται ποτὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀμφιβαλῆ, ἐτεροβαλῆ ἢ ἐκ πορνείας ἀδελφὴν καὶ τάνάπαλιν βαθμ. 2. Ἀρμεν. Δ. ζ. 10. 22. Πηδ. 447. 1. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀρ. 2.

II Θεῖος δὲν νυμφεύεται ποτὲ α) οὔτε τὴν ἀνεψιᾶν του βαθμ. 3. Πηδ. 447. 2. β) οὔτε τὴν κόρην τῆς ἀνεψιάς του βαθμ. 4. Πηδ. 447. 3. γ) οὔτε τὴν ἐγγόνην τῆς ἀνεψιάς του βαθμ. 5. Πηδ. 447. 5. δ) οὔτε τὴν δισεγγόνην αὐτῆς βαθμ. 6. Πηδ. 447. 8. ε) οὔτε τὴν τρισεγγόνην αὐτῆς βαθμ. 7. Πηδ. 447. 9. ἐκτὸς ἐὰν ἐγένετο ἤδη ὁ γάμος ὅτε κανονίζεται, καὶ τάνάπαλιν μετ' ἀπωτέρων συγγενῶν νυμφεύεται. Ἀρμεν. Δ. ζ. 10. 11. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 3.

III Πρῶτος ἐξαδελφὸς δὲν νυμφεύεται α) οὔτε τὴν πρώτην ἐξαδέλφην βαθμ. 4. Πηδ. 447. 4. β) οὔτε τὴν κόρην αὐτῆς βαθμ. 5. Πηδ. 447. 6. γ) οὔτε τὴν ἐγγόνην αὐτῆς βαθμ. 6. Πηδ. 447. 7. δ) οὔτε τὴν δισεγγόνην αὐτῆς βαθμ. 7. Πηδ. 447. 11. ἐκτὸς ἂν ἐγένετο ἤδη ὁ γάμος, ὅτε κανονίζεται μετ' ἀπωτέρων συγγενῶν νυμφεύεται. Ἀρμεν. Σπ. 445 § 3. 446 § 3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 4.

IV Δεύτερος ἐξαδελφὸς δὲν νυμφεύεται ποτὲ τὴν δευτέραν ἐξαδέλφην του βαθμ. 6. Πηδ. 447. 10. οὔδὲ τὴν κόρην αὐτῆς βαθμ. 7. Πηδ. 447. 12 καὶ τάνάπαλιν δύναται ὅμως τὴν ἐγγόνην αὐτῆς μετ' ἀπωτέρων συγγενῶν νυμφεύεται. Ἀρμεν. Σπ. 446 § 2. 448 § 1.

V Οἱ γάμοι τοῦ τρίτου ἐξαδέλφου μετὰ τῆς τρίτης ἐξαδέλφης, κόρης αὐτῆς κτλ. καὶ οἱ τῶν ἐπομένων ἐξαδέλφων κτλ. γίνονται ἀκωλύτως.

III) Ἐπὶ συγγενείας ἐξ ἀγχιστείας (ἐκ δύο γενῶν).

Ἰδοὺ οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι.

I Εἰς καὶ ὁ αὐτὸς δὲν δύναται τὰ συζευχθῆ

A) Μητρὶ καὶ θυγατρὶ αὐτῆς ἐξ ἄλλου γάμου βαθμ. 1. Πηδ. 448. 1. Ἀρμεν. Σπ. 450 § 3, μάμμη καὶ ἐγγόνη 451 § 1. βαθμ. 2. Πηδ. 448. 2, προμάμμη καὶ δισεγγόνη § 2. βαθμ. 3. Πηδ. 448. 3, ἢ τρισεγγόνη 452 § 1. βαθμ. 4. Πηδ. 448. 4, ἢ ἐγγόνη τῆς δισεγγόνης § 2. βαθμ. 5. ἢ δισεγγόνη τῆς δισεγγόνης 3. βαθμ. 6. ἐκτὸς προμάμμη καὶ τρισεγγόνη τῆς δισεγγόνης καὶ τάνάπαλιν. 483 § 1. ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 6.

B) Ἀσὶν ἀδελφαῖς βαθμ. 2. Πηδ. 450. Κεφ. ε. 1. ἢ θεία καὶ ἀνεψιᾶ βαθμ. 3. Κεφ. ε. 2. ἢ μεγάλη θεία καὶ ἐξανεψιᾶ βαθμ. 4. Κεφ. ε. 3. ἢ θυγατρὶ αὐτῆς. Ἀρμεν. Σπ. 454 § 1—3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 7.

Γ) Ἀσὶ πρώταις ἐξαδέλφαις βαθμ. 4. Κεφ. ε. 4. ἢ πρώτη ἐξαδέλφη (μικρᾶ θεία) καὶ δευτέρα ἐξαδέλφη (μικρᾶ ἀνεψιᾶ) βαθμ. 5. Κεφ. ε. 5. ἢ τρίτη ἐξαδέλφη (ἐξανεψιᾶ) βαθμ. 5. Κεφ. ε. 6. ἀλλὰ κατὰ πινὰς δύναται συζευχθῆναι πρώτη καὶ τρίτη ἐξαδέλφη. Ἀρμεν. Σπ. 455 § 1—3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 8.

Δ) Ἀσὶ δευτέραις ἐξαδέλφαις βαθμ. 6. Κεφ. ε. 7. ἐκτὸς ἂν τὸ συχωρῆ ὁ προεστώς· ἀλλὰ δύναται δευτέρα ἐξαδέλφη καὶ θυγατρὶ τῆς δευτέρας ἐξαδέλφης βαθμ. 7. Πηδ. 451. 8. Ἀρμεν. Δ. ζ. 18. Σπ. 456. 457. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 9.

E) Γυναικί τινι καὶ εἶτα τῇ ἐγγόνῃ τῆς πρώτης τῆς ἐξαδέλφης, ἢ τοι θεία μικρᾶ καὶ θυγατρὶ τῆς μικρᾶς ἀνεψιάς, τοῦτό ἐστιν ἐκ τῶν φιλονεικουμένων. Ἀρμεν. Σπ. 457. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 10.

II Πατὴρ καὶ υἱὸς δὲν δύναται τὰ συζευχθῶσι α) μητρὶ καὶ θυγατρὶ βαθμ. 2. Πηδ. 448. Κεφ. δ. 1. β) μάμμη καὶ

εγγόνη· βαθμ. 3. Πηδ. 449. Κεφ. δ. 2· γ) προμάμμη και δισεγγόνη· βαθμ. 4. Πηδ. αὐτ. 3· δ) προπρομάμμη και τρισεγγόνη· βαθμ. 5. Πηδ. αὐτ. 4· δύναται ὁμως τῇ προμάμμη και τεταρτεγγόνη διὰ τὸ ἀσύγχυτον. Ἀρμεν. Σπ. 458 § 1—4. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀρ. 11.

α) Δυσὶν ἀδελφαῖς· βαθμ. 3. Πηδ. 449. Κεφ. δ. 5. Ἀρμεν. Σπ. 459 § ἡ θεία και ἀνεψιᾶ· βαθμ. 4. Πηδ. 449. Κεφ. δ. 6. 460 § 1 ἡ μεγάλη θεία και ἐξανεψιᾶ § 2· βαθμ. 5. Πηδ. 449. Κεφ. δ. 5. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 1-2.

β) Δυσὶ πρώταις ἐξαδέλφαις· βαθμ. 5. Πηδ. αὐτ. 8. Ἀρμεν. Σπ. 460 § 3· δύνανται ὁμως νὰ συζευχθῶσι μικρᾶ θεία και ἀνεψιᾶ ἡ μεγάλη θεία και θυγατρὶ τῆς ἐξανεψιάς ἡ τεταρτομάμμη και τεταρτεγγόνη· 461 § 1.2. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 13.

γ) Δυσὶ δευτέραις ἐξαδέλφαις διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων· βαθμ. 7. Πηδ. 449. Κεφ. δ'. 9· ὁ πατὴρ οὕτω γίνεται ἐξάδελφος τοῦ υἱοῦ. Ἀρμεν. Δ. η' 4. Ἀρμεν. Σπ. 461 § 3. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 14.

III Πάππος και ἔγγονος δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσι
α) μάμμη και ἐγγόνη· βαθμ. 4. Πηδ. 449. 1. Ἀρμεν. Σπ. 462 § 1. β) προμάμμη και δισεγγόνη 2· βαθμ. 5. Πηδ. 449. 2· δύνανται ὁμως θεία μεγάλη και ἀνεψιᾶ, προμάμμη και τρισεγγόνη. Ἀρμεν. Δ. η'. Ἀρμεν. Σπ. 463. § 3. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 15.

β) Δυσὶν ἀδελφαῖς· βαθμ. 4. Πηδ. 449. 3· ἡ θεία και ἀνεψιᾶ· βαθμ. 5. Πηδ. 449. 4. Ἀρμ. Σπ. 463 § 2 και 3. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 16.

γ) Δυσὶ πρώταις ἐξαδέλφαις· βαθμ. 6. Πηδ. 449. 5· διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων, καθόσον ὁ πάππος τὸν ἔγγονον κάμνει ἐξάδελφον. Ἀρμεν. Σπ. 464 1· δύνανται ὁμως νὰ λάβωσι μεγάλην θείαν και ἐξανεψιᾶν 2· οὐχὶ δὲ και ἐξανεψιᾶν

και μεγάλην θείαν ἢ μικρὰν θείαν και ἀνεψιᾶν· 465. § 1. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 17.

IV Πρόπαππος και δισεγγονος α) δὲν λαμβάνουσι δύο ἀδελφάς· βαθμ. 5. Πηδ. 450. Κεφ. δ'. 1. Ἀρμεν. Σπ. 465 § 1· β) οὔτε δύο πρώτας ἐξαδέλφαις· βαθμ. 7. Πηδ. 450. Κεφ. δ'. 2· διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων γινομένων συγγάμβρων τοῦ προπάππου και δισεγγόνου 466 § 1· δύνανται ὁμως νὰ συζευχθῶσι θεία ἀπλῆ και ἀνεψιᾶ 3· οὐχὶ δὲ και ἀνεψιᾶ και θεία διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Ἀρμεν. Σπ. 465. Ἀρμεν. Δ. η' 4. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 18.

V Πρόπαππος και τρισεγγονος δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσι δυσὶν ἀδελφαῖς διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων, καθόσον γίνονται συγγάμβροι· βαθμ. 6. Πηδ. 450. Κεφ. δ'. 1. Ἀρμεν. Σπ. 466 2, ἀλλὰ συζεύγνυνται θεία και ἀνεψιᾶ οὐχὶ δὲ ἀνεψιᾶ και θεία διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων 467 § 1. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 19.

VI Δυὸ ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσι α) δυσὶν ἀδελφαῖς· βαθμ. 4. Πηδ. 450. Κεφ. ζ'. 1· Ἀρμεν. Σπ. 467 § 3· β) θεία και ἀνεψιᾶ 469 § 1· βαθμ. 5. Πηδ. αὐτ. 2· γ) δυσὶ πρώταις ἐξαδέλφαις και τάνάπαλιν, ἐκτὸς ἀδεία τοῦ προσετώτου 468 § 1· βαθμ. 6, Πηδ. αὐτ. 3· δ) μεγάλη θεία και ἐξανεψιᾶ διὰ τὴν σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων 469 § 1· βαθμ. 6. Πηδ. αὐτ. 4· δύνανται ὁμως α) μικρᾶ θεία και ἀνεψιᾶ § 2 β) δυσὶ δευτέραις ἐξαδέλφαις και μικρᾶ θεία και ἀνεψιᾶ οὐχὶ δὲ ἀνεψιᾶ και μικρᾶ θεία. Ἀρμεν. Σπ. 468. 469. Ἴδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 20.

VII Θεῖος και ἀνεψιᾶς δὲν κυμαφορτοῦται μητέρα και κόρη· βαθμ. 4. Πηδ. αὐτ. 1· ἀλλὰ δύνανται νὰ συζευχθῶσι ἐκεῖνος μὲν ἀπλῆ θεία, οὗτος δὲ τῇ ἀνεψιᾶ. Ἀρμεν. Σπ. 469 § 3, διότι δὲν ὑπάρχει σύγχυσις τῶν ὀνομάτων, τάνάπαλιν ὁμως δὲν γίνεται, καθόσον ἐπέρχεται σύγχυσις ὀνομάτων, ἐπειδὴ ὁ

θείος γίνεται άνεψιός· ή σύγχυσις τηρείται· έν γένει και επί άγχιστείας και φέρει κώλυμα γάμου 470 § 1. Επίσης νυμφεύονται δύο πρώτας έξαδέλφας. Άρμεν. Δ. η' 3. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 21.

VIII Δοο θείοι ή θείαιδύνανται νά συζευχθώσιν δυοίν άνεψιαίς ή δυοίν άνεψιοίς. Άρμεν. Σπ. 471 § 1. Ίδέ διάγραμμα. Άριθ. 22.

IX Δοο άνεψιοί δύνανται νά συζευχθώσιν δυοί θείαις. Άρμ. Σπ. 471 § 2. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 23.

X Θείος και άνεψιός δύνανται νά συζευχθώσιν δυοί πρώταις έξαδέλφαις. Άρμεν. Σπ. σ. 472 § 1· άλλ' ουχι ό θείος άνεψιός και ό άνεψιός θεία § 2. Άρμεν. Δ. η' 3. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 24.

XI Δοο πρώτοι έξαδέλφοι δέν νυμφεύονται δύο άδελφάς, έκτός άδεία του προεστώτος, διαμάμμη και διαεργόνην διά τήν σύγχυσιν των όνομάτων· δύνανται όμως νά συζευχθώσιν θεία και άνεψιός και δύο πρώταις έξαδέλφαις. Άρμεν. Δ. η' 3. Άρμεν. Σπ. 468. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 25.

XII Δέν δύναται τις νά συζευχθῆ τῆ προγορη τῆς γυναικός του έξ άλλου γάμου. Άρμεν. Σπ. 472 § 2. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 26.

XIII Ό προγορός του συζύγου έξ άλλου γάμου δέν δύναται νά συζευχθῆ τῆ προγορη τῆς συζύγου έξ άλλου γάμου διά τήν σύγχυσιν. Άρμεν. Σπ. 472 § 3. Πηδ. Κεφ. ζ'. 452. 7. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 27.

IV) Επί συγγενείας έκ τριγενείας.

Ίδού οι έμποδισμένοι γάμοι.

I Ό μητρούς δέν δύναται νά συζευχθῆ α) τῆ γυναικί του προγονού του· βαθ. 1. Πηδ. 453. 1· Άρμεν. Σπ. 476 § 3· β) ουδέ τῆ προγορη τῆς προγονῆς του· βαθ. 2. Πηδ. αὐτ. 6· Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 28.

II Μητρούς και προγορός δέν δύνανται νά συζευχθώσιν δυοίν άδελφαις. βαθ. 3. Πηδ. 453. 9. Άρμεν. Σπ. 480 § 2. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 29.

III Μητρού ή μητρούς δέν δύναται νά συζευχθῆ τῷ άνδρι ή γυναικί τῆς προαποθανούσης προγονῆς τῆς· βαθ. 1. Πηδ. 453. 1. 2. Άρμεν. Σπ. 476 § 2. 4. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 30.

IV Είς και ό αὐτός δέν δύναται νά συζευχθῆ άνδραδέλφῃ και νύμφῃ· βαθμ. 2. Άρμεν. Σπ. 478 § 3. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 31.

V Άδελφοί δυο δέν δύνανται νά συζευχθώσιν πενθερά και νύμφῃ· βαθμ. 3. Πηδ. 453. 10. Άρμεν. Σπ. 481 δ. 1. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 32.

VI Γυναικάδελφος δέν νυμφεύεται τήν γυναικά του επ' άδελφῆ γαμβροῦ του· βαθ. 2. Άρμεν. Σπ. 482 § 4. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 33.

VII Πατήρ και κόρη δέν συζεύγνυνται νύμφῃ και άνδραδέλφῳ· βαθ. 3. Πηδ. 453. 8 Άρμεν. Σπ. 483 § 2. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 34.

Πέραν του γ' βαθμοῦ έκ τριγενείας έπιτρέπεται γάμος·

A) Είς και ό αὐτός δύναται νά νυμφευθῆ α) τήν άδελφῆν τινος και τήν γυναικαδέλφῃν του. Άρμεν. Σπ. 484 § 2· β) τήν άδελφῆν και προγορην του γυναικαδέλφου του, 477 § 2· γ) τήν άνεψιάν και γυναικά του θείου αὐτῆς 478 § 1. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 35.

B) Άδελφοί δυο νυμφεύονται α) νύμφῃν και άνδραδέλφῃν, ουχι δε και άνδραδέλφῃν και νύμφῃν. Άρμεν Σπ. 479 § 1· β) μητροιμάμμη και προγοροεργόνην, 480 § 3· γ) μητέρα και προγορην 4· δ) νύμφῃν και άνδραδέλφῃν 481 § 2· ε) γαμβρόν και γυναικάδελφον 482 § 1· ς) προγορην και άνεψιάν μιὰς και τῆς αὐτῆς § 2. Ίδέ διάγραμμα Άριθ. 36.

Γ) Γυναικάδελφος και Γυναικάδελφη δύο ἀδελφῶν συζεύγνυνται. Ἀρμεν. Σπ. 482 § 3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 37.

Δ) Γαμβρός και γυναικάδελφος νυμφεύονται α) δύο ἀδελφάς, β) θείαν και ἀρεφίαν, οὐχί δὲ ἀνεψιῶν και θείαν διὰ τὴν σύγχυτον. Ἀρμεν. Σπ. 483 § 1. 484. § 3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 38.

Ε) Πατὴρ νυμφεύεται τὴν γυναικάδελφὴν τοῦ ἀνδραδέλφου τῆς θυγατρὸς του. Ἀρμεν. Σπ. 484 § 2. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 39.

V) Ἐπὶ συγγενείας λόγῳ βαπτίσματος.

Ἰδού οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι.

Α) Ὁ ἀνάδοχος δὲν νυμφεύεται τὴν ἀναδεκτὴν του βιβλ. 1, οὐδὲ τὴν θυγατέρα αὐτῆς βιβλ. 2, οὐδὲ τὴν μητέρα αὐτῆς βιβλ. 3. Ἀρμεν. Δ. ζ' 35. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 40.

Β) Ὁ πατὴρ τῆς ἀναδεκτῆς δὲν νυμφεύεται τὴν γυναῖκα τοῦ ἀναδόχου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀρμεν. Σπ. 487 § 3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 41.

Γ) Ὁ υἱὸς τοῦ ἀναδόχου δὲν νυμφεύεται α) τὴν μητέρα τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς του. Ἀρμεν. Σπ. 488 § 2. β) τὴν ἀναδεκτὴν τοῦ πατρὸς του § 3. γ) τὴν θυγατέρα τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς του 489 § 1. Ἀρμεν. Δ. ζ' 35. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 42.

Τῶν ἐπομένων συνδυασμῶν ἡ ἀπαγόρευσις ἢ παραχώρησις ἐξήρηται ἐκ τῆς θελήσεως τοῦ προεστῶτος.

Δ) Ὁ υἱὸς τοῦ ἀναδόχου δύναται ἢ οὐκ ἂν νυμφευθῆ τὴν ἐγγόνην Ἀρμεν. Σπ. 490 § 1, δισεγγόνην 491 § 2, τρισεγγόνην § 3, και τεταρτεγγόνην τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πατρὸς του 492 § 1. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 43.

Ε) Ὁ ἐγγονος τοῦ ἀναδόχου δύναται ἢ οὐκ ἂν λάβῃ α) τὴν κόρην τῆς ἀναδεκτῆς του Ἀρμ. Σπ. 489 § 4. β) τὴν ἐγγόνην 490 § 2. γ) δισεγγόνην 491 § 1. δ) τρισεγγόνην § 4. ε) τε-

ταρτεγγόνην τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ πάππου. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 44.

ΣΤ) Ὁ δισεγγονος τοῦ ἀναδόχου δύναται ἢ οὐκ ἂν νυμφευθῆ τὴν ἐγγόνην και δισεγγόνην τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ προπάππου του. Ἀρμεν. Σπ. 482 § 2. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 45.

Ζ) Ὁ τρισεγγονος τοῦ ἀναδόχου δύναται ἢ οὐκ ἂν νυμφευθῆ τὴν δισεγγόνην τῆς ἀναδεκτῆς τοῦ προπάππου του. Ἀρμεν. Σπ. 492 § 3. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 46.

Η) Δύο ἀναδεκτῶν τοῦ αὐτοῦ ἀναδόχου γάμος ἐπιτρέπεται. Ἀρμεν. Σπ. 493 § 2 συνεπαίξ νεωτέρων διατάξεων λόγῳ ἀδυναμίας διατηρήσεως τοῦ κωλύματος τούτου, ἰδὲ Ἱερεμίου Πατριάρχου πατριαρχικὴν και συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐν ἔτει 1583 και συνοδικὸν σημεῖωμα Νεοφύτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἰδὲ διάγραμμα Ἀριθ. 47.

VI) Ἐπὶ συγγενείας λόγῳ νόθεσις ἐπισήμων.

Ἰδού οἱ ἐμποδισμένοι γάμοι.

Γάμος μεταξὺ θετοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς και θετοῦ υἱοῦ ἢ κόρης δὲν ἐπιτρέπεται, διότι εἶναι γάμος μεταξὺ ἀνιόντων και κατιόντων, ὅστις ἐπ' ἀπειρον ἀπαγορεύεται. Οὕτω θετὸς υἱὸς δὲν νυμφεύεται τὴν γυναῖκα, οὐδὲ τὴν κόρη, οὐδὲ τὴν προγονὴν τοῦ θετοῦ πατρὸς, οὔτε τὴν ἐγγόνην, οὔτε τὴν μητέρα ἢ ἀδελφὴν αὐτοῦ, διότι ἐπέχουσι τόπον γονέων ἢ ἀδελφῶν ἢ θείων. Ἐπίσης θετὸς πατὴρ δὲν νυμφεύεται τὴν γυναῖκα τοῦ θετοῦ υἱοῦ, οὐδὲ τὴν κόρη, οὐδὲ τὴν ἐγγόνην κτλ, διότι ἐπέχει τόπον γονέως ὡς πρὸς αὐτάς.

Οὐδεμίαν θέσιν εἰς τόπον ἀδελφοῦ ἤτοι ἀδελφοποιία ἐπιτρέπεται, οὐδὲ γινομένη κωλύει τὸν γάμον ὡς οὔσα ἄκυρος. Ἀρμ. Δ. ζ' 9. 11. 15.

Γεδεκίων Α) ἐν γένει ὄρισμός (ἐστὶ δικαίωμα ἀπορρέον ἐκ πολυχρονίου μισθώσεως, οὗ δυνάμει πληρώσας τις ὄρισμένον

ποσόν ἐξακολουθεῖ εἶναι οἶονεῖ ἰδιοκτῆτης τοῦ μισθουμένου κτήματος καὶ δὲν δύναται ν' ἀποβληθῆ, ἀλλὰ διατηρεῖ αὐτὸ πληρόνων δικαίωμα τι ἐτησίως· δύναται δὲ νὰ πωλήσῃ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον τῆ συναινέσει τοῦ ἰδιοκτῆτου) καὶ σύστασις Καν. Βεγιά 1· Β) ἱερῶν ἐκποίησησις Καν. Βακ. 22· δικιῶματα Καν. Γεδ. 1. 3. 4. 5—10. 15. 16. 19· Γ) ἰδιωτικῶν φόρος Καν. Βεγιά 1. 3. 14· Δ) Ἐκκλησιῶν κατάργησις ἐπὶ ἀποζημιώσει Καν. Πατρ. Ἐπιχ. 11. 12.

Γείτονος δικαίωμα Α. Κ. 261.

Γενικοῦ Γραμματέως θρήσκευμα, διορισμὸς καὶ καθήκοντα Ο. Ρ. 7. 60. 468. 469. 477. 481.

Γένους ὄρισμὸς Α. Κ. 140.

Γεφυρῶν διόδισα κατηργήθησαν, ἐπιτρέπονται δὲ μόνον κατ' ἐξαιρέσειν Ο. Ρ. Π. ι'. 14.

Γεωργίας ἐμπορίου καὶ δημοσίων ἔργων α) Διευθυντοῦ καθήκοντα Ο. Ρ. 63. 242. Π. ι'. 3. 4. 11. 12. 17. 18. 33. 40. 41. 52. 53. 57. 58. 60. 62. 63. 66. 68. 69. 70. 73. 77. 78. 84· β) διαίρεισις εἰς δύο τμήματα Ο. Ρ. 243· γ) προσωπικὸν 244. 245.

Γεωργικῆ σχολῆ δέον νὰ συστήθῃ Ο. Ρ. 242.

Γεωργικοῦ συμβουλίου α) σχηματισμὸς Ο. Ρ. 244· β) καθήκοντα 246.

Γεωργικῶν ἐργαλείων κατῶσχεσις οὐ χωρεῖ Π. Δ. 274. δ.

Γεωργὸς δὲν ἐνάγεται ἐν τῷ Ἐμποροδικεῖῳ διὰ τὴν πώλησειν τῶν προϊόντων του Π. Ε. Ν. 35.

Γιασαξίδες I) ὑπάρχουσι εἰς μὲν τὰ Γενικὰ Προξενεῖα 4, εἰς τὰ Προξενεῖα 3 καὶ εἰς τὰ ὑποπροξενεῖα ἢ Πρακτορεῖα 2· Καν. Ξέν. Προξ. 1· ἀλλὰ τῆ συνεννοήσει μετὰ τῆς Πύλης οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι δύνανται ν' αὐξηθῶσι 2· γνωστοποιουνται παρὰ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῷ Βαλῆ, ὅστις ἂν δὲν ᾖν ἦναι ὑπεράριθμοι, ἀναγνωρίζει αὐτοὺς ἢ διατάττει δι' ἐπιστολῆς τοὺς κατωτέρους

αὐτοῦ ν' ἀναγνωρίσωσι αὐτοὺς 4· II) ἔχουσι ὅσα προνόμια καὶ οἱ διερμηνεῖς· ἰδὲ *Διερμηνεῖς* III.

Γλωσσῶν κυριωτέρων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίῳ α) ἀριθμὸς, β) χρήσις Α) ἐν τοῖς δημοσίοις γραφείοις, Β) ἀπέναντι ὑποδεεστέρων ἀρχῶν ἢ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Γ) ἐν τῇ δημοσιεύσει Νόμων καὶ διατάξεων γενικῶν Δ) ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ταῖς ἀποφάσειν Ο. Ρ. 22· Ε) ἐν τῇ Βουλῇ 97.

Γνησιότητος ἐγγράφων διαδικασία πῶς χωρεῖ. Π. Δ. 97—105. Π. Ε. Ν. 72.

Γνωμοδοτήσεως διατυπώσεις α) πραγματοποιημένων Π. Δ. 104. β) δικαστῶν Ποιν. Δ. 200.

Γραμματέως I) ποινικοῦ δικαστηρίου καθήκοντα καὶ πρόστιμον Ποιν. Δ. 72. 107. 306—310. 329. 354. 356. 445· II) πολιτικοῦ δικαστηρίου καθήκοντα Π. Δ. 11. 65 ἐπιπληξις καὶ ἀποβολὴ 13. III) Μικτοῦ Συμβουλίου καθήκοντα Διurig. Δ. Ε. Μ. Σ. 23—29.

Γραμματίου Α) εἰς διαταγὴν ὄροι. Ε. Ν. 145· νομοθεσία συναλλαγματικῆς ἐφαρμοστέα 144· ἀγωγῆς α) παραγραφὴ 146· β) ἀρμοδιότης τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων Π. Ε. Ν. 28 ἐν τέλει· Β) τῷ φέροντι· ἀγωγῆς α) παραγραφὴ 146· β) ἀρμοδιότης τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἔνεκα καταργήσεως τῆς φράσεως τῷ φέροντι εἰς τὸ ἀρθ. Π. Ε. Ν. 28 ἐν τέλει, συνφθὰ τῇ ἀπὸ 6 Ρεδζέπ 1296 (15 Ἰουνίου 1295) ἐγκυκλίῳ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης¹. Γ) εἰς τὴν κατοικίαν Ε. Ν. 71. Δ) ταξειδίου ὄρισμὸς καὶ ὑποχρεώσεις Ν. Κ. 137.

1) Ἴδου αὐτῆ. «Κατὰ τὰς Εὐρωπαϊκὰς νομοθεσίας τὰ γραμμάτια τῷ κομιστῇ δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ἐμποροδικεῖων παρ' ἡμῖν εἰσῆχθη ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀρθ. 28 Π. Ε. Ν., ἀλλ' οὐδεμία ὠφέλεια προῦκυψε ἐκ τούτου, τοῦναντίον πολλῶν καταχρήσεων ἀφορμὴ ἐγένετο, πρὸς ἄρσειν αὐτῶν ἢ ἐν τῷ ἀρθ. 28 Π. Ε. Ν. ἐν τέλει φράσις «καὶ τὰ γραμμάτια εἰς τὸν κομιστὴν» ἀπηλείφθη κατὰ συνέπειαν εἰς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.»

Γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ τῷ φέροντι α) οὐ χωρεῖ κατὰσχέσις· ἐξαίρεσις Π. Δ. 274· β) χαρτόσημον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ λαμβάνεται κατὰ τὴν ὑπογραφὴν διὰ τὰ ἐν Τουρκίᾳ ἐκδοθέντα, πρὸ τῆς λήξεως δὲ ἢ ὑπισθογραφήσεως διὰ τὰ ἐν ἄλλοδαπῇ ἐκδοθέντα ἐπὶ ἀπειλῇ πληρωμῆς προστίμω 3% N. Χαρτ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873· ἀρθ. 3 § 7. 27.

Γραφείων ὑποθέσεων ἀρμοδιότης ἐστὶν ἡ τοῦ Ἐμποροδικείου. Π. Ε. Ν. 28. § 3.

Γραφή ἢ σφραγὶς πασίγνωστος οὐ χρήζει ἀποδείξεως Π. Δ. 101. ἀπαραίτητος ἐν συμβολαίοις ἐπισήμοις Ν. Σ. 12. 18. 21. 22.

Γρόσια (εἰς) ἀπλῶς καταδίκη ἢ χρέος ἐννοεῖ τὰ τρέχοντα, καὶ ἂν ᾖναι δύο τρέχοντα σημαίνει τὰ ὀλιγώτερα, συνωδὰ τῇ κάτωθι ἐγκυκλίω¹.

1) Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου ἐββὲλ 1294 (18 ἰουνίου 1877) περὶ τῶν εἰς τί νόμισμα πληρωτέον τὸν δανειστήν.

Κατὰ τὸν νόμον ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως σημειοῦται τὸ ποσὸν τῆς καταδίκης, δηλοῦται δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος εἰς τρέχουσαν τιμὴν, ἀλλ' οὐδὲν λέγεται, ἂν ἡ τρέχουσα τιμὴ θὰ λογίζηται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνάψεως τοῦ χρέους. Τὸ Ὑπουργεῖον ἠρωτήθη πολλάκις περὶ τούτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφάνθη ὡς ἑξῆς·

Συνωδὰ τῷ ἀρθρῷ 1626 Α. Κ. ὁ ἐνάγων δέον ἐν τῇ ἀγωγῇ του νὰ σημειοῖ καθαρῶς τὸ αἰτούμενον χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος π. χ. εἰς χρυσὸν ἢ ἀργυρον. ἐν δ' ἑλλείψει τῆς σημειώσεως τοῦ εἴδους τὸ ζητούμενον ποσὸν θὰ λογίζηται εἰς τρέχον νόμισμα χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν. ἂν ὅμως κυκλοφορῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν δύο εἶδη νομίσματος π. χ. γροσίων, θὰ ἐννοῆται τὸ μικρότερον εἶδος· ἐπίσης προκειμένου πενταρίων, ἂν οὐδὲν ἐρίζηται περὶ ἀργυρῶν ἢ χαλκίνων, θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ χαλκίνα. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν

Γυναϊκὸς α) δικαιώματα ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρὸς Ε. Ν. 263—270· β) τιμωρία ὡς κρυψάσης ἢ ἀφαιρέσεως πράγματα τῆς πτωχεύσεως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ συζύγου 295· γ) ἐνδύματα, ἀνάκληψις πότε χωρεῖ 266· δ) ὑποθήκη ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον ἀκινήτων τοῦ συζύγου 269. Ἰδὲ Δανειστῶν.

Γυναϊκῶν δύο μαρτυρία ἴση τῇ ἐνὸς ἀνδρὸς.

Γυναϊκωνέτεδι (ἐν) παρουσία ἀποδεικνύει κατηγορίαν Π. Ν. 201· προσθήκη § 4.

Γῦρος ἰδὲ ὑπισθογράφησις.

Γύφος δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν Κανονισμὸν Μεταλλείων αὐτ. 4.

Δάνειον I) μόνον ἐγγράφως ἀποδεικνύεται Π. Δ. 80· II) ἀπλοῦν πῶς μερίζεται Α. Κ. 1099· III) κοινὸν τί ἐστὶ 1091. 1093. 1096· πῶς μερίζεται 1092.

Δανειστής, οὗ τὸ προνόμιον ἀμφισβητεῖται, παρίσταται εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς πτωχεύσεως Ε. Ν. 208· μὴ ἐμφανιζόμενος ἐγκαίρως μὴδ' ἐπαληθεύων οὐ μετέχει τῶν διανομῶν, ἀλλὰ δύναται ἀνακόψαι αὐτὰς 210· προνομιοῦχος καὶ ὑποθηκικός δὲν ψηφοφορεῖ εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἐπὶ ποινῇ 215.

Δανειστοῦ ὑποθηκικοῦ τίνα τὰ δικαιώματα Καν. Ταπ. 28. 29.

τοιούτων ζημιῶν δέον ὁ ἐνάγων συνωδὰ τῷ νόμῳ νὰ δηλοῖ ὠρισμένως τὸ εἶδος τῶν χρημάτων, ἅτινα ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ ἐναγομένου.

Τοιαύτη τις εἶναι ἡ ἀπόφασις, ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκοινοποίησε δι' ἐγγράφου του ὑπ' ἀριθ. 28 καὶ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου ἐββὲλ 1294 (18 Μαΐου 1877) εἰς τὸ Ἀκυρωτικὸν καὶ εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιούμεν δὲ καὶ ἡμεῖς εἰς τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους διὰ τὰ νόμιμα τέλη.

Δανειστών I) συνελεύσεως α) συγκαλέσεως διατυπώσεις και προθεσμία Ε. Ν. 211. β) συγκρότησις, προεδρεία και παρουσία ἐν αὐτῇ μελῶν καὶ πτωχεύσαντος 212. γ) ἐκθεσις τῶν γενομένων 213. II) ἐνώσεως α) ὅροι καὶ συνέπειαι 236. 238--242. 276. β) συνέλευσις 243. 244. γ) διάλυσις 244 ἐν τέλει. III) δικαιώματα Α) ἀπλῶν δανεισῶν α) ἐπὶ ὑποχρεώσεων ἔχουσῶν πολλοὺς συνυποχρέους καὶ ἐγγυητὰς 249—252. β) ἐν περιπτώσει πωλήσεως περιουσίας ὀφειλέτου ἀσθενοῦντος ἐπιθανατικῶς 395. Β) ἐνεχυρούχων 253. 255. Γ) προνομιούχων ἤτοι ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων 256. Δ) ὑποθηκικῶν 258—262. Ε) γυναικῶν α) κυριότητος ἐν μὴ κοινοκτημοσύνη ἐπὶ ἀκινήτων ἢ κινητῶν, *ἄτινα ἔφερον εἰς τὸν γάμον ἢ ἀπέκτησαν ἐκ κληρονομίας ἢ δωρεᾶς* 263. 266. ἢ ἠγόρασαν διὰ χρημάτων κληρονομικῶν ἢ ἐκ δωρεᾶς μετ' ἀποδείξεων ἀναμφισβητήτων 264 ἐκμηδενίζουσῶν τὸ Μουκιάνειον τεκμήριον 265. 268. ἀγωγῆς πρὸς ἀνάληψιν αὐτῶν ὅροι 267. β) ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἐμπόρου ἀνδρὸς τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου ἢ ἐπειθόνητων ἐκ κληρονομίας καὶ δωρεᾶς διὰ τὴν προῖκα ταύτης, *τὰ πωληθέντα πράγματα αὐτῆς καὶ τὰ ἃ συνῆψε χρῆναι* 269, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ μὴ ἐμπόρου ἀνδρὸς κατ' ἀρχάς, ἢ μετὰ παρέλευσιν ἔτους γενομένου· δὲν ὠφελείται δὲ ἡ γυνὴ τοῦ ἐμπόρου ἢ γενομένου τοιοῦτου ἐντὸς ἔτους ἐκ τοῦ γαμικοῦ αὐτῆς συμφώνου, ἀλλ' οὔτε βλάπτεται παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ συζύγου της λόγῳ τοῦ αὐτοῦ προικοσυμφώνου 271. IV) πληρωμῆς δανειστῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ διατυπώσεις 273—275. V) καταδίωξις καὶ τιμωρία 298—301. VI) πλοίου προνομιούχων α) ἀπαριθμησις Ν. Κ. 5. β) βεβαίωσις 6. γ) ἀπόσβεσις 7—9. κατάταξις καὶ διανομὴ προνομιούχων καὶ μὴ 28. ἀγωγή λόγῳ δόλου κατὰ πωλήσεως πλοίου 9.

Δανείων Α) πτωχεύσεως ἐπαληθεύσεως I) προδικασία α)

κατάθεσις τίτλων Ε. Ν. 198. β) πρόσκλησις καταθέσεως καὶ προγόμια 199. II) ἔναρξις πότε καὶ πῶς γίνεται 200. κατὰ τὴν ἐπαληθεύσιν τίνες δικαιουῦνται καὶ πῶς δύναται παραστήναι 201—203. III) συνέπειαι α) ἀποδοχὴ 204. β) ἀρνήσις 205. διαδικασία 206. 207. IV) πέρασ πότε γίνεται καὶ προτείνεται συμβιβασμὸς 209. V) συνέπειαι μὴ ἐπαληθεύσεως 210. Β) πλοίων προνομιούχων ἀπαριθμησις Ν. Κ. 5. βεβαίωσις 6. καὶ ἀπόσβεσις 7—9.

Δαπάναι α) ἀναγκαῖαι βαρύνουσιν ἰδιοκτήτην Α. Κ. 530. β) ἀγοραπωλησίας ἰδὲ *Ἐξοδα*. γ) δικαστηρίου καὶ τέλη δικαστικῆ εἰς βῆρος τοῦ ἠττωμένου Π. Δ. 134. 198. πότε συμφηρίζονται 138. Π. Ε. Ν. 102.

Δαπάνων α) ὑποχρεωτικῶν διὰ τοὺς δήμους κατάλογος Ο. Ρ. Π. Η'. 1—18. β) ἀπροόπτων κεφάλαιον.

Δασοφυλάκων ὡς δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑπαλλήλων καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότης Ποιν. Δ. 16. ἐξέχρησις 17. ἐνέργεια 19. Ἰδὲ καὶ *Ὀδηγίας* τῆς 7 Μαρτίου 1296.

Δασωδῶν τόπων κυριότης διὰ καλλιεργείας μετ' ἐξαιρέσεως Ν. Γ. 19.

Δασῶν I) δημοσίων καὶ μὴ ὀροθέτησις Ο. Ρ. Π. Γ'. 59. ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς 60. διακανόνισις τῆς ὑλοτομίας 61. 62. ὑπαλλήλων ἐκθεσις καὶ πρακτικὸν 63. ἐκκοπὴ καὶ πώλησις 64. ξύλων καυσίμων ἐκκοπὴ 65. πωλήσεως σύμβασις 66. ἄδεια ἐκκοπῆς 67. δικαιωμάτων ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν κανονισμὸς 69. II) Κοινοτήτων καὶ ἀγαθοεργῶν καταστημάτων κατάλογος καὶ ἐνστάσεις κατ' αὐτῶν 70. III) Ἰδιωτικῶν χρῆσις 71. ἐνστάσεις κατ' αὐτῆς 72. ἀστυνομία καὶ διατήρησις 73.

Δασῶν εἶδη τέσσαρα Καν. Δ. 1. ὀρισμὸς 2. α) δημοσίων (ἐκ) δένδρων ἐκκοπὴ πῶς γίνεται 3—17. ἐξαιρέσις 18. β) βακουφικῶν (ἐκ) ἐκκοπὴ πῶς γίνεται 19. 20. γ) μπαλ-

ταλικίων (ἐκ) ἐκκοπή πῶς γίνεται 21—26· ἀδικημάτων α) διαδικασία 28. 29· β) ἀρμόδιον δικαστήριον 27· γ) ἀγωγῆς παραγραφή καὶ ἀνατροπὴ ἀποφάσεως 31· δ) συνέπεια 30. 32· ε) ἀπαρίθμησης 33—35. 37—41· 43—48· ς) ποιναὶ 33. 35. 37—39. 42. 43. 45—48. 52· ζ) ἀποζημιώσεις 36. 39. 41—43. 45· η) ἐνόχων ἀλληλέγγυον 49· θ) ἐγγυητῶν καὶ προνομιούχων εὐθύνη 51· ὑπαλλήλων καθήκοντα 8. 9· ἐκκοπῆς πληρωμὴ 11. 12· ἐξαιρέσεις 17· βοσκῆς δηλωτικὸν καὶ δικτυώσεις 13—16· ἐμπρησμοῦ τιμωρία 47.

Δέκατα (ἀπὸ) ὀφείλοντες δεκατιστὰὶ πρῶτοι, δεῦτεροι ἢ τρίτοι κτλ. ὀφείλουσιν αὐτὰ προνομιακῶς εἰς τὸ δημόσιον συνωδὰ Βεζ. ἐγκυκλίω ἀπὸ 26 Ρεβιούλ Ἀχῆρ 1293 διαταττούση τὰ ἐξῆς· «Τὰ ἐκ τῆς δεκάτης προερχόμενα χρέη τῶν δευτέρων καὶ τρίτων δεκατιστῶν πρὸς τοὺς πρῶτους δεκατιστὰς θεωροῦνται ὡς προνομιούχα καὶ δικάζονται ὡς χρέη πρὸς τὸ δημόσιον».

Δεκάτην πληρῆναι ἢ Κοινότης ἐν ἧ ἢ σπορὰ Ν. Γ. 127.

Δεκάτης α) μεταβολὴ εἰς ἔγγαιον φόρον Ο. Ρ. 219· β) ἐκμίσθωσις 16· γ) πώλησις 17· δ) σύστημα 18· ε) εἰσπραξις 19.

Δελτίον δικῶν διὰ τὴν κατὰ σειράν συζήτησιν Ο. Ρ. Π. ιδ'. 7.

Δενδροκομίας ἐταιρεία ἰδὲ Μουσακάτ.

Δένδρου α) αὐτοφυοῦς ἐν ἰδιοκτητῷ γῆ ἢ κυριότης τῷ ἰδιοκτητῇ Α. Κ. 1244· β) φυτεθέντος I) περιοχὴ βασιλικῆ ἀδεία [ἐν γενοῦ γῆ ἐστὶν ἢ περὶ αὐτὸ ἕκτασις πέντε πήχεων, ἐνθα οὐδεὶς δύναται φυτεῦσαι ἄλλο δένδρον Α. Κ. 1289· II) φύτευσις πῶς γίνεται καὶ εἰς τί δικαιοὶ Ν. Γ. 25—30. 35. 48. 49. 81. 83. 90. 93. 94. 97· γ) ἐγκεντριάθεντος καρποὶ τῷ ἐγκεντριάσαντι Α. Κ. 1245· δ) ἐκκοπέντος σημείωσις Ν. Δ. 6. 10.

Δένδρων δημοσίων βλάβης ἢ καταρρίψεως τιμωρία Π. Ν. 133· κατοχὴ διὰ ταποῦ ἀδύνατος Ν. Γ. 106· § 1.

Δένδρων καὶ δασῶν χωρίου ἢ χωρίων ἀποκοπῆς καὶ χρήσεως ἀποκλειστικοὶ α) δικαιοῦχοι Ν. Γ. 91—104· β) νομεῖς 92. 106 § 2 ἀπαράγραπτον 102· κατοχὴ διὰ ταποῦ ἀδύνατος 106 § 1.

Δεσμοφύλακος καθήκοντα Ποιν. Δ. 102. 106.

Δεσμῶν ὡς ποινῆς ἐφαρμογὴ πότε καὶ πῶς χωρεῖ Π. Ν. 3. 19. 20. 21. 26. 27 καὶ 33.

Δευτέρου χακανὶ ἀποδεικνύει Α. Κ. 1737.

Δηλητηριάζσεως τιμωρία Π. Ν. 168. 194.

Δηλητηρίου πωλήσεως κανονισμὸς καὶ συνέπειαι Π. Ν. 196. Καν. Φαρμ. 14. 23.

Δήλωσις α) πτώχευσεως πότε, πῶς καὶ παρὰ τίνος γίνεται Ε. Ν. 148, 149. 290· β) ὀφειλέτου καὶ τρίτου ἐπὶ κατασχέσεως πότε καὶ πῶς γίνεται Π. Δ. 279.

Δηλωτικὸν φορτίου τί ἐστὶ Ν. Κ. 41.

Δημάρχου I ὡς δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑπαλλήλου καθήκοντα Ποιν. Δ. 8. 15· ἀρμοδιότης 11. II) ὡς δικαστοῦ ἀποφάσεις οὐκ εἰσὶν ἐφέσιμοι Ο. Ρ. 269.

Δημάρχων καὶ παρέδρων Α) ἐκλογὴ 1^ο ἀστυκῶν δήμων Ο. Ρ. 161· ἀνίκανα πρόσωπα 162· Β) καθήκοντα διοικητικὰ 170—173. 174. 177. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 4. 5. 2^ο, ἀγροτικῶν δήμων 195· Γ) παῦσις 186· Δ) καθήκοντα διοικητικὰ δημάρχων ἐν γένει Ο. Ρ. 209—211. 375. Ο. Ρ. Π. ΣΤ'. 5. 7. Θ'. 129. 130. 131. 132· Ε) καθήκοντα I) δικαστικὰ Ο. Ρ. 265—271. 273. 274. 292—296. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 5—15, 47—50. 53. II) ἀνακριτικὰ Ο. Ρ. 293. 297 Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 4. 45. 74.

Δημεγέρτου τιμωρία Π. Ν. 66. Ν. Τυπ. 13.

Δημεύσεως I) γενικῆς ἀπαγόρευσις ἀπόλυτος Χάττι-Σε-

ρίφ. II) μερικῆς συγχώρησις εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις· α) πλοίου Ν. Κ. 1. 2· β) ἐμπορευμάτων 53. 54. 66. Π. Ν. 196. 242. 243. Ν. Δ. 36. Καν. Μετάξης τῆς 15 'Ρετζέπ 1273 § 1. Ν. Καν. λαθρ. ἄλατος τοῦ Μαΐου 1874 § 2· γ) βιβλίων Ν. Τυπ. 7· δ) καπνῶν Καν. ἄλατος 22 προσθήκη.

Δήμευσις περιουσίας οὐκ ἐπιτρέπεται ἐν τῇ 'Ανατολικῇ 'Ρωμυλίᾳ Ο. Ρ. 37.

Δημογεροντίας α) σύστασις καὶ ἐκλογή Ο. Ρ. 187· β) καθήκοντα 189—191. 209· γ) διασκέψεων κύρωσις καὶ συγκρούσεων ἄρσις καὶ λύσις 192· δ) ὡς δικαστικῆς 'Αρχῆς καθήκοντα Ο. 2. 3. 5.

Δῆμοι ἀγροτικοὶ τίνες Ο. Ρ. 111· ἀρχαὶ αὐτῶν 183· τμήματα 184.

Δημοπρασίας ἐπιηρεασμὸς καὶ παράνομος ἐνέργεια τιμωρεῖται Π. Ν. 88. 238. 239.

Δημοπρατήριά εἰσι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἐμποροδικαίου Π. Ε. Ν. 28. § 4.

Δημόσια ἔγγραφα τίνα καὶ πῶς ἀποδεικνύουσι Π. Δ. 90.

Δημόσιαί εἰσιν αἱ συνεδριάσεις καὶ αἱ δημοσιεύσεις ἀποφάσεων Ο. Ρ. 260.

Δημοσιεύσεις νόμων πῶς γίνεται καὶ συνέπειαι ἰδὲ Γενικὰς διατάξεις κἄτωθι καταχωρουμένας ἐκ μεταφράσεως ἐκ τοῦ Δεστοῦρ μὴ ὑπαρχούσης τέως τοιαύτης¹.

1) Γενικαὶ διατάξεις κυρωθεῖσαι δι' Αὐτοκρατορικοῦ 'Ιραδὲ τῆς 25 'Ρεβιούλ 'Αχῆρ 1289.

Ὅταν γείνη ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ νόμος ἢ κανονισμὸς τις καθ' ὄλοκληρίαν ἢ νὰ τροποποιηθῶσι τινες διατάξεις αὐτοῦ ἢ καὶ νὰ νομοθετηθῇ νέος τις νόμος, ἐν ὅσῳ δὲν ἐνεργηθῶσιν ἀκριβῶς αἱ ἐν ἰσχύϊ περὶ νομοθετήσεως διατυπώσεις ἧτοι ἐν ὅσῳ νομοσχέδιόν τι ἀναγνωσθὲν πρῶτον ἐν τῇ Συμβουλίᾳ τῆς ἐπικρατείας καὶ ἀκολούθως ἐν ὑπουργικῇ Συμβουλίᾳ δὲν ἐπιψηφισθῇ καὶ δὲν ἐκδοθῇ τὸ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον δὲν ἔχει ἰσχὺν νόμου.

Δημόσιος κατήγορος τίς Ο. Ρ. 258· ἰδὲ καὶ *Εἰσαγγελεὺς*.

Δημοσιότης διαδικασία Π. Δ. 35· πότε δ' οὐχί 35. Ε. Δ. 21—23.

Δημοσίων ἔργων Συμβουλίου α) σχηματισμὸς Ο. Ρ. 245· β) καθήκοντα 246.

Δημοσίων α) ἔργων I) ἐκτελέσεις Ο. Ρ. Π. Θ'. 50. Γ'. 1. 4. 7. 8· β) δαπανῶν διαίρεσις 2· κύρωσις 4· II) σύμβασις καὶ περιεχόμενον αὐτῆς 5—8· III) δαπανῶν διανομὴ 57.

Δημοσίων ὁδῶν εἶδη Ν. Γ. 5· οὐδεὶς ἐξουσιάζει οὐδὲ πωλεῖ ἢ κτᾶται 93. 94· ἀδικημάτων τιμωρία Π. Ν. 264.

Δημοσιογραφίας ἀδικήματα καὶ τιμωρία ἰδὲ *Ἐφημερίδων*.

Δημοσίου κτήματα ἐν γένει ἀκατάσχετα Π. Δ. 274.

Δημοτικὴ ἐπιτροπὴ ἀντικαθιστᾷ Δημοτικὸν Συμβούλιον διαλυθὲν Ο. Ρ. 182.

Δημοτικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας τίς ἢ ἀρμοδιότης Ο. Ρ. Π. Η'. 1—11.

Δημοτικῶν φέρων α) ψήφισις πῶς γίνεται Ο. Ρ. 235· β) εἰσπραξις 236· γ) κατάθεσις 237· δ) ὑπαλλήλων διορισμὸς 239· ε) ἀντικείμενον 238.

Οἱ νέοι νόμοι καὶ κανονισμοί, ἢ τὰ τροποποιηθέντα ἄρθρα τῶν ἀνανεωθέντων καὶ βελτιωθέντων παλαιῶν νόμων καὶ κανονισμῶν θεωροῦνται δημοσιευθέντες καὶ τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς δηλουμένης καὶ ὀριζομένης ἐποχῆς· ἐὰν δὲ δὲν ὠρίσθη τοιαύτη, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως 15 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἐν μὲν τῇ πρωτεύουσῃ διὰ τοῦ ἐπιστήμου Μηνύτορος (Τακτίμι βακκαί), ἐν δὲ τοῖς νομοῖς καὶ ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν ἐντοπιῶν ἐπιστήμων ἐφημερίδων, ἐκεῖ δὲ, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσιν ἐφημερίδες, διὰ τῶν ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν Νομῶν καὶ ἐπαρχιῶν ἄλλων καταλλήλων μέσων.

Οὐδεὶς νόμος ἢ κανονισμὸς δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθενεργὸν δύναιμι πλὴν τῶν μετριαζουσῶν τὰς ποινὰς διατάξεων τῶν νόμων.

Δημοτικῶν Συμβουλίων α) σχηματισμός, διάρκεια καὶ ἐκλογή Ο. Ρ. 163. Π. ΣΤ'. 1—6. β) τρόπος ἐκλογῆς Ο. Ρ. 165. γ) σύνοδοι τακτικαὶ καὶ ἑκτακτοὶ 166. δ) μέλους παραίτησις 167. καὶ ἀντικατάστασις 168. ε) Πρόεδρος 169. ς) καθήκοντα 175. ζ) ἀποφάσεων ἀκύρωσις 178. η) διάλυσις καὶ ἀντικατάστασις 182.

Δημοτικῶν συμβουλίων μέλη ὡς δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑπάλληλοι Ποιν. Δ. 2.

Δῆμων ἀστικῶν καὶ ἀγροτικῶν ὄρισμός Ο. Ρ. 111. ἀρχαὶ 160.

Διαβάσεως δουλείας περιορισμός Ν. Γ. 125.

Διαβάτης τί ἐστὶ Α. Κ. 1048.

Διαγγελίας ὄρισμός Α. Κ. 1450. Οὐκ ἐστὶν ἐντολὴ 1454. Ὑποχρεοῖ τὸν διαγγέλοντα μόνον 1462.

Διαγραφή ἐν συμβολαίοις πῶς δεόν νὰ γίνηται ἐπὶ ποι- νῆ ἀκυρότητος συμβολαίου Ο. Σ. 21. 22.

Διαδικασία πῶς γίνεται Α. Κ. 1815—1828.

Διαδικασία I) πῶς ἐκτελεῖται ἐνώπιον Α) Δημάρχου Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 5—15. Β) Ἐπαρχιακοῦ Δικαστοῦ 30. 55—68. 72. 73. Γ) Δικαστηρίου Νομαρχιακοῦ 84—92. Δ) Ἀνωτάτου δικαστηρίου 93—95. II) ἐκτελεῖται συνωδᾶ τῇ τε ἐν ἰσχύϊ Δικονομίᾳ, καθόσον δὲν τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἐμπ. Ὁθ. Δικονομίας, ἣτις διατελεῖ ἐν ἰσχύϊ, καὶ ταῖς δικονομικαῖς διατάξεσι τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, αἰτινες κατισχύουσιν ὡς νεώτερος Νόμος Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 3. 10. 42. III) ἔχει βαθμοὺς δύο Ο. Ρ. 249 ἤτοι πρωτόδικον 250 καὶ ἐφέσιμον 251.

Διαδικασίας τρόποι Π. Δ. 44—46.

Διάδικος πῶς παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου Π. Δ. 41. 44. μὴ ἐμφανιζόμενος θεωρεῖται ἀπειθῶν 141. ἂν ὁ μὴ ἐμφανιζόμενος εἶνε ὁ ἐνάγων, ὁ ἐναγόμενος ἐπιτυγχάνει ἀμέσως

ἀποφάσεως καταργούσης προσωρινῶς τὸ δικαίωμα ἀγωγῆς 143. ἂν ὅμως δὲν ἐμφανίζεται ὁ ἐναγόμενος, κλητεύεται ἐκ δευτέρου μετὰ 3 ἡμέρας καὶ ἐκ τρίτου 144. μὴ ἐμφανισθέντος δὲ καὶ αὐθις, διορίζεται ἐπίτροπός του (βεκίλης μουχασάρ) αὐτεπαγγέλτως καὶ οὕτως ἐκδίδεται κατ' αὐτοῦ, θεωρουμένου ὡς ἀρνούμενου, ἐρήμην ἀπόφασις 145. 146.

Δεαζυγίου διὰ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς ἐν Τουρκίᾳ I) λόγοι Α) δι' ἀμφοτέρους τοὺς συζύγους α) ἀνικανότης φυσικὴ ἐκατέρου αὐτῶν. Ἀρμεν. Δ. ιε', 2. β) μανία. 5. γ) μοναχικοῦ βίου ἐκλογή, 9. δ) ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς βασιλείας ἢ τῆς ζωῆς τῶν συζύγων, 13 § 3. 14 § 2. ε) μοιχεία 13 § 3. 14 § 4. ς) συκοφαντία μοιχείας μὴ ἀποδειχθεῖσα 13 § 3. 14 § 4. ζ) ἀποδεδειγμένως ἀδύνατος καὶ ἀσυμβίβαστος συμβίωσις τῶν συζύγων μετὰ μακρὰς ἀνακωχὰς κατὰ τὴν σταθερὰν νομολογίαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Β) Διὰ τὴν σύζυγον α) ἂν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνδρὸς συμποισίχη ἢ συλλούηται μετὰ ξένων ἀνδρῶν Ἀρμεν. Δ. ιε', 13 § 4. β) ἂν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ συζύγου διανυκτερεύσῃ ἔξω τῆς συζυγικῆς οἰκίας εἰς ξένον οἶκον καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γονεῦσιν αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν ἐκδιωχθῇ παρὰ τοῦ συζύγου § 5. γ) ἂν παρασταθῇ εἰς ἵπποδρόμιον, θέατρα καὶ κυνήγια ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἐμποδίζοντος τοῦ συζύγου § 6. δ) ἀπουσία τριετῆς καὶ ἀμεριμνησίᾳ παντελῆς περὶ τῆς συζύγου, συνωδᾶ τῇ κάτωθι Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ ἐγκυκλίῳ¹. Γ) Διὰ τὸν σύζυγον α) ἂν ἐπιχειρήσῃ ἐκδύναται

1) Ἐγκύκλιος Πατριαρχικῆ καὶ Συνοδικῆ τῆς 6 Ἰουλίου 1882:

«Εἰ δὲ τινες δυσπειθέστεροι καὶ σκληροτράχηλοι τυγχάνοντες, καὶ μῆτε τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ προκύπτουσας ἀμοιβαίας τῶν συζύγων ὑποχρεώσεις κατὰ νοῦν λαμβάνοντες, μῆτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς παραινήσεις καὶ ὑποθήκαις προσέχοντες, ὥσθουσι τὰς συζύγους διὰ τῆς πολυχρονίου ἀπουσίας καὶ ἀδιαφορίας εἰς

τὴν σύζυγον εἰς τὸ μοιχευθῆναι. Ἄρμεν. Δ. ιε', 14 § 4· β) ἂν μὴ ἐκδικήσῃ τὴν κατ' αὐτῆς ἐπιβουλὴν § 3· γ) ἂν συζῆ μετὰ

τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀπαιτῆσαι παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴν ἀπὸ τῶν τοιοῦτων ἀνδρῶν διζεύξιν, ἐντελλόμεθα τῇ ἀρχιερωσύνῃ αὐτῆς, ὅπως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνῃ καθηκόντως ὑπ' ὄψιν τὴν αἵτησιν τῆς ἐναγούσης γυναικὸς καὶ ἐνεργῆ ἀρμοδίως τὰ δέοντα· ἔχουν, ἐὰν τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀπουσίας μὴ ὑπερέβῃ πολὺ τὸ τρίτον ἔτος, καὶ ὁ σύζυγος ἔδειξεν ἐν τῷ διατήματι τούτῳ δείγματα μερίμνης συζυγικῆς, προτρέπη μὲν τὴν γυναῖκα διὰ καταλλήλων νοθεσιῶν ἀνακαλέσαι τὴν ὑπεβληθεῖσαν ἀγωγὴν, γράφῃ δὲ ἀρχιερατικῶς τῷ ἀποδημοῦντι συζύγῳ ὑπομιμνήσκων τὰς τῶν νόμων ὑπαγορεύσεις καὶ παραινῶν, ἵνα ἡ ἐπανεέλθῃ ταχέως πρὸς τὴν σύζυγον ἢ μετακαλέσῃται ταύτην παρ' ἑαυτῷ, καὶ συγχρόνως ἀπειλῶν ὅτι ἐν περιπτώσει ἐπιμονῆς τῆς γυναικὸς γενήσεται κατ' ἀνάγκην δεκτὴ ἡ ἐκείνης ἀγωγὴ καὶ ἐνεργηθήσονται τὰ ὑπὸ τῶν νόμων διακελευόμενα. Ἐὰν δὲ μήτε ὁ ἀνὴρ ἐμερίμνησεν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀποδημίας αὐτοῦ προσηκόντως περὶ τῆς συζύγου καὶ ἡ γυνὴ προβέβηκε παράπονα καὶ αἰτήσῃ τὴν διζεύξιν, ἀρχεῖ τριετία (κατὰ τὴν ἐπὶ πατριαρχοῦ Νεοφύτου τοῦ Β' γενομένην συνοδικὴν ἀπόφασιν ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσίῳ ἑνδεκάτῳ) πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς καὶ τακτικὴν διαδικασίαν.

Ἄλλὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς γυναικὸς, δήλης μὲν οὔσης τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνδρὸς, δεῖ κοινοποιεῖσθαι αὐτῷ ἰσφαλῶς διὰ τῆς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὀρίζεσθαι ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως προθεσμίαν ἀπὸ δύο μέχρι τεσσάρων μηνῶν, ἐν ᾗ, ἐὰν οὗτος παραστῇ, προβήσεται πάντως τὸ περὶ αὐτὴν πνευματικὸν δικαστήριον εἰς τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ἐνεργῆσει ὅ,τι οἱ ἱεροὶ νόμοι περὶ τούτου διακελεύονται· ἐὰν δὲ ἀρνηθῇ παραστῆναι ἢ δείξῃ ἀσύγνωστον ἀδιαφορίαν, δικάσει ἐρήμην καὶ κοινοποιήσῃ νομίμως τὴν ἀπόφασιν, ὀρίζον συνάμα

παλλακτῆς ἐν τῷ συζυγικῷ οἴκῳ, ἢ διατηρῆ σχέσεις μετ' ἄλλης γυναικὸς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μενούσης καὶ μὴ ἀπέχῃ αὐτῆς μετὰ πρώτην καὶ δευτέραν παρατήρησιν καὶ συμβουλὴν ἀπειθυθεῖσας αὐτῷ παρ' ἀξιοπίστων προσώπων § 4. Π) Ἄρμόδιον δικαστήριον ἐστὶν ἐν μὲν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς

καὶ δέιμνον ἢ τρίμνον ἐπὶ ἀνακοπῇ ἢ ἀναψηλαφήσει ἢ καὶ ἐφέσει προθεσμίαν, μεθ' ἣν παρελθοῦσαν ματαίως, δύναται ἀδιστάκτως ἐκδοῦναι καὶ τὸ διαζύγιον· ἀγνώστου δὲ οὔσης τῆς διαμονῆς τοῦ ἀνδρὸς, δεῖ κοινοποιεῖν διὰ τῶν ἐφημερίδων τὴν ἀγωγὴν καὶ προσκαλεῖν τὸν σύζυγον εἰς δίκην, τιθεμένης καὶ αὐθις ῥητῶς διμήνου μέχρι τετραμήνου προθεσμίας ἐπὶ τῇ δίκῃ· τὰ δὲ περαιτέρω ἐνεργητέα συμφώνως τοῖς προδηλωθεῖσι κατὰ τὴν μίαν ἢ τὴν ἑτέραν περίπτωσιν. Ἐὰν ἕμως παρῆλθον πέντε ἢ ἕξι ἔτη ἀπὸ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀποδημίας καὶ μὴ δὲν ἔδωκεν οὗτος δείγματα συζυγικῆς μερίμνης μηδὲ σημεῖον ζωῆς, ἡ γυνὴ προαποδεικνύουσα ταῦτα ἐναργῶς καὶ διὰ μαρτυριῶν ἐπιστήμων καὶ ἀδιαπταίστων δικαιοῦται ἀπροκριματίστως λαβεῖν, εἴγε βούλεται, τὸ διαζύγιον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας (Μανουῆλ τοῦ Β' πατριαρχεῦσαντος περὶ μεσοῦντα τὸν ἰγ' αἰῶνα). Οὐδέποτε δὲ οὐδ' ὀπωτιοῦν δικαιοῦνται οἱ ἄνδρες προβαλλόμενοι τὴν τοιαύτην διάταξιν ἀπαιτῆσαι τὸ διαζύγιον, μὴ στεργουσῶν τῶν γυναικῶν, διότι ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ ἀδικοῦντες, αὐταὶ δὲ αἱ ἀδικούμεναι.

Ταῦτα ἐκ προνοίας ἐκκλησιαστικῆς ἀποφηνάμενοι συνοδικῶς κοινοποιούμεν τῇ αὐτῆς ἀρχιερωσύνῃ καὶ παραγγέλλομεν ἔχειν αὐτὰ ὡς γνώμονα καὶ ὁδηγὸν ἐν ταῖς παρουσιαζομέναις τοιαύτης φύσεως ὑποθέσειν, ὅπως καὶ καὶ διατάξεις τῶν νόμων τηρῶνται ἀπόσβλητοι, καὶ αἱ γυναῖκες μὴ ἀδικῶνται περιφρονούμεναι ὑπὸ τῆς δυστροπίας καὶ ἀδιακρισίας τῶν ἀνδρῶν, καὶ ὁ τοῦ γάμου σκοπὸς μὴ ἐξευτελίηται καὶ καταργῆται.

Ἰδὲ καὶ Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ Συντ. Θεσίων καὶ Ἱερῶν Κανόνων. Τόμ. Ε. 114. 115.

προσταθείς αὐτῆς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου, οὗτινος τὴν συγκρότησιν ἰδὲ Ἐκκλη-
σιαστικὸν Δικαστήριον, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὸ Ἐκκλησια-
στικὸν Μικτὸν Συμβούλιον τῶν κατὰ τόπους Μητροπόλεων ἢ
Ἐπισκοπῶν ἰδὲ Ἐκκλησιαστικὸν Μ. Συμβούλιον, Βεράτιον,
Δίκαια Οἰκουμ. Πατριαρχείου. III) Συνέπειαι ἢ διάλυσις τοῦ
γάμου, ἢ ἐπιστροφή τῆς προικὸς συνωδᾶ τῷ νόμῳ, ἐν ἀνάγκῃ
διὰ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἐνταῦθα, ἰδὲ Μικτοῦ Συμβου-
λίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐν ταῖς ἐ-
παρχίαις, ἰδὲ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, καὶ τὸ δικαίω-
μα συνάψεως νέου νομίμου γάμου. Κάτωθι συνάπτομεν τύπον
διαλυτηρίου γάμου ἢ διαζυγίου¹.

Διαθηκῶν 1^{ον} Κατὰ τὸ Μουσουλμανικὸν Δίκαιον ὅροι I)
ἐπὶ πεινῇ ἀκυρότητός εἰσι Α) ὡς πρὸς τὸν διαθέτην· α)
ἐνηλικιότης καὶ ὑγεία σωματικὴ καὶ πνευματικὴ· β) κυριότης
καὶ διάθεσις τοῦ κληροδοτουμένου· γ) κληρονομία μὴ βεβαρη-
μένα μὲ χρέη· Β) ὡς πρὸς τὸν κληροδόχον· ὁ ἐγκαθιστάμενος ἢ
ὁ κληροδόχος δέον α) κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θανάτου τοῦ
διαθέτου νὰ ἦ ξένος πρὸς τὴν οἰκογένειάν του καὶ μὴ νό-
μιμος κληρονόμος του, β) νὰ ὑπάρχῃ ἐν τοῖς ζῶσι καὶ γ) ν' ἀ-
ποδεχθῇ ἀμέσως τὴν κληροδοσίαν ἐπὶ μετριάσει καὶ ἀνατροπῇ

1) «Λυθέντος τοῦ γάμου τοῦ (ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικία) ἀπὸ
τῆς (ὄνομα, ἐπώνυμον, κατοικία) συνωδᾶ τῇ ὑπὸ (ἡμερομηνία καὶ ἔτος)
ἀποφάσει τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, οἱ φηθέντες
• • • • • εἰσὶ τοῦ λοιποῦ ξένοι καὶ τέλειον κεχωρισμένοι ἀπ'
ἀλλήλων μηδεμίαν ἔχοντες διὰ βίου γαμικὴν συνάφειαν καὶ σχέσιν
πρὸς ἀλλήλους καὶ δύναται ἕκαστος αὐτῶν, εἴγε βούλεται, καὶ εἰς
ἕτερον ἀπιδεῖν νόμιμον γάμον.

Εἰς πίστως τούτων δεδώκαμεν ἑκατέρῳ αὐτῶν τὴν παροῦσαν
ἡμετέραν Ἀρχιερατικὴν ἀπόδειξιν, ἵνα χρησιμεύτῃ αὐτοῖς, ὅπου δεῖ.

Ἐν τῇ 18

μέρους τῆς διαθήκης· Γ) ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ διαθέ-
του· οὗτος δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ δι' αὐτῆς πρὸς ὄφελος ξέ-
νων πλέον τοῦ τρίτου αὐτῆς, ἐκτὸς ἂν δὲν ἔχῃ συγγενεῖς οὐδὲ
νομίμους κληρονόμους, ὅτε καὶ μόνον δύναται νὰ κληροδοτήσῃ
αὐτὴν ὅλην ἔστω καὶ εἰς ξένον πρόσωπον. Κατὰ συνέπειαν δια-
θήκη ὀρίζουσα κληρονόμον συγγενῆ τινα ἢ νόμιμόν τινα κλη-
ρονόμεν ἢ κληρονόμον ἀνίκανον νὰ κληρονομήσῃ ἢ κληροδοτου-
σα τὴν περιουσίαν ὅλην τοῦ διαθέτου ὑπὲρ μὴ συγγενοῦς κατὰ
μὲν τὰς τρεῖς περιπτώσεις εἶναι ὅλως ἄκυρος, κατὰ δὲ τὴν τε-
λευταίαν ἢ κληροδοσία ἐλαττοῦται μέχρι τοῦ τρίτου τῆς οὐσίας
τοῦ διαθέτου *Cone. S. J. V^o «Turquie» 203—207. 220.*
Κατὰ τὴν Βεζυρικὴν ὁμοῦ ἐγκύκλιον, ἣν παραθέτομεν κάτωθι,
εἶναι ἐγκυρος ἢ περὶ τῆς ὅλης περιουσίας διαθήκη ἢ ὀρίζουσα
τὴν διάθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ τῶν γνησίων κληρονόμων ἢ τρίτων,
ἂν ἐγένετο καὶ ἡ παράδοσις αὐτῆς¹.

1) Ἐγκύκλιος τῆς 14 Ἰεβριὺλ 1295 (7 Μαρτίου 1294)
περὶ δωρεῶν καὶ κληροδοσιῶν ἀκινήτων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰεβριὺλ 1292 Κανονισμοῦ περὶ τῶν
ὑπὸ τοῦ Δεφτέρι Χακανὶ διδομένων τίτλων ἰδιοκτησίας διὰ τὰ κα-
θαρὰ Μούλκια (σενετιῶν) οὐδεμίαν (πράξις) μεταγραφὴν δωρουμένων ἢ
κληροδοτημένων ἀκινήτων δύναται νὰ γείνη ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ
Σερρῆ· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμφωνεῖ ταῖς διατάξεις τῆς περὶ ἀπογραφῆς
κληρονομίας καὶ διαθηκῶν χριστιανῶν ἀπὸ 7 Σεφέρ 1278 Βεζ. Ἐγκυ-
κλίου· πρὸς ἄρσιν τῆς ἀσυμφωνίας ταύτης, ἣτις προὐκάλεσε πολλαχθῶς
διαφωνίας καὶ ἐρωτήσεις, παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπι-
κρατείας αἱ ἐκθέσεις τοῦ ὑπουργείου τοῦ Δεφτέρι Χακανὶ, τοῦ πολι-
τικοῦ Ἀκυρωτικοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ἀστικοῦ Κώδικος ἐπιτροπῆς.
Σκοπὸς τῆς τοιαύτης ἀπαιτήσεως ἀποφάσεως Σερρῆ πρὸς μεταγραφὴν
δωρουμένων ἢ κληροδοτουμένων ἀκινήτων εἶναι νὰ προλαμβάνονται
δολιότητες καὶ ἀπάται ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων. Ἀλλὰ συνωδᾶ τῇ
πρόρρηθείσῃ Βεζυρικῇ ἐγκυκλίῳ, δι' ἣν ἐξεδόθη καὶ Αὐτοκρατορικὸν
Διάταγμα, εἶναι ἐγκυροί, σεβασταὶ καὶ ἀπρόσβλητοι

2^{ον} Κατὰ τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις καὶ ταῖς ὑπ' αὐτοῖς Ὁρθοδόξοις Ἐπαρχίαις ἰσχύον Ῥωμαϊκὸν καὶ νεώτερον Δίκαιον, ἐφαρμοζόμενον ἐν τοῖς Μικτοῖς καὶ μὴ Ἐκκλησιαστικοῖς Δικαστηρίοις, τὸ Ῥωμαϊκὸν Δίκαιον διατάττει τὰ ἑξῆς.

1) Διαίρεσις Α) εἰς τακτικὰς ἢ συνήθεις, αἰτινὲς εἰσι α) δημόσιαι β) ἰδιωτικάι. Β) ἐκτάκτους ἢ ἐξαιρετικὰς, αἰτινὲς εἰσι α) ἢ τοῦ τυφλοῦ, β) στρατιωτικὴ, γ) ἀγροτικὴ, καὶ δ) ἢ

αἰ διαθήκαι τόπον ἐκείνη, δι' ἧς ζῶν τις διατίθησι τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, ἕσπον καὶ ἐκείνη, δι' ἧς συντεταγμένης ἐνώπιον ἀξιοπίστων μαρτύρων ὁμοεθνῶν τοῦ διαθέτου καὶ ἐπιβεβαιωμένης ὑπὸ Πατριάρχου, Μητροπολίτου ἢ ἐπιτρόπου αὐτῶν, ὁ διαθέτης ὑγιαίνων διαθέτει ἄπασαν τὴν οἰανδήποτε περιουσίαν του καὶ παραδίδει εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους του ἢ καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα τὴν ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν ὀριζομένην μερίδα. Ὅθεν ἂν παρουσιασθῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα περιέχοντα δωρεὰς ἢ κληροδοσίας ἀκινήτων ἔστω καὶ παρ' ὀθωμανῶν, ὑπὸ τὸν τύπον ἐγγράφων ἀδολιεύτων καὶ ἀληθῶν προερχομένων ἐξ ἐσναφίων, χωρίων καὶ δημογεροντιῶν εἴτε ἀφορῶσι κληρονομίας Χριστιανῶν εἴτε ἀφορῶσι κληρονομίας Μουσουλμάνων, τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι ἐπίσημα, σεβαστὰ καὶ ἀληθῆ, ἅμα ὡς γνήσια. Κατὰ συνέπειαν προκειμένου περὶ δωρεᾶς ἢ κληροδοσίας ἀκινήτων δύναμις διαθήκης ἐγκύρου ἢ δωρητηρίου ἐγκύρου δὲν ἀπαιτεῖται πρὸς μεταγραφὴν αὐτῶν κατεχομένων ὑπὸ τοῦ κληρονόμου ἢ δωροδόχου ἀπόφασις τοῦ Σερρῆ (ἰλάμ Σερρῆ), ἀλλ' ἢ τοιαύτη διαθήκη ἢ δωρεὰ καὶ μόνη θεωρεῖται ἐπέχουσα τόπον ἀπόφασεως Σερρῆ καὶ ἀρκεῖ μόνη πρὸς μεταγραφὴν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, μόνον δ' ἐν ἑλλείψει τοιαύτης ἐγκύρου διαθήκης ἢ δωρητηρίου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Σερρῆ. Ταῦτα ἐδηλώθησαν δι' ἐκθέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας καὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 773 καὶ ἀπὸ 29 Μουχαρρέμ 1295 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς δικαιοσύνης πρὸς ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας. II) Ὅροι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος Α) τῶν τακτικῶν, ἢτοι δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν διαθηκῶν εἰσι 1^{ον} ὡς πρὸς τὸν διαθέτην α) ἐχεφροσύνη· κατὰ συνέπειαν παράφρων οὐ δύναται ποιῆσαι διαθήκην. Ἄρμεν. Ε. α. 2. 10. 30. β) ἑλλειψὶς ἀπαγορεύσεως· κατὰ συνέπειαν ὁ ἄσωτος οὐ διαθέτει 15. γ) τὸ 14 ἔτος διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ τὸ 12 ἔτος διὰ τὰς γυναῖκας 3. 23, ἐκτὸς διὰ τὸ στρατιωτικὸν καὶ οἶοναί στρατιωτικὸν χρηματίων των. Ἄρμ. αὐτ. β. 2—4. 2^{ον} ὡς πρὸς τὸν κληρονόμον α) τοῦ κληρονόμου ὑπαρξίς ἢ κυφορία καὶ ῥητὸς ὄρισμός ἢ χαρακτηρισμός τοιοῦτος, ὥστε νὰ μὴ ἐγείρηται ἀμφιβολία τις περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ καὶ ἐγκατάστασις ἄνευ ὄρου ἢ ὑφ' ὄρον θεμιτὸν καὶ δυνατόν Ἄρμ. αὐτ. α. 46. ε. 9. η. 65. β) ἰκανότης εἰς τὸ κληρονομεῖν· ἀνίκανοι δ' εἰσι Α) οἱ καταδικασθέντες εἰς θάνατον ἢ δεσμὰ διὰ βίου Ἄρμ. αὐτ. η. 59. Ποιν. Ν. 27. β) οἱ αἰρετικοὶ καὶ παραβάται. Ἄρμεν. Ε. ι. 1. 2. γ) οἱ αἰμομιχταὶ καὶ τὰ ἐξ αἰμομιξίας τέκνα. Ἄρμεν. Δ. ζ'. 40. δ) τὰ τέκνα κεκωλυμένων γάμων Ἄρμ. αὐτ. ζ'. 8. ε) τὰ φυσικὰ τέκνα, ὑπαρχόντων γνησίων τέκνων. Ἄρμ. αὐτ. 7. Ε. η'. 66. 69. ς) ὁ δεῦτερος σύζυγος δὲν δύναται νὰ γραφῆ κληρονόμος ὑπὲρ τὸ ποσὸν τὸ διδόμενον εἰς ἐν τῶν τέκνων τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου 80. ζ) ἢ παραβιάσασα τὸ πένθιμον ἔτος χήρα δὲν δύναται νὰ γράψῃ τὸν δεῦτερον σύζυγόν τῆς ὑπὲρ τὸ τρίτον τῆς περιουσίας αὐτῆς. Νεαρ. 22. Κεφ. 22. η) ὁ Ἐπίσκοπος ἢ Μοναχὸς διὰ τὰ κτηθέντα μετὰ τὴν ἐπισκόπην ἢ κουράν. Ἄρμ. Ε. δ'. 1—6. 3^{ον} ὡς πρὸς τοὺς τύπους α) μάρτυρες ἐπτά ἰκανοί, ἢτοι μὴ συγγενεῖς τοῦ διαθέτου μηδὲ ἐξηρημένοι ὑπὸ τοῦ Νόμου· ἀνίκανοι δ' εἰσὶν οἱ παράφρονες, οἱ ἀπηγορευμένοι δικαστικῶς ἄσωτοι. Ἄρμεν. Ε. α'. 15, οἱ ἀνηθοὶ, οἱ κωφοί, οἱ ἄλαλοι, οἱ ἀλλοδαποὶ, οἱ στενοὶ συγγενεῖς τοῦ διαθέτου, οἱ αἰρετικοὶ καὶ παραβάται, οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμὰ διὰ βίου

ἢ πρόσκαιρα, ἢ ἐπὶ μοιχείᾳ 9, τὰ ἄσημα ὅλως πρόσωπα, ὁ κληρονόμος 42· ὁ κληροδόχος συντάκτης 44 καὶ οἱ στενοὶ συγγενεῖς του· β) ἐνότης τύπου καὶ χρόνου κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης, ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες νὰ ᾧσι μόνοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐκτὸς ἐπὶ κολλητικῆς ἀσθενείας, μετὰ τοῦ διαθέτου καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τῆς συντάξεως τῆς διαθήκης καὶ ἡ διαθήκη πρέπει νὰ γένηται ἄνευ διακοπῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης οἰασδῆποτε πράξεως. Ἄρμεν. Ε. α'. 4. γ) γραφὴ τῆς διαθήκης παρ' αὐτοῦ τοῦ διαθέτου ἢ τρίτου ἢ τρίτων καὶ ὑπογραφή αὐτῆς ἢ σφράγισις παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν μαρτύρων. Ἄρμεν. αὐτ. Βασ. XXXV. 2. § 16. 23. β) τῶν ἐκτάκτων α) ἢ τοῦ τυφλοῦ γίνεται ἀγράφως διὰ σημείων ἐνώπιον πέντε ἢ ἐπτὰ μαρτύρων. Ἄρμεν. Ε. α' 20· β) στρατιωτικὴ παντὶ τρόπῳ γενομένη ἐστὶν ἔγκυρος 36—38· γ) ἢ ἐν ἀγράφῳ χωρεῖ ἐνώπιον πέντε μαρτύρων, ὧν τινὲς μόνον ἐγγράμματοι Βασ. XXXV. 2. 25· δ) ἢ τῶν ἀνιόντων πρὸς τοὺς κατιόντας ἐστὶν ἔγκυρος μόνον τὴν ὑπογραφήν ἐκείνων φέρουσα. Ἄρμεν. Ε. ε'. 5. 4^{ον} ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν· α) μνεῖα ἢ ἀποκλήρωσις τοῦ ἰδίου πατρὸς, υἱοῦ ἢ θυγατρὸς ἢ τῶν λοιπῶν παιδῶν διὰ τοὺς ἐν τῷ νόμῳ ὠρισμένους λόγους 1. 2. ε'. 6—9· β) ἐγκατάστασις τοῦ ἰδίου πατρὸς ἢ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς ἢ ἀδελφοῦ εἰς τὸ τρίτον τῆς ἐξ ἀδιαθέτου μερίδος τῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μέμφεως καὶ ἐναντιώσεως τῆς διαθήκης 1. 2, καθόσον ἄλλως χωρήσει ἀποκλήρωσις τῆς νομίμου ταύτης μερίδος 1. 3. III) σύστασις δημοσίας καὶ ἰδιωτικῆς· καὶ δημοσία μὲν ἐστὶν ἡ συντασσομένη ἐνώπιον τῶν Πατριαρχείων ἢ τῶν κατὰ τύπους Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν, ἰδιωτικὴ δὲ ἡ συντασσομένη ἄνευ τῆς παρεμβάσεως καὶ συμπράξεως ἀρχῆς ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπτὰ μαρτύρων ἰκανῶν καθ' ὅλην τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης ἢ μόνον κατὰ τὴν σφράγισιν αὐτῆς· καὶ ἡ μὲν δημοσία γίνεται ὡς ἐξῆς· Πᾶς σὺς

ἔχων τὰς φρένας ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ ἰκανὸς, ὡς ἄνω εἰρηῆται, δύναται νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του μεταβαίνων εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἢ τὰς κατὰ τύπους Μητροπόλεις ἢ Ἐπισκοπὰς ἢ προσκαλῶν παρ' ἑαυτῷ ἐν μὲν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῖς προαστείοις ἐντολῇ τοῦ Πατριάρχου τὸν συμβολαιογραφοῦντα γραμματέα τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ἐντολῇ τοῦ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου τὸν γραμματέα τῆς Μητροπόλεως ἢ Ἐπισκοπῆς ἢ τὸν ἀρχιερατικῶς προϊστάμενον. Εἰς τούτους συνηθροισμένους ἐν ἰδίῳ δωματίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπτὰ ἰκανῶν μαρτύρων καὶ ἐν ἀπουσίᾳ παντὸς ἄλλου, δηλοῖ ὅτι προσεκάλεσε τοὺς μὲν ἀντιπροσώπους τῆς Ἀρχῆς ἵνα συμπράξωσι, τοὺς δ' ἐπτὰ μάρτυρας ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες εἰς τὴν σύνταξιν τῆς διαθήκης του· ὁ συμβολαιογραφῶν γραμματεὺς ἅμα βεβαιωθῆ περι τῆς ἐχεφροσύνης τοῦ διαθέτου, προσκαλεῖ τοὺς μάρτυρας νὰ φυλάξωσιν ἐν βάρει τῆς συνειδήσεώς των μυστικὸν πᾶν ὅ,τι ἀκούσωσιν, εἶτα ἐρωτᾷ τὸν διαθέτην, τίς εἶναι ἡ τελευταία θέλησίς του καὶ γράφει ταύτην, ὡς λέγεται, ὑπὸ τοῦ διαθέτου· ἅμα δὲ δὲν ἔχη νὰ προσθέσῃ ἄλλο τι, ὁ συμβολαιογραφῶν γραμματεὺς ἀναγινώσκει αὐτὴν εἰς ἐπήκοον τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων, καταχωρουμένη δὲ ἐν ἐπὶ τούτῳ κώδικι, ἔνθα τοιοῦτος ὑπάρχει, μετὰ ταῦτα ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ διαθέτου, τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ συμβολαιογράφου γραμματέως, ὅστις παραλαμβάνων αὐτὴν ἢ τὸν κώδικα, παραφυλάττει ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, μέχρις οὗ οἱ ἔχοντες συμφέρον ἀναζητήσωσιν ἀντίγραφον αὐτῆς κατὰ τὸν Νόμον, θανόντος τοῦ διαθέτου. Ἡ δὲ ἰδιωτικὴ συντάσσεται ὡς ἐξῆς. Πᾶς διαθέτης προσκαλεῖ παρ' ἑαυτῷ ἐπτὰ μάρτυρας ἰκανοὺς, πρὸς οὓς δηλοῖ εἶτε τὴν θέλησίν του, ἢ τις γράφεται τότε καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τε τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων, εἶτε ὅτι τὸ ἀνά χεῖράς του ἐγγράφον εἶναι ἡ διαθήκη του, καὶ προσκαλεῖ αὐτοὺς νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς δηλώσεώς του

ταύτης υπογράφοντες υπό τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἢ ἔξωθεν τοῦ ἔγγραφου ἐπὶ τοῦ φακέλλου τοῦ ἐσωκλείοντος τὴν διαθήκην του, ὅτε αὐτὴ λέγεται μυστικὴ 21. 35. Ἡ τοιαύτη διαθήκη φυλάττεται παρὰ τῷ διαθέτῃ ἢ παραδίδεται πρὸς φύλαξιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἢ τὰς κατὰ τόπους Μητροπόλεις ἢ Ἐπισκοπὰς, συντασσομένου συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου περὶ τῆς παραδόσεως ταύτης ἢ ἐπικυρουμένων τῶν υπογραφῶν τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μαρτύρων. Τῆς τοιαύτης διαθήκης ζητεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν ἢ ἀνοιξίς καὶ ἀνάγνωσις ἐνώπιον τοῦ κατὰ τόπους Μικτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἢ δικαστηρίου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαθέτου καὶ κατ' αὐτὴν ἐνεργοῦνται τὰ περαιτέρω. IV) Ἀρμόδιον δικαστήριον περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ αὐτῶν ἐστὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων καὶ τὸ κατὰ τόπους Μικτὸν Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, ὡς ῥητῶς ἀποφαίνεται περὶ τούτου τὸ ἀρθ. 3. Κεφ. Β. τοῦ Καν. τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τοῦ Ῥωμ. Πατριαρχείου καὶ ἡ σταθερὰ νομολογία τοῦ Ἀρείου Πάγου (Τεμίζ). Βεζ. Ἐγκ. τῆς 7 Σεφὲρ 1278 καὶ 23 Σεβάλ 1291 Ἀπόφ. τῆς 22 Δζεμαζιούλ Ἀχ'ήρ 1298 (9 Μαΐου 1297). Ἰδὲ Δικ. Ἐφημ. ἀριθ 99 καὶ 100¹.

1) Ἰδὸν ἡ περὶ τῆς ἰσχύος ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἀντισταγγελέως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ κατὰ μετάφρασιν ἐν περιλήψει ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ.

Ἡ Σ.... ἐνήγαγεν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικεῖου Ἀχ Σεραῖου τοὺς κληρονόμους τοῦ μακαρίτου Γ.... συζύγου τῆς ἐπὶ ἀποδόσει κινητῶν τινῶν καὶ ἀκινήτων καταλειφθέντων αὐτῇ παρ' αὐτοῦ δυνάμει τῆς διαθήκης του. Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀχ Σεραῖου θεωρήσαν τὴν προκειμένην διαθήκην ὡς μὴ συντεταγμένην κατὰ τὸ Σερρί καὶ τὸν Νόμον, ἰδὸν ὅτι δὲν ἐγένετο πρότασις καὶ παραδοχὴ ἑκατέρωθεν καὶ ὅτι δὲν μετεγράφησαν ταῦτα κατὰ τὸν Νόμον, σκεφθὲν ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθ. 17 περὶ ἀκινήτων καὶ τῆς Βεζυρικῆς ἐγκυκλίου ἀπὸ 7 Σεφὲρ 1278, ἐκήρυξε τὴν διαθήκην ἄκυρον καὶ ἀπέριψε τὴν ἀγωγὴν τῆς Σ. Τῇ ἀπόφασιν ταύτην ἐφείβαλεν ἡ Σ.

Ἰδὲ Μικτ. Συμβουλίου 1^{ον}, 2^{ον}. V) Προσβολῆς λόγοι Α) ἀκυρότητος, 1^{ον} γενικὴ α) διὰ μὴ τήρησιν τῶν προρρηθέντων ὄρων,

ἐνώπιον τοῦ Ἐφετεῖου Ἰκονίου, ὅπερ ἐξαφανίσαν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν ὡς μὴ σύμφωνον τῷ Νόμῳ ἐκήρυξε τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος διαθήκην ἔγκυρον καὶ κατεδίκασε τοὺς ἐναγομένους κληρονόμους τοῦ Γ.... νὰ πληρώσωσι τῇ Σ.... συνωδὰ τῇ διαθήκῃ γρόσια 47400, ἂν τὰ μὲν γρ. 27400 ὡς ἀξίαν κινητῶν καὶ ἀκινήτων κατὰ τὸ Κασέμι, τὰ δὲ γρ. 20000 εἰς μετρητά. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ ἐφετεῖου ἀναιρεσίβαλον οἱ κληρονόμοι τοῦ Γ. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ διαδικασίαν, προκειμένου περὶ διαθήκης, παρέστη καὶ ὁ Ἀντισταγγελέως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ὅστις ἐξέθεσεν ὅτι τὸ Ἐφετεῖον παρανόμως ἐθεώρησε τὴν δίκην ταύτην ὡς δίκην περὶ διανομῆς κληρονομίας, ὅτι βάσις τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἦν διαθήκη καὶ ἀκίνητα, ὅτι κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ Κεφαλαίου Β' τοῦ Κανονισμοῦ περὶ τῶν Καθηκόντων τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡ μὲν ἐξέτασις τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ διαθήκης τινὸς εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ῥηθέντος Συμβουλίου, τὸ δὲ περιεχόμενον αὐτῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ Βακούφια καὶ δημοσίους γαίας, ἀνήκει τοῖς ἀστικοῖς δικαστηρίοις, κατὰ συνέπειαν ἠτήσατο τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀναιρεσιβληθείσης ἀποφάσεως καὶ τὴν παραπομπὴν τῆς δίκης πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Τὸ Δικαστήριον σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ τὸ Ἐφετεῖον, ἐξαφανίσαν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν, προὔβη ἀμέσως εἰς τὸ νὰ κηρύξη τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος διαθήκην ἔγκυρον καὶ νὰ καταδικάσῃ τοὺς κληρονόμους τοῦ Γ. νὰ πληρώσωσι τῇ Σ... γρ. 47400 ὡς ἀξίαν κινητῶν τινῶν καὶ ἀκινήτων περιελθόντων αὐτῇ δυνάμει διαθήκης, ἐν ᾧ περὶ μὲν τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ διαθήκης τινὸς ἀποφασίζει τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, περὶ δὲ τῶν διατάξεων τῶν διαθηκῶν τῶν ἀφορωσῶν Βακούφια καὶ δημοσίους γαίας ἀποφαίνονται τὰ ἀστικά δικαστήρια, συνωδὰ τῷ ἀρθρῳ 3 τοῦ Κεφ. Β. τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐπειδὴ οὕτω τὸ Ἐφετεῖον μὴ χωρίσαν πρὸ παντὸς ἄλλου τὸ περὶ τοῦ ἐγκύρου ἢ μὴ τῆς διαθήκης ζήτημα ἀπο τοῦ ἐτέτερου τοῦ περὶ

ιδέ ανωτέρω Π. 6) δι' υιοθεσίαν ἢ γέννησιν υἱοῦ ἢ ἐγγόνου ἐκ θανόντος υἱοῦ μεταγενεστέρως τῆς διαθήκης. Ἀρμ. Ε. ε. 1.

τοῦ περιεχομένου αὐτῆς σχετικῶς πρὸς τὰ Βακούφια καὶ τὰς δημοσίουσ γαίας, μηδὲ παραπέμφαν ἐκεῖνο πρὸ παντός ἄλλου καὶ ἀμέτως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, μηδὲ ἐπιφυλαχθὲν νὰ δικάσῃ κατόπιν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ Βακούφια καὶ τὰς δημοσίουσ γαίας, παρεβίασε τὸν Νόμον καὶ ἀκυρωτέα ἐστὶν ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ συμφδὰ ταῖς προτάσεσι τοῦ Ἀντισταγγελέως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ,

Διὰ ταῦτα συμφδὰ τῷ ἄρθρῳ 232 Π. Δ.

Ἀκυροῦται ἡ ἀναιρεσιβληθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Ἰκονίου.

Παραπέμπεται εἰς αὐτὸ ἡ ἐκ νέου ἐκδίκασις τῆς προκειμένης δίκης, ὅπως ἀποφασίσῃ συμφδὰ τῷ Νόμῳ.

Ἀπεφασίσθη παμψηφεί καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 28 Ζιλιχτιζέ 1297.

Αἱ δὲ νεώτεραι διατάξεις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως περὶ διαθηκῶν, ὧν μνεῖα γίνεται ἄνωθι, εἰσὶν αἱ ἐξῆς, κατὰ μεταφράσει ἀκριβεῖς καὶ ἀληθεῖς ἐκ τοῦ τουρκικοῦ Δεστοῦρ.

Α) Βεζυρική Ἐγκύκλιος ἀπὸ 7 Σεφὲρ 1278 περὶ διαθηκῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

«Οὐχ ἦντον, ἐάν τις ζῶν διαθήσῃ τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του εἰς τι τῶν ἀγαθοεργῶν κατατημάτων, ἢ διαθήκη του αὐτῆ θέλει θεωρεῖσθαι ἐπίσημος κατὰ τὸ Σερί μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ· πρὸς δέ, ἂν ὁ διαθέτης ὑγιῆς ὦν καὶ ἔχων σώας τὰς φρένας του δι' ἐγκύρου διαθήκης γενομένης ἐνώπιον ἀξιόπιστων ὁμογενῶν του μαρτύρων καὶ ἐπικυρωθείσης ὑπὸ Πατριάρχου ἢ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου ἢ ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν διανείμῃ ἄπαταν τὴν περιουσίαν του κινητὴν τε καὶ ἀκίνητον εἰς ἕκαστον τῶν γνησίων κληρονόμων του ἢ καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, καὶ χωρίση καὶ παραδώσῃ ἕκαστῳ τὴν μερίδα αὐτοῦ, ἢ τοιαύτη διαθήκη, ἀποδεικνυμένη γνησία, θέλει ἀναγνωρίζεσθαι παρὰ τῶν κριτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ τοιαύτη κληρονομία δὲν χρῆζει πλέον νέας ἀπογραφῆς καὶ

§ 4. 5. γ) διὰ μὴ μνεῖαν θετοῦ υἱοῦ § 6. δ) διὰ σύνταξιν νεωτέρως ὅλως νομίμου διαθήκης μὴ βεβαιούσης τὰ τῆς

διανομῆς, ἀλλὰ, εἴτε εἰς κινητὰ συνίσταται, εἴτε εἰς ἀκίνητα πράγματα. θέλει παραδίδεσθαι, εἰς οὓς ἀνήκει συμφδὰ ταῖς διατάξεσι τῆς διαθήκης. Ἐν ὅμως τὰ ἀκίνητα πράγματα ὡσι γαῖαι ἢ οἰκοδομαὶ βακουφικαί, ἢ καὶ γαῖαι δημοσίουσ (ἐραζὶ μιερέ), ἐπειδὴ ταῦτα δὲν ἀνήκοντι κατὰ πλήρη ἰδιοκτησίαν εἰς τοὺς κατόχους των καὶ δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσι παρ' αὐτῶν ἐπὶ ποινητῆ ἀκυρότητος τῆς πωλήσεως αὐτοδικαίως εἰμῆ, διὰ μὲν τὰ βακούφια τῇ ἀδείᾳ τοῦ μουτεβελη, διὰ δὲ τὰς δημοσίουσ γαίας· τῇ ἀδείᾳ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἵνα ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα ἀκίνητα πράγματα ἐκτελῶνται πρότερον οἱ περὶ βακουφίων καὶ τῶν δημοσίων γαιῶν Κανονισμοί.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ μετὰ τὰς λεπτομερείας ταύτας ὅστις εἰς τὸ ἐξῆς φανῆ ἀντιπράττων εἰς τὴν παροῦσαν ἢ παραβιάζων τὰς διαταγὰς ταύτας, θέλει τιμωρεῖσθαι αὐστηρῶς, καθόσον ἡ παροῦσα σκοπεῖ τὴν φύλαξιν τῆς κληρονομίας τῶν ὀρφανῶν καὶ οὐδεὶς θέλει παραβῆ αὐτήν. Ἐπειδὴ δὲ τὴν τήρησιν ταύτην διέταξεν αὐστηρῶς ὁ ὑψηλότατος Σεγ-οὐλ Ἰσλάμης εἰς πάντας τοὺς ἐν τῇ Θεοσώστῳ Ἐπικρατείᾳ κριτὰς καὶ ναίπιδας, καὶ τὰ Πατριαρχεῖα δὲ λαθόντα γινῶσιν τῆς παρουσίας ἀνεκοίνωσαν τὰς διαταγὰς ταύτας πρὸς πάντας τοὺς Μητροπολίτας, Ἐπιτρόπους καὶ Ἐπισκόπους, καὶ ἀπεφασίσθη νὰ τιμωρῆται δεόντως ὁ παραβάτης τῶν διαταγῶν τούτων καὶ ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἰψ. Πύλη διέταξεν ἐντόνως τοὺς Νομάρχας, Μουτεταρίφας, Καϊμακάμας, Μουδούρας καζάδων καὶ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους νὰ μὴ παραβαίνωσι τοῦ λοιποῦ τὰς διατάξεις ταύτας, διὰ τοῦτο γράφοντες καὶ πρὸς ὑμᾶς ἰδίως κατὰ συνέπειαν ὑψηλοῦ ἱραδὲ προτρεπόμεθα νὰ ἐνεργήσητε τὰ δέοντα, καθ' ἃ ἀνωτέρω γέγραπται».

Β) Ἰδού καὶ ἑτέρα Βεζυρική Ἐγκύκλιος.

Ἐν Κων/πόλει τῇ 23 Σεβὰλ 1291 (20 Νοεμβρίου 1874).

Ἡ Μεγάλη Βεζυρία πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ τὸ Ῥωμαϊκὸν Πατριαρχεῖον ἀνήγγειλε διὰ ταχυρίου ὅτι

πρώτης § 6. 7. 2^ο μερική α) διὰ σύνταξιν νεωτέρας νομίμου διαθήκης ἀνατρεπούσης ἐν μέρει τὴν πρώτην 2. § 2. β)

εἰς τινὰ μέρη τὰ ἱερά δικαστήρια ἐπεμβαίνουσι παρὰ τὸ κζάμιον εἰς ὑποθέσεις θρησκευτικὰς, οἷον διαθήκας, προικοσύμφωνα καὶ συνοικεσία, καὶ ἐξητήσατο τὴν ἔκδοσιν ἐγκυκλίου γράμματος ἀπαγορεύοντος τὰς τοιαύτας ἀνοικεῖους ἐπεμβάσεις, καὶ ἐπειδὴ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς καθαρῶς προικίας καὶ συζυγικὰς διαφορὰς, εἰς ταύτας δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίη ἄλλος τις, καθόσον ἡ διαίτησις αὐτοῦ ἀνήκει ἀνεκάθεν εἰς τοὺς πνευματικούς ἀρχηγούς, ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς διαθήκας, εἶχον διαγραφῆ ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Σεφὲρ τοῦ 78 ἔτους περὶ τῶν χριστιανικῶν διαθηκῶν ἔκδοθεῖση ἐγκυκλίῳ οἱ ὅροι, καθ' οὓς αὐταὶ θέλουσι θεωρεῖσθαι ἔγκυροι ἢ ὄχι, καὶ κατὰ συνέπειαν δέον, ὅπως καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο διατηρῶνται οἱ ὅροι οὗτοι, καὶ ἐπειδὴ τόσον ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, ὅσον καὶ διότι τὸ εἰρημένον οὐσοῦλι ἐγένετο ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ μὴ ἀπαντῶσι δυσκολίας οἱ χριστιανοὶ ὡς πρὸς τὰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις των, θὰ συνεπαγάγῃ εὐθύνην μίαν κακὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἥτις ἤθελε παραβλάπτει τὰ καθεστῶτα κζάμια, διὰ ταῦτα γράφοντες διὰ τῆς παρούσης ἀξιούμεν τὴν Ἰμετέραν Ἐξουσίαν, ὅπως δώσῃ τὰς δεούσας διατάγας της, οἷς δεῖ, ὥστε νὰ μὴ συμβαίνωσι τοῦντεῦθεν τοιαῦται καταχρήσεις.»

Ἰδοὺ καὶ ἡ συνοδεύουσα ταύτην Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος περὶ Διαθηκῶν.

Ἔστω γνωστὸν τῇ αὐτῆς . . . ὅτι, καθ' ἣν πρὸ ἱκανοῦ καιροῦ ἐλάβομεν ἀξιόχρεων φροντίδα πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἐξασφάλισιν ἐθνικῶν τινῶν δικαιωμάτων κεχορηγημένων μὲν ἀνεκάθεν παρὰ τῆς κραταιᾶς Βασιλείας καὶ πρὸς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος, ἀθετουμένων δὲ εἰς τινὰ μέρη καὶ καταχρωμένων παρὰ τὴν ὑψηλὴν θέλησιν ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν δικαστηρίων ἐπιμιγνυμένων εἰς θρησκευτικὰς ἡμῶν ὑποθέσεις, οἷον διαθηκῶν, προικοσυμφώνων καὶ συνοικεσιῶν, περὶ τούτου, φαιμέν, τοῦ οὐσιώδους ἀντικειμένου συνεπεῖα αἰτήσεως ἀνενεχθείσης τῇ Ἰψηλῇ Πύλῃ διὰ Πατριαρχικοῦ ἡμῶν τακρρίου ἐξεδόθη ἤδη ὑψηλὸν Βεζυρικὸν διάταγμα, ἀπαγορεύον τὰς τοιαύτας ἀνοικεῖους ἐπεμβάσεις, καὶ καθορίζον ἐντόμως, ἐπὶ μὲν τῆς διαιτήσεως τῶν καθαρῶς προ-

διὰ μὴ ἐγκατάστασιν θυγατρὸς ἢ ἐγγόνου ὑπεξουσιῶν πρὸς ὄφελος ἐξωτικῶν § 3. Β) Μέμφις ἢ ἐναντίωσις α) παρὰ τῶν

κῶν καὶ συζυγικῶν διαφορῶν, ὡς ἀνεκάθεν ἀνηκούτης τοῖς πνευματικοῖς ἀρχηγοῖς, μηδενὶ ἄλλῳ ἐξεῖναι ἐπιμίγνυσθαι καὶ ἐπεμβαίνειν, περὶ δὲ τῶν διαθηκῶν ἐνεργεῖσθαι τοὺς ἐν τῇ πρὸ καιροῦ ἐκδοθείση ὑψηλῇ Ἐγκυκλίῳ διαγραφέντας ὅρους, καθ' οὓς ἔχουσι θεωρεῖσθαι ἔγκυροι ἢ μὴ. Καὶ ταῦτα μὲν φιλοδικαίως ἀπεφάνετο ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις, ἐπιδοῦσα ἡμῖν ἐγκύκλια ὑψηλὰ Βεζυρικὰ διατάγματα, ἀποτεινόμενα πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ τόπους ἐξοχωτάτων Νομαρχῶν, ἐπὶ μόνῳ τῷ φιλολάῳ σκοπῷ τοῦ μὴ ἀπαντᾶν δυσκολίας τοὺς χριστιανούς ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς αὐτῶν ὑποθέσει, μηδὲ παραβλάπτεισθαι τὰ καθεστῶτα, ἥτι καὶ εὐθύνη συνεπάγεται τῇ περὶ ταῦτα ὀλιγωρίᾳ καὶ κακῇ χρήσει, καθὰ ῥητῶς διαλαμβάνει τὸ ὑψηλὸν τοῦτο διάταγμα. Δέον δὲ ταῦτα γνωσθῆναι ἐν ἀκριβεῖα πρὸς τοὺς ἕκασταρχοῦ ἀρχιερατικῶς προϊσταμένους, πρὸς ἀδιάπταιστον ὁδηγίαν αὐτῶν, ἐν περιπτώσει τοιούτων ὑποθέσεων τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτῶν χριστιανῶν. Ἐγκρίνοντες ἀναγκαίαν τὴν ἀπαράλλακτον ἐκτύπωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑψηλοῦ διατάγματος μετὰ τῆς μεταφράσεως αὐτοῦ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλληνικὴν πέμπομεν καὶ πρὸς τὴν αὐτῆς . . . ἀντίτυπον τούτου ἐσώκλειστον ἐν τῇ παρούσῃ Πατριαρχικῇ ἡμῶν ἐπιστολῇ, δι' ἧς συμφώνως προτρεπόμεθα αὐτῇ, ὅπως μελετήσασα καλῶς τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα, ὡς ἂν ἀναφέρωνται πρὸς αὐτὴν διαφοραὶ παρὰ τῶν χριστιανῶν αὐτῆς, τὰς μὲν προικίας καὶ τὰς συζυγικὰς διαιτῆ ἀρχιερατικῶς καὶ διεκπεραιοῖ συμφώνως τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν νόμοις, μηδὲ ὅπως ὑποχωροῦσα εἰς ἐπεμβάσεις τῶν ἐξωτερικῶν δικαστηρίων καὶ στηριζομένη εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑψηλοῦ διατάγματος καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς διαθήκας, διαφωτιζομένη ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς προεκδοθείσης ὑψηλῆς ἐγκυκλίου ἀκολουθῆ συμφώνως τοῖς ἐν ἐκείνῃ διαγεγραμμένοις ὅροις, καθ' ἣν, διακρινόμενων τῶν ἐγκύρων διαθηκῶν ἐκ τῶν μὴ τοιούτων, ἔχῃ ὁδηγεῖσθαι εἰς τὸ πρακτέον.

αἰσε' Φεβρουαρίου η'.

Ἐνταῦθα παραθέτομεν πρὸς εὐκολίαν καὶ χρῆσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὰ ἐπόμενα ὑποδείγματα διαθηκῶν καὶ πράξεων.

άνιόντων και κατιόντων έν γένει μή άπακληρωθέντων νομίμως ή μή λαβόντων τήν νόμιμον μερίδα, έκτός άν έγέγοντο άχά-

ΤΥΠΟΙ ΔΙΑΘΗΚΩΝ.

1) ΔΗΜΟΣΙΑ*.

Σήμερον τήν τοῦ μηνός και έτους ήμέ-
ραν τής εβδομάδος και ώραν πρό (ή μετά μεσημβρίαν)
ό ύποφαινόμενος γραμματεὺς (ή έκτελών χρέη γραμ-
ματέως) τής Μητροπόλεως (ή έπισκοπής) προσεκλήθη
νά συντάξω τήν διαθήκην τοῦ κ. . . . γνωστοῦ μοι (ή γνωσθέν-
τος μοι παρά τῶν κάτωθι μαρτύρων) και άσχέτου συγγενείας
πρός έμέ. Έπί τούτω άμέσως προέβην (ή μετέβην) εἰς τήν
οίκίαν του καιμένην έν τῇ συνοικίᾳ έννορίᾳ τοῦ έν-
θα εἶδρον αὐτόν και επί παρουσίᾳ τῶν επί τούτω προσκληθέντων
έπτά μαρτύρων κ. κ. (όννομα, έπώνυμον, έπάγγελμα και κατοικία)
γνωστών μοι και μή έξηρημένων υπό τοῦ νόμου ήρώτησα αὐτόν τί
θέλει· οὗτος δέ άπήντησεν, ότι θέλει νά συντάξῃ τήν διαθήκην του.
Ἐφ' οὗ έβεβαιώθη ότι ό διαθέτης έχει σώας τās φρένας, άπεμάχρου-
να πάντας πλὴν τῶν προσημειωθέντων μαρτύρων έκ τοῦ δωματίου, έν ᾧ
ήν ό διαθέτης· εἶτα προτεκάλεσα τοὺς μάρτυρας νά ύποσχεθῶσιν έν
βάρει συνειδήσεως, ότι θά φυλάξωσι μυστικόν πᾶν ὅ,τι άκούσῃσι παρά
τοῦ διαθέτου μέχρι τοῦ θανάτου του. Τότε ό διαθέτης ένώπιον έμοῦ
και τῶν μαρτύρων εἶπε τὰ εξῆς, άτινα καταχωρίζω αὐτολεξεί.
«Πρῶτον κληρονόμον (ή κληρονόμους) μου άποκαθιστῶ τόν (ή τοὺς)
εξῆς εἶτα άφίνω εἰς τόν
(τόσα ή τὰ δεῖνα και δεῖνα πράγματα), εἰς τόν (τόσα
ή τὰ δεῖνα και δεῖνα πράγματα) κτλ. κτλ.

Μετά ταῦτα ύπειθύμισα εἰς τόν διαθέτην, άν έχῃ νά προσέβῃ
άλλο τι άκόμη, μοί άπήντησε

*) Συντάσσονται έν μὲν Κων)πόλει παρά τοῦ συμβολαιογραφοῦντος
Γραμματέως τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου έν τοῖς Πατριαρχείοις ή οἴ-
κοι, έν δέ ταῖς Ἐπαρχίαις παρά τοῦ χρέη έκτελοῦντος Γραμματέως
τής Μητροπόλεως ή Ἐπισκοπής έν τῇ Μητροπόλει ή Ἐπισκοπῇ. ή
οἴκοι.

ριστοί ς'. 1. 2. § 1. 6) παρά τῶν έκ πλαγίου μόνον διά τήν
έγκατάστασιν άισχροῦ προσώπου § 2.

Δικαιρετόν τί έστι Α. Κ. 1131.

Ἐπί τέλους τῶ εἶπον, άν θέλῃ νά άφήσῃ έλεημοσύνας εἰς κοινω-
φελῇ και φιλανθρωπικά Καταστήματα, μοί άπήντησε

Πρός πίστῳσιν τῶν άνωτέρω συντάχθη ή παρούσα διαθήκη και
άναγνωσθεῖσα μεγαλοφώνως και εύκρινῶς εἰς έπήκουσιν τοῦ διαθέτου
και τῶν μαρτύρων και ιδίᾳ παρ' έκάστου αὐτῶν παρατηρηθεῖσα ύπε-
γράφη παρά τοῦ διαθέτου*, τῶν μαρτύρων και έμοῦ

Ὁ διαθέτης

Οἱ μάρτυρες

Ὁ συμβολαιογραφοῦν γραμματεὺς

II) ΙΔΙΩΤΙΚΗ**.

A) Φανερά.

Ὁ ύποφαινόμενος (όννομα, έπώνυμον, έπάγγελμα, κατοικία) θέλων
νά προλάβῃ πᾶσαν φιλονεικίαν περί τής διανομῆς τής περιουσίας του
μετά τόν θάνατόν του άποφατίζει και διατάττει τὰ εξῆς.

Πρῶτον έγκαθιστῶ κληρονόμον (ή κληρονόμους) του τόν (ή τοὺς) κ.
(όννομα, έπώνυμον, έπάγγελμα, κατοικία) εἶτα άφίνει εἰς τόν
κ. (τόσα ή τὰ δεῖνα και δεῖνα πράγματα), εἰς τόν κ.
(τόσα ή τὰ δεῖνα και δεῖνα πράγματα) κτλ. κτλ. κτλ.

Τήν θέλησίν του ταύτην έδήλωσε και εἰς τῶς έπομένους έπτά
μάρτυρας γνωστοῦς αὐτῶ και μή έξηρημένους υπό τοῦ νόμου κ. κ.
(όννομα, έπώνυμον, έπάγγελμα, κατοικία), οἵτινες μόνοι ὄντες μετά
τοῦ διαθέτου ύπόσχονται, ότι θά φυλάξωσι μυστικόν μέχρι τοῦ θανά-
του τοῦ διαθέτου ὅ,τι άκούσῃσι παρ' αὐτόν.

Πρός πίστῳσιν τούτων έγένετο ή παρούσα διαθήκη και άναγνω-
σθεῖσα εύκρινῶς και μεγαλοφώνως εἰς έπήκουσιν τοῦ διαθέτου και τῶν

*) Ἐν ό διαθέτης δέν γινώσκῃ ή δέν δύναται νά γράψῃ γίνεται
τούτου μνεία ὡς εξῆς· «πλὴν τοῦ διαθέτου ὁμολογήσαντος άνοιαν
γραμμάτων ή μή δυναμένου νά γράψῃ εξ άσθενείας ή άλλου λόγου».

** Συντάσσεται οἴκοι παρά τοῦ διαθέτου ή τρίτου.

Διαιτησίας I) δεκτικαὶ ὑποθέσεις Α. Κ. 1841· ἀποφάσεις κῦρος 1842. 1848. 1849· διαιτητῶν ἀριθμὸς 1843·

μαρτύρων καὶ ἰδίᾳ παρ' ἐκάστου παρατηρηθεῖσα ὑπεγράφη παρὰ τοῦ διαθέτου* καὶ τῶν μαρτύρων.

Ὁ διαθέτης

Οἱ μάρτυρες

B) Μυστική.

Ὁ ὑποφαινόμενος (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) θέλων νὰ προλάβω πᾶσαν φιλονεικίαν περὶ τῆς διανομῆς τῆς περιουσίας μου μετὰ τὸν θάνατόν μου διαθέτω αὐτὴν οἰκείᾳ καὶ ἐλευθέρᾳ θελήσει ὡς ἐξῆς.

Πρῶτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμον (ἢ κληρονόμους) μου τὸν (ἢ τοὺς) κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) . . . ἀφίνω εἰς τὸν . . . (τόσα ἢ τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα πράγματα), εἰς τὸν . . . (τόσα ἢ τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα πράγματα) κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς ἐνδειξιν ὑπογράφωμαι:

Ὁ διαθέτης

Ἐν . . . τῆ . . .

Εἶτα προσεκάλεσα τοὺς ἐξῆς ἐπτὰ ἱκανοὺς μάρτυρας (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) καὶ δηλώσας αὐτοῖς ὅτι τὰ ἄνωθι γεγραμμένα εἶναι ἡ τελευταία θέλησίς μου προσεκάλεσα νὰ μαστυρήσωσι τὴν θέλησί μου ταύτην.

Εἰς πίστωσιν τούτων ὑπεγράφη ἡ παρούσα ὑπὸ τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ.

Ὁ διαθέτης

Οἱ μάρτυρες

Ἐν . . . τῆ . . .

III) ΑΝΙΟΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΤΙΟΝΤΑΣ.**

Θέλων νὰ προλάβω ἐνδεχομένης φιλονεικίας μεταξὺ τῶν τέκνων

*) Ἐν ἀγνοῇ ἢ δὲν δύναται νὰ γράψῃ, σημειοῦνται τὰ ἐξῆς· «πλὴν τοῦ διαθέτου, ὅστις ἀγνοῶν ἢ μὴ δυνάμενος νὰ γράψῃ ἔθεσε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ καὶ κατὰ διαταγὴν του ὑπέγραψεν αὐτὸν ὁ . . .

**) Ἡ τοιαύτη δύναται νὰ εὑρεθῇ πεφυλαγμένη που εἰς τὸν οἶκον τοῦ διαθέτου ἢ κατατεθειμένη παρὰ τινι ἀρχῇ.

ὁμοφωνία αὐτῶν 1844· ἀντικατᾶστασις πότε 1845· παῦσις 1846. 1847· ἀποφάσεως ἐκδόσις συνφωδᾶ Νόμῳ ἢ κατὰ συμ-

μου (ἢ ἐγγόνων μου) διανέμω διὰ εἰῆς παρουσίας εἰς αὐτὰ τὴν περιουσίαν μου ὡς ἐξῆς.

Ἐγκαθιστῶ ὅλα τὰ τέκνα (ἢ ἐγγόνους) μου κ. κ. . . . κληρονόμους μου καὶ ἀφίνω εἰς τὸν . . . (τόσα καὶ τὰ δεῖνα καὶ δεῖνα πράγματα) εἰς τὸν . . . (τόσα καὶ τὰ δεῖνα ἢ δεῖνα πράγματα) κτλ. κτλ. κτλ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέλησίς μου καὶ ἔστω σεβαστὴ καὶ ὑπογράφωμαι.

Ἐν . . . τῆ . . .

Ὑπογραφή

Ἐγγραφον καταθέσεως διαθήκης.

Σήμερον τὴν . . . τοῦ μηνός . . . τοῦ . . . ἔτους ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος . . . καὶ ὥραν . . . (πρὸ ἢ μετὰ μεσημβρίας) ἐνεφανίσθη ἐνώπιον ἐμοῦ Γραμματέως (ἢ ἐκτελούντος χρέη γραμματέως τῆς Μητροπόλεως . . . (ἢ Ἐπισκοπῆς . . .)) ὁ κ. . . (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) γνωστός μοι καὶ ἄσχετος συγγενείας πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς κάτωθι σημειούμενους μάρτυρας καὶ ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει νὰ παρακαταθέσῃ τὴν ἀνά χεῖρας ἰδιωτικὴν του διαθήκην. Τῷ ὑπενόμισα, ὅτι, ἂν ἡ διαθήκη αὕτη δὲν εἶναι γεγραμμένη συμφώνως τῷ Νόμῳ, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὕτα· τῷ προσέθηκα, ὅτι ἀκυρότης ὑπάρχει διὰ μὲν τὰς ἰδιωτικὰς φανεράς διαθήκας, ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἐπτὰ μάρτυρες, διὰ δὲ τὰς μυστικὰς, ἂν δὲν ὑπεγράφη παρ' αὐτοῦ τοῦ διαθέτου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπτὰ μαρτύρων. Μοὶ ἀπήντησεν, ὅτι ἔγραψε συμφώνως τῷ νόμῳ τὴν τελευταίαν του θέλησιν.

Εἰς πίστωσιν τούτων συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παραδόντος τὴν διαθήκην διαθέτου, τῶν δύο μαρτύρων κ. κ. (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, κατοικία) καὶ ἐμοῦ, ἀφ' οὗ πρότερον ἐπίσης συνυπεγράψαμεν ἐπὶ τοῦ φακέλλου τῆς διαθήκης τὴν ἐξῆς σημείωσιν: «ἰδιωτικὴ διαθήκη τοῦ . . . παρακατετέθη τὴν . . . τοῦ μηνός . . . καὶ ἔτους . . . καὶ ὑπεγράφη παρὰ τοῦ παρακαταθέτου, τῶν μαρτύρων καὶ ἐμοῦ.»

Ὁ παρακαταθέτης.

Οἱ μάρτυρες.

Ὁ συμβολαιογραφῶν γραμματέως.

βίβασμόν 1850· απόφασις θεωρείται τοιαύτη καὶ δι' ἐγκρίσεως κατόπιν ἄνευ συνυποσχετικοῦ 1851. II εἶδη α) ἀναγκαστικῆς χώρα ἐπὶ Ἑταιρικῶν διαφορῶν E. N. 40· διορισμὸς 42—44· διαδικασία 45—49· ἐφεσις 41, 52· β) ἐκουσίας E. Δ. 39. III διορισμὸς πότε καὶ πῶς χωρεῖ II. Δ. 60, 61.

Διακοπὴ τῆς δίκης πῶς καὶ πότε χωρεῖ II. Δ. 53· οὐχὶ ὅμως καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συζητήσεως 116 E. Δ. 34, 35.

Διακοπῆς τοῦ πλοῦ α) διαρκοῦς λόγῳ ἀπαγορεύσεως ἐμπορίου ἢ ἀποκλεισμοῦ τοῦ λιμένος συνέπειαι N. K. 96, 99· β) προσωρινῆς πρὸ ἢ κατὰ τὸν πλοῦν συνέπειαι 97, 116, 117.

Διακριτικῶν σημείων (Μαρκῶν) διατυπώσεις, κυριότης καὶ συνέπειαι Καν. Διακρ. Σημείων 1—23.

Διάλυσις τῆς Ἑταιρίας διὰ τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν συνεταιρῶν E. N. 51.

Διαμαρτύρησις ἀναγκαστικῶν α) ἐντὸς τίνος προθεσμίας ἐπὶ ζημιῶν πραγματικῶν, ἀβαντιῶν καὶ συγκρούσεως N. K. 282· β) πρὸς λήξιν ἀποζημιώσεων ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως συμβάσεως II. Δ. 106—111.

Διαμαρτυρικῶν α) μὴ ἀποδοχῆς E. N. 77. II. E. N. 84—90· β) μὴ πληρωμῆς E. N. 113· πότε καὶ πῶς συντάσσονται 119, 131, 133. II. E. N. 84—90· καὶ τίμη καὶ πότε κοινοποιεῖται E. N. 110.

Διαμονὴ ἐναγομένου ὀρίζει ἀρμοδιότητα δικαστηρίου II. Δ. 17, 18 E. Δ. 3, § 1.

Διαμονῆς καὶ ὑπερδιαμονῆς (Staries et Contra-Staries) ἡμερῶν ὄρισμός καὶ κανονισμός συνωδῶν α) συμβάσει, β) συνηθείᾳ, γ) νόμῳ N. K. 93, 94.

Διανομῆς ὄρισμός A. K. 1046, 1114. Τρόποι δύο 1^ο διὰ διαιρέσεως· 2^ο διὰ χωρισμοῦ 1115· θεωρήσις 1116· εἰδους προτίμησις 1117, 1118· διάκρισις εἰς ἐκουσίαν καὶ δικαστικὴν 1120—1122. Στοιχεῖα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1^ο

ἀντικείμενον συγκεκριμένον καὶ παρόν, ἄρα ὁμολογᾶ ἀνείσπρακτα οὐ διανέμονται 1123· 2^ο πραγματικὸς χωρισμὸς 1124· 3^ο συγκεκριμένη· ἐκτίμησις μέρους ἢ ὅλου ἀκυροῦ διανομὴν 1125· 4^ο κοινὴ καὶ σύγχρονος θέλησις τῶν συγκυρίων 1126· 5^ο ἰσότης ἢ δυσαναλογία τῶν μεριδίων ἄνευ ὑπερόγκου βλάβης 1127· 6^ο παρουσία ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπὶ τῆς ἐκουσίας διανομῆς 1128· 7^ο προὔπαρξις ἀγωγῆς ἐπὶ τῆς δικαστικῆς διανομῆς 1129 ἥτις χωρεῖ ἐν ἀσυμφωνίᾳ τῶν κοινωνῶν ἐπὶ μόνον τῶν διαιρετῶν, τῶν ὁμοειδῶν καὶ συγκεκριμένων κοινῶν πραγμάτων ἀντικαταστατῶν ἢ μὴ, ἄμ. ἢ διανομῇ ὠφελῆ τινα τῶν συγκυρίων π. χ. οἰκία, γῆπεδον, χρυσός, ἄργυρος κτλ. 1132—1134, 1139, 1140. Ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις 1135—1138, 1141—1146 μνημονεύονται παραδείγματα ἀντικειμένων διανεμητέων καὶ μὴ. II διανομῇ ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἀντικείμενα διὰ κοιλοῦ, σταθμίσεως, ἀριθμῆσεως, πῆχεως, ἀξίας, κατὰ κεφαλῆς ἢ κατ' ἰδιοκτησίας κτλ. 1147—1152. Ἀκυρώσιμου λόγοι α) ὅρος τις οἶον προθεσμίας ἐπὶ ἀνομολῶν ὁμοειδῶν ἀναντικαταστατῶν, β) ἐλλείπτωμα ἐπὶ διανεμητῶν 1153—1155. Ἀκυρότητος λόγοι Α) ἢ μὴ κλήρωσις 1156. Β) ἢ μὴ ἐξαγωγή ὅλων τῶν κλήρων 1157, 1158. Γ) κοινὴ θέλησις τῶν συγκοινωνῶν 1159. Δ) ὑπέρογκος βλάβη 1160. Ε) ἀνακάλυψις χρέους τοῦ διαθέτου 1161. ΣΤ) τὸ ἀδύνατον μεταθέσεως δουλείας ὁδοῦ ἀπαραιτήτου εἰς ἄλλην μερίδα γῆς 1167. Συνέπειαι: Ἀπόλυτος κυριότης καὶ χρῆσις 1162 ἐπὶ τῆς μερίδος του καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας ῥητῆς π. χ. ὁ μεριδοῦχος δουλείας ὁδοῦ εἶναι κύριος καὶ τοῦ ὄχετοῦ 1165, 1166. Ὁ τῆς γῆς εἶναι καὶ τῶν δένδρων καὶ τῆς οἰκοδομῆς 1163· ὁ τῶν σπαρτῶν καὶ τῶν καρπῶν 1164· ὁ τῆς οἰκίας τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ ὄχετοῦ 1168, 1169· ὁ τοῦ μεσοτοιχοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ δοκῶν ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας 1170. Ἐπίσης δὲν

κόπτονται οί δένδρου κλώνοι υπερκείμενοι ἐν γῆ τέως κοι-
νῆ ἄνευ συμφωνίας 1171. Ἡ δουλεία διαβίσεως διατη-
ρεῖται εἰς τοὺς συγκυρίους καὶ μετὰ τὴν διανομὴν 1172.
Οἰκία κτισθεῖσα εἰς τέως κοινὴν γῆν ἐξήρτηται ἐκ τῆς θελή-
σεως τοῦ τὴν μερίδα ταύτην λαβόντος 1173. Ὡς πρὸς τὴν
διανομὴν Γαιῶν ἰδὲ καὶ Ν. Γ 15—18.

Διανομῆς ἀξίας κινήτων πτωχεύσαντος διατυπώσεις Ε.
Ν. 272· ἐνέργειαι 271. 273. 274.

Διαρκούς ἐπιτροπῆς α) σχηματισμός, ἀνανέωσις, χρεῖα
καὶ ἀμοιβή Ο. Ρ. 104· β) Προέδρου ἀπαρτία 105· γ) δια-
σκέψεις εἰδικαὶ 106· δ) καθήκοντα 107.

Διάρρηξις πλοίου δίδει χώραν εἰς ἐγκατάλειψιν Ν. Κ.
214. § 3· βαρύνει τὸν ἀσφαλιστὴν 195· ἀποκλείει τῆς πλη-
ρωμῆς α) ναύλου 124· δ) μισθῶν 73.

Διάσκεψις (ἢ) ἐστὶ μυστικὴ Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 95.

Διάσχισις δημοσίων διακηρύξεων πῶς τιμωρεῖται Π. Ν.
260.

Διάσωσις πραγμάτων ἐν θαλάσῃ δικαιοὶ εἰς σῶστρα
Καν. Λιμ. Κων/πόλεως 22.

Διαταγὴ ἰδὲ *Συναλλαγματικὴ καὶ Γραμματίου* εἰς δια-
ταγὴν.

Διαταγὴ ἐνίοτε ἐντολὴ ἐστὶ, ἄλλοτε δὲ διαγγελία Α. Κ.
1455· μόνον δὲ ἐν ἰδίῳ πράγματι ἰσχύει 95. 1510.

Διαταγμάτων ἔκδοσις τίνι ἀνήκει Ο. Ρ. 44.

Διατακτικοῦ σύνταξις, ὑπογραφή καὶ ἀπαγγελία Π. Δ.
121.

Διατάκτου ἀνωτέρου εὐθύνη Ι) διὰ φόνον, τραύματα καὶ
αἰκίας Π. Ν. 184. 185. ΙΙ) δι' ἐγκληματικὴν πράξιν 89.

Διαταράξεως τιμωρία α) δημοσίας τάξεως Π. Ν. 56·
β) ἡσυχίας κατοίκων 260.

Διαταχθεὶς νὰ πληρώσῃ τις χρέος ἄλλου ἔχει ἀναγωγὴν

κατὰ τοῦ διατάκτου ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς διαταγῆς ἐνεργήσας
Α. Κ. 1506, ἀλλὰ καὶ δι' ὅ,τι καὶ ὅσον μόνον ποσὸν ἐπλή-
ρωσε 1507· ἢ μετὰ πραγματογνωμοσύνην 1508. 1509, οὐ-
δέποτε ἤθως ἐκβιάζεται εἰς πληρωμὴν ἐξ ἰδίων χρημάτων
1511, πλὴν ἐὰν ἔχη παρακαταθήκην ἢ χρήματα τοῦ διατά-
κτου 1512· ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα τὴν ἐντολὴν 1513. 1515,
καὶ ἐπιστρέφει τὸ δοθέν, ἂν πρὸ τῆς δόσεως ἀπέθανεν ὁ δια-
τάκτης 1514.

Διατίμησις α) δικαστικῶν τελῶν Καν. δικ. τελ. τῆς 7
Ζιλιχτιζῆ 1296· β) χαρτοσήμου· ἰδὲ *Χαρτοσήμου*.

Διατριβῶν δημοσίουσιν τίνας συνεπείας ἔχει· ἰδὲ *Τύπου*.

Διατροφή α) κοινού ζώου τίνα ὑποχρεοῖ καὶ πῶς ἐκβιά-
ζεται Α. Κ. 1320· β) πτωχεύσαντος λαμβάνεται ἐκ τῆς πε-
ριουσίας τῆς πτωχεύσεως, πῶς Ε. Ν. 182. 237.

Διατροφῆς α) ἐνδυμασίας καὶ κατοικίας πραγμάτων οἰ-
κογενείας ὀφειλέτου κατάσχεσις οὐ χωρεῖ Π. Δ. 274· β) κατα-
βολῆς ἀπαλλάσσεται ὁ ἐπισπεύδων εἰς δίκην περὶ διατροφῆς
καὶ ὁ ἀνήλικος. Ἐκτ. Ἀπόφ. 39 ἄρθρον πρόσθετον.

Διαχειριστοῦ α) ἀνωνύμου Ἑταιρίας διορισμός Ε. Ν. 22.
23· β) καταδίκου περιουσίας διορισμός καὶ καθήκοντα Π. Ν.
27· γ) ὑπολόγου ἀδυναμία ἀποκαταστάσεως Ε. Ν. 213.

Διγαμεία Ὀρθοδόξων ἀπαγορεύεται, ἰδὲ *Δίκαια Πατριάρ-
χειου, Βεράτιου Πατριάρχου*, δὲν τιμωρεῖται εἰδικῶς, ἀλλ' ὡς
προσβολὴ τῶν ἡθῶν Π. Ν. 202· προσθήκη § 2.

Διδάσκαλος διδασκῶν ἄνευ ἀδείας Κυβερνητικῆς ἢ ἐπι-
τρέπων ἀνέγνωσιν βιβλίου παρὰ τὸν Νόμον πῶς τιμωρεῖται Π.
Ν. 141. 142.

Διδασκάλων Α) δίκη καὶ παῦσις πῶς γίνεται Ο. Ρ. 356.
Β) ἀπαλλαγὰι 382. Γ) ἐλευθερία τοῦ διδάσκειν 38.

Διεκδίκησις Ι) πραγμάτων ἐν τῇ πτωχεύσει πότε καὶ
πῶς χωρεῖ α) γραμματίων παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου 280· β) πραγ-

ματειῶν ἢ τιμῆς αὐτῶν παρὰ τοῦ ἀποστολέως 281. 282· ἢ τοῦ πωλητοῦ 284—285. II) πλοίου, μέρους ἢ ἐπίπλων του πότε καὶ πῶς γίνεται Ν. Κ. 24—27. III) ἀκινήτου ἐν δημοπρασίᾳ. Ν. Πωλ. Ἀκινήτ. τῆς 27 Σαβάν 1286. 13· ἐν-στασις ἀπαρδέκτου αὐτόθι § 2.

Διερμηνεῖς (Drogmans) αὐτόχθονες ἢ ἀλλοδαποὶ εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ ξένα Προξενεῖα I) δύνανται νὰ ὦσιν εἰς μὲν τὰ Γενικὰ Προξενεῖα 4, εἰς τὰ Προξενεῖα 3, καὶ εἰς τὰ Ὑποπροξενεῖα ἢ Πρακτορεῖα 2, ἀλλὰ κατ' ἐξαιρέσιν δύναται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ν' αὐξηθῇ διὰ συνεννόησεως μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης Καν. Ξεν. Προξ. 1, καὶ ἄνευ τοιαύτης ὑπεράριθμοι προσλαμβάνονται, ἀλλὰ δὲν εἶναι προνομιοῦχοι¹ 2. II) προτείνονται τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ παρὰ τῆς ξένης πρεσβείας καὶ ἀναγνωρίζονται διὰ Βεζυρικῆς ἐπιστολῆς 3. III) χαίρουσι προσωπικῶς μόνον, ἐφ' ὅσον εἶναι διερμηνεῖς, ὅσα προνόμια ἔχουσιν ἐν γένει οἱ ξένοι ὑπήκοοι διὰ τὰς ἀστικές, ἐμπορικές καὶ ποινικές δίκας των καὶ τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας, ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας 11. IV) δικαιοῦνται νὰ παρίστανται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πάσης ἐνεργείας *sine qua non* εἰς πᾶσαν δίκην τοῦ ἐκ τοῦ Προξενείου των ἐξαρτωμένου ἀλλοδαποῦ μετ' ὀθωμανοῦ α) ἐμπορικὴν οἰανδήποτε, β) ἀστικὴν μόνον περὶ ἀποζημιώσεως καὶ χρέους ἀστικοῦ, περὶ δὲ ἐνοικίου, μόνον ὅσκις ὁ ἀλλοδαπὸς εἶναι ἐναγόμενος, γ) ποινικὴν οἰανδήποτε· δύναται τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ διερμηνεῖς παρίστανται εἰς τὴν προδικασίαν, εἰς τὴν ἀνάκρισιν, εἰς τὴν συζήτησιν, εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ ὑπο-

1) Διερμηνεῖς ἰθαγενεῖς ὑπεράριθμοι δὲν εἶναι δεκτοὶ εἰς τὰ δικαστήρια ἐπὶ μικτῶν ὑποθέσεων εἰς ἀντικατάστασιν τῶν τακτικῶν διερμηνέων, συμφῶς βεζυρικῇ ἐγκυκλίῳ τῆς 10 Ῥαμαζάν 1298 (5 Αὐγούστου 1881).

γράφουσι τὰς ἐκθέσεις ἀνακρίσεων καὶ τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων. Αἱ ἀρχαὶ αὗται τοῦ ἐν Τουρκίᾳ δικαίου ὡς πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς εἶναι ἀναμφισβήτητοι, ὡς δηλοῦται καὶ ἐκ τῶν κάτωθι παρατιθεμένων ἐγκυκλίων¹. Ἴδὲ καὶ Ἀλ-

1) Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς γενικοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ἀπὸ 28 Μαΐου 1881 π. ε.

«Αἱ ξένα Πρεσβεῖαι παραπονοῦνται, ὅτι τοῦ μὲν τινὰ δικαστήρια ἐπὶ μικτῶν ὑποθέσεων ποινικῶν ἀνακρίνουσι τοὺς διαδίκους καὶ δικάζουσιν αὐτοὺς, χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ διερμηνεὺς τῆς Πρεσβείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ ξένος διάδικος, ὡς εἶναι ἀναγκαῖον, ποῦ δὲ οἱ πρόεδροί τινων δικαστηρίων ἀρνοῦνται νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς διερμηνεῖς νὰ ὑπογράψωσι τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ τὸ πρακτικὸν τὸ περιέχον τὴν ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν γινομένην ἀπόφασιν.

Ἡ τῶν διερμηνέων παρουσία, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν μικτῶν ὑποθέσεων εἶναι ἀνάγκη ἀπορρέουσα ἐκ τῶν συνθηκῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἐπιτρέπονται ἡ ἀνάκρισις καὶ ἐκδίκασις μικτῆς ποινικῆς ὑποθέσεως ἐν ἀπουσίᾳ τῶν διερμηνέων, ἡ δὲ παρουσία αὐτῶν δὲν δύναται νὰ βεβαιωθῇ κάλλιον, ἐὰν δεῖσθῃ, ἢ διὰ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν, ἀπεφασίσθη ἵνα τοῦ λοιποῦ οἱ διερμηνεῖς ὑπογράψωσι τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀνακρίσεων, τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεων καὶ ἀποφάσεων, ὡς τοῦτο γίνεται ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις.

Ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ τμήματος τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων ἀπευθύνεται ὑμῖν ἡ παρούσα ἐγκύκλιος εἰς ἀρκετὰ ἀντίτυπα, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς προέδρους τῶν ὑφ' ὑμῶν δικαστηρίων.

Ἴδου καὶ ἑτέρα.

Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ἀπὸ 17 Ζιλκαδὲ 1297 (10 Ὀκτωβρίου 1880).

Συνφῶς τῷ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ξένων Νόμῳ οὗτοι ἐν περιπτώσει πραγματικῆς ἀγωγῆς ὑπάρχοντες εἰς τὰ Ὄθωμανικὰ δικαστήρια.

Τὸ Ὑπουργεῖον ἐρωτηθὲν, ἐὰν εἰς τὰς περὶ ἐνοικίων δίκας οἱ ξένοι δύνανται ἢ οὐ νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν παρέμβασιν τοῦ Προξενείου

λοδαπούς· ὡς πρὸς τοὺς Πέρσας ὅμως, καίπερ ἄλλοδαπούς, ἰσχύουσιν ἀρχαί τινες δίκφοροι τῶν ἀνωθι ἐκτιθεμένων, περὶ ὧν ἰδὲ *Περσῶν*.

Διερμηνέως α) ἰσχύς καὶ εὐθύνη Α. Κ. 71· β) πρόσληψις ἐν συμβολαίοις Ο. Σ. 16· γ) διορισμὸς ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος Ποιν. Δ. 286. 287. Π. Ε. Ν. 24. 26. 73. 74. 80.

Διευθυντοῦ α) ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑποχρεώσεις Ε. Ν. 23· ἰδὲ καὶ *Ἑταιρίας*· β) ἐμπορικοῦ καταστήματος ἀρμόδιον δικαστήριον τὸ Ἐμποροδικεῖον Π. Ε. Ν. 31.

Διευθυντῶν α) διορισμὸς, χρεῖα, παῦσις προσωρινή ἢ διαρκής πῶς Ο. Ρ. 7· β) καθήκοντα Α) Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Δημοσίων ἔργων ἰδὲ *Γεωργίας* κτλ· Β) Δικαιοσύνης Ο. Ρ. 61. Ο. Ρ. Π. ΙΓ'. 17· ἰδὲ καὶ *Διευθυντοῦ Δικαιοσύνης*· Γ) Οἰκονομικῶν ἰδὲ *Οἰκονομικῶν*· Δ) Παιδείας Ο. Ρ. 64· Ε) Στρατιωτικῶν 65.

αὐτῶν παρέπευψε τὴν ἐρώτησιν εἰς τὸ τοῦ ὑπουργείου Νομικῶν Συμβούλιον.

Ἐπειδὴ ἡ § 1 τοῦ ἀρθ. 2 τοῦ περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ξένων Νόμου ῥητῶς λέγει, ὅτι πᾶν τὸ σχετικὸν πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀγωγὰς, εἴτε ὁ ἐνάγων, εἴτε ὁ ἀναγόμενος, εἴτε καὶ ἀμφότεροι ὁμοῦ εἶναι ὑπήκοοι ξένοι, ὑπάγεται εἰς τὰ Ὀθωμανικὰ δικαστήρια, τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνητο, ὅτι, ἐὰν ὁ ξένος ἐνάγη τινὰ ἐπὶ ἐνοικίῳ, ἢ παρουσία τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀναγκαία, ἀν ὅμως ὁ ξένος ἐνάγηται ἐπὶ ἐνοικίῳ, ἢ τελευταία αὕτη δίκη γενήσεται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διερμηνέως τοῦ Προξενείου, ὅθεν ἐξήρηται ὁ ἐναγόμενος.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης τὸ ὑπουργεῖον ἀπευθύνει τὴν παρούσαν ἐγκύκλιον εἰς ἀρκετὰ ἀντίτυπα, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς Προέδρους τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἰδὲ καὶ Βεζυρικὴν Ἐγκύκλιον ἀπὸ 22 Ῥεβιούλ Ἐββὲλ 1292 (17 Νισὰν 1291) περὶ τοῦ ὅτι ἡ παρουσία τῶν διερμηνέων κατὰ τὴν διάσκεψιν εἶναι ἀναγκαία.

Διευθυντῶν γενικῶν καθήκοντα τίνα Ο. Ρ. 58. 59. Π. Θ'. 33.

Δέκλια Πατριαρχείων, Μητροπόλεων, Ἐπισκοπῶν καὶ τοῦ κλήρου ἐν γένει τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὰ δίκαια ταῦτα δύο τινὰς ἔχουσι πηγὰς, τὸ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἰσχύον *δίκαιον*, καθόσον ἀνεγνωρίσθη ὡς τοιοῦτον ἢ ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ πορθητοῦ Μωάμεθ τοῦ Β' τὴν τετάρτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτοι τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1453, ὡς κατωτέρω ἐν λεπτομερείᾳ ῥηθήσεται¹, καὶ τὸ μετὰ τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθιερωθὲν *δικαιον* διὰ τε τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ *Βερατίου*, ὅπερ ὁ πορθητῆς παρεχώρησεν εἰς Γεννάδιον τὸν Σχολάριον ἐκλεγέντα τότε Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἔκτοτε οἱ ἐνδοξοὶ διέδοχοί του Σουλτάνοι ἐξακολουθοῦσι νὰ παραχωρῶσιν εἰς τοὺς ἐκλεγόμενους Πατριάρχας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναρρήσεώς των εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον μὲ τινὰς μεταρρυθμίσεις ἐπελθούσας ἐκ πολιτικῶν μεταβολῶν, καὶ διὰ τῶν Αὐτοκρατορικῶν *Φιρματῶν*, ἅτινα παρέχονται τοῖς Μητροπολίταις καὶ Ἐπισκόποις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Τὸ Χάττι χουμαγιούν τοῦ 1856 ἐπεκύρωσε ῥητῶς καὶ ἐμνημόνευσε τῶν προνομίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ ὑπαγομένων Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν

Τούτου ἕνεκα τὰ περὶ τῶν δικαίων τούτων διαιρέσομεν εἰς δύο τμήματα, ὧν τὸ μὲν περὶ τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνστ/πόλεως δικαίων τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὸ δὲ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀλωσιν δικαίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐξ

1) Χάμμερ ἱστορία Ὀθωμανικοῦ κράτους τόμ. II Κεφ. 13. Φραντζῆς Βιβ. Γ'.

αὐτοῦ ἐξαρτωμένων Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν, καὶ τοῦ κλήρου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ δὴ ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ πρώτου.

ΤΜΗΜΑ Ι.

Δικαία τοῦ κλήρου ἐν γένει τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ κλῆρος οὗτος ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ λαοῦ ἐξερχόμενος καὶ μετ' αὐτοῦ συναναστρέφόμενος καὶ συγχρωτιζόμενος ἀποτελεῖ ἀείποτε ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος ἐναντίον πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐν τῇ Δύσει, ἐνθα ὁ καθολικὸς κλῆρος ἀποτελεῖ ἰδίαν τάξιν ἀνεξάρτητον, ἐλευθέραν, διευθυνομένην ὑπὸ ἰδίων ἀποκλειστικῶν θεσμῶν καὶ ἔχουσαν ἴδια καὶ κεχωρισμένα συμφέροντα. Ἡ γνώμη αὕτη βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ ὁ ἐναντίος ἰσχυρισμὸς εἶναι ἀβάσιμος, οὐχ ἦντιον δὲν ἔπαυσε νῦν ἔχει ἰδίαν τινὰ θεσμοθεσίαν, περὶ ἧς ἴδια ἐνταῦθα τὸν λόγον ποιησάμεθα. Ἐν αὐτῇ τοῦτο μὲν ἀπαντᾷ ἐκκλησιαστικόν τι σῶμα συγκείμενον ἀπὸ ἀνώτερον καὶ κατώτερον κλῆρον, τοῦτο δὲ διαίρεσις τις τῆς χώρας εἰς Πατριαρχεῖα, Μητροπόλεις, Ἀρχιεπισκοπὰς καὶ Ἐπισκοπὰς, τρίτον δὲ δικαιοδοσία τις ἰδιόζουσα τοῖς κληρικοῖς ἐν γένει· περὶ τούτων ἐν τοῖς ἐπομένοις τρισὶ κεφαλαίοις ὁ λόγος γενήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Διαίρεσις καὶ ἱεραρχικὴ τάξις τοῦ κλήρου, περιορισία, χρῆμα καὶ κληρονομία αὐτοῦ.

Ὁ κλῆρος διαίρεται εἰς ἀνώτερον καὶ κατώτερον· καὶ ἐκεῖνος μὲν περιλαμβάνει τοὺς Πατριάρχας, Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους ὑπὸ τὸ γενικὸν ὄνομα Ἀρχιερεῖς,

πρὸς δὲ καὶ τινὰς βαθμοφόρους κληρικούς· οὗτος δ' ἀριθμεῖ τοὺς ἀγάμους ἢ μὴ ἱερεῖς, τοὺς διακόνους, τοὺς μοναχοὺς καὶ τὸ κατώτερον ὑπηρετικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἱεραρχικὴ αὐτοῦ τάξις εἶναι ἡ ἐξῆς· ἡ πρώτη τάξις περιλαμβάνει τοὺς Πατριάρχας, ἡ β^α τοὺς Μητροπολίτας, ἡ γ^α τοὺς Ἀρχιεπισκόπους, ἡ δ^α τοὺς Ἐπισκόπους, ἡ ε^α τοὺς βαθμοφόρους ἱερεῖς ἀγάμους καὶ ἐγγάμους, ἡ ζ^α τοὺς διακόνους, καὶ ἡ ζ^β τοὺς μοναχοὺς καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τὸ ὑπηρετικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

Περὶ τῶν τάξεων τούτων ἴδια καὶ διὰ βραχέων ἐροῦμεν ἐνταῦθα, καὶ δὴ

α) Περὶ Πατριάρχου.

Κατὰ τὸ Κανονικὸν Δίκαιον¹ «ὁ Πατριάρχης ἐστὶν εἰκὼν ζῶσα Θεοῦ καὶ ἔμψυχος δι' ἔργων καὶ λόγων ἐν αὐτῷ ζωγραφῶν τὴν ἀλήθειαν».

«Τῆς πολιτείας ἐκ μέρους καὶ μορίων ἀναλόγως τῷ τινι ἀνθρώπῳ συνισταμένης τὰ μέγιστα καὶ ἀναγκαϊότατα μέρη βασιλεὺς ἐστὶ καὶ Πατριάρχης· διὸ ἡ κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα τῶν ὑπηκόων εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία βασιλείας ἐστὶ καὶ ἀρχιερωσύνης ἐν πᾶσιν ὁμοφροσύνη καὶ συμφωνία».

Πατριαρχικοὶ δὲ Θρόνοι εἰσὶ μετὰ τὸ σχίσμα τέσσαρες, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἀλεξανδρείας, ὁ Ἀντιοχείας καὶ ὁ Ἱεροσολύμων²· εἶναι ἴσοι ἐν ἴσοις· ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν ὁ Πατριάρχης ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Συνόδου του, καὶ ἐστὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πατριαρχείου του Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖ καὶ τὴν Σύνοδόν του, ἧς καὶ προεδρεύει, καὶ περὶ τῶν ὑποθέσεων μόνον τοῦ Θρόνου του σκέπτεται

1) Ρ. καὶ Π. Συντ. ΣΤ. 428. Ἐπαναγ. τίτλ. Γ'. Κεφ. α'.—δ'. ἡ.—τα'.

2) Ρ. καὶ Π. Συντ. Δ. 408.

καὶ ἀποφασίζει¹, ἔχει τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ἦτοι μνημονεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ἀπὸ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ τὸ δικαίωμα χειροτονίας αὐτῶν, ἀνακρίνει τοὺς ὑπ' αὐτὸν Μητροπολίτας καὶ κανονικῶς τιμωρεῖ ἢ ἀθώνει αὐτούς², μεταθέσει ποιεῖται κληρικῶν³, πῆγνυσι σταυροπήγια, καθαιρεῖ κληρικούς ἀπροκριματίστως, ἀπαγορεύεται αὐτῷ νὰ μεταβαίνη εἰς ἄλλου Πατριάρχου ἐνορίαν ἢ ἀποστέλλῃ ἐκεῖ σταυροπήγια ἢ ν' ἀρπάξῃ κληρικούς ἐκείνου⁴, ἀποφασίζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως⁵ καὶ φροντίζει περὶ τῶν Μητροπόλεων, Ἐπισκοπεῖων καὶ Μοναστηρίων⁶. Ἐν τούτοις περὶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἰδίᾳ λέγεται κατ' ἐξαιρέσιν μόνον τὰ ἐξῆς. Ἐπειδὴ αὕτη (ἢ Κωνστ/πολις) ἦν ἔδρα τοῦ βασιλέως, ἀνηγορεύθη συνοδικαῖς ψήφοις πρῶτος καὶ πρόεδρος καὶ ἐπετρέπη αὐτῷ ἀποφαίνεσθαι καὶ κρίνειν καὶ περὶ τῶν ἄλλοις Θρόνοις γενομένων ἀμφισβητήσεων καὶ εἶναι διαιτητὴν καὶ γνώμονα μετανοίας εἰς ἐπιστροφὴν ἀμαρτημάτων καὶ αἱρέσεων⁷. Πρὸς δὲ περὶ τοῦ αὐτοῦ ρητέον εἰδικώτερον τὰ ἐπόμενα· συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει τῆς Συνόδου αὐτοῦ διακρινομένης εἰς τακτικὴν συνεργομένην δις τοῦ ἔτους τὸ φθινόπωρον καὶ τὴν ἀνοιξιν ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, καὶ εἰς ἕκτακτον συνεργομένην ἐκτάκτως καὶ ἀποτελουμένην ἐκ τῶν μάλ-

1) Αὐτ. Β. 428. ΣΤ. 429.

2) ΣΤ. 429.

3) Αὐτ. Β. 589.

4) Αὐτ. Β. 42.

5) Αὐτ. Γ. 150.

6) Αὐτ. ΣΤ. 274.

7) Αὐτ. ΣΤ. 429 Ἐπαναγ. τίτλ. Γ. Κεφ. α—δ. η—ιά. Συν. Χαλκ. Καν. 28. Ὁ Ἰουστινιανὸς ἐν ταῖς Νεαραῖς αὐτοῦ ἀποκαλεῖ τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πατριάρχην.

λον γειτνιαζόντων τῆ Βασιλευούσῃ Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων καὶ τινῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας κατὰ διαταγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐπὶ δὲ γενικωτέρων ζητημάτων συνεκαλεῖτο γενικωτέρα Σύνοδος τῆ ἀδείᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἀντικείμενον τῶν συνεδριάσεων τῆς τακτικῆς Συνόδου αὐτοῦ ἦσαν ἡ ἐκλογή Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων ἐκ καταλόγου ἐπὶ τούτῳ ἐκλεξιμῶν διακρινομένων ἐπὶ ἠθικότητι καὶ δυναμένων διδάξαι τὸν θεῖον λόγον, ὡς λέγει ἡ Νεαρά 22^α Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀπηγορεύετο δ' ἡ ἐγγραφή ἄλλων προσώπων ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ, ἅμα ὑπῆρχεν ὠρισμένος τις ἀριθμὸς αὐτῶν ἐγγεγραμμένος, ἐκτὸς ἀν προῦκειτο περὶ προσώπων ἐκτάκτου ἰκανότητος καὶ ἀρετῆς· δίκαια κληρικῶν δι' οἵανδήποτε διαφορὰν, ὑποθέσει τοῦ Θρόνου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπαρχιῶν, οὐ μὴν ἄλλὰ καὶ ἄλλων Θρόνων, μετὰ πρόσκλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, δυνάμει τοῦ 28^{ου} Κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου.

Συνεπῶς τούτοις ἡ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως ἐξέλεγε τὸν ὑποψήφιον Πατριάρχην, ὅστις ἔδει νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἀνακηρυχθῇ παρ αὐτοῦ ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἀνακήρυξις αὕτη ἐγένετο ὡς ἐξῆς, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Φραντζῆν, ὃν ἀντιγράφει καὶ ὁ Χάμμερ ἐν τόμῳ II. σ. 262.

«Ὁ Βασιλεὺς ἦν ἐπὶ τοῦ Θρόνου καθήμενος· παρ' αὐτῷ ἴσταντο ἀσκεπεῖς καὶ ὀρθοὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος· ὁ μέγας πρωτόπαππας τοῦ Παλατίου ἐποίει εὐλογητόν· εἶτα καὶ μικρὰν ἐκτενῆ, καὶ ὁ μέγας δομέστικος ἔψαλε τὸ αὐτοῦ γὰρ βασιλέως παρουσία κτλ. εἶτα τὸ, δόξα, ὁ λαμπαδάριος ἐκ τοῦ ἐτέρου χοροῦ καὶ νῦν τὸ, ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν κτλ. Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου, ὁ βασιλεὺς ἀνίστατο ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, τὸ δεκανίκιον· τότε ὁ ὑποψήπιος ἤρχετο ἔχων ἐκ τοῦ ἐνός

μέρους τὸν *Καισαρείας* καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου τὸν *Ἡρακλείας* καὶ ἐποίει τρεῖς μετανοίας πρὸς πάντας· εἶτα προσήρχετο τῷ βασιλεὶ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐποίει τὴν προσήκουσαν προσκύνησιν. Τότε ὁ βασιλεὺς ὑψῶν ὀλίγον τὸ δεκανίκιον ἔλεγεν: *Ἡ Ἁγία Τριάς ἢ τὴν ἐμοὶ βασιλείαν δωρησαμένη προχειρίζεται σε εἰς Πατριάρχην νέας Ῥώμης.* Ὁ Πατριάρχης ἐλάμβανε τότε ἐκ τῶν βασιλικῶν χειρῶν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῷ βασιλεὶ ἐδίδου· εἶτα οἱ χοροὶ ἔψαλον τό, «εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα», ἐκ τρίτου καὶ ἐγένετο ἀπόλυσις. Ὁ Βασιλεὺς ἐδωρεῖτο τῷ προχειρισθέντι Πατριάρχῃ δεκανίκιον χρυσοῦν κεκοσμημένον λίθοις πολυτίμοις καὶ μαργαρίταις καὶ ἵππον ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν βασιλικῶν μετὰ ἐφιππίου καὶ ἐφροστρίδος βασιλικῶς κεκοσμημένον πολυτελῶς· ὁ ἵππος ἦν κεκαλυμμένος χρυσῶ λευκῷ καὶ χρυσῷ. Ὁ Πατριάρχης τότε συνοδευόμενος ὑπὸ πάσης τῆς συγκλήτου ἐξήρχετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου (Βουκολέοντος) καὶ εὐφημούμενος ἐπανέστρεφεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα ἐχειροτονεῖτο παρὰ τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τὰ νενομισμένα.

6) Περὶ Μητροπολιτῶν.

Οἱ ὑφ' ἑκάστον Θρόνον Μητροπολίται ἐν ταῖς ἰδίαις παροικίαις ἔχουσι τὴν ἀναφορὰν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν (ἦτοι μνημονεύεται τὸ ὄνομα αὐτῶν) ἀπὸ τῶν ἰδίων Ἐπισκόπων, ἀνακρίνουσι, τιμωροῦσιν ἢ ἀθωοῦσιν ἐπισκόπους καὶ κληρικούς¹, ἀλλ' ἢ ἀπόφασίς των ἐφροστρίδεται ἐνώπιον τοῦ προῖσταμένου Πατριαρχικοῦ Θρόνου, χειροτονοῦσιν Ἐπισκόπους, ἂν ἔχωσι τρεῖς τοῦλάχιστον Ἐπισκόπους, καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς Μητροπόλεως, Ἐπισκοπεῖων καὶ ἐνοριακῶν Μοναστηρίων.

1) Αὐτ. ΣΤ. 274.

γ) Περὶ Ἀρχιεπισκόπων.

Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι ἐν κατωτέρῳ βαθμῷ ὄντες τῶν Μητροπολιτῶν, ἀλλ' ἀνεξάρτητοι αὐτῶν, δύνανται νὰ μετατραπῶσιν εἰς Μητροπολίτας, διορίζονται δὲ καὶ ἐνεργοῦσι καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ Μητροπολίται. Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν Ἀρχιεπισκόπων τῶν ὑπὸ τινα Θρόνον ὑποκειμένων, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι ἴδιαν Σύνοδον ὑπ' αὐτοῦς καὶ αὐτοδιοίκησιν καὶ εἶναι ἀνώτεροι τῶν Μητροπολιτῶν, οἷον ὁ Κύπρου κτλ.

δ) Περὶ Ἐπισκόπων.

Οἱ ὑφ' ἑκάστον Μητροπολίτην Ἐπίσκοποι ἐν ταῖς ἰδίαις παροικίαις ἔχουσι τὴν ἀναφορὰν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν (ἦτοι μνημονεύεται τὸ ὄνομα αὐτῶν) ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ ἱερέων, ἀνακρίνουσι, τιμωροῦσι κανονικῶς ἢ ἀθωοῦσιν τοὺς ἱερεῖς τούτους μὲ δικαίωμα ἐφέσεως εἰς τὴν Μητρόπολιν, εἰς ἣν ὑπάρχονται, χειροτονοῦσιν ἱερεῖς καὶ φροντίζουσι περὶ τῆς Ἐπισκοπῆς καὶ τῶν ἐνοριακῶν αὐτῶν Μοναστηρίων.

ε) Περὶ Ἱερέων.

Οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ ἦναι ἄγαμοι ἢ μὴ πρὸ τῆς χειροτονίας, ἀλλὰ μετὰ ταύτην ἐν περιπτώσει χηρείας γάμος αὐτοῖς δὲν ἐπιτρέπεται· ἐκ τῶν ἀγάμων ἱερέων γίνονται ἀρχιμανδρίται διὰ χειροθεσίας καὶ ἄλλοι βαθμοφόροι, ἐκ δὲ τῶν ἐγγάμων οἰκονόμοι, πρωτοπρεσβύτεροι κτλ.

ς) Περὶ Μοναχῶν.

Οὔτοι κατ' ἀρχὴν γενικὴν εἰσὶν ἄγαμοι. Ἐγγαμοὶ δὲ ὄντες, διὰ προτίμησιν τοῦ μοναχικοῦ βίου, διαζεύγνυνται τῆς οἰκείας συζύγου¹.

1) Ἀρμ. Δ. ιε'. 9. Νεαρ. Ἰουστ. 5η κεφ. 8. 224 κεφ. 4. 133η κεφ. 3.

Ἦσυχαστήρια δίκσημα Μοναχῶν πολλῶν ἀπαντῶσιν ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐν Αἰγύπτῳ, Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ, ἐν δὲ τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἰδίως ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἐν τῷ Ἀγίῳ Τάφῳ εἰδικώτερον καὶ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Σινᾶ. Πλὴν τούτων ὑπῆρχον καὶ ἄλλα μικρὰ Μοναστήρια ρυθμιζόμενα δι' ἰδίων Κανονισμῶν, πρὸς δὲ καὶ ἄλλα λεγόμενα ὡς ἐκ τῆς ἐλευθερίας τῆς ρυθμίσεως τῶν κατ' αὐτὰ ἀντεξούσια, ἐλεύθερα καὶ αὐτοδέσποτα· οἱ Μοναχοὶ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἧτοι 1) εἰς ἀσκητὰς ζῶντας μεμονωμένους ἐν ταῖς ἐρήμοις, διεσπαρμένους τῆδε κάκεισε ἐν ὑπογείοις σπηλαίοις ἢ ἐν βράχοις, 2) ἀναχωρητὰς διατηρουμένους μεμονωμένους ἰδίαις δαπάναις ἐν μοναστηρίῳ ἢ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ καὶ 3) κοινοβιάτας, βιοῦντας κοινῇ ἐν λαύραις ἢ μοναστηρίοις, ἄνευ θελήσεως καὶ ὑπακούοντας τυφλῶς ταῖς διαταγαῖς τοῦ ἡγουμένου. Ἀκολουθοῦσιν ἐν γένει τοῖς Κανονισμοῖς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῖς δὲ τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου χρῶνται μόνον οἱ ἐν τῷ Ὄρει τοῦ Σινᾶ καὶ ἐν τῷ Λιβάνῳ Μοναχοί.

Περὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ κλήρου οὐδένα ποιούμεθα λόγον ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τὸ μὴ χρήσιμον αὐτοῦ ἐνταῦθα.

Ἡ δὲ περιουσία τοῦ κληρικοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ Μοναχοῦ διακρίνεται εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν περιουσίαν λεγομένην τὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τὰ τοῦ Μοναχοῦ καὶ εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς Μονῆς λεγομένην τὰ Κυριακά· καὶ εἰς ἐκείνην μὲν ἀνήκουσι τὰ πρὸ τῆς Ἐπισκοπῆς ἢ τοῦ μοναχικοῦ βίου κτηθέντα καὶ τὰ περιεχόμενα αὐτοῖς μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν ἀπὸ συγγενῶν, κατὰ κληρονομίαν δηλαδὴ ἢ ληγᾶτον ἢ ἕτερον ὁμοιον τρόπον· τούτων ἀπάντων δέον ἐν τῷ προχειρίζεσθαι εἰς Ἐπίσκοπον ἢ ἐν τῷ κείρεσθαι ἢ πρὸ τῆς χειροτονησίας νὰ κάμνωσιν ἀπογραφὴν ἐπίσημον· ταῦτα δὲ δύνανται διαθέτειν, ὡς καὶ οἱ βούλονται, ἀλλ' ἐν ἐλλείψει ἀπογραφῆς πάντα ταῦτα θεωροῦνται ἀνήκοντα τῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ τῇ Μονῇ· εἰς ταύτην δὲ

ἧτοι εἰς τὰ Κυριακά ὑπέγονται τὰ μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν ἢ τὴν εἰς τὸ μοναστήριον εἰσοδὸν κτηθέντα, ἅτινα ἅπαντα ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ οὔτε αὐτοὶ δύνανται διατιθέναι περὶ αὐτῶν, οὔτε οἱ συγγενεῖς αὐτῶν δύνανται κληρονομήσαι αὐτούς. Τοιαύτης τῆς διακρίσεως ἕνεκα καὶ τὰ χρέη αὐτῶν διαιροῦνται εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν χρέη, δι' ἃ εὐθύνεται ἢ ἴδια αὐτῶν περιουσία, καὶ εἰς τὰ Ἐκκλησιαστικά, δι' ἃ ἐνέχεται ἢ Ἐπισκοπὴ ἢ ἡ Μονή· καὶ ἴδια μὲν χρέη λέγονται, ὅσα εἶναι βεβαιωμένα διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συνάψαντος αὐτὰ κληρικοῦ, Κυριακά δέ, ὅσα βεβαιοῦνται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συνάψαντος αὐτὰ κληρικοῦ καὶ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ περὶ αὐτὸν Συμβουλίου ἢ Συνόδου καὶ ἐδαπανήθησαν ἀποδεδειγμένως δι' ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας. Τὴν μὲν διακρίσιν τῶν περιουσιῶν καθιεροῖ ὁ Μ. Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἔχων ὡς ἑξῆς.

Ἔστω φανερά τὰ ἴδια τοῦ Ἐπισκόπου πράγματα (εἶγε καὶ ἴδια ἔχει) καὶ φανερά τὰ Κυριακά, ἵνα ἐξουσίαν ἔχη τὰ ἴδια τελευτῶν ὁ ἐπίσκοπος, οἷς βούλεται καὶ ὡς βούλεται καταλείψαι καὶ μὴ προφάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διαπίπτειν τὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἔσθ' ὅτε γυναῖκα καὶ παῖδας κληθέντου ἢ συγγενεῖς ἢ οἰκέτας. Δίκαιον γὰρ παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις τὸ μήτε τὴν ἐκκλησίαν ζημίαν τινὰ ὑπομένειν ἀγνοῖα τῶν τοῦ Ἐπισκόπου πραγμάτων, μήτε τὸν Ἐπίσκοπον ἢ τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς προφάσει τῆς Ἐκκλησίας δημεύεσθαι ἢ καὶ εἰς πράγματα ἐμπίπτειν τοὺς αὐτῷ διαφέροντας καὶ τὸν αὐτοῦ θάνατον δυσφημίαις περιβάλλεσθαι¹.

Τὰ δὲ περὶ χρεῶν ὀρίζουσι τὰ Βασιλικά V. 2. 6., ἐνθα ἐπὶ λέξεως ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς.

«Εἰ δὲ τις Ἐπίσκοπος ἢ οἰκονόμος ἢ διοικητὴς οἰουδήποτε εὐαγοῦς οἴκου εἴτε ἐν τῇ Βασιλίδι πόλει εἴτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

1) Ρ. καὶ Π. Συντ. Β. 55.

κειμένου χρήματα ἐδανείσατο ἢ μετὰ ταῦτα δανείσεται, κελεύομεν μηδὲ αὐτοῖς ταῦτα καταλογίζεσθαι ὑπὸ τοῦ εὐαγοῦς οἴκου, εἰμὴ πρότερον δείξουσιν, ὅτι εἰς χρείας τοῦ εἰρημένου εὐαγοῦς οἴκου ταῦτα προεχώρησε, μήτε αὐτὸν τὸν δανειστὴν ἢ τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ κατὰ τοῦ εὐαγοῦς οἴκου ἔχειν τινὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωγήν, εἰ μὴ δείξουσιν ὡς εἰς αἰτίας τῷ εὐαγεῖ οἴκῳ προσηκούσας τὰ χρήματα προεχώρησεν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ δανεισαμένου τὰ χρήματα καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων τὰς ἰδίας κινεῖν ἐναγωγὰς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

*Διαιρέσις τῆς χώρας εἰς Πατριαρχεῖα, Μητροπόλεις,
Ἀρχιεπισκοπὰς καὶ Ἐπισκοπὰς καὶ περὶ τῶν
παρ' αὐτοῖς ἀξιωματῶν.*

Μετὰ τὸ σχίσμα τέσσαρα ἀριθμοῦνται πραγματικὰ ἐν τῇ Ὁθωμανικῇ Αὐτοκρατορικῇ Πατριαρχείᾳ, περὶ ὧν τῆς τάξεως εἴπομεν ἤδη τὰ δέοντα.

Τὰ τῆς περιφέρειας αὐτῶν ἀναφέρονται ἐν λεπτομερείᾳ ἐν τῷ Νομοκάνονι τοῦ Φωτίου, ἐν τοῖς Συνταγματικοῖς Χρυσάνθου καὶ λοιπῶν καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ Συντάγματι τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν κανόνων τοῦ Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ, διὸ καὶ ἀπέχομεν τῆς ἀντιγραφῆς αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ἄλλ' ἡ περιφέρεια ἐκάστου Πατριαρχείου διαίρεται εἰς ἀριθμὸν τινα Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Ἐπισκοπῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς πολλὰς ὑπέστη μεταβολὰς ὡς ἐκ' τῶν τοπικῶν καὶ καιρικῶν περιστάσεων ἐν τῷ Συντάγματι τῶν Θεῶν καὶ Ἱερῶν Κανόνων, τῷ παρὰ Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ ἐκδοθέντι εὐρηναὶ κατάλογοι τούτων λεπτομερεῖς ἀρχαῖοι τε καὶ νεώτεροι, ἐν οἷς ἐνδείκνυνται τὸ ὄνομα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Μητροπόλεων καὶ τῶν ὑπ' αὐτάς Ἐπισκοπῶν, τῶν ἀνεξαρτήτων Ἀρχιεπισκοπῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ θέσις, ἣν οἱ Μητροπολίται καὶ Ἀρχιεπίσκοποι

ἔδει νὰ κατέχωσιν ἐν ταῖς Συνόδοις καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὅντος ἀπὸ σκοποῦ τοῦ ἀντιγράψαι ἐνταῦθα τοὺς τοιοῦτους καταλόγους, ὡς καὶ τοῦ μνημονεῦσαι τῶν πολυαριθμῶν αὐτῶν ὀφφικίων, μνημονεῦομεν μόνον ἐνταῦθα τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὀφφικίων ἐκείνων τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἅτινα ἀπαντῶσι συνηθέστερον ἐν τοῖς δικαστικοῖς ἐγγράφοις καὶ ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου· οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ἑξῆς.

Ὁ Μέγας Οἰκονόμος, διαχειριστὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

Ὁ Μέγας Σακκελλάριος καὶ ὁ Σακκελίων, ὁ μὲν ἀνώτατος ἐπόπτης τῶν ἀνδρῶν Μοναστηρίων, εἰσπράκτωρ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν καὶ τιμητὴς τῆς διαγωγῆς τῶν Μοναχῶν, ὁ δὲ ταῦτά ἐκπληρῶν καθήκοντα ἐν τοῖς γυναικείοις Μοναστηρίοις.

Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ, φύλαξ τῶν Ἱερῶν σκευῶν καὶ λοιπῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας.

Ὁ Μέγας Χαρτοφύλαξ, θεματοφύλαξ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων, συντάκτης τῶν πρακτικῶν καὶ δικαστὴς τῶν τε μεταξὺ τοῦ κατωτέρου κλήρου διαφορῶν καὶ τῶν ζητημάτων περὶ τοῦ κύρους τοῦ γάμου μεταξὺ λαϊκῶν.

Ὁ πρωτεύδικος ὑπερασπιστὴς τῶν αἰχμαλώτων καὶ δικαστὴς πάσης δίκης παραπεμφθείσης εἰς τὸ δικαστήριον.

Ὁ Πρωτογοτάριος, ἰδρεύων ἐν τῷ Πατριαρχικῷ δικαστηρίῳ ἐτήρει τὴν μετὰ τῶν Ἠγεμόνων καὶ τῶν βαθμοφόρων ἀνταπόκρισιν καὶ συνέταττε τὰς συνοδικὰς πράξεις.

Ὁ Λογοθέτης συνεζήτει καὶ συνέταττε τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων, συνυπέγραφε μετὰ τοῦ Πατριάρχου τὰς πράξεις τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐποίηε τὸ μέγα μῆνυμα τοῖς Πατριάρχαις· ἀπέχομεν ὡς μὴ χρησίμου τῷ σκοπῷ ἡμῶν τῆς μνείας τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων ἧτοι τοῦ καστρινσίου (ἱματιοφύλακος), τοῦ σφραγιδοφύλακος (ῥεφερενδάριου), τοῦ Ὑ-

πομνηματογράφου κτλ. κτλ., περί ὧν βλέπε Μέγα Εὐχολόγιον ἐν τέλει καὶ Συνταγματικὸν Χρυσάνθου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Δικαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ κλήρου.

Αὕτη κατ' ἀρχάς ἦν λίαν περιωρισμένη καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπεξετάθη.

Ἴδου δὲ πῶς ἐγένετο.

Οἱ Αὐτοκράτορες Ἰουστινιανός διὰ τῶν Νεαρῶν αὐτοῦ 79, 83, καὶ 122, Ἡράκλειος διὰ τῆς 1, Ἀλέξιος Κομνηνός διὰ τῆς 10, Μανουὴλ Κομνηνός διὰ τῆς 13, Βασίλειος ὁ Μακεδὼν διὰ τῆς 5 καὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγος διὰ τῆς 7 καὶ ἄλλοι ὥρισαν α) τοὺς Ἐπισκόπους δικαστὰς εἶναι πάσης διαφορᾶς τῶν ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν μοναχῶν, εἴτα δὲ καὶ τοῦ ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν κατωτέρου κλήρου, εἴτε μεταξὺ αὐτῶν εἴτε καὶ πρὸς ἄλλους· β) τοὺς Μητροπολίτας μετὰ τῶν περὶ αὐτοὺς Ἐπισκόπων δικάζειν πρωτοδίκως τοὺς ἐν τῇ παροικίᾳ αὐτῶν Ἐπισκόπους· γ) τὸν Πατριάρχην δικάζειν ἐφεσίμως τοὺς κατηγορομένους Ἐπισκόπους τοῦ Πατριαρχείου αὐτοῦ· δ) τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὰς Συνόδους δικάζειν μεταξὺ λαϊκῶν περὶ πάσης γαμικῆς διαφορᾶς. Βραδύτερον δὲ κατὰ τὸ 1329 συνέστησαν ἐκκλησιαστικὰ δικαστήρια τακτικὰ, ὧν ἡ ἀρμοδιότης ὅλον ἐπέξετείνετο. Ἴδου τί ἀπαντᾷ περὶ τῆς συγκροτήσεως αὐτῶν.

Ἀνδρόνικος Γ΄ ὁ Παλαιολόγος ὁ νεώτερος ὥρισε πρὸς ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης τέσσαρας νομιμαθείς, ἐν οἷς αὐτοδικαίως ἦν εἷς ἐπίσκοπος, ἐδρεύοντας ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας. Τοὺς δικαστὰς τούτους ὠνόμασε «καθολικοὺς τῶν Ῥωμαίων κριτὰς» καὶ δούς αὐτοῖς ἀποδοχὰς ἀρκούσας, ὅπως ἐντίμως βιώσι, διέταξε, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των, νὰ ὁμό-

σωσιν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς σπάθης ὅτι ἀποδώσουσι δικαιοσύνην ἀπροσωπολήπτως καὶ ἀδεκχάστως. Ἡ ἱστορία διέσωσεν ἡμῖν τὰ ὀνόματα μόνον τῶν δύο καθολικῶν δικαστῶν, οἵτινες τὸ πρῶτον ὠνομάσθησαν, τοιοῦτοι ἦσαν ὁ Μητροπολίτης Μελενίκου καὶ ὁ δικαιοφύλαξ καὶ ἀρχιδιάκονος Κλειδάς· ὁ ὅρκος οὗτος ἔχει ἐπὶ λέξεως οὕτω ἐκ μεταφράσεως.

«Ταχθεὶς παρὰ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου Δεσπότη καὶ Αὐτοκράτορος ἡμῶν καθολικὸς κριτῆς ὄλων τῶν Ῥωμαίων ὑποχρεοῦμαι ἐγγράφως ἀποφαινεσθαι ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Θεοῦ περὶ τῶν ὑποβληθησομένων μοι διαφορῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐπισήμης μου καὶ κατὰ τὸ δίκαιον· οὐ δικάσω ἄλλο παρ' ὅ τι φανήσεται μοι δίκαιον ὄν, μηδὲ φόβῳ εἴτε τινὶ προσωποληψίᾳ, εἴτε δωροδοκίᾳ, εἴτε τινὶ φιλίᾳ, εἴτ' ἔχθρῳ ὑπέικων μηδὲ καμφθήσομαι ἐκ τῶν στεναγμῶν καὶ τῶν δακρῶν τῶν δικασθησομένων ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς πάθους, ἀλλὰ πληρώσω ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ καὶ εὐθύτητι τὰ μεγάλα ταῦτα καὶ σπουδαία καθήκοντά μου καὶ δικάσω ὡς φανήσεται μοι δίκαιον. Μὴ πληρῶν οὕτω τὰ καθήκοντά μου καὶ παραβαίνων καθ' ἓνα τῶν ἀνωθι ὑποδειχθέντων τρόπων τὰ ὑπεσχημένα δικασθήσομαι ὡς ἐπίορκος καὶ ἄτιμος παρὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἀγίου ἡμετέρου Κυρίου καὶ Αὐτοκράτορος. Ἀφαιρεθήσονται μοι ἅπαντα ἢ περιουσία μου ὡς καὶ πᾶν τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον πρὸς τὸ ζῆν. Τὸ σῶμά μου βασανισθήσεται, ὡς διατάξει ὁ ἡμέτερος ἰσχυρὸς καὶ ἅγιος Κύριος καὶ Αὐτοκράτωρ. Οὔτε Πατριάρχης, οὔτε Ἀρχιερεὺς ἢ ἐκκλησιαστικὸς τις παρεμβήσονται ὑπὲρ ἐμοῦ, ἢ ψυχὴ μου τιμωρηθήσεται κατὰ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὡς εἶπεν ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχης, καὶ δι' ἀφορισμοῦ ὃν ὥρισε διὰ τὸ ἔγκλημα αὐτό».

Τὸ δικαστήριον τοῦτο, εἰς ὃ ὑπήγετο κατ' ἀποκλεισμόν πάσης ἄλλης ἀρχῆς ἢ ἀπονομῆ τῆς δικαιοσύνης, ἐξηκολούθησε μ' ὄλα τὰ ἐλαττώματα, ἅτινα παρουσίασε, νὰ ὑπάρχη μέχρι σχεδὸν τῆς

αλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Τῷ ὄντι εὐρίσκομεν κατὰ τὸ 1447 καθολικὸν κριτὴν Πελοποννήσου μὴ λησμονῶμεν δὲ τὸν καθολικὸν κριτὴν Θεσσαλονίκης τὸν γνωστὸν Ἀρμενόπουλον καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀλλαχόσε· οὕτω κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ δικαιοσύνη εὐρέθη εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κλήρου πρὸ πάντων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν προϋχόντων ἐκάστης Ἐπαρχίας, αἱ δίκαι δὲ διεζήγοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κατὰ τοὺς ἐπομένους δικονομικοὺς τύπους.

Ὁ συνήγορος μετὰ τοῦ πελάτου του παρίσταται ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ τοποτηρητοῦ του καὶ ἐκτίθησι τὴν ὑπόθεσιν· ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως αὐτῆς ὁ ἐνάγων προσάγει ἐγγράφως εἰς τριπλοῦν ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης λίβελλον (ἀναφορὰν) περιέχοντα τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὰς αἰτήσεις του· τοῦ λίβελλου τούτου τὸ μὲν ἐν ἀντίγραφον ἀφίεται εἰς τὸν δικαστὴν, ὅστις ὀπισθογραφεῖ τὴν ἡμέραν τῆς λήψεως, τὸ δεῦτερον ἀφίεται εἰς τὸν ἐνάγοντα, καὶ τὸ τρίτον κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἐναγόμενον, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ τὴν τετάρτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς (τὸ σκέψασθαι) ἀπάντησιν εἰς τὴν ἀγωγὴν. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν δικάσιμον ἡμέραν ὁ ἐναγόμενος ἀπολογεῖται ἀμέσως ἢ ζητεῖ πρὸς προπαρασκευὴν τῆς ἀπολογίας του νέαν προθεσμίαν τεσσάρων ἡμερῶν, μεθ' ἧς ἐγγράφως παριστᾷ τὰ δίκαιά του ἢτοι τὸν τρόπον τῆς ὑπερασπίσεώς του· ὁ γραμματεὺς ὀπισθογραφεῖ τὴν ἀπολογίαν δηλῶν τὴν ἡμέραν τῆς λήψεως αὐτῆς καὶ παραχωρεῖ εἰς τὸν ἐνάγοντα πρὸς ἀπάντησιν τεσσάρων ἡμερῶν προθεσμίαν ὅπως ἀποδείξῃ τὰ δευτέρα δίκαιά του.

Ὁ δικαστὴς ἀκούσας ἐκ νέου τοὺς διαδίκους ὀρίζει ἡμέραν πρὸς δημοσίευσιν μέσης τιρὸς ἀποφάσεως (προπαρασκευαστικῆς)· τὴν δεκάτην ἡμέραν μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτην οἱ διχάδικοι ἐμφανίζονται καὶ ἡ δίκη ἀρχεται· οἱ διχάδικοι ὀμνύουσι τὸν

ἐνδικὸν ὄρκον· ὁ ἐνάγων ἐκθέτει τὰς αἰτίας καὶ τὰς αἰτήσεις του, ὁ ἐναγόμενος ἐρωτᾶται καθ' ἕναστον κεφάλαιον τοῦ λίβελλου καὶ ἐν περιστάσει ἀρνήσεώς του προσάγονται μάρτυρες. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἧς ὁ γραμματεὺς ποιεῖται ἐκθεσιν, ὁ δικαστὴς ὀρίζει ἡμέραν πρὸς δημοσίευσιν τῆς ὀριστικῆς (πληροστάτης) ἀποφάσεως, ἣτις ἀποφαίνεται περὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ ἐνάγοντος ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν μαρτυριῶν, φέρει δὲ χρονολογίαν τῆς δημοσιεύσεως καὶ τοῦ ὀνόματος τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

Μετὰ τὴν παντελεῖαν ὁμοῦς ἐπικράτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων αἱ δικονομικαὶ διατυπώσεις ἠπλοποιήθησαν μεγάλως. Ἴδου δὲ πῶς.

Οἱ διχάδικοι μετὰ προηγουμένην συμφωνίαν ἐνεφανίζοντο κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἐξέθετον προφορικῶς τὴν διαφορὰν των καὶ προσῆγον τὰ ἀποδεικτικά των ἐγγράφα· ἀλλὰ τὸ συνηθέστερον μέσον ἀποδείξεως ἦν ὁ ὄρκος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ ἀφορισμὸς εἰς ἐξαιρετικὰς τινὰς περιστάσεις ἢ ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ἤδη προσαχθεισῶν ἀποδείξεων. Διὰ τοῦ ἀφορισμοῦ προσεκαλείτο πᾶς γινώσκων τι σχετικὸν πρὸς τὴν προκείμενην ὑπόθεσιν νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν του Ἀρχὴν ἐπὶ ποινῇ ἀφορισμοῦ ἢτοι ἐξωκκλησιασμοῦ· τὸ μέσον τοῦτο τῆς ἀποδείξεως ἦν λίαν ἀποτελεσματικόν. Μετὰ τὰς ἀποδείξεις ταύτας ἐπήρχετο συνήθως ἀμέσως ἢ ἀποφασίς.

Τοιαύτη ἦν ἡ δικαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως¹.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ δεῦτερον τμήμα τῆς πραγματείας ταύτης.

1) Histoire du droit Byzantin par Mortreuil tom. III.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ.

Αικαία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Ἐπισκοπῶν καὶ τοῦ κλήρου ἐν γένει τῆς ἁγίας καὶ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἦτοι τῇ 1^η Ἰουνίου 1453 ὁ πορθητὴς ἀποβλέπων εἰς τὴν συντήρησιν τῆς χώρας καὶ εἰς πολιτικούς σκοποὺς ἐπεκύρωσε τὸ τέως ἰσχύον δίκαιον τοῦ κλήρου, παρέσχεν αὐτῷ μεγαλύτεραν ἐξουσίαν καὶ ἀνεγνώρισεν αὐτῷ ἴδια προνόμια, ὡς θέλομεν ἰδεῖ ἐφεξῆς.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ἀναγνώρισεως ταύτης τῶν πρὸ τῆς ἀλώσεως δικαίων τοῦ κλήρου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ δευτέρῳ τούτῳ τμήματι θέλομεν ἀναγράψαι μόνον τὰς ὡς ἐκ τῆς ῥηθείσης πολιτικῆς μεταβολῆς εἰσαχθείσας μεταρρυθμίσεις, παραπέμποντες διὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ σχετικὸν κεφάλαιον τοῦ πρώτου τμήματος.

Ἐπειδὴ ὁμως τὰ δίκαια ταῦτα τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Ἐπισκοπῶν ἐδράζονται καὶ ἀνεγνώρισθησαν δι' Ὑψηλῶν Αὐτοκρατορικῶν Βερατίων, ἅτινά εἰσιν εἰδος Συνταγματικῶν Χαρτῶν διὰ τὸν κλήρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξακολουθοῦσι παραχωρούμενα παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐνδόξων Σουλτάνων ἀπὸ τοῦ πορθητοῦ Μωάμεθ τοῦ Β^{ου}, τούτου ἐνεκα θέλομεν παραθέσει ἐνταῦθα, ὅσας ἔχομεν πληροφορίας παρὰ τῶν διασημοτέρων ἱστορικῶν περὶ τοῦ πρώτου Αὐτοκρατορικοῦ Βερατίου τοῦ παραχωρηθέντος Γενναδίῳ τῷ Σχολαρίῳ, πρώτῳ Πατριάρχῃ μετὰ τὴν ἄλωσιν, καὶ μεταφράσεις τῶν νεωτάτων

καὶ ἀδημοσιεύτων ἔτι Βερατίων α) τοῦ Πατριάρχου κυροῦ Ἰωακείμ τοῦ Β' ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1291 καὶ νεώτερον τούτου δὲν ὑπάρχει· β) τοῦ Μητροπολίτου Σισανίου κυρίου Ἀθανασίου, φέρον χρονολογίαν τῆς 17 Ζιλχιτζέ 1299. Ἰδὲ Μητροπολιτῶν· γ) τοῦ Ἐπισκόπου Μοσχονησίων, ὅπερ ἐξεδόθη ἐπίσης ἐσχάτως. Ἰδὲ Ἐπισκόπων.

Διὰ τῶν Βερατίων τούτων καθιεροῦται τὸ δημόσιον δίκαιόν πως τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Τῷ ὄντι α) πᾶσα θρησκευτικὴ ὑπόθεσις ἀνάγεται τῷ Πατριαρχείῳ· β) ἀναγνωρίζεται ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας· γ) ἀπαγορεύεται ἡ βία ἐξώμοσις· δ) ὁ Πατριάρχης οὐ δύναται ἐνεργεῖν μόνος, ἀλλὰ μετὰ τῆς Συνόδου του· ε) ἡ παῦσις τοῦ Πατριάρχου αἰτεῖται παρὰ τῶν δύο Σωμάτων τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀποφαίνεται, ὡς δειχθήσεται κατωτέρω.

Περὶ ἐκάστου τῶν Βερατίων τούτων ὀλίγα τινὰ ἐροῦμεν.

Τὸ πρῶτον παραχωρηθὲν Βεράτιον λέγεται, ὅτι διέταττε τὰ ἐξῆς. « Κατὰ τὰ παλαιὰ ἦθη καὶ κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Πατριάρχου ἐκλεχθήτω καὶ ἐγκαθιδρυθήτω ἕτερος. Πατριαρχεῦέτω ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐχέτω τὴν φιλίαν ἡμῶν, ἐν οἷς ἂν χρῆζοι καὶ ἐθέλοι, ἔχων πάντα τὰ προνόμια τῶν προκατόχων του· μηδεὶς αὐτὸν ἐνοχλείτω ἢ ἀντιτεινέτω, ἀλλ' ἔστω ἀναίτητος καὶ ἀφορολόγητος καὶ ἀδίκαιστος ἀπὸ παντός ἐναντίου, καὶ τέλους καὶ δόσεως ἐλεύθερος ἔστω καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πατριάρχαι εἰς τὸν αἰῶνα, ὁμοίως καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι αὐτῷ Ἀρχιερεῖς. Αἱ ἐκκλησίαι μὴ μεταβαλλέσθωσαν εἰς τεμένῃ καὶ ἡ λατρεία ἔστω ἐλεύθερα καὶ ἀκώλυτος».

Τὸ δὲ Βεράτιον τοῦ κυροῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ τοῦ Β^{ου}, οὕτινος μετὰφρασις τὸ πρῶτον ἀδημοσιευμένη εἶναι ἡ παρούσα, ἔχει ὡς ἐξῆς¹.

1) Ἐνταῦθα καθῆκον θεωροῦμεν ἡμῶν ν' ἀνομολογήσωμεν πλείστας

«Ἐπειδὴ, παραιτηθέντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῶν Ῥωμαίων Ἀνθίμου διέταξα αὐτοκρατορικῶς, ὅπως ἐκλεγῆ ἄντ' αὐτοῦ ὁ κατάλληλος, ἐπὶ τούτῳ δὲ συνελθόντες ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἢ τε Σύνοδος τῶν Μητροπολιτῶν καὶ οἱ πρόκριτοι τοῦ ἔθνους ἐξελέξαντο, συνωδᾶ τῷ ἐπικεκυρωμένῳ ἐκλογικῷ κανονισμῷ, τὸν φέροντα τὸ παρὸν Βασιλικόν Μου Βεράτιον πρῶτην Πατριάρχην Ἰωακείμ. ἐφένδην, ἄνδρα δεδοκιμασμένον καὶ ἐγνωσμένον ἐπὶ φρονήσει, ἰκανότητι καὶ εὐθύτητι, καὶ κεκοσμημένον διὰ τοῦ ὑψηλοῦ παρασήμου τοῦ Μετζηδιέ α'. τάξεως καὶ διὰ κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς ἐξητήσαντο καὶ παρεκάλεσαν, ὅπως ἀναγνωρισθῆ· καθυποβληθέντα δὲ ταῦτα τῇ Βασιλείᾳ Μου, ἠδύοκῃσα ὅπως ἐπικυρωθῶσι καὶ οὕτω καθ' ὑψηλὴν ἀνακτορικὴν διαταγὴν Μου τῇ 18 τοῦ μηνὸς Σεβᾶλ τοῦ 1290 ἔτους τῆς Ἐγίρας ἐκδοθεῖσαν ἐξετελέσθησαν τὰ δέοντα, διὰ τοῦτο δέδωκα ἤδη εἰς χεῖρας Αὐτοῦ ἐκ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διθανίου Μου τὸ διὰ Βασιλικῶν Αὐτογράφου Μου ἐπικεκοσμημένον καὶ τοὺς κατωτέρω ἐκτεθειμένους ὄρους (σουρούτια) διαλαμβάνον ὑψηλῶν μόν Μου Βεράτιον, δι' οὗ καὶ διατάττω τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ προρρηθεὶς Πατριάρχης νὰ μὴ παύηται ἐφ' ὄρου ζωῆς του, ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελε φανῆ πράξις τις αὐτοῦ ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς θρησκευτικούς κανόνας τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῖου εἶναι Πατριάρχης, καὶ εἰς τοὺς καθεστῶτας κανονισμούς, ἢ προδοσία τις αὐτοῦ πρὸς τὴν Κραταίαν μου Κυβέρνησιν καὶ ἐν ὅσῳ δὲν ἤθελεν ὁ ἴδιος δώσει ἀφ' ἑαυτοῦ παραίτησιν.

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελε δεήσει νὰ παυθῆ ἔνεκα μιᾶς τῶν ἀνωτέρω ἀπαριθμηθεισῶν αἰτιῶν, θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι οἱ ἐν τῷ Κανονισμῷ διαγεγραμμένοι ὄροι.

ὄσας εὐχαριστίας τῇ Α. Θ. Π. τῷ Πατριάρχῃ κυρίῳ Ἰωακείμ τῷ Γ'. ἀνθ' ὅσων παρέσχεν ἡμῖν εὐκολιῶν περὶ τὴν λήψιν πάσης ἀναγκαίας πληροφορίας, σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τοῦτο.

3. Ἡ θεώρησις καὶ διαίτησις ἀπασῶν τῶν θρησκευτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἐν τῇ περιφρουρήτῳ Ἐπικρατείᾳ Μου διατελούντων Ῥωμαίων ὑπηκόων τῆς Κραταίᾳς Βασιλείας Μου ὡς καὶ τὰ ἔσοδα καὶ λοιπὰ τῶν Πατριαρχείων των πράγματα θέλουσι διεξάγεσθαι κατὰ τὸν ἐπικεκυρωμένον νέον Κανονισμόν.

4. Ἐπειδὴ τὸ ἐνδῆμειν τοὺς Μητροπολίτας εἰς Βασιλεύουσαν καὶ ἀποδῆμειν εἴθισται, ἵνα γίγνηται ἀνέκαθεν διὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν, ὡς πρὸς τοῦτο δὲν θέλει γίνεσθαι ἀντίστασις ἢ ἐπέμβασις τὸ παρῆκον ὡς καὶ πρότερον.

5. Οὐδεὶς θέλει ἐπεμβαίνει ἐναντίον τῷ Ἱερῷ νόμῳ παρὰ τῷ Πατριάρχῃ, τοῖς Μητροπολίταις καὶ λοιποῖς ἱερεῦσιν ἐνοχλῶν αὐτοὺς ὡς πρὸς τε τὸ ἐξασκεῖν ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας των ἐν ταῖς κατοικίαις των καὶ τὸ ἐκτελεῖν οἰανδήποτε ἄλλην τοιαύτην πράξιν.

6. Αἱ ὑπὸ τὴν κυριότητα τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν διατελοῦσαι Ἐκκλησίαι καὶ Μοναστήρια νὰ μὴ ἐνοχλῶνται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἄνευ ἱεροῦ ὀρισμοῦ, μηδὲ καθυποβῶνται εἰς πρόστιμον λόγῳ Πουγιουρλουτίου ἢ τεφτισίου, ἀλλὰ νὰ διατελῶσιν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριαρχίαν των κατὰ τὰ ἀρχαῖά των (σουρούτια) ἔθιμα.

7. Πάντες οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ τὰ ὑποκαίμενα αὐτῇ μέρη δηλαδὴ Καισάρειαν, Ἐφεσον, Ἡράκλειαν, Ραιδεστόν (Ῥουστσοῦκιον), Καλλιπόλιν, Μυριόφυτον, Μέτρας, Τυρολόνη (Τζοφλοῦ), Κύζικον, Νικομήδειαν, Νίκαιαν, Χαλκηδόναν, Δέρκους, Θεσσαλονίκην (Χασιλάρ), Κύτρος (Χορός), Καμπανίαν, Πλαταμῶνα, Σέρβιον (Σέρβιτζαν), Πολυανήν (Δοῖράνι), Πέτραν, Ἀρδαμέριον, Ἁγιον Ὄρος, Τύρναβον, Τσερβενόν, Δοφτζοῦ, Πρεσλάβαν, Ἀδριανούπολιν, Ἀμάσειαν, Προῦσαν, Νεοκαισάρειαν (Νικσάρι), Ἰκόνιον, Βέρροϊαν, Ἀττάλειαν, Κρήτην, Τραπεζοῦντα, Λάρισσα, Τρόικην, Μολδαβίαν, Οὐγγροβλα-

χίαν, Ἄρταν,¹ Φιλιππούπολιν, Ῥόδον, Σέρρας, Δράμαν, Ζίχνην, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Ἰωάννινα, Χαλέπιον, Διδυμότειχον, Ἄγκυραν, Φιλαδέλφειαν, Πισίδειαν, Μελένικον, Αἴνον, Μήθυμναν, Μεσημβρίαν, Βιδύνην, Δρίστραν, Σοφίαν, Μήδειαν, Βιζύην, Ἀγχιάλον, Βόρναν, Μαρώνειαν, Σηλυβρίαν, Σωζούπολιν, Ξάνθην, Δημητριάδα, Χίον, Λήμον, Ἰμβρον, Κιόρδους, Ἐλκιούνη (Γάνον, Χώραν), Προικόννησον, Λήτιτσαν, Ἐλασσώνα, Σάμον, Κῶ, Φαναριοφέρασαλα, Γκιουμουσχανέ (Ἀργυρούπολιν), Κασσάνδραν, Ἐγιν, Πωγωνιανήν, Κάρπαθον, Ἀγιά Κιλισάρ, Ῥεβενδόν, Ἀκοβα, Σαρτάνα, Ἀγαθούπολιν, Νισσάβαν, Ἰτρέπολιν, Περχόφτζαν, ἔτι δὲ καὶ οἱ εἰς τὰ ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Ἰπεκίου τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχεῖῳ ἐσχάτως προστεθέντα μέρη ἦτοι αὐτὸ τοῦτο τὸ Ἰπέκιον ὡς καὶ τὰ ὑποκείμενα αὐτῷ δηλαδὴ Δούβνιτζα, Ῥουζλούκ, Ἰχτιμάνι, Σαρακώδι, Βαρδαρίτζαν, Ἐρσέκιον, Πάδιαν, Σουγούρ, τὸν Κασαπᾶν Κουρσουλῶ Οὐρκιούπι, Σκοπεῖα, Βράτσαν, Ἐγρί Παλλάγκαν, Καλκανδελένι, Νύσσαν, Ἀλατζᾶ Χισάρι, Ῥέσοβα, Κεβκερτζιλίκι, Ῥαδομήρι, Κενστενδέλι, Ἰστίπι, Κράτοβον, Κοτζάνην, Βούργαν, Ῥάχταν, Σαρακίνη, Τραβνίκι, Γενί Παζάρι, Γενί Βαροῦσι, Περγούτσα, Περβνίκι, Μητροβίτζαν, Παλασιτζα, Βελτζετρίν, Σαμοθράκην, Τζατζάκ, Παλάγκα, Χησαρτζῆκι, Μαυροβόνιον, Πρεπόλ, Τάσλιτζαν, Μιλάν, Ἰρσοβα, Βάλισβαν, Λιβάς, Σβορνίκι, τὸν Καζᾶν Σοκάλ, Οὐζίτσαν καὶ τοὺς Ναχηγέδες Οὐλακιουρδᾶ, ὡς καὶ οἱ ἐν τῷ σαντακίῳ Βοσνίας Λατῖνοι κληρικοί, πρὸς δὲ καὶ οἱ εἰς Κελίς, Ἐρζεγοβίνην, Βελιγράδιον, Σαρέμι, Πρέζρένη, Ναβεπέρταν, Πριστίαν, Γιάκοβον, εὐρισκόμενοι, ἔτι δὲ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου Ἀχρίδος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τοῦτο ἐσχάτως προστεθέντων ἐπίσης μερῶν ἦτοι αὐτῆς

1) Λόγῳ τῆς ἀποχωρήσεώς τινων μερῶν ἀπὸ τοῦ Πατριαρχείου κυρτοῖς γράμμασιν εἰσι γεγραμμένα ταῦτα.

ταύτης τῆς Ἀχρίδος καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ δηλαδὴ Μοναστηρίου (Πελαγονείας), Περλεπέ, Βελισσῶν, Τίκβης, Πράβιστας (Ἐλευθερουπόλεως), Στρωμνιτζης, Πετριτσίου, Λατάρι, Ποϊτζᾶν Γεβκελί, Γενιτζαί, Βαρδάρ μετὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Βελλᾶς, τοὺς Ναχηγέδες Ἰσλανιτζα, Καρατζᾶ ὄβᾶν, Στάροβον, Φλώριαν, Μογλενᾶ, Τσουμαᾶ, Ἐγρί πουτζᾶκ, Καστορίαν, Χρούπισταν, Νασελιτζᾶν, Σισάνιον, Γρεβενᾶ, Δούβνιτζαν, Πελλίσταν, Κορυτσᾶν, Ὀπάρι, Κολόνιαν, Σικραπάρι, Περμετήν, Τεπεδελένι, Βελιγράδιον, Ἀλβανίαν, Μαλακᾶρι, Μουζακίαν, Καρᾶ Πουνάρι, Αὐλῶνα, Σίτην, Ἐλβασάνιον, Καβάγιαν, Δυβόρχιον, Πράβνην, Δεβρά, Κίρτζοβα, Πρέσπας καὶ Δεμίρ Χησάρι, πάντες, λέγω, οἱ εἰς τὰ ῥηθέντα μέρη διατελοῦντες Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, Ἰγούμενοι, Ἱερεῖς, Καλόγηροι, Καλογραῖται καὶ λοιποὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ Ῥωμαῖοι Αὐτοκρατορικοὶ Μου ὑπήκοοι ἀναγνωρίζοντες Πατριάρχην των τὸν ῥηθέντα ὀφείλουσι ν' ἀπευθύνονται πρὸς αὐτὸν διὰ τὰς ἐμπιπτούσας ὑποθέσεις των τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν Πατριαρχικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν, νὰ μὴ παραβαίνωσι τοὺς εὐθεῖς λόγους του, ἀλλὰ νὰ πείθωνται καὶ ὑπέκωσιν αὐτῷ, καθὼς καὶ ἡ θρησκεία των διατάπτει.

8. Μηδεὶς ἀφαιρείτω ἀπ' αὐτοῦ ἄνευ Ἱερᾶς Διαταγῆς τὰς ἐν τῇ περιφρουρήτῳ Ἐπικρατεῖᾳ Μου κειμένας καὶ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του ἀνέκαθεν διατελούσας ἐκκλησίας καὶ Μοναστήρια, μηδ' ἐπεμβαίνειτω εἰς τὰς ἐπὶ τῶν πρώτων αὐτῶν θεμελίων, τῇ ἀδείᾳ τῆς Ἀρχῆς, γιγνομένας ἐπισκευάς.

9. Ἄνευ αἰτήσεως τῆ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν σφραγίδι ἐσφραγισμένης οὐδενὶ θὰ δίδηται Μητρόπολις, ἢ Ἀρχιεπισκοπή, ἢ Ἐπισκοπή, οὐδὲ ἐπιτρέπεται τινὶ ξένῳ νὰ ἀντιποιῆται ταύτας δι' οἰουδήποτε τρόπου.

10. Εἰς τὰς συζεύξεις καὶ διαζεύξεις τῶν λαϊκῶν οὐδεὶς ἄλλος θέλει ἀναμιγνύεσθαι ἐκτὸς τοῦ εἰρημένου Πατριάρχου καὶ τῶν νομίμων ἐπιτρόπων του.

11. Οὐδείς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν θέλει ἐπεμβαίνειν, ὅτε τιμωροῦνται ἐκκλησιαστικῶς οἱ παρὰ τὴν ἀδείαν τοῦ Πατριάρχου παράνομα συνοικέσια ἐκτελέσαντες ἱερεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν.

12. Εἰς τὰς συζεύξεις καὶ διαζεύξεις καὶ λοιπὰς μεταξύ δύο ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἐκ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ θρησκευτικῆς διαφορᾶς θέλουσιν ἀναμίγνυσθαι μόνον ὁ ῥηθείς Πατριάρχης ἢ δι' αὐτὸν οἱ δι' ὑψηλοῦ Βερατίου Μου διωρισμένοι Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι καὶ ἐπίτροποι αὐτῶν, μηδὲς δὲ κριτῆς ἢ ναίπης, ἢ καὶ ἄλλος τις ἐπεμβαίνειτω εἰς τὰς διαφορὰς ταύτας, ἐναντίον τῆ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ, μηδὲ ἐπηρεάζετω καὶ καθυποβαλλέτω αὐτοὺς εἰς πρόστιμον, ὅταν χάριν συμβιβασμοῦ ἢ καὶ πρὸς ἐξακρίθωσιν μιᾶς ὑποθέσεως ἐπάγωσιν ὄρκους ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἢ ἀφορίζωσι τινα.

13. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπὸ τὸν Πατριάρχην, τοὺς Μητροπολίτας ἢ τοὺς ἐπίτροπους αὐτῶν διατελοῦντας ἱερεῖς νὰ συνάπτωσιν ἄνευ ἀδείας αὐτῶν συνοικέσια.

14. Ἐπειδὴ τὸ διαζευγνύναι γυναῖκα, τὸ λαμβάνειν καὶ δευτέραν ἔχοντα μίαν, ἔτι δὲ καὶ τὸ τετράκις συζεύγνυσθαι μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς (καθότι τρις μόνον ἐπιτρέπεται ὁ γάμος), ὡς καὶ τὸ συζῆν μετὰ γυναικὸς μὴ ἐστεφανωμένον ὄντα ἀντίκεινται τῇ θρησκείᾳ, ταῦτα πάντα ἀπαγορεύονται, οἱ δὲ παραβάται τῆς ἀπαγορεύσεως τιμωροῦνται.

15. Ἐπειδὴ ἀντιβαίνει ἐπίσης τῇ θρησκείᾳ τὸ ἐκκλησιάζεσθαι τοὺς παρανόμως συζευθέντας, ἐν περιπτώσει θανάτου ἐνός τῶν τοιούτων, μηδὲς Κριτῆς, ἢ ναίπης, ἢ ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἰσχυρὸς τῆς ἡμέρας ἐκβιάζετω τοὺς ἱερεῖς λέγων «ἐνταφιάσατέ τον».

16. Πᾶν ὅ,τι ἀποθνήσκοντες Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, καλόγηροι, καλογραῖαι διαθέσωσι κατὰ τὴν θρησκείαν τῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας, τοὺς πτωχοὺς, τοὺς Πατριάρχας, τοὺς Μητροπολίτας, τοὺς Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους τοῦ

θρησκευματός τῶν εἶναι ἔγκυρον καὶ ἐκτελεστόν· σχετικῶς δὲ πρὸς ταῦτα εἶναι δεκτὴ, κατὰ τὸ Σερῆ, ἢ μαρτυρία τῶν ὁμοεθνῶν τῶν Ῥωμαίων, συνωδᾶ τῷ ἱερῷ νόμῳ αὐτῶν.

17. Ἐάν τις ζῶν διαθέσῃ ποσὸν τι ὑπὲρ Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἀρχιεπισκόπου, πτωχῶν ἐκκλησιῶν, Σχολείου καὶ Νοσοκομείου, τὸ κληροδότημα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι μετὰ τὸν θάνατόν του παρὰ τῶν κληρονόμων του καὶ δικαστικῶς διὰ τῆς Ἀρχῆς.

18. Θὰ λαμβάνωνται ἐπίσης παρὰ τῶν κληρονόμων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν τὰ λεγόμενα παρρησία καὶ πρόθεσις.

19. Ἐάν τις διαθέσῃ τὸ τρίτον τῆς περιουσίας του εἰς Ἐκκλησίας, Μοναστήρια, Πατριάρχην, Μητροπολίτην, Ἀρχιεπίσκοπον, Ἐπίσκοπον, σχολεῖον ἢ νοσοκομεῖον, τὸ κληροδότημα τοῦτο θὰ λαμβάνηται ἐπίσης καὶ δικαστικῶς διὰ τῆς Ἀρχῆς παρὰ τῶν κληρονόμων του.

20. Μηδὲς ἐπεμβαίνειτω, ὅσάκις ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος τῶν Μητροπολιτῶν τιμωρήσωσι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας ἐπὶ παραβάσει αὐτῶν τινὰ τῶν ὑπὸ τὸν εἰρημένον Πατριάρχην διατελούντων Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων, Ἡγουμένων, Ἱερέων, Καλογήρων καὶ Καλογραιῶν.

21. Μηδὲς παρεμποδίζετω δι' ἐξωτερικῶν ἐπιβρόων νὰ διορίζωνται Ἱερεῖς εἰς ἀντικατάστασιν ἄλλων καθαιρεθέντων θρησκευτικῶς.

22. Ἄμα ὁ Πατριάρχης τῇ γνώμῃ τῶν εἰρημένων Μητροπολιτῶν παύσῃ ἢ διορίσῃ τινὰ Μητροπολίτην ἢ Ἀρχιεπίσκοπον, ἢ Ἐπίσκοπον, ἢ Καλόγηρον, ἢ Ἡγούμενον, ὅστις ἔπρεπε νὰ παυθῇ ἢ διορισθῇ, ἢ ἄμα, ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς ἐξ αὐτῶν, ἐκλέξῃ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κανόνας τῇ γνώμῃ αὐτῆς τῶν εἰρημένων Μητροπολιτῶν τινὰ Μητροπολίτην, ἢ Ἀρχιεπίσκοπον, ἢ Ἐπίσκοπον, καὶ ἀνενεχθῇ τοῦτο εἰς τὴν Ὑ-

ψηλὴν Πύλιν Μου δι' αἰτήσεως τῆ τοῦ Πατριαρχείου σφραγίδι ἐσφραγισμένης, θέλει δίδεσθαι εἰς τοὺς Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους τούτους Ὑψηλὸν Μου Βεράτιον καὶ ὄρισμός Μου, ἵνα καθέξωσι τὰς θέσεις ἐκείνας, οὐδενὶ δ' ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδικῆζῃ τὸν Πατριάρχην ἢ ἐπηρεᾶζῃ αὐτὸν διὰ παρακλήσεων ἢ μεσολαβήσεων, λέγων αὐτὸν τὸν Καλόγηρον κάμει τον ἢ Μητροπολίτην ἢ Ἀρχιεπίσκοπον ἢ Ἐπίσκοπον».

23. Ὅσάκις Πασσάδες ἢ Κριταὶ ἢ Ναίπηδες καταγγείλωσι τινα τῶν ὑπὸ τὸν ῥηθέντα Πατριάρχην διατελούντων Μητροπολιτῶν, ἢ Ἀρχιεπισκόπων, ἢ Ἐπισκόπων καὶ ζητήσωσι τὴν παῦσιν ἢ ἐξορίαν του, ἢ αἰτήσεις των δὲν εἰσακούεται, πρὶν ἢ ὁ Πατριάρχης καὶ ἡ Σύνοδος τῶν Μητροπολιτῶν ἀνακλύψωσι τὴν ἀλήθειαν. Περὶ τούτου δὲ καὶ ἂν ἀκόμη Ὑψηλόνυμόν Μου Φιρμάνιον ἤθελεν ὅπωςδήποτε ἐκδοθῆ ἄνευ ἐνσφραγίστου ἀναφοράς τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, τούτο μηδεμίαν ἐχέτω ἰσχύν, οἷαν δῆποτε καὶ ἂν φέρῃ ἡμερομηνίαν παλαιάν ἢ νέαν.

24. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ὕψηλόν Φιρμάνιον κεκοσμημένον καὶ διὰ Βασιλικοῦ μου Αὐτογράφου καὶ ἐν οἰκείῳ τόπῳ καταγεγραμμένον, δι' οὗ ὀρίζεται, ὅπως, ἐὰν ἤθελεν ἀναφανῆ ἄρξιον ἢ ἰλῆμιον διατάσσοντα νὰ ἀποσπασθῆ τούντεῦθεν ἐκ τῶν Πατριαρχείων εἰς τῶν προστεθειμένων Πατριαρχῶν Ἀχρίδος καὶ Ἰπεκίου, ἢ καὶ τις τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ χορηγηθῆ ἀλλαχοῦ, μὴ ἰσχύωσι ταῦτα, ἀλλὰ νὰ διατηρῆται ἡ τάξις αὕτη ὡς κανὼν ἀπαρασάλευτος, τούτου ἕνεκα μηδεὶς ἀντιπραττέτω μηδ' ἐνεργείτω παρὰ τὸ Βασιλικὸν τοῦτο Βεράτιόν Μου.

25. Πᾶσα δῆποτε ἀστική δίκη τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου, ἢ Μητροπολιτῶν, ἢ Ἐπισκόπων ἢ Ἐπιτρόπων καὶ ἀνθρώπων αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἐκδικασθῆ ἀλλαχόσε εἰμὴ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ Μου.

26. Μηδεὶς βιαζέτω τινὰ ἄκοντα νὰ ἐξομώσῃ· εἰ δὲ τις

εἰλικρινῶς ἐπιθυμήσῃ νὰ παραδεχθῆ τὸν Ἰσλαμισμόν, θὰ ἐν εργῶνται τὰ δέοντα κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους.

27. Μηδεὶς ἐπεμβαίνειτω εἰς τὰ πράγματα τῶν ὑπὸ τὸ Πατριαρχεῖόν του Ἐκκλησιῶν, οἷον ἀμπελώνας, κήπους, τζίφτιλίκια, χωράφια, λειβάδια, Πανηγύρεις, Μοναστήρια, Ἀγίσματα, μύλους, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, οἷον ὀσπίτια, οἰκίας, ἐργαστήρια, καὶ λοιπὰ βικουφικά, Ἐκκλησιαστικὰ καὶ Ἐθνικὰ πράγματα καὶ ζῶα, ἀλλὰ διαμενέτωσαν ταῦτα ὑπὸ τὴν κατοχήν του ὡς ἀνέκαθεν.

28. Ἡ κατὰ τοὺς κανονισμοὺς ὀρισθεῖσα Πατριαρχικὴ ἐπιχορήγησις θέλει δίδεσθαι εἰς τὸν ἴδιον ὡς πρὸς τὴν ἀπότισιν δὲ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ὠρίσθη, ἵνα δίδηται παρὰ τῶν ἐν τῇ περιουρήτῳ Ἐπικρατείῃ Μου κατοικούντων Ῥωμαίων Χριστιανῶν, ἢ Ὑψηλῇ Μου Κυβέρνησις θέλει παρέχει τὴν συνδρομὴν της διὰ τε τὴν ἐπιχορήγησιν καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἔθνικα ἔξοδα.

29. Οἱ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου ἀποκομίζοντες προϊόντα ἀμπελώνων καὶ λοιπὰ λόγῳ ἐλέους διὰ χρῆσιν αὐτοῦ διδόμενα, οἷον κριθὴν, βούτυρον, μέλι καὶ λοιπὰ πράγματα, δὲν θὰ ἐμποδίζωνται μηδ' ἐνοχλῶνται ἐναντίον τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ὑπὸ τῶν Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, ἢ ὑπὸ ἄλλου τινός.

30. Ἐπειδὴ εἶναι ἐν τῶν προνομίων (σουρουτιῶν) τῶν διὰ Βασιλικοῦ Αὐτογράφου Μου κυρωθέντων Κανονισμῶν, ἵνα τὰς κληρονομίας τῶν ἐν τινὶ ἐπαρχίᾳ, δήμῳ ἢ χωρίῳ περιλαμβανομένοις ἐν τῷ Βερατίῳ τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου, Μητροπολιτῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων, ἀκλήρων ἀποθνησκόντων ἡγουμένων, ἱερέων, καλογέρων καὶ καλογραιῶν, εἰς ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συνίστανται αὐταί, ἦτοι χρήματα, ἔπιπλα, ἵππους κτλ., ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Μητροπολίται παραλαμβάνωσι διὰ τὸ Μιρί, τούτου ἕνεκα ἀπαγορεύεται νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς αὐτάς τὸ Βεΐτ οὐλ μάλ, τὸ Κασέμι, οἱ Μουτεβεληδες, οἱ Μουχασήληδες

καὶ λοιποὶ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αἱ κληρονομίαι αὗται εἶναι προσδιωρισμέναι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ Βασιλικὸν κατὰστιχον τοῦ γενικοῦ καὶ μερικοῦ Βεῖτ ουλ μαλιού. Σχετικῶς δὲ πρὸς τὰς κληρονομίας τῶν κληρονόμους ἔχόντων εἰς ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν συνίστανται, ἦτοι χρήματα καὶ λοιπὰ ἐν γένει πράγματα οὐδεὶς ἐπιβαλλέτω ἐπ' αὐτάς χεῖρα, ἀλλ' ἐνεργείσθωσαν τὰ δέοντα κατὰ τὸν νόμον.

31. Τοὺς ἀλλαχόσε ἀπερχομένους πρὸς σύναψιν γάμου παρὰ νόμου οὐδεὶς συναπτέτω εἰς γάμον.

42. Οἱ ἰσχυροὶ μὴ καταπιεζέτωσαν τοὺς ἱερεῖς, λέγοντες «συζεύξατε παρὰ τοὺς κανόνας τὴν γυναῖκα ταύτην με τοῦτον»· μηδὲ πάλιν ἐνοχλείτωσαν τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς Μητροπολίτας λέγοντες «παῦσον τὸν ἱερέα τοῦτον καὶ δὸς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην εἰς ἐκεῖνον».

32. Μηδεὶς ἐπεμβαινέτω ἐπίσης εἰς τὰ παιδείας ἢ σωφροτισμοῦ τινος χάριν θρησκευτικῶς ὑπ' αὐτῶν στελλόμενα ἀφοριστικά.

34. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς τὰ ἐγκόσμια ἐγκαταλιπόντας καλογήρους νὰ περιφέρωνται, ὅπου θέλωσι, καὶ ἐὰν ὁ Πατριάρχης ἢ οἱ Μητροπολίται στείλωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ μοναστήρια, ἐν οἷς ἀπ' ἀρχῆς κατόφκουν, μηδεὶς ἐπεμβαινέτω.

35. Ὅσκις ἔξωθεν Πατριάρχαι ἢ Μητροπολίται θελήσωσι νὰ ἐνδημήσωσιν εἰς τὴν Βασιλεύουσάν Μου πρὸς θεώρησιν ὑποθέσεών των τινῶν, δέον νὰ ζητῆται ἐπὶ τούτῳ ἄδεια τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν.

36. Ὅσκις τις τῶν Μητροπολιτῶν ἢ τῶν καλογήρων πρόκηται νὰ κρατηθῆ, ἢ κράτησίς του θέλει ἐνεργείσθαι διὰ τοῦ εἰρημένου Πατριάρχου.

37. Ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Μητροπολίται δύνανται τοὺς μὴ ἔχοντας ἐκκλησίας ἢ μοναστήρια, ἀλλ' ἀπὸ τόπου εἰς τόπον περιφερομένους καὶ σκάνδαλα παρέχοντας καλογήρους, νὰ

παιδεύωσι θρησκευτικῶς καὶ στέλλωσιν εἰς τὰ μοναστήρια, εἰς τὰ ὅποια ἀρχῆθεν κατόφκουν.

38. Ἐὰν οἱ ἐπίτροποι ἐκκλησιῶν καὶ μοναστηρίων καταχρασθῶσι τὰς προσόδους αὐτῶν, ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ Μητροπολίται δύνανται νὰ θεωρῶσι τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν, μηδεὶς δ' ἐπεμβαινέτω, ὁσάκις οὗτοι ἤθελον ἐνεργήσει τὰ δέοντα.

39. Αἱ διὰ τῆς κοινῆς τοῦ τε Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν σφραγίδος ἐσφραγισμέναι ἀναφοραὶ δέον νὰ ἦναι ἰσχυραὶ καὶ περὶ οἵουδήποτε θρησκευτικοῦ ἀντικειμένου καὶ ἂν ἤθελον οὗτοι κάμει αἴτησιν ἢ ἰλάμιον, δέον ταῦτα νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτελῶνται.

40. Μηδεὶς ἐναντίον τῆ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐπεμβαινέτω, μηδ' ἐνοχλείτω τὸν Πατριάρχην, δι' ἣν φέρεται ἐν χερσὶ ράβδον ἢ διὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις ἢ πράγματα.

41. Μηδεὶς ἐπεμβαινέτω ἀπαιτῶν διὰ τῆς βίας νὰ γίνῃ δεκτὸς παρὰ τὴν θέλησιν τῶν Πατριαρχῶν ἢ τῶν Μητροπολιτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

42. Ὁ ρηθείς Πατριάρχης θέλει κατέχει, ὡς γέγραπται, ἐλευθέρως τὸ Πατριαρχεῖον τοῦτο μετὰ καὶ τῶν προστεθειμένων αὐτῷ μερῶν ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ μηδεὶς ἀλλαχόθεν ἐν οὐδενὶ τρόπῳ καὶ μηδεμιᾶ αἰτίᾳ γινέσθω αὐτῷ πρόσκομμα, μηδ' ἐπεμβαινέτω μηδ' ἐπηρεαζέτω αὐτόν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον.

Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ πατριαρχικὸν Βεράτιον τοῦ κυροῦ Ἰωακείμ τοῦ Β'. ἐκδοθὲν τῇ 29 Μουχαρρέμ 1291.

Θέντες οὕτω τὰς βάσεις, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ δεύτερον τοῦτο τμήμα, καθόσον τὰ Βεράτια τῶν Μητροπολιτῶν τὰς αὐτὰς περιέχοντα ἀρχὰς καὶ προνόμια καταχωρήσομεν ἐν ταῖς λέξεσι *Μητροπολιτῶν*, *Ἐπισκόπων*, θέλομεν ὑποδιαίρεσει καὶ τὸ δεύτερον τοῦτο τμήμα κατὰ τὸ προδιαγραφέν ἤδη σχέδιον ἡμῶν εἰς τρία τὰ ἐπόμενα κεφάλαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Διαίρεσις καὶ Ἱεραρχικὴ τάξις τοῦ κλήρου, προνόμια, χρεῖα καὶ κληρονομία αὐτοῦ.

Ὁ κλῆρος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πιστὸς τῷ γράμματι τοῦ ἱεροῦ νόμου καὶ ταῖς παραδόσεσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῷ ἐνδόξῳ παρελθόντι του, ἐνέμεινεν εἰς τὰ πάτρια καὶ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ διαίρεσις αὐτοῦ οὐδόπως παρήλλαξε τῆς ἣν ἐξεθέσαμεν ἐν Κεφ. Α΄. τοῦ Ι τμήματος, εἰς ὃ καὶ παραπέμπομεν.

Τὴν αὐτὴν τύχην ἔσχε καὶ ἡ ἱεραρχικὴ του τάξις, μόνον δέ τινα πολιτικὰ δικαιώματα ἐκτῆσατο ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν καὶ τῶν τοπικῶν καὶ καιρικῶν περιστάσεων· τὰς μεταβολὰς ταύτας ὑποδειξομεν πραγματευόμενοι ἰδίᾳ τὰ τῆς ἱεραρχίας ταύτης ὡς ἐξῆς.

α) Περὶ Πατριάρχου.

Τὰ πνευματικὰ καθήκοντα τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως ἔμειναν τὰ αὐτά, ὡς περιεγράψαμεν ἐν τῷ Κεφ. Α΄. τοῦ Ι τμήματος¹. ἄλλ'εἰς ταῦτα προσετέθησαν καὶ πολιτικὰ καθήκοντα, προνόμια καὶ δικαιώματα ἄλλα, καθ'ὅσον διὰ πολιτικούς σκοποὺς ἐθεωρήθη καὶ πολιτικὸς ἀντιπρόσωπος τῶν Ὀρθοδόξων Ῥωμαίων τῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ὑπηκόων τῆς Κρατικῆς Βασιλείας. Ἀρχόμεθα πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς του.

Ἡ πρώτη ἐκλογὴ Πατριάρχου μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐγένετο ὡς ἐξῆς·

Συνεπεία τῆς προμνησθείσης Αὐτοκρατορικῆς διαταγῆς πρὸς ἐκλογὴν Πατριάρχου τῇ 1 Ἰουνίου 1453 ἐγένετο κατὰ τὰ ἑκπάλαι ἰσχύοντα Τοπικὴ Σύνοδος τῶν ὀλίγων ὑπαρχόντων

1) Ἰδὲ καὶ Ρ. καὶ Π. Συντ. Α. 42. 174. 180. Β. 22. 41. 587. Γ. 147. 150. Δ. 408. 542. Ε. 455. 473. 528. ΣΤ. 428.

κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ ἐψηφίσαντο Πατριάρχην Γεώργιον τὸν Σχολάριον, ἄνδρα ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ πεφημισμένον, Γεννᾶδιον μετονομάσαντες.

Ἡ δὲ πρώτη ἐγκατάστασις Πατριάρχου μετὰ τὴν ἄλωσιν ἐγένετο τῷδε τῷ τρόπῳ.

Μωάμεθ ὁ Β' μεταπεμφόμενος τὸν Πατριάρχην ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ἐκάλεσεν ἐπὶ δεῖπνον μέγα καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν ἐν μεγάλαις τιμαῖς· μετὰ μακρὰν δὲ φιλικὴν συνδιάλεξιν κατὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνακτόρων ἀναχώρησιν τοῦ Πατριάρχου ἔδωκεν αὐτῷ, ὡς οἱ Βυζαντινοὶ Βασιλεῖς, πολῦτιμον δεκανίκιον, ἔδωρῆσατο δὲ καὶ νομίσματα χρυσᾶ.

Εἶτα εἰπὼν αὐτῷ «Πατριάρχευ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔχε τὴν φιλιαν ἡμῶν, ἐν οἷς ἂν χρῆζοις καὶ ἐθέλοις, ἔχων πάντα τὰ προνόμια τῶν προκατόχων σου» ἔδωκεν αὐτῷ Βεράτιον ὄριζον, «ἵνα μηδεὶς αὐτὸν ἐνοχλήσῃ ἢ ἀντιτείνῃ· ἀλλ'εἶναι ἀναίτητον καὶ ἀφορολόγητον καὶ ἀδίκαιστον τε ἀπὸ παντὸς ἐναντίου καὶ τέλους καὶ δόσεως ἐλεύθερον εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν Πατριάρχας εἰς τὸν αἰῶνα, ὁμοίως καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι αὐτῷ Ἀρχιερεῖς» καὶ προπέμφσας ἄκοντα μέχρι τῆς Αὐλῆς διέταξεν, ἵνα πάντες οἱ Ἀρχοντες τῆς Αὐλῆς Αὐτοῦ προπέμψωσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ εἰς Πατριαρχεῖον ἀντὶ τοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας μεταβληθέντος εἰς μουσουλμανικὸν προσκύνημα. Συνεπὼς πρὸς τὰς διαταγὰς ταύτας τὸν Πατριάρχην ἱππεύσαντα ἵππον λαμπρῶς ἐστολισμένον συνώδευσαν οἱ ἐν τέλει μέχρι τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅστις ἦν καὶ πρότερον Πατριαρχεῖον.

Ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐξηκολούθει νὰ γίνηται νομίμως διὰ Τοπικῆς Συνόδου μέχρι τοῦ 1862, ἥτοι συνήρχετο Τοπικὴ Σύνοδος ἐκ τῶν ἐν Κων/πόλει Μητροπολιτῶν καὶ προὔβαινεν εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, οἱ δ' ἐγκριτοὶ τοῦ ἔθνους ἐν Κων/πόλει ἐπεκρότου ἐν αὐτῇ. Ἡ ἐκλογὴ ἐγνωστοποιεῖτο εἰς τὴν Ὑψ. Πύ-

λην· μετὰ ταῦτα ἐγένετο καθ' ὠρισμένην ἡμέραν ἡ παρουσίασίς του τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὸν Σουλτάνον, βραδύτερον δὲ εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, ἐπηκολούθει δὲ κατόπιν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Πατριάρχου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μετὰ παρατάξεως, ἀλλ' ἡ ἐγκατάστασις ὀλίγον κατ' ὀλίγον μετεβλήθη, τοῦ Πατριάρχου μεταβαίνοντος συνήθως παρὰ τῷ Βεζύρη καὶ οὐχὶ παρὰ τῷ Σουλτάνῳ αὐτῷ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1862 καὶ ἡ ἐγκατάστασις γίνεται ὡς ἐκπαλαι. Τὰ τῆς ἐκλογῆς ὅμως καὶ προσόντων μετεβλήθησαν ἀπὸ τοῦ 1862.

Καὶ τὰ μὲν προσόντα τοῦ Πατριάρχου εἶναι τὰ ἑξῆς.

Ὁ Πατριάρχης δεόν νὰ ᾖ καθιστηκυίας ἡλικίας, ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῶν διοικησάντων τού-
λάχιστον ἑπτὰ ἔτη ἀμέμπτως Ἐπαρχίαν τινὰ, χρηστός καὶ ἀδιάβλητος τὰ ἦθη, κάτοχος τούλάχιστον Ἐκκλησιαστικῶν τινῶν γνώσεων, πείραν κεκτημένος τοῦ κόσμου, συνετός, χαίρων τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Ἔθνους αὐτοῦ καὶ πατρώθεν τούλάχιστον ὑπήκοος τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας. Καν. Ἐκλ. Πατρ. Κεφ. Β' 1—3.

Ἡ δ' ἐκλογή αὐτοῦ γίνεται ὡς ἑξῆς.

Ἐν περιπτώσει χηρεύσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου λόγῳ ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας τῆς πολιτείας καὶ τῆς θρησκείας, ἢ ἐκουσίας παραιτήσεως ἐκλέγεται ἀμέσως ἐν κοινῇ συνεδριάζει τῆς τε Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῶν Πατριαρχείων Τοποτηρητῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐκ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητροπολιτῶν καὶ ἀγγέλλεται ἡ ἐκλογή αὐτοῦ δι' ἀναφορᾶς αὐτῶν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην πρὸς ἐπικύρωσιν, ἣτις γίνεται δι' Ὑψηλοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος. Καν. Ἐκλ. Πατρ. Κεφ. Α' 1.

Ἄμα τῇ λήψει αὐτοῦ προσκαλοῦνται δι' ἐπιστολῶν ἅπαντες οἱ κάτοικοι 28 ἐπαρχιῶν ῥητῶς κατονομαζομένων καὶ ἅπαντες οἱ τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ὑποκαίμενοι Μητροπολίται,

ἵνα οἱ μὲν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Μητροπολίται ἐντὸς 41 ἡμερῶν τὸ βραδύτερον, οἱ δ' ἐν Κωνσταντινουπόλει πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ψηφοφορήσωσι διὰ δελτίου ἐσφραγισμένου ἐντὸς ἐπιστολῆς τῶν περὶ τινος τῶν Μητροπολιτῶν ὡς ὑποψηφίου Πατριάρχου ἔχοντος τὰ νενομισμένα προσόντα, αἱ δὲ προμνησθεῖσαι Ἐπαρχίαι ἀποστείλωσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀντιπρόσωπόν των λαϊκόν, ὅστις νὰ παρουσιάσῃ ἐγκαίρως καὶ μετὰσχῆ τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἣτις ἐκλέξει τὸν Πατριάρχην. Καν. Ἐκλ. Πατρ. Κεφ. Α' 2, 3.

Τὴν τριακοστὴν ἕκτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς εἰρημένης προσκλήσεως ὁ Τοποτηρητῆς συγκαλεῖ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μητροπολίτας, τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, τὰ κατονομαζόμενα ἐν τῷ Καν. Ἐκλ. Πατρ. Κεφ. Γ' 3, καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Ἐπαρχιῶν καθ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις· τὰ πρόσωπα ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν τοῦ Πατριάρχου· κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν συνερχομένη αὕτη ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Τοποτηρητοῦ προβαίνει εἰς τὴν διὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνόδου καὶ δύο ἄλλων μελῶν τῆς Συνελεύσεως ἐν πλήρει συνεδριάσει αὐτῆς ἀνοιξὶν καὶ ἀρίθμησιν τῶν δελτίων.

Τὰ φερόμενα ἐν τοῖς δελτίοις πρόσωπα καὶ ὅσα ἄλλα προταθέντα ὑπὸ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἐνός τρίτου τῶν κληρικῶν αὐτῆς μελῶν θεωροῦνται ἐκλεξιμοὶ διὰ τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον καὶ γνωστοποιοῦνται παρὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ καὶ τῶν δύο Σωματῶν τῶν Πατριαρχείων ἢτοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μ. Συμβουλίου τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, ἣτις δικαιούται ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξαίρεσῃ, ὃν ἂν θέλῃ, καὶ εἰδοποιήσῃ τὰ Πατριαρχεῖα ἐντὸς 24 ὡρῶν διὰ τὰ περαιτέρω. Καν. Ἐκλ. Πατρ. Κεφ. Α' 5—8.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλεξιμῶν ὁ Τοποτηρητῆς συγκαλεῖ τὴν Ἐκλογικὴν Συνέλευσιν καὶ ἀνακοινοῖ

αὐτῇ τὰς γενομένας ἢ μὴ ἐξαιρέσεις παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐκ τοῦ ῥηθέντος καταλόγου, ἐκείνη δὲ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν συνεδριάσεως διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ πλειονοψηφίας σχετικῆς ἀναδεικνύει ἐκ τῶν μὴ ἐξαιρεθέντων τρεῖς ὑποψηφίους. Τὰ κληρικὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως κατέρχονται τότε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐκλέγουσι τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μετὰ τινα τελετὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ σχετικῆς πλειονοψηφίας τὸν μέλλοντα Πατριάρχην ἐκ τῶν τριῶν μνησθέντων ὑποψηφίων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινουῦται δι' ἀναφορᾶς τοῦ Τοποτηρητοῦ καὶ τῶν δύο Σωμάτων εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην, κατὰ δὲ ὀρισμένην ἡμέραν ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν συνοδείᾳ τῶν πρωτεύόντων μελῶν τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως κληρικῶν καὶ λαϊκῶν παρουσιάζεται εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα καὶ ἀναγνωρίζεται παρ' αὐτῆς· εἶτα μεταβαίνει εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην καὶ ἐκεῖθεν μετὰ παρατάξεως κατέρχεται εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔνθα καὶ ἐγκαθίσταται μετὰ δοξολογίαν τινὰ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ καὶ προσφώνησιν δηλοῦσαν τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν πορείαν τοῦ νέου Πατριάρχου. Ἐ' αὐτὰ περίπου ἐγίνοντο καὶ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες.

6) Περὶ Μητροπολίτου καὶ Ἐπισκόπου.

Ὁ δὲ Μητροπολίτης ἢ Ἐπίσκοπος δέον νὰ ᾖ ἐκ γενετῆς ὑπήκοος τῆς Κρατικῆς Βασιλείας, χρηστῆς καὶ ἀμέμπτου διαγωγῆς πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἔθνος του, γνωστός καὶ ὑπηρετήσας τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἔτη, κάτοχος διπλώματος ἢ ἐπαρκῶν γνώσεων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Τουρκικῆς καὶ Σλαβικῆς γλώσσης ἀναλόγως τῇ Ἐπαρχίᾳ, ἐν ἣ Ἀρχιερατεύσει, καὶ ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐκλεξιμῶν Ἀρχιερέων. Καν. ἐκλ. ἀρχ. 1—3· ἐκλέγεται δὲ ὑπὸ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τῇ ἐπικλήσει τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, μετὰ ἱερὰν τελετὴν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας ἢ ἐγχαίρεται ὑπὸ τῆς Συνόδου ἢ γενομένη ἐκλογῇ τοῦ Ἐπισκόπου παρὰ Μητροπολίτου ἔχοντος ἰδίαν Σύνοδον ἐκ τριῶν τοῦλάχιστον ἐπισκόπων ἀποτελουμένην 4· ἐδρεύει ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ του καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοπροσώπως τὸ ποιμνίον του ἐκτὸς δεδικαιολογημένης αἰτίας ἀπουσίας 7· παρεδρεύει εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια ἢ ἀντιπροσωπεύεται παρὰ κληρικοῦ τινος προσώπου 9· καὶ ἔχει πρωτοσύγκελον, ἀρχιδιάκονον καὶ γραμματέα πρὸς δὲ κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς καὶ ἱεροκήρυκα. Καν. Σχ. Συνόδου Κεφ. Γ. 14.

γ) Περὶ Ἱερέων καὶ Διακόνων.

Δι' εἰδικῶν κανονισμῶν ὀρίσθησαν τὰ προσόντα τῶν ἱερέων καὶ διακόνων· ἰδὲ ἱερέως καὶ διακόνου.

δ) Περὶ Μοναχῶν.

Αἱ ἐν Κεφ. Β'. τοῦ I τμήματος διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ δικαίου περὶ αὐτῶν ἰσχύουσιν ἔτι καὶ νῦν.

Τὰ ἐνδαιτήματα αὐτῶν ἦτοι τὰ κατὰ τόπους Μοναστήρια διαιροῦνται εἰς Σταυροπήγια ἐξαρτώμενα καὶ διοικούμενα παρὰ τῆς Μεγάλῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς Ἐνοριακὰ ἢ Ἐπαρχιακὰ ἐξαρτώμενα καὶ διοικούμενα παρὰ τοῦ τῆς ἐν ἣ κείνται ἐπαρχίας Ἀρχιερέως. Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Γ. 17.

ΠΡΟΝΟΜΙΑ

ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ.

Διὰ πολιτικούς σκοπούς ὁ Πορθητῆς τὸν κλῆρον τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέβαλε διὰ προνομίων, ἅτινα εἶναι τὰ ἑξῆς·

α) *ισοβιότης*: αὕτη ἀρχῆθεν ὑπάρχουσα καθιερώθη διὰ τῆς ἐξῆς διατάξεως τοῦ πρώτου αὐτοκρατορικοῦ Βερατίου ἐχούσης ἐπὶ λέξεως ὡς ἔπεται· ἀδιέταξεν εἶναι (τὸν Πατριάρχην) ἀδίκαιον ἀπὸ παντὸς ἐναντίου». Ἡ δικάσις αὕτη ἀπαντᾷ ἐν ἀρθ. 1 τοῦ μνησθέντος προτελευταίου αὐτοκρατορικοῦ Πατριαρχικοῦ Βερατίου. Παύει ὁμως α) δι' ἐγκλημα ἐσχάτης προδοσίας κατὰ τῆς πολιτείας ἢ τῆς θρησκείας καὶ ἀδικίαν τοῦ ποιμνίου του. Πατρ. Βερ. 1. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 6· διὰ μὲν τὸ δεύτερον ἢ Ἱερά Σύνοδος ποιεῖται κατ' ἀρχάς τῷ Πατριάρχῃ πρώτῃν καὶ δευτέραν εὐσχημὸν παρατήρησιν καὶ ἐν ἐπιμονῇ ἐνοῦται μετ' αὐτῆς καὶ τὸ μικτὸν Συμβούλιον καὶ ἐν ἐπιμονῇ τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν ἐξ ἑκάστου Σώματος συμφωνοῦντα ζητοῦσι τὴν παῦσιν του παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ δὲ τὸ πρῶτον τὸ Μ. Συμβούλιον μόνον κατ' ἀρχάς ἀπευθύνει τῷ Πατριάρχῃ δύο εὐσχήμους παρατηρήσεις τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην εἶτα μετὰ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου καὶ ἐν ἐπιμονῇ ζητεῖται ἢ παρὰ τῆς Ὑψ. Πύλης παῦσις του παρὰ τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστου σώματος συμφωνούντων. Καν. Σχ. Μ. Συμβ. 12· τὴν δὲ παῦσιν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων ποιεῖται ἢ Ἱερά Σύνοδος μόνη. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 8. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μὲν Πατριάρχης δὲν παύεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης ἀνευ αἰτήσεως τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Μ. Συμβουλίου, οἱ δ' Ἀρχιερεῖς μόνον παρὰ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου παύονται καὶ μετατίθενται, ἀλλ' ἀπαξ μόνον καὶ διὰ δεδικαιολογημένης αἰτίας. Πατρ. Βερ. 9. 21. 23. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 6· β) δι' ἐκουσίας παραιτήσεως. Πατρ. Βερ. 1. 3.

β) *ἀτέλεια καὶ ἀσυνδοσία*: τὴν δικάσιν τοῦ πορθητοῦ κείναι (τὸν Πατριάρχην) ἀνάκλητον καὶ ἀφορολόγητον, καὶ ἵνα τέλους καὶ δόσεως ἐλεύθερος ἢ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν Πατριάρχαι εἰς τὸν αἰῶνα, ὁμοίως καὶ πάντες οἱ ὑποταταγμένοι αὐτῷ Ἀρχιερεῖς» ἀπαντᾷ τις καὶ ἐν ἀρθρῳ 29

τοῦ προμνησθέντος Πατριαρχικοῦ Βερατίου καὶ Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Τὰ περὶ τῆς ἀτελείας ταύτης ἐπέξετλήθησαν καὶ εἰς τὰς Μονὰς δι' εἰδικοῦ Κανονισμοῦ· ἰδὲ ἀτελείας.

γ) *θεώρησις καὶ διατάξις* πάσης θρησκευτικῆς ὑποθέσεως καὶ ἐσόδων ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχικῶν πραγμάτων τῶν Ὀρθοδόξων Ῥωμαίων Χριστιανῶν ὑπηκόων τῆς Αὐτοκρατορίας. Πατρ. Βερ. 3.

δ) *ἀποκλειστικὴ δικαιοδοσία* εἰς συζεύξεις καὶ διαζεύξεις τῶν ποιμνίων των. Πατρ. Βερ. 10. 13.

ε) *ἀνεξέλεγκτος ἐπιβολὴ* ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν εἰς τοὺς κληρικούς καὶ λαϊκούς. Πατρ. Βερ. 11. 12.

ς) *ἐξαιρετικὴ διαδικασία*: μόνον τὰ δικαστήρια Κων/πόλεως εἰσιν ἀρμόδια γὰρ δικάσασιν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτρόπους καὶ ἀνθρώπους των διὰ πᾶσαν ἀστικὴν διαφορὰν των. Πατρ. Βερ. 25., διὰ δὲ πνευματικὰς διαφορὰς μόνη ἢ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος, ἀλλ', ἄμικ ἢ κατηγορία ἀφορᾷ κοσμικὰς ὑποθέσεις, διορίζεται Ἐπιτροπὴ εἰσηγητικὴ ἐκ 4 μελῶν Συνοδικῶν καὶ 4 τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ κατόπιν ἀποφαίνεται ἢ Σύνοδος. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 8.

ζ) *Κλητεύονται, συλλαμβάνονται, προσωποκρατοῦνται καὶ φυλακίζονται* μόνον διὰ τοῦ Πατριαρχείου, Μητροπόλεως καὶ Ἐπισκοπῆς Πατρ. Βερ. 36. Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικ. τῆς 14 Ζιλκαδὲ 1297 (8βρίου 1880)· ἰδὲ Κληρικῶν· ἢ δ' ἐγκληματικὴ ἀπόφασις ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του βαθμοῦ. Καν. Ἀρχ. 8. Τὸ προνόμιον τοῦτο ἐπεκτείνεται εἰς ὅλον ἐν γένει τὸν κλῆρον.

η) *Ἀποσβεστικὴ παραγραφή*: αὕτη καθιεροῦται διὰ πάντα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν των πράγματα ἢτοι ἐκκλησίας, Μοναστήρια καὶ τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτῶν πράγματα, κατὰ συνέπειαν κατέχουσι καὶ νέμονται ἀνενοχλήτως, ἀκωλύτως καὶ

ἀποκλειστικῶς ταῦτα πάντα καὶ ἐπισκευάζουσιν ἐκκλησίας καὶ Μοναστήρια. Πατρ. Βερ. 6. 8. 27. 42.

θ) Κληροδοσίαι παρὰ ἢ ὑπὲρ κληρικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων εἰσὶν ἰσχυραὶ καὶ ἐκδιάζονται Πατρ. Βερ. 16. 17. 19. 30.

ι) Ἀπογράφουσι περιουσίας κληρικῶν ἀκλήρων ἀποθησακόντων. Πατρ. Βερ. 30.

ια) Ἐπιτρέπουσιν ἢ οὐ ὁ μὲν Πατριάρχης Πατριάρχεις καὶ Ἀρχιερεῦσιν ἐν γένει, οἱ δ' Ἀρχιερεῖς ἄλλοις Ἀρχιερεῦσιν ἐνδημεῖν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἕκαστος σχετικαῖς παροικίαις. Πατρ. Βερ. 4. 35. Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Α. 10. Γ. 4.

ιβ) Ἐκλέγουσι, παύουσιν ἢ μεταθέτουσι Μητροπολίτας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ κληρικούς ἐν γένει, καθ' ἃ ἐρρήθη ἐν Κεφ. Α' τοῦ Ι τμήματος. Πατριαρχ. Βερατ. 9. 21. 23. Καν. Ἐκλ. Ἀρχ. 6.

ιγ) Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δέον νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκτελεῖ τὰς συστάσεις τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνόδου του. Πατρ. Βερ. 39.

*Περιουσία, χρέη καὶ κληρονομία τῶν Ἀρχιερέων,
τῶν Μοναχῶν καὶ τοῦ κλήρου ἐν γένει.*

Κατὰ τὸ Κανονικὸν δίκαιον ἡ περιουσία τοῦ κλήρου διαιρεῖται εἰς τὴν πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μοναχοῦ εἰς τὴν Μονὴν καὶ τὴν πρὸ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἐπισκόπου κτηθείσαν, ἂν ἐγένετο πρὸ τῆς κουρᾶς ἢ τῆς χειρονομίας ἀπογραφῆ τῆς ἐπίσημος αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν μετὰ τὰ δύο ταῦτα γεγονότα κτηθείσαν ἐκτὸς διὰ δωρεᾶς ἐπίσημου ἢ κληροδοσίας τρίτων προσώπων γενομένων εἰς τὸ πρόσωπον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ· ἂν ὅμως τοιαύτη τις ἀπογραφὴ ἐπίσημος οὐκ ἐγένετο, τότε ἡ περιουσία ἅπασα συγχέεται καὶ ἀνήκει τῇ Μονῇ ἢ τῇ Μητροπόλει καὶ Ἐπισκοπῇ. Καὶ ἐκείνη μὲν ἦτοι τὴν ἰδίαν αὐ-

τοῦ ὑπάρχουσαν ὁ μοναχὸς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς δύνανται νὰ διαθέσωσι, ὡς καὶ οἱ βούλονται, αὕτη δὲ ἀνήκει τῇ Μονῇ ἢ τῇ Ἐκκλησίᾳ. Διὰ τοῦ ἀρθροῦ ὅμως 10—14 τοῦ Κανονισμοῦ περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων ἐτροποποιήθησαν αἱ διατάξεις αὐταὶ ὡς πρὸς μόνους τοὺς ἀρχιερεῖς ὡς ἐξῆς.

Οὐδεμίαν γίνεται διάκρισις ἰδίας αὐτῶν περιουσίας καὶ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου τῆς κτήσεως αὐτῆς· ἅπασα ἡ περιουσία θεωρεῖται ἰδία αὐτοῦ καὶ ὁ νόμος ἀπαγορεύων αὐτοῖς νὰ κάμωσι διαθήκην περὶ αὐτῆς, πλὴν περὶ τῆς ἐκ συγγενικῆς κληρονομίας κτηθείσης, διαθέτει τὴν Κυριακὴν, καὶ τὴν ἰδίαν δ' ἐν ἑλλείψει μόνον διαθήκῃς περὶ αὐτῆς, μετ' ἀπογραφῆς γενομένην ὑπὸ ὀκτώ μελῶν ἐξ ἡμισείας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν α) διὰ μὲν τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς ἐν γένει κατὰ τὸ ἐν τρίτον ὑπὲρ τῆς ἐπαρχίας αὐτῶν, κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ ἄλλο τρίτον ἐξ ἡμισείας ὑπὲρ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθνικῶν Καταστημάτων καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου· β) διὰ δὲ τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς ἐν γένει κατὰ τὸ ἐν τρίτον ὑπὲρ τῶν συγγενῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον τοῖς κοινωφελέσι Καταστήμασι τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος καὶ κατὰ τὸ ἄλλο τρίτον ἐξ ἡμισείας ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθνικῶν Καταστημάτων· γ) διὰ δὲ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ Πατριάρχας κατὰ τὸ τρίτον ὑπὲρ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, κατὰ τὸ ἕτερον τρίτον τῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο τρίτον ἐξ ἡμισείας ὑπὲρ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐθνικῶν Καταστημάτων. Ἄλλὰ καίτοι ἀδυνατοῦντες νὰ συντάξωσι διαθήκας, δύνανται ὅμως νὰ δεχθῶσι κληροδοσία, ὡς ῥητῶς διατάττει τὸ Πατρ. Βεράτιον 16, 17, 19, 30.

Τὰς διατάξεις ταύτας τοῦ Νόμου, καίπερ οὕσας πολλῶ ἐπιεικেষτέρας τῶν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου διατάξεων, ἐθεώρησαν τινες λίαν ἀστυχεῖς καὶ φρονοῦσιν αὐτὰς τροποποιητέας· ἀλλ'

ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιηθῶσιν ἢ καταργηθῶσι νομίμως, ἦτοι διὰ νόμου ψηφισθησομένου ὑπὸ Συνελεύσεως ἀντιπροσώπων ὅλου τοῦ ἔθνους καὶ κυρωθησομένου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὡς ἐγένετο διὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ Κανονισμοὺς τῶν Πατριαρχείων, ὁ νόμος δέον νὰ ἐκτελεῖται κατὰ τὴν γνωστὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου *dura lex, sed lex*, καὶ καθόσον εἶναι προτιμότερος ὁ κίκιστος νόμος τῆς ἐλλείψεως νόμου, ἥτις δίδει χώραν εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν. Ἐνταῦθα προσθετέον, ὅτι ἀπέναντι τῶν διατάξεων τοῦ Κανονικοῦ δικαίου, αἵτινες ἀπαγορεύουσι τοῖς κληρικοῖς τὰς δωρεὰς τῆς λεγομένης *Κυριακῆς* περιουσίας καὶ αἵτινες δὲν κατηργήθησαν διὰ σταθερῶν ἐθίμων, καθόσον ὑπάρχουσι πρόσφατα ἐναντία παραδείγματα, τὸ σύστημα τῶν λεγομένων δηλώσεων, ὧν ἐγένετο χρῆσις ἐσχάτως ὡς εἶδους κωδικέλλων, δὲν φαίνεται, οὐδ' ἐστὶ νόμιμον, ἐκτὸς ἂν αἱ κληροδοσίαι γίνωνται εἰς ἐκκλησίας, πτωχοῦς, ἀγαθοεργὰ Καταστήματα, Πατριάρχας, Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους ὁμοθρήσκους των, ὡς ῥητῶς διατάττεται. Πατριάρχ. Βερ. 16. 17. ἀλλὰ τὸ Βεράτιον ὄν Αὐτοκρατορικὸν Διάταγμα κεκυρωμένον Αὐτοκρατορικῶ Αὐτογράφῳ τοῦ Σουλτάνου εἶναι Νόμος τοῦ Κράτους καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ.

Αἱ περὶ τῶν Μοναχῶν διατάξεις τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰσὶν ἐτι καὶ νῦν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἡ Ὑψ. Πύλη ἐπεκύρωσεν αὐτὰς διὰ τῆς ἀπὸ 1/13 Ἀπριλίου 1882 ἐξῆς ἐπισήμου Κοινοποιήσεως.

«Ἡ κληρονομία τῶν μοναχῶν Καισαρείου καὶ Παρθενίου ὑπαγομένων εἰς τὸ Γραικικὸν Μοναστήριον τῆς Ἱερουσαλῆμ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς δίκην τινὰ ἐκ μέρους τῶν κληρονόμων των.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπιληφθέν τῆς ὑποθέσεως ταύτης παρέπεμψεν αὐτὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἡ γενομένη ἔρευνα παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου ὤρισεν, ὅτι ἡ περιουσία μοναχῶν μοναζόντων ἐν τινι μοναστηρίῳ ἀ-

νήκει μετὰ τὸν θάνατόν των εἰς τὸ εἰς ὃ ὑπάρχοντα Μοναστήριον, ἢ δ' ἐπὶ τούτῳ δήλωσις τοῦ Πατριαρχείου ἀνεγνωρίσθη βέβαιος.

Κατὰ συνέπειαν καὶ συνωδῶ τῇ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸ ἐν τῷ III τόμῳ τῶν Ὀθωμανικῶν Κωδίκων (Δεστούρ) διάταγμα καταργεῖται καὶ ἡ παροῦσα γνωστοποιεῖται εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχάς».

Τὰ χρεῖα τῶν κληρικῶν ἐν γένει διαίρουσιν εἰς τὰ ἰδιωτικὰ λεγόμενα καὶ εἰς τὰ κοινὰ, καὶ δι' ἐκεῖνα μὲν εὐθύνεται ἡ ἰδία αὐτῶν περιουσία, ἂν ὑπάρχη, διὰ ταῦτα δὲ ἡ τῆς Μονῆς ἢ ἐκκλησίας αὐτῶν· χαρακτηριστικὰ δέ, δι' ὧν διακρίνονται τὰ μὲν ἀπὸ τὰ δέ, εἰσὶ τὰ ἐξῆς. Τὰ μὲν ἰδιωτικὰ εἰσὶν ὑπογεγραμμένα τῇ ἀπλῇ ὑπογραφῇ ἢ σφραγίδι τοῦ συνάψαντος αὐτὰ, τὰ δὲ κοινὰ ἔχουσι διατυπώσεις ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄρεν ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς· ἐξωτερικαὶ μὲν εἶναι ἡ ὑπογραφή ἢ σφραγίς τοῦ συνάψαντος τὸ χρέος κληρικοῦ, ἡ μάλιστα ὅτι τὸ δάνειον συνήφθη διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς ἢ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἡ προσυπογραφή ἢ προσεπισφράγισις τοῦ περὶ αὐτὸν Συμβουλίου ἢ Συνόδου, πρὸς δὲ καὶ ἡ συναψὶς τοῦ δανείου μετὰ γενομένην γραπτὴν ἀπόφασιν τῶν Σωμάτων τούτων, ἐσωτερικαὶ δὲ ὅτι πράγματι τὰ χρήματα τοῦ δανείου ἐμετρήθησαν καὶ ὅτι ἐχρησίμευσαν ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν ὄντως διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Μονῆς ἢ τῆς ἐκκλησίας, ὁ δὲ δανειστής ὀφείλει νὰ φέρῃ τὴν ἀπόδειξιν ταύτην τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ δανείου ὑπὲρ τοῦ Καταστήματος.

Αἱ προστατευτικαὶ αὐταὶ ἀρχαὶ ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἐποπτείας καὶ προστασίας, ἣν ἡ πολιτεία ὀφείλει ταῖς Μοναῖς, ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἀγαθοεργοῖς Καταστήμασιν, ἀδύνανταί τινες νὰ παρασύρῳσιν ἀλογίστως εἰς καταστροφὰς διὰ χρεῶν ἰδαρικῶν γινομένων πρὸς ὄφελος τρίτου προσώπου

συγγενοῦς ἢ μὴ εἰς ἐκπλήρωσιν ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων ἄνευ οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἢ ὑποχρεώσεως διὰ τὰ Καταστήματα ταῦτα. Ἐν τῷ I τμήματι παρεθέσαμεν τοὺς ἐκκλησιαστικούς Κανόνας καὶ τοὺς πολιτικούς νόμους τοὺς καθιεροῦντας τὰς ἀρχὰς ταύτας.

Ἐπισυνάπτομεν ἤδη καὶ τὴν ἐσχάτως ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως τοῦ Α' τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κων/πόλεως, προκειμένου περὶ τῆς ἐκ Α. Τ. 2000 περίπου ἀπαντήσεως τοῦ κ. Ξένη κατὰ τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας λόγῳ ὁμολόγου τινός τῆς ὑπογραφῆς μόνον τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Ἰακώβου. Ἴδου ἡ ἀπόφασις αὕτη.

Πρὸς τὸ πρῶτον Τμήμα τοῦ Ἐμποροδικείου.

Ἐλάβομεν τὸν ὑπὸ χρονολογίαν 16 Δεμαζιούλ ἐβέλ 1295 τεσκερέν, δι' οὗ ἀποστέλλονται ἐπισυνημμένως δύο ἔγγραφα ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ κ. Δ. Ξένη ἐφένδη χρηματικῆς διαφορᾶς, ἐκ δεδομένα το μὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου προκατόχου ἡμῶν τῇ 10 Μαρτίου 1877 εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ δ' ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τῇ 21 Ἰουνίου 1879 ἀπολυθὲν συνεπέξ ἀναφορᾶς τοῦ ἐν τῇ ὑποθέσει ἀντιπροσώπου τοῦ ἐνδιαφερομένου Πατριάρχου, σημειοῦται δ' ἐν τῷ τεσκερέ ἐστὶ μεταξὺ τῶν ἔγγράφων τούτων ὑπάρχει διαφορὰ τις, ἡ δὲ διάλυσις τῆς διαφορᾶς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διορθώσεως τῆς διαφωνίας ταύτης καὶ ζητεῖται ἐν τέλει, ἵνα δηλώσωμεν λεπτομερῶς, ποῖον εἶναι τὸ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἔθιμον. Προαγόμενοι εἰς ἀπάντησιν ἀναφέρομεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ, ἂν τὰ χρεῖα τῶν προκατόχων Πατριάρχων πληρόνωνται ὑπὸ τῶν διαδόχων, ἐξάγεται ἐκ τῶν ἱερῶν ἡμῶν νόμων καὶ κανόνων ἔχον ἐν γένει οὕτω.

Τὰ χρεῖα, ἅτινα συνάπτουσιν οἱ προϊστάμενοι, εἴτε Πατριαρχικῶν εἴτε Ἀρχιερατικῶν Θρόνων ὡς καὶ ἄλλων ἱερῶν προσκυνημάτων καὶ ἐν γένει κοινῶν καταστημάτων, διαιροῦνται εἰς δύο εἶδη, ὧν τὸ ἐν εἶναι τὰ χρεῖα, ἅτινα δυνατόν ἵνα ἐπιβαρύνωσι τὸ κοινὸν τῶν Θρόνων ἢ τῶν προσκυνημάτων, ὧν προΐστανται οἱ συνάπτοντες αὐτὰ καὶ ἅτινα ἐπομένως καλοῦνται συνήθως κοινὰ χρεῖα ἢτοι χρεῖα τοῦ κοινοῦ, τὸ δ' ἕτερον εἶναι τὰ χρεῖα, ἅτινα δὲν δύνανται ἵνα ἐπιβαρύνωσι τὸ κοινόν, ἀλλ' ἐπιβαρύνουσιν αὐτὰ τὰ ἄτομα τῶν συναπτόντων αὐτὰ προϊσταμένων καὶ ἅτινα ἐκ τούτων καλοῦνται ἀτομικά. Δύναται δέ, ἵνα συνάπτηται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων ἐγκύρως τὸ πρῶτον εἶδος τῶν χρεῶν μόνον τῇ προηγουμένῃ γνώσει καὶ γραπτῇ ἀποφάσει τῶν προσώπων, ἅτινά εἰσιν ὠρισμένα ἵνα συνεργάζωνται μετὰ τούτων ἐν ταῖς γενικωτέραις τουλάχιστον καὶ κοινοτέραις ὑποθέσει, οἷα θεωρεῖται καὶ ἡ συνομολόγησις χρεῶν, καὶ τότε τὰ χρεῖα ταῦτα ἐπιβαρύνουσιν τοὺς θρόνους ἢ τὰ Καταστήματα καὶ ἀποτίονται ὑπὸ τούτων ὑπὲρ ὧν καὶ ἐν πάσῃ ἀνάγκῃ δεόν ἵνα ἀποδεικνύηται ὅτι ἐχρησίμευσαν καὶ ἐδαπανήθησαν, ἐὰν δὲ ἄλλως συναφθῶσι ταῦτα ἢτοι ἄνευ τῆς προηγουμένης γνώσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν προσώπων τούτων, τότε ταῦτα δὲν δύνανται ἵνα ἐπιβαρύνωσι τὸ κοινὸν τοῦ Θρόνου ἢ τῶν Καταστημάτων, καὶ ἐὰν δὲ ἔτι ἐνεκα περιστάσεως συμβῇ ἵνα συναφθῶσι τὰ χρεῖα ἄνευ τῆς προηγουμένης γνώσεως καὶ ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων προσώπων, δεόν ἵνα καθίστανται ταῦτα γνωστὰ εἰς τὰ ἀρμόδια ταῦτα πρόσωπα καὶ ἀποδεικνύηται προσηκόντως ὅτι ἐγένοντο καὶ ἐχρησίμευσαν δι' ἀνάγκης ἀναποφεύκτους τῶν θρόνων ἢ τῶν καταστημάτων· τὸ ἕτερον εἶδος τῶν χρεῶν ἢτοι τὰ ἀτομικά συνάπτεται ὑπὸ μόνον αὐτῶν τῶν προϊσταμένων ἄνευ δηλαδὴ τῆς γνώσεως τῶν συνεργαζομένων προσώπων· δύναται δὲ οὗτοι ἵνα συνάπτωσι τοιαῦτα χρεῖα, ὡς δυνάμενοι κατὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ κανό-

νας ἵνα ἔχωσιν ἰδίαν ἀτομικὴν περιουσίαν διακεκριμένην καὶ κειχωρισμένην ἀπὸ τὰς κοινὰς τῶν θρόνων ἢ τῶν Καταστημάτων περιουσίας· οὕτως ἔχοντας τοῦ ζητήματος ἐκ τῶν ἱερῶν νόμων καὶ κανόνων, ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι τὸ πρῶτον εἶδος τῶν χρεῶν ἦτοι τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀποτίεται ὑπὸ τῶν θρόνων ἢ τῶν Καταστημάτων, ὑπὲρ ὧν ἐγένοντο τῇ κοινῇ γνώμῃ καὶ ἐγκρίσει, τὸ δ' ἕτερον ἦτοι τὰ ἀτομικὰ ἀποτίεται ὑπὸ τοῦ συνάψαντος αὐτὰ προσώπου ζῶντος ἢ μετὰ θάνατον ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας· οὕτω δ' ἀναφέροντες ἔχον τὸ πρᾶγμα συμφώνως τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν νόμοις καὶ κανόσι προστίθεμεν ὅτι καὶ κατὰ φερμάνιον Ἀυτοκρατορικὸν τοῦ αἰοιδίμου Σουλτάνου Μουσταφᾶ ὑπὸ χρονολογίαν 4 Ζιλκαδὲ 1179 ἐκδεδομένον ὅμως ἐκ περιστάσεως δοθείσης παρὰ Πατριάρχου τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καὶ τὸ Πατριαρχεῖον ἐπομένως τοῦτο ἀφορῶν, τὰ χρεῖα τὰ γινόμενα ὑπὸ μόνου τοῦ Πατριάρχου ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῶν λοιπῶν Μητροπολιτῶν, μεθ' ὧν τότε συνειργάζετο ὁ Πατριάρχης, δὲν πληρόνται ὑπὸ τοῦ διαδόχου θεωρούμενα κατὰ τὴν λέξιν τοῦ φερμανίου ἄκυρα. Ταῦτα ἀναφέροντες εἰς ἀπάντησιν διατελοῦμεν.

1882 Μαΐου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

*Διαιρέσις τῆς χώρας εἰς Πατριαρχεῖα, Μητροπόλεις,
'Αρχιεπισκοπὰς καὶ 'Επισκοπὰς καὶ περὶ τῶν
παρ' αὐτοῖς ἀξιωμάτων.*

Τὰ κατ' αὐτὰ ἐκθέτες συνοπτικῶς ἐν τῷ σχετικῷ κεφαλαίῳ τοῦ I τμήματος οὐδὲν σπουδαῖον ἔχομεν ἐνταῦθα προσθεῖναι, μηδεμίαν ἐπελθούσης ἐν αὐτοῖς τοιαύτης μεταβολῆς, ἐκτὸς τῆς προαγωγῆς τινῶν 'Επισκοπῶν εἰς Μητροπόλεις καὶ τῆς ἰδρύσεως νέων 'Αρχιεπισκοπῶν. Μόνον ὡς πρὸς τοὺς ἐν αὐτοῖς κληρικὸς βαθμοφόρους προσθέτομεν τὰ ἐξῆς

Κληρικοὶ βαθμοφόροι ἐν ἐνεργείᾳ μὲν εἰσιν οἱ ἐξῆς κυριώτεροι· ὁ Μέγας Λογοθέτης, περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ὁποῦ ἐρρέθη ἄνωτέρω, ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος ἀντιπροσωπεύων τὸν Πατριάρχην καὶ δυνάμει Συνοδικῆς ἀποφάσεως πρόεδρος τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Μέγας 'Αρχιδιάκονος, ὁ Δευτερεύων καὶ Τριτεύων, ὁ Μέγας 'Αρχιμανδρίτης, ὁ Μέγας ἐκκλησιάρχης, ὁ Σύγκελλος, ὁ Πριμικήριος καὶ γραμματεὺς τῆς Πρωτοσυγκελίας, καὶ ὁ Σκευοφύλαξ, ἔργων ἔχων τὴν διατήρησιν τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ναοῦ. Καν. Σχ. I. Συν. Κεφ. Γ. 27· τιμητικοὶ δὲ εἰσιν ὁ Μέγας Ῥήτωρ, ὁ πρωτονοτάριος, ὁ πρωτέδικος, ὁ βεφερενδάριος, ὁ μέγας οἰκονόμος, ὁ πρωτοπρεσβύτερος κτλ.

Βοηθητικὰ Σώματα τοῦ Πατριαρχείου, τῶν Μητροπόλεων καὶ 'Επισκοπῶν.

Δι' ὅλας τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τοῦ ἔθνους ὁ μὲν Πατριάρχης ἔχει περὶ ἑαυτὸν τὴν ἀγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον, μεθ' ἧς ἐκ συμφώνου καὶ οὐδέποτε μονομερῶς ἀποφασίζει· ἀποτελεῖται δ' αὕτη ἐκ δώδεκα Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καλουμένων καὶ ἀνανεουμένων ἐτησίως κατὰ τὸ ἡμισυ κατὰ σειράς ἐνδεικνυμένας ἐν ἀρθρ. 2. 3. 5. 6. τοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου¹, μετ' αὐτῆς δὲ συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει διὰ πλειοψηφίας περὶ τῶν συμπιπτουσῶν ὑποθέσεων, ἀλλ' ἐν ἰσοψηφίᾳ ἰσχύει ἡ ψήφος τοῦ Πατριάρχου, πᾶσα δὲ μονομερὴς ἐνέργεια εἴτε ἐκ μέρους μόνου τοῦ Πατριάρχου, εἴτε ἐκ μέρους μόνης τῆς Συνόδου εἶναι ἄκυρος. Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Α. 8. Γ. 5. Οἱ δὲ Μητροπολιταὶ οἱ ἔχοντες τρεῖς τοῦλάχιστον 'Επισκόπους ἔχουσι τὴν ἰδίαν αὐτῶν Σύνοδον ἀποτελουμένην ὑπὸ τῶν 'Επισκόπων αὐτῶν· διὰ δὲ τινὰς

1) Καν. Σχ. I. Συν. Κεφ. Α. 1. 8. Γ. 5. Πατρ. Βερ. 3.

μή πνευματικᾶς ὑποθέσεις ὁ μὲν Πατριάρχης ἔχει τὸ Ἐθνικὸν Μικτὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ σπουδαίων ὑποθέσεων τὴν τε Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον κοινῇ συνεδριάζοντα, ἅτινα λέγονται τότε τὰ δύο Σώματα, οἱ δὲ Μητροπολίται καὶ οἱ Ἐπίσκοποι Μικτὰ Συμβούλια ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν· οὗτοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰσὶ τὰ μέλη τῆς οἰκείας Δημογεροντίας, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ εἰδικὰ μέλη ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Δικαστικὴ δικαιοδοσία τοῦ κλήρου.

1) ΜΕΤΑ ΤΟ 1453.

α) Δικαστήρια.

Αἱ τοπικαὶ καὶ καιρικαὶ περιστάσεις, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, εἶχον ἤδη καταστήσει τὸν κλῆρον ἐν πᾶσι δικαστὴν λαϊκῶν τε καὶ κληρικῶν κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ δικονομικαὶ διατυπώσεις εἶχον φθάσει εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀπλοποιήσεως συνιστάμεναι εἰς ἀπλὴν ἔκθεσιν τῆς αἰτήσεως τῶν διαδίκων καὶ συνοπτικὴν διεκδικασιν τῆς διαφορᾶς ἐν πρώτῃ τινὶ καὶ τελευταίᾳ συνεδριάσει, τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων περιορισθέντων εἰς ἓν καὶ μόνον, ἀλλ' ἀποτελεσματικόν, τὸ τοῦ (ἐξωκκλησιασμοῦ) ἀφορισμοῦ.

Ἡ ἐπελθοῦσα πολιτικὴ μεταβολὴ καὶ ἡ διαφορὰ τῆς θρησκείας τοῦ κατακτητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας κατέστησαν πράγματι ἂν οὐχὶ δικαίῳ τὸν κλῆρον μόνον ἀρμόδιον ν' ἀποφαίνεται διὰ πᾶσαν διαφορὰν μεταξύ χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἀποκλειστικῶς, ἵνα ἡ δικαιοσύνη μεταξύ χριστιανῶν ἀπονεμηθῆται παρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ταῦτα διαιροῦνται εἰς δύο α) τὰ Μητροπολιτικὰ καὶ Ἐπι-

σκοπικὰ Δικαστήρια καὶ β) τὸ Πατριαρχικὸν Δικαστήριον. Ἐκεῖνα ἀπετελοῦντο εἰς μὲν τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἢ Ἐπισκόπου μόνων ἢ παρέδρους ἐχόντων βαθμοφόρους κληρικούς ἢ προκρίτους τοῦ τόπου, ἐν δὲ τῇ Κων/πόλει ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου ἀντιπροσωπεύοντος τὸν Πατριάρχην, ἐδικάζον δὲ πᾶσαν μεταξὺ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν διαφορὰν ἀστικὴν καὶ ποινικὴν· τὸ κύρος τῶν δικαστηρίων τούτων ἐπὶ μὲν Βυζαντινῶν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς Πολιτείας, διετέλεσε δὲ ἀνεκτὸν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως τοῦτο μὲν διότι δὲν ἐγένετο προσφυγὴ εἰς τὴν κραταίαν Βασιλείαν, ἥτις δὲν ἐπωφθαλμία, οὐδ' ἐπέβλεπε τὰ δικαστήρια ταῦτα, τοῦτο δὲ καὶ διότι ὁ κλῆρος συνετῶς φερόμενος ἐδικάζε μᾶλλον κατ' ἐπιείκειαν ἢ κατὰ τὸ αὐστηρὸν δίκαιον καὶ ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Ὁ ἔχων παράπονον κατὰ τῆς τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἐπαρχίας του ἀποφάσεως ἢ τῆς τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τοῦ Πατριαρχείου προσέφευγεν ὡς εἰς ἐφετεῖον εἰς τὸ Ἀνώτατον Πατριαρχικὸν Δικαστήριον ἥτοι τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον προεδρευομένην ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ ἀπόφασίς της ἔθεωρεῖτο καὶ ἦν σεβαστὴ καὶ Ἱερὰ καὶ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ ἀντιλέξων.

β) Δικονομία.

Αἱ δικονομικαὶ διατυπώσεις τῆς ἐποχῆς ταύτης ἦσαν ἀπλούσταται, ὡς ἦσαν ἔτη τινὰ πρὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως· ὁ ἐνάγων προσήρχετο εἰς τὸν Πρωτοσύγγελλον τοῦ Πατριαρχείου ἢ εἰς τὸν κατὰ τόπους Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον καὶ ἐξέθετε τὴν ὑπόθεσιν του προφορικῶς, προσεκαλεῖτο ἀμέσως καὶ ὁ ἐναγόμενος καὶ παραχρῆμα ἤρχετο ἢ δίκη· ἂν ὑπῆρχεν ἄρνησις τῶν δικαίων τοῦ ἐνάγοντος, ὁ ὄρκος τῶν διαδίκων καὶ ὁ ἀφορισμὸς τῶν γινωσκόντων τι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, προσκαλουμένων νὰ προσέλθωσιν ἐνώπιον τῆς Ἀρχῆς καὶ δηλώσωσι πᾶσαν γνωστὴν πληροφορίαν, ἔλυεν ἀμέσως τὴν

διαφορὰν καὶ ἐπὶ ἤρχετο ἢ καταδίκη τοῦ ἐναγομένου ἢ ἡ ἀπορριψίς τῆς ἀγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος.

γ) Νόμοι ἐν χρῆσει.

Ἡ ἐξέβιβλος τοῦ Ἀρμενοπούλου ἦν ἐν χερσὶ τῶν ἱερωμένων δικαστῶν καὶ κατὰ ταύτην καὶ τὰς πατριαρχικὰς ἐγκυκλίους καὶ ἀποφάσεις ἀπενέμετο ἢ δικαιοσύνη· ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπιτόπια ἔθιμα ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν.

II) ΜΕΤΑ ΤΟ 1862.

Ἡ κατάστασις αὕτη διήρκεσε μέχρι τοῦ 1862, ἔκτοτε δ' ἐπελθόντες οἱ Ἐθνικοὶ Κανονισμοὶ μετερρύθμισαν τὴν τέως ὑπάρχουσαν κατάστασιν κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον. Δικαστικαὶ μὲν Ἀρχαὶ Ἐκκλησιαστικαὶ ἀνώτεραι κατ' ἔφεσιν δικάζουσαι καθιερώθησαν ἢ ἀγία καὶ ἱερά Σύνοδος ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Πατριάρχου καὶ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων, κατώτεροι δὲ δικάζουσαι πρωτοδίκως τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια τῆς Πρωτοσυγκελίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τὰ Μικτὰ Συμβούλια τῶν κατὰ τόπους Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Ἐπισκοπῶν· ἢ δ' ἀρμοδιότης αὐτῶν περιορίσθη εἰς πᾶσαν πνευματικὴν ὑπόθεσιν καὶ εἰς τινὰς μόνον ὑλικὰς ὑποθέσεις. Περὶ τούτων ἀπάντων παρακατιόντες ποιησόμεθα τὸν λόγον καὶ δὴ

A) Περὶ Δικαστηρίων.

Ταῦτα διαιροῦνται εἰς

1^{ον}) Ἀνώτατα Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια.

α) Ἀγία καὶ ἱερά Σύνοδος, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου.

Αὕτη ἀποτελουμένη, ἐκτὸς τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἐκ δώδεκα

Μητροπολιτῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐνεργούντων ὡς Συνοκῶν μελῶν ἐπὶ δύο ἔτη, συνωδᾶ τῷ Κανονισμῷ περὶ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῆς Συνόδου, δικάζει κατ' ἔφεσιν τὰς ἐφεσιβληθείσας ἐνώπιον αὐτῆς ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τῆς πρωτοσυγκελλίας καὶ τῶν κατὰ τόπους Μητροπόλεων 1) περὶ τιμωρίας κληρικῶν ἐν γένει παραβιασάντων τοὺς ἱεροὺς Κανόνας· 2) περὶ κυρώσεως ἢ διαλύσεως μνηστείας ἢ γάμου· 3) περὶ διατροφῆς συζύγων· 4) περὶ διαφορῶν μοναστηρίων πρὸς ἄλληλα. Ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποδεχομένη ἢ ἀπορρίπτουσα τὰς ὑποβαλλομένας ἐφέσεις, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἢ ψῆφος τοῦ Πατριάρχου. Πατρ. καὶ Συν. Ἐγκ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1881. Ἰδὲ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον. Καν. Σχ. Ἰ. Συν. Κεφ. Γ. 5 Πατρ. Βερ. 3.

β) Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον τῶν Πατριαρχείων.

Συγκείμενον ἐκ 12 μελῶν, ὧν 8 λαϊκὰ ἐκλεγόμενα συνωδᾶ τῷ περὶ τούτων εἰδικῷ Κανονισμῷ καὶ 4 κληρικὰ ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐξ ὧν τὸ ἐν τὸ ἀνώτερον τῇ ἱεραρχίᾳ διορίζεται προέδρος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τοῦ Συμβουλίου δικάζει ὀριστικῶς μὲν καὶ ἀνεκκλήτως πᾶσαν διαφορὰν τῶν χριστιανῶν κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως, κατ' ἔφεσιν δὲ πᾶσαν ἀπόφασιν ἐφέσιμον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μητροπολιτικῶν Δικαστηρίων 1) περὶ κύρους ἢ μὴ διαθήκης, 2) περὶ τραχώματος καὶ προικός, 3) περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Σχολείων, Νοσοκομείων καὶ Μοναστηρίων, 4) περὶ ἀφιερωτηρίων, 5) περὶ πάσης ἄλλης ὑποθέσεως παραπεμφθείσης ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Ὑπῆλης, 6) περὶ κληρονομίας, ἧς ἢ ἐκδίκασις παρεπέμφθη κατ' αἴτησιν τῶν ἐναγόντων. Καν. Μ. Συμβ. Κεφ. Β. 3. 4. 11. 12. 15.

2^ο) Κατώτερα Ἐκκλησιαστικά Δικαστήρια.

α) Τὸ τῆς Πρωτοσυγκελλίας σύγκαιται τανῦν δυνάμει συνοδικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροῦς Πρωτοσυγκέλλου ὡς Προέδρου¹, τοῦ κατὰ καιροῦς Μεγάλου Ἀρχιδιακόνου², δύο ἢ ἐνὸς Ἀρχιερέως τιτουλαρίων χωρεπισκόπων τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ δύο ἢ τριῶν ἱερέων βαθμοφόρων ἢ προϊσταμένων ἐνοριῶν Κωνσταντινουπόλεως λαμβανομένων ὡς μελῶν καὶ διοριζομένων παρὰ τοῦ Πατριάρχου ἐπὶ διετίαν, δικάζει δὲ πρωτοδίκως ἱερεῖς παραβαίνοντες τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας καὶ πᾶσαν διαφορὰν περὶ συνάψεως ἢ λύσεως μνηστείας ἢ γάμου καὶ περὶ διατροφῆς μεταξύ προσώπων κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως ἀμφοτέρων ἢ τοῦλάχιστον τοῦ ἐναγομένου μόνον ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει συναφθέντων γάμῳ ἢ μνηστείᾳ. Ἰδὲ Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον.

β) Τὸ δὲ τῶν Μητροπόλεων σύγκαιται ἐκ τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, καὶ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τόπους Δημογεροντίας, ἐνιαχοῦ δὲ, ὡς ἐν Χίῳ καὶ Σμύρῃ, ἐκ μελῶν πέντε ἢ ἐπτὰ εἰδικῶς ἐκλεγομένων ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Μητροπόλεως ἢ τῆς Δημογεροντίας δικάζει ἐφεσίμως μὲν τὰς ἐφεσιβληθείσας αὐτῷ ἀποφάσεις τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων τῶν Ἐπισκοπῶν αὐτῆς τῆς Μητροπόλεως, ἂν ταιαύτας ἔχη, πρωτοδίκως δὲ τὰς ὑποβληθείσας αὐτῷ διαφορὰς μεταξύ Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας τῆς Μητροπόλεως 1) περὶ συνάψεως ἢ λύσεως μνηστείας καὶ γάμου, 2) περὶ διατροφῆς καὶ διαφορῶν συζύγων, 3) περὶ κήρους ἢ μὴ διαθηκῶν, 4) περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Σχολείων καὶ Νοσοκομείων τῆς Ἐπαρχίας καὶ Μοναστηρίων, 5) περὶ ἀφιερωτηρίων, 6) περὶ τραχώματος καὶ προικῶς, 7) περὶ πάσης ἄλλης

1) Πρακτικά Συνόδου τῆς 15 Νοεμβρίου 1878.

2) Πρακτικά Συνόδου τῆς 2 Ἰανουαρίου 1880.

ὑποθέσεως παραπεμφθείσης ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, 8) περὶ κληρονομίας, ἧς ἢ ἐκδίκασις παρεπέμφθη κατ' αἴτησιν τῶν ἐναγόντων, καθ' ὅσον ὁ Κανονισμὸς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἰσχύει διὰ τὰ Μικτὰ Συμβούλια τῶν Μητροπόλεων. Πατρ. Ἐγκ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1881.

3^ο) Τὸ τῆς Ἐπισκοπῆς.

Σύγκαιται ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροῦς Ἐπισκόπου ὡς Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς κατὰ τόπους Δημογεροντίας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπισκοπῆς ἢ τῆς Δημογεροντίας δικάζει πρωτοδίκως μεταξύ Χριστιανῶν κατοίκων τῆς Ἐπισκοπῆς 1) περὶ συνάψεως ἢ λύσεως μνηστείας καὶ γάμου· 2) περὶ διατροφῆς καὶ διαφορᾶς συζύγων· 3) περὶ κήρους ἢ μὴ διαθηκῶν· 4) περὶ ἐσόδων καὶ ἐξόδων Σχολείων, Νοσοκομείων καὶ Μοναστηρίων τῆς Ἐπισκοπῆς· 5) περὶ ἀφιερωτηρίων· 6) περὶ τραχώματος καὶ προικῶς· 7) περὶ πάσης ἄλλης διαφορᾶς παραπεμφθείσης ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης· 8) περὶ κληρονομίας, ἧς ἢ ἐκδίκασις παρεπέμφθη κατ' αἴτησιν τῶν ἐναγόντων, καθ' ὅσον ὁ Κανονισμὸς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἰσχύει διὰ τὰ Μικτὰ Συμβούλια τῶν Ἐπισκοπῶν. Πατρ. καὶ Συν. Ἐγκ. τῆς 27 Ἰανουαρίου 1881.

B) Δικονομία.

Δικονομικαὶ διατυπώσεις ὡς πρὸς τὰς ἀγωγὰς, ἀνακοπὰς, ἀναψηλαφήσεις καὶ ἐφέσεις τηροῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέχρι τῆς νομοθετήσεως εἰδικῆς δικονομίας, ὡς ὀρίζει ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, αἱ τῆς Τουρκικῆς Ἐμπορικῆς Δικονομίας, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς Πρωτοσυγκελλίας ἢ ἐρημοδικία γίνεται μετὰ τρεῖς κλήσεις. Μέσα ἀποδείξεως εἶναι ἐν χρῆσει τὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ δικαίου. Ἡ διὰ συνηγόρου ὑπερχόπισις εἶναι πανταχοῦ δεκτὴ.

Γ) Νόμοι ἐν χρῆσει.

Εἶναι τὸ Ῥωμαϊκὸν δίκαιον ἦτοι τὰ Βασιλικὰ καὶ ὁ Ἄρμενόπουλος καὶ αἱ Νεαραί, πρὸς δὲ καὶ αἱ Πατριαρχικαὶ καὶ Συνοδικαὶ ἀποφάσεις καὶ ἐγκύκλιοι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τόπους ἔθιμα, ἅμα ἀποδεικνύονται καὶ εἶναι σταθερὰ καὶ δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὰ χρηστὰ ἦθη.

Ἐνταῦθα ἰστάμενοι καὶ ἐταστικὸν ῥίπτοντες βλέμμα εἰς τὰς ἀς διήλθομεν ἐποχὰς βλέπομεν ὅτι χάρις εἰς τὰς εἰσαγομένας παρὰ τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας μεταρρυθμίσεις δὲν ὠπισθοδρομήσαμεν, ἀλλ' ὁσημέραι τὸ ἔθνος ἡμῶν καὶ οἱ θεσμοὶ ἡμῶν προάγονται καὶ μέλλον εὐελπι ὑποφώσκει ἡμῖν· τοῦτο δὲ προάγει ἡμᾶς καταστρέφοντας ἐνταῦθα τὸν λόγον περὶ τῶν δικαίων τῶν Πατριαρχείων νὰ ἐπιφωνήσωμεν τὸ γνωστὸν «Θαρσεῖν χρὴ τάχ' αὔριον ἔσσειτ' ἄμεινον.

Δίκαια πολιτῶν τίνα Ο. Ρ. 23—43.

Δίκαιον δημόσιον τοπαρχίας Ο. Ρ. 1—23.

Δικαιοσύνης Α) Διευθυντοῦ α) λειτουργία Ο. Ρ. 56· β) καθήκοντα 61. Π. ΙΓ' 17· Β) ἀπονομή πῶς χωρεῖ Ο. Ρ. 248.

Δικασίμου ἡμέρας ὀρισμὸς πῶς γίνεται Π. Δ. 23.

Δικαστῆν φυσικὸν οὐδεὶς ἀφαιρεῖται Ο. Ρ. 31.

Δικαστήριον κληρονομίας Μουσουλμάνων ἐστὶ τὸ Σερῆ Ο. Ρ. ΙΑ' 2. Ἰδέ Σερῆ Δικαστήριον.

Δικαστηρίου Α) Νομοῦ α) διαίρεσις εἰς τμήματα· β) σχηματισμὸς Ο. Ρ. Π. ΙΑ' 22· γ) καθήκοντα Ο. Ρ. 283. 385—389. 304—311. Ο. Ρ. Π. ΙΑ' 23—27. 30. 31· Β) Ἄνωτάτου τακτικοῦ ἰδέ καὶ Ἄνωτάτου Δικαστηρίου· Γ) Ἄνωτάτου ἐκτάκτου ἰδέ Ἄνωτάτου ἐκτάκτου· Δ) Ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ α) σχηματισμὸς Ο. Ρ. 120· β) καθήκοντα 121· γ) συνεδριάσεις 122· δ) ἀποφάσεως ἐφέσεις 123· ε) δικονομία 124.

Δικαστηρίων εἶδη δύο καὶ βαθμοὶ δύο Ο. Δ. 1· ἀνεξαρτησία 3· καθήκοντα 48. 51. 57· ἀποφάσεις ὁμοῦ περὶ παρεμπιπτούσης καὶ κυρίας ἀγωγῆς ἢ πρῶτον περὶ ἐκείνης καὶ εἶτα περὶ ταύτης 127.

Δικαστῆς δὲν δύναται ποτε παραχωρῆσαι προθεσμίαν πληρωμῆς συναλλαγματικῆς Ε. Ν. 114.

Δικαστικὰ ἄρχαι ἀστικά καὶ ποινικά Ο. Ρ. 265. 292. εἰσι Α) ὁ Δήμαρχος Ι) ὡς εἰρηνοδίκης καὶ πταισματοδίκης α) δικάζει ἀνεκκλήτως 266. 267. 273. 274. 283.—289. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 5—15. 47—50· μετὰ δύο παρέδρων ἀνευ ψήφου Ο. Ρ. 268· ἐκλεγομένων ἐτησίως 269· β) συμβιβάζει Π. ΙΑ'. 5· γ) συνεδριάζει ποῦ καὶ πότε 6· δ) πότε ἀντικαθίσταται Ο. Ρ. 270 ἢ κωλυόμενος ἀναπληροῦται 271· ε) τιμωρεῖται δι' ὑπέρθεσιν ἐξουσίας Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 53· Η) ὡς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος καταδιώκει καὶ συλλαμβάνει αὐτεπαγγέλτως, Ο. Ρ. 297 Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 4. 45. 74. Ο. Ρ. 293· Β) ὁ ἐπαρχικὸς δικαστῆς Ο. Ρ. 276· α) πῶς διορίζεται Π. ΙΑ'. 16· β) τίνα τὰ ἔρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ καὶ ἀρμοδιότης Ο. Ρ. 275. 276. 282. 298. 301. 302. Π. ΙΑ'. 17. 18. 55. Συνδ. Κεφ. Θ'. 35· γ) συνεδριάζει μετὰ δύο παρέδρων ἀνευ ψήφου, 4 τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν Ο. Ρ. 277—279. Π. ΙΑ'. 19· δ) τίς ἡ δικαιοδοσία 20. 55—63. 72. 73· ε) ἀποφάσεων αὐτοῦ ἐφέσεις 21 καὶ προθεσμία ἐφέσεως 69. 70· ς) ἀποφάσεις ἐκτελεῖ 71. 74· ζ) ἔχει ἓνα γραμματέα· η) δέχεται μηνύσεις Ο. Ρ. 299· θ) δικάζει πολιτικὰς ἀγωγὰς 301· ι) ἀνακρίνει 209· ια) ἔχει γραφεὶς καὶ κλητῆρας 281· Γ) τὸ δικαστήριον τοῦ Νομοῦ α) διαίρεσις εἰς δύο τμήματα· β) σχηματισμὸς αὐτοῦ 284. 303. Π. ΙΑ'. 22· γ) δικάζει ἐκκλητῶς Ο. Ρ. 283. 287. 311· δ) ἔχει δι' ἐκλογῆς παρεδρῶν μόνον δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις 285. 286. μετὰ μέλους τοῦ Ὁθ. κλήρου πάντοτε Π. ΙΑ. 23· ε) συνεδριάζει Ι) πολιτικῶς 24· ΙΙ) ἐμπο-

ρικῶς 25· ς) ἔχει γραμματεῖς καὶ κλητῆρας Ο. Ρ. 289. 304· ζ) δικάζει κατὰ τὴν Τουρκικὴν δικονομίαν, καθόσον δὲν ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ὄργανικοῦ Νόμου 288· η) διορίζει ἐπιτροπὰς καὶ συγκροτεῖ αὐτάς Π. ΙΑ'. 26. 27· θ) πότε δικάζει ὡς ἐφετεῖον, ἀρμοδιότης, τίς ἡ διαδικασία καὶ συγκρότησις αὐτοῦ 30· ι) ἀποφάσεων αὐτοῦ ἔφεσις καὶ παρουσιάσις 31· Δ) (Ἐφετεῖον) Ἀνώτατον δικαστήριον α) διαιρεῖται εἰς τμήματα Ο. Ρ. 314. 315. Π. ΙΑ'. 28· β) πῶς γίνεται ἡ πρότασις μελῶν καὶ διορισμὸς 29· γ) τίς ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ Ο. Ρ. 319· δ) τίς Πρόεδρος 317. 318· ε) ἔχει ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τὸν τοῦ τίτλου IV τοῦ Παραρτ. Ὄθωμ. Ἐμ. Ἐπ. Νόμου 320· ς) τίς ἡ διαδικασία κατ' ἔφεσιν Π. ΙΑ'. 93—95· ζ) τίνα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ 95· η) ἐξαιρετικὴ συνεδρίασις προέδρων Α) πότε χωρεῖ Ο. Ρ. 322· Β) τίς ἡ ἀρμοδιότης αὐτῆς 322. 324· θ) πῶς ἡ συγκλήσις χωρεῖ 325.

Δικαστικὴ διανομὴ πότε χωρεῖ καὶ εἶναι πάντοτε δυνατὴ Α. Κ. 1130.

Δικαστικῆς ἀστυνομίας προσωπικὸν Ποιν. Δ. 9. 10· καθήκοντα 9. 11· τρόποι ἐνεργείας 11. 15· ἀρμοδιότης 12· ἀναπλήρωσις 13. 14.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει πλὴν ἐξαίρεσέων τινῶν δὲν δύνανται νὰ ἦναι δικηγόροι Π. Δ. 43.

Δικαστικοῦ συμβουλίου α) μέλη καὶ σύγκλησις Ποιν. Δ. 200. 204. 206· β) καθήκοντα 200—204. 207. 208. 210—218. 221. 223. 227· γ) ἐξαίρεσις 200· δ) διαδικασία 200. 204. 209.

Δικαστικοῦ ἐφόρου προσόντα Ο. Δ. 75· διορισμὸς 75· καθήκοντα 74. 76—93· ἀρμοδιότης κατὰ νόμον 74.

Δικαστικῶν I) δαπανῶν καὶ τελῶν Α) ὁρισμὸς· Β) διατίμησις ἐξ. δικαστικῶν 1—122. Π. Ε. Ν. 102. Ε. Δ. 63. 119· Γ) καταβολὴ διὰ πᾶν ἔγγραφον, ὅπερ προσάγει πᾶσα Ἀρχὴ Κυ-

βερνητικῆ ἐξαίρεσις τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. τῆς 21 Δζεμαζιούλ ἐβέλ 1298· Δ) σημειώσεις ποσοῦ καὶ εἶδους ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ. Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. τῆς 8 Δζεμαζιούλ Ἀχ'ρ 1296 ἰδὲ γρόσια· Ε) εὐθύνη τίνα ἐπιβαρύνει Ποιν. Δ. 152. 302· ἰδὲ δαπάναι· Π) μισθῶν παρακράτησις 5% διὰ τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων. Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. 28 Δζεμαζιούλ ἐβέλ 1298.

Δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ὁρισμὸς καὶ εἰσπραξίς Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 96.

Δικαστοῦ Α) μέλους Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀνικανότης νὰ δικάσῃ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως Ποιν. Δ. 200· Β) καθήκοντα Π. Δ. 47· Γ) ἐξαίρεσις α) διὰ συμφέρον· β) διὰ συγγενεῖαν ἢ ἀγχιστεῖαν μέχρι 4 βαθμοῦ· γ) διὰ πάθος καὶ δ) δι' ἐκκρεμοδικίαν δίκης του 62.

Δικαστῶν I) τίνα προσόντα α) πρωτοδίκου Ο. Δ. 43· β) προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν ἢ ἐφέτου καὶ μελῶν ἢ προέδρου ἀκυρωτικοῦ 44. 45· ἐκλογικὸν συνέδριον 46· II) διορισμὸς καὶ μισθοὶ 47· III) ἰσόβιον, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος· παραίτησις 48· IV) παῦσις καὶ τιμωρία 49· V) ἀπουσία 50· VI) ἀπαγόρευσις ἐκδικήσεως 51· VII) ἀγωγὴ κακοδικίας 52· ἢ δικαστικῶν ὑπαλλήλων 53· VIII) ἱεραρχίας τάξις 54· βαθμολογία 55· IX) κανόνες πρὸς σχηματισμὸν πεποιθήσεως καὶ θέματα Α. Κ. 1771—1783· ὁρισμὸς 1785· προσόντα 1792.—1799· καθήκοντα 1800—1814.

Δικαστῶν Α) διαίρεσις Ο. Ρ. 252· εἰς α) τακτικοὺς 253· β) προσκαίρους 254· Β) τακτικῶν διορισμὸς ἰσοβίως, ἀν' ἦναι διπλωματοῦχοι καὶ μισθοδοσία· Γ) προσκαίρων ἐκλογὴ καὶ ἀποζημίωσις κατὰ συνεδρίασιν 255. Ο. Ρ. Π. ΙΑ' ι· ἐκλογὴ προσώπων ἀνικάνων ἀδύνατος. Ο. Ρ. 256.

Δικηγόρου (συμβούλου) α) παράστασις ἐστὶ δικαίωμα

του διαδίκου· β) διορισμός ἐπ' ἀκροατηρίου Ο. Ρ. 257· δικαιώματα ἐπὶ ποινικῆς ὑποθέσεως Ο. Ρ. ΙΑ'. 88. 90· Ι) διορισμός Π. Δ. 41. 44· ΙΙ) δικαιώματα Ποιν. Δ. 257. 269· προσόντα 250· ὑπόμνησις 264· ἀπαράδεκτον ἐπὶ ἐρήμην διαδικασίας κκυργημάτων 374· πράξεις ἀντὶ κατηγορουμένου 374· ΙΙΙ) παραδοχῆς ὄροι· α) πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ὑπέστη ἀτιμωτικὴν ποινὴν οὐδ' αμοῦ, ὅτι δὲν ἐπτώχευσε καὶ ὅτι εἶναι τίμιος· β) δῖπλωμα καὶ γ) ἱκανότης τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν πως ὀθωμανιστί, καθόσον ἤδη κατηγορήθη ἢ ἐπιτροπή ἢ δίδουσα τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν τοῖς μὴ ἔχουσι διπλώματα. Καν. δικηγόρων τοῦ 1874· ΙV) ἀμοιβὴ μέχρι 5,000 γροσίων ὀρίζεται κατὰ τὴν διατίμησιν, ὑπὲρ τὸ πλεόν δ' αὐτὸ δὲν δύνεται νὰ ὑπερβῇ τὸ 20 0/0. Καν. δικηγ. τῆς 16 Ζιλχιτζέ 1292.

Δίκης κατὰ Γενικοῦ Διοικητοῦ α) λόγος Ο. Ρ. 46 § 1· β) μηνυτικὶ τίνας αὐτ. § 2· γ) ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ διαδικασία καὶ ἀπαγγελία ἀποφάσεως διὰ πόσων ψήφων αὐτ. § 3.

Δικονομίας κώδιξ. Ἰδὲ Διαδικασία.

Δικτῶν ἐπίτηδες στηθέντι συλληφθέν ζῶον ἢ ἰχθὺς ἀνήκει τῷ κυρίῳ τοῦ δικτύου Α. Κ. 1803.

Διοικητικὴ διαίρεσις, Τοπάρχης τίς Ο. Ρ. 108· καὶ πῶς μεταβάλλεται 112.

Διοικητικῆς ὑπηρεσίας Διευθύνσεις τίνας Ο. Ρ. 56.

Διοικητικῶν δικαστηρίων τίς ἢ ἀρμοδιότης Ο. Ρ. Π. Γ'. 47.

Διοικητοῦ πολιτοφυλακῆς καὶ χωροφυλακῆς καθήκοντα Ο. Ρ. 65. 236. 443. 444. 468. 469. 471—474. 476. 477. Π. Π'. 47.

Διοικητοῦ Γενικοῦ α) διορισμός, διάρκεια ὑπηρεσίας, ἀναπλήρωσις καὶ θρήσκευμα Ο. Ρ. 7. 48· β) καθήκοντα καὶ δικαιώματα 44. 45. 51—55. 98. 103. 141. 443. 444.

468. 469. 471. 474. 476—478. 484. 494· Ο. Ρ. Π. Α'. 14. Θ'. 30. 121. ΙΑ'. 1.

Διχοψηφίας λύσις διὰ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου Π. Δ. 124.

Διωρύγων πῶς χωροῦσι α) ἐξέχρησις καὶ προσομοίωσις Π. Γ. 49· β) ἀρδεύσεως κυριότης καὶ δαπανῶν διανομὴ 50· γ) παρεχόμενως κυριότης 51· δ) ἀστυνομία 52· ε) ἀποζηράνσις 52.

Δοκιμαστῶν διορισμός καὶ καθήκοντα Ε. Ν. 66.

Δύλος Ι) τί ἐστὶ Α. Κ. 164· ΙΙ) βλάβις ἀγωγῆς δανειστῶν κατὰ ἐκουσίας πωλήσεως πλοίου ἐν ταξειδίῳ Ν. Κ. 9.

Δύλου ὑπαρξίς Ι) εἰς δίκην α) ἀποζημιώσεων δικαιολογεῖ εἰς αἴτησιν ἀπολεσθέντος κέρδους Π. Δ. 110· ἐν γένει δικαιολογεῖ ἀναψηλάφησιν Ε. Δ. 123 § 6· ΙΙ) ἐπὶ γαιῶν συνέπειαι Ν. Γ. 119· ΙΙΙ) ἐπὶ καπνῶν συνέπειαι Καν. ἐξ. Καπ. 5.

Δουλειῶν α) κατὰστασις σεβαστῆ Α. Κ. 6· μετὰ ἐξαιρέσεως 7· β) χρῆσις καὶ ἀπαρίθμησις ἦτοι 1^{ον} ὄροφῆς 1192· 2^{ον} ἐξόδου 1193· 3^{ον} φωτός 1021· 4^{ον} θέας 1202 α) ἐπὶ κήπου 1204· β) ἐπὶ παραθύρου ὑψηλοτέρου ἀναστήματος 1203· γ) ἐπὶ δένδρου 1205· δ) ἐπὶ κοινῆς τέως οἰκίας ἐγείρεται παραπέτασμα 1206· ε) ἐπὶ νεωτέρου κυρίου δὲν δύναται νὰ ἐπηρεασθῇ προγενέστερον δικαίωμα 1207· καὶ ἂν ἔτι ἐπιπρολήθη ἢ ἀφρηθῆ δωματίον ὑψηλότερον κωλύον τὴν θέαν 1208. 1209· 5^{ον} διαβάσεως 142. 1225. 1227. 1325· καὶ ὕδου δημοσίας ἢ εἰδικῆς Ν. Γ. 33· Π ἀνοχὴ δὲν παρέχει δικαίωμα Α. Κ. 1126· 6^{ον} ὑδραγωγείου μετὰ διαβάσεως πρὸς ἐπισκευῆν τῶν σωλήνων ἄλλως δικαστικῶς ἐπισκευάζει αὐτὸ 1228. 1325· 7^{ον} ἐκροῆς ὑδάτων δὲν καταργεῖται, ἀλλ' ἐκθιάζεται καὶ δικαστικῶς ὑπάρχουσα ἐξ ἀνημημονεῦτων χρόνων 144. 1229. 1230. 1232· Νέα τοιαύτη δουλεια αὐθαίρετως οὐ κτᾶται 1231· διατηρεῖται, ἐκτός ἐὰν προξενῇ ὑπέρογκον βλάβην 1223· 8^{ον} ὑδρεύσεως Ν. Γ. 124. 143· (ιδὲ ὕδρευσις)· 9^{ον}

Πόσεως (ιδὲ Πόσις)· 10^ο. Μεσοτείχου, ἐφ' οὗ στηρίζονται δοκοί, τύχη μετὰ διανομήν Α. Κ. 1170· γ) προτίμησις 46· δ) τύχη μετὰ διανομήν διὰ παραδαιγμάτων 1165—1773.

Δραπέτα φυλακῶν πῶς τιμωροῦνται Π. Ν. 7· συνεργοὶ πῶς τιμωροῦνται α) ἐξ ἀμελείας 117· β) ἐκ προθέσεως 118· γ) ἐκ προμελέτης 119· δ) ἐκ δωροδοκίας 120.

Δραπέτου διαδικασία καὶ κταδίκης διατυπώσεις Π. Δ. 410. 411· ἀναίρεσις αὐτοῦ καὶ εἰσαγγελείως 412.

Δυσεκτελέστου συνέπειαι Α. Κ. 18.

Δυσκολία διευκολυντέα Α. Κ. 17. 18.

Δυστυχηματταποδείξεως ὄρισμός Ν. Κ. 61· διατυπώσεις 62.

Δυσφημίας α) κατὰ ἰδιώτου διὰ τοῦ τύπου τιμωρία Ν. Τοπ. 22· β) κατ' ἀρχῆς ἢ προσώπου ἐμπειστημένου ἀρχὴν § 2. 19—21. 23· γ) ποινῆς ἀπαλλαγὴ χωρεῖ μετ' ἀπόδειξιν 23.

Δωρεά ἐπιθανάτιος ὅλης τῆς περιουσίας γενομένη α) παρ ἀκλήρου εἰς ξένον ἢ εἰς σύζυγον ἀμοιβαίως εἶναι ἔγκυρος καὶ ὁ δημόσιος θησαυρὸς οὐκ ἀναμιγνύεται Α. Κ. 877. 878· β) παρὰ προσώπου ἔχοντος κληρονόμους ὑπὲρ τινος αὐτῶν εἶναι ἄκυρος ἐν διαφωνίᾳ τῶν συγκληρονόμων, ἔγκυρος δὲ κατὰ τὸ τρίτον μόνον, ἐὰν ὁ δωρεοδόχος εἶναι ξένος 879, ἀλλ' ὑπαρχόντων χρεῶν, πᾶσα δὴποτε δωρεά αἰτίᾳ θανάτου εἶναι ἄκυρος πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν 880.

Δωρεὰ μεταξὺ συζύγων συνιδίᾳ τῆ Μουσουλμανικῆ δικαίῳ ἐπιτρέπονται Α. Κ. 867, ἀλλὰ κατὰ τὸ Χριστιανικὸν δίκαιον ἀπαγορεύονται Ἀρμ. Δ. ιδ'. 1., κυροῦνται ὅμως διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δωρητοῦ συζύγου 4· γινόμεναι αἰτίᾳ θανάτου εἰσὶν ἰσχυραὶ 14.

Δωρεᾶς ὄρισμός Α. Κ. 833. Στοιχεῖα 1^ο) συναίνεσις καὶ θέλησις ἐλευθέρα 860· 2^ο) παράδοσις ἀπαρχίτητος καὶ παρα-

λαβὴ 57. 837—839· διατυπώσεις ἐπὶ γαιῶν Ν. Γ. 36—40. Ἡ παραλαβὴ ἀδείχ τοῦ δωρητοῦ ῥητῆ ἢ σιωπηρᾶ ἰσοδυναμεῖ προτάσει καὶ ἀποδοχῇ Α. Κ. 840—843· ἄλλως ἄκυρος ἢ προσφορὰ 844. 848—850· ἐπὶ τοῦ κατέχοντος ἀγοραστοῦ ὡς καὶ ἐπὶ ἀνηλικίου ἢ παραλαβὴ δὲν εἶναι ἀναγκασία 845—850. Ἀντικειμένον δύναται νὰ ἦναι καὶ ὀφειλὴ ἐξοφλουμένη 847· 3^ο) ζωὴ τοῦ δωρητοῦ ἢ τοῦ δωρεοδόχου κατὰ τὴν παραλαβὴν 849, ἢν δύναται νὰ κάμῃ καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ παιδὸς καὶ ὁ ἀνήλικος 851. 852· 4^ο) Ἐκφρασις εἰς παρελθόντα καὶ οὐχὶ εἰς μέλλοντα χρόνον 838. 854· ἐκτὸς ἀν γίνῃ ὑφ' ὄρον ἀντιδωρήσεως· 5^ο) ἐνηλικιότης καὶ ἐχερροσύνη οὐχὶ διὰ τὴν λήψιν 853. 859· 6^ο) κυριότης τοῦ δωρουμένου 857· 7^ο) τὸ δωρούμενον νὰ ὑπάρχῃ ὠρισμένον καὶ γνωστὸν 856. 858· 8^ο) Δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑφ' ὄρον 855. Συνέπειαι ἀποκλειστικῆς κυριότης τοῦ δωρεοδόχου 861. 865· τὸ ἀμετάκλητον αὐτῆς, ἐκτὸς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀλλὰ καὶ αὕτη δὲν ἰσχύει 864 διὰ τὰς ἐξῆς δωρεὰς ἤτοι 1) εἰς στενοῦς συγγενεῖς ἤτοι ἀνιόντας, κατιόντας, ἀδελφούς, ἀδελφὰς καὶ τέκνα αὐτῶν, θείας καὶ θείους τῶν δύο γραμμῶν 866· 2) μεταξὺ συζύγων 867· 3) ἐπὶ ἀντιδωρήσει 868· 4) πραγμάτων μεταβληθέντων εἰς ἄλλο εἶδος δι' αὐξήσεως ἢ τροποποιήσεως 869· 5) ἀντικειμένων ἀπαλλοτριωθέντων παρὰ τοῦ δωρεοδόχου 870· 6) καταναλωθέντων 871· 7) μετὰ τὸν θάνατον τοῦ δωρητοῦ ἢ δωρεοδόχου 872· 8) ὀφειλῆς 873· 9) ἐλεημοσύνης 874· ἢ φαγητοῦ 875. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς παραλαβῆς ἰσοδυναμεῖ ἀνακλήσει 862. 863. Ἐπὶ δωρεῶν γενομένων ἐπὶ ἑορταῖς τὸ δηλούμενον πρόσωπον λαμβάνει αὐτάς· ἐν σιωπῇ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ συνθήσεια 876.

Δωροδοκίας ὄρισμός Π. Ν. 67. 76· τιμωρία α) τοῦ δωρεοδόχου 68. 70—72. 76. 78· ἐξαιρέσεις 79. 81. 85· β) τοῦ δωρεοδότου 69. 76· ἐξαιρέσεις 77. 81· γ) τοῦ μεσάζον-

τος 70. 73. 76· υποτροπή 74. 75· κατηγορία 77. 79.

Δῶρον τί ἐστὶ Α. Κ. 834.

Δωσιδικία κατοικίας καὶ συναλλάγματος Π. Δ. 18 § 1·
B) συναφείας καὶ ἐγγυήσεως 18 § 2· Γ) κατασχέσεως 281· ἰδὲ
Ἀγωγή καὶ **ὑπαλλήλων**· καὶ Ε. Δ. 3 § 1—4.

Ε.

Ἐγγείου φέρου εἶδη δύο α) ὁ ἐπὶ τῆς προσόδου (χαρά-
δζι μουκασεμί)· β) ὁ ἐπὶ τοῦ κτήματος (χαράδζι μουβαζαφέ)
N. Γ. 2. § 6.

Ἐγγονος, ἰδὲ **Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας**.

Ἐγγραφή χρεῶν νομικῶν προσώπων ἢ ἰδιωτῶν πῶς γί-
νεται Ο. Ρ. Π. Θ'. 73.

Ἐγγραφον ληφθὲν βίβλ. καὶ περιέχον ὑποχρέωσιν ἢ ἐξό-
φλησιν πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 229.

Ἐγγράφου ἢ ὑπογραφῆς α) λήψις ἢ ἀπόκριψις ἐπὶ τινι
σκοπῷ ἐγκληματικῷ δι' ἀπάτης πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 234
—237· β) ἀφαίρεσις μετὰ κατάθεσιν εἰς δικαστήριον πῶς τι-
μωρεῖται 237.

Ἐγγράφων I) ἐξαφανισθέντων καὶ μὴ ὑπαρχόντων ἀνα-
πληρώσεως διατυπώσεις Ποιν. Δ. 413—416· II) διακρίσεις
Π. Δ. 12· α) ἐπίσημων ἰσχύς καὶ ἀπαρίθμησις 90· ἰσχύς μόνον
ἀπέναντι τῶν συμβεβλημένων καὶ δι' ἄλλους τίς ἢ ἰσχύς 73·
β) Ἰδιωτικῶν ἐξίσεως δημοσίοις πότε 76· μὴ ἀναγνώρισις ἢ
ἀρνησις ὑποχρεωτικῆ 56· πῶς τιμωρεῖται αὕτη ἐκτός ἐπὶ
κληρονόμων 77· ὑπογραφῆς ἐξακρίβωσις 78· ἐναντίον μαρτυ-
ρικῆ ἀπόδειξις οὐ χωρεῖ 80· γ) δικαστικῶν α) καταγραφή 8·
β) φύλαξις 9. 10· III) ἐν γένει ἢ πράξεων τί τὸ τέλος χαρτο-
σήμου γενομένων ἐνταῦθα ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ πότε τίθεται
N. Χαρτ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873· ἀρθ. 15. 17. 30. § 2. ἰδὲ

Χαρτοσήμου· IV) μὴ χαρτοσήμανσις ἀναστέλλει τὴν πρόοδον
τῆς δίκης μόνον ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ μέχρι τῆς πληρωμῆς.
Βεζ. Ἐγκ. τῆς 19 Ῥαμαζάν 1293.

Ἐγγυήσεως I) Κατὰ τὴν Ποινικὴν Δικονομίαν· α) ἀπλῆς
σύνταξις Ποιν. Δ. 116· β) χρηματικῆς Α) κατάθεσις 116·
B) κατὰπτωσις 117· Γ) ἐπιστροφή 118· γ) ἐκβίσεις καὶ
διανομὴ 119· δ) ἐπεισοδίων ὅροι 119· II) Κατὰ τὸ ἀστι-
κὸν δίκαιον· ὁρισμὸς Α. Κ. 612. Εἶδη πέντε 613—617·
ὑπὸ ὄρον, προθεσμίαν ἢ μὴ 623—625. Στοιχεῖα α) πνη-
γυρικὸν τῆς συστάσεως 622· β) ἐνηλικιότης καὶ ἐχεφροσύνη
τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος 628· οὐχὶ δὲ
τοῦ πρωτοφειλέτου 629· γ) γνῶσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐγ-
γυήσεως, ἀν ἦναι ἄτομον οὐχὶ δὲ πρᾶγμα 630· δ) ἀπαιτητὸν
χρέος παρὰ πρωτοφειλέτου 631, δι' ὃ δὲν χωρεῖ ἐγγυήσις ἐπὶ
ἀντιποίνου καὶ προσωπικῆς ποινῆς 632· ε) μὴ αὐτούσιος ἐγ-
γυήσις ὑπὲρ πράγματος ἐν ὑποθήκῃ, χρησιδανείῳ ἢ παρακατα-
θήκῃ 641. Συνέπειαι: α) ἀπαιτητὸν ἄμα τῇ πτώσει κατὰ
τὸ δοκοῦν τῷ δανειστῇ ἀδιαφόρως παρὰ τοῦ ἐγγυητοῦ ἢ καὶ
παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ἢ καὶ συγχρόνως παρ' ἀμφοτέρων 644·
εἴτε ἄμα τῇ λήξει 633. 634· εἴτε τῇ πληρώσει τοῦ ὄρου καὶ
τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ 636. 637· εἴτε τῇ ἐκδόσει δικαστι-
κῆς ἀποφάσεως λόγῳ ἐνικήσεως 638· β) ἀμετάκλητον μονο-
μερῶς 640· γ) προσαγωγή καὶ διὰ τῆς βίας τοῦ ὀφειλέτου
ἐπὶ ποινῇ πληρωμῆς χρέους ἐπὶ μὴ ἐμφανίσει 642. 651· δ)
πληρωμὴ ἀποζημιώσεως 643· ε) μεταβίβασις τῶν ὑπὲρ τοῦ
ὀφειλέτου προθεσμιῶν 652—654 καὶ ἐνστάσεων 655· ς) δι-
καίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ χρεωφειλέτου πρὸς ἀπόληψιν καὶ
ἀποζημιώσιν του, δι' ὅσα ἔδωκε 657. Ἀπόσβεςις. Ἰδὲ Ἀπό-
σβεςις ἐγγυήσεως. Μεταβολὴ εἰς μετάθεσιν χρέους καὶ τάνά-
παλιν 648. 649. Ἐγγυήσις 626· πολλαπλῆς ἐγκυρον 627·
κῦρος μόνον ἐντὸς τοῦ χρόνου τῆς προσωρινῆς ἐγγυήσεως 639·

μεταβίβασ. τῆς πραγματικῆς εἰς τοὺς κληρονόμους 670· III) Κατὰ τὸ Ἐμπορικὸν δίκαιον παροχὴ πρὸς α) πληρωμὴν ἀπολεσθείσης συναλλαγματικῆς E.N. 108. 109· ἀπόσβεσις αὐτῆς πότε χωρεῖ 112· β) ἐνέργειαν συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐν γένει Π. Δ. 272. E. Δ. 10· IV) ποσοῦ ὀρισμὸς ἐπὶ καταδρομῶν ἀνευ περαιτέρω εὐθύνης Ν. Κ. 31· V) Χαρτόσημὸν ἐστὶ α) προσωπικῆς ἐνὸς γροσίου· β) ἐν γένει δέκα γροσίων, συνωδὰ Βεζ. Ἐγκ., τῆς 4 Ἰουνίου 1291.

Ἐγγυηταὶ πολλοὶ ἐνέχονται ἕκαστος διὰ τὸ ὅλον τῆς ἐγγυήσεως α) ἂν συνεφωνήθη ἀλληλεγγύη Α. Κ. 647· β) ἂν ἐγένοντο διὰ τὸ αὐτὸ χρέος καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας χρεῶσται 646· γ) ἂν δι' ἰδιαιτέρας πράξεως ἠγγυήθησαν τὸ ὅλον, ἀλλ' οὐχὶ κοινῇ καὶ διὰ μιᾶς πράξεως 647· δ) ἂν ἦναι ἐγγυητῆς ἐγγυητοῦ 645.

Ἐγγυητῆς, ἐγγυημένοι καὶ ἐγγυημένον τί ἐστὶ Α. Κ. 618—620.

Ἐγκαταλείψεως περιπτώσεις Ν. Κ. 214. 219. 233. 238· ὅροι 216. 233· ἐκβασίς 215· προθεσμία 217. 219· κοινοποίησις 218· ἐντασις ἀπαρδέκτου 217 ἐν τέλει· ἀγωγῆς παραγραφῆς ἐντασις 275.

Ἐγκεντριθεύοντος δένδρου καρπῶν τύχη ἰδὲ Δένδρου.

Ἐγκλημα νέον ἀναφαινόμενον ἰδίαν ἀποτελεῖ δίκην Ποιν. Δ. 295. 311. 394. 395.

Ἐγκληματικῆς τιμωρίας συνέπειαι Α. Κ. 99.

Ἐγκλημάτων τιμωρία Α) κατὰ τῆς πολιτείας Π. Ν. 48—66. Β) κλήρου· ἰδὲ Δίκαια Πατριαρχείου καὶ Κακουρηγημάτων. Γ) τύπου· I) εἶδη α) κατὰ τῆς πολιτείας Ν. Τυπ. 13· β) κατὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς, ἠθῶν καὶ θρησκείας ἢ δογμάτων ἀνεγνωρισμένων 14· γ) κατὰ τῆς Α. Μ. καὶ τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας 15· δ) κατὰ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑποτελῶν ἡγεμόνων 16· ε) κατὰ ξένων βασιλέων

17· ς) κατὰ πρέσβειων ξένων καὶ διπλωματικῶν πρακτόρων 21. 24· ζ) κατὰ καθεστῶτων σωματείων ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους 19. 20. 23. 24· η) κατὰ ἰδιωτῶν 18. 22. 25. 26· II) καταδίωξις πῶς γίνεται 31· III) παραγραφή 32· IV) ἀρμόδιον δικαστήριον 34.

Ἐγκλήσεως ὀρισμὸς Ποιν. Δ. 58· παραπομπὴ 59· σύνταξις καὶ ὑπογραφή 28· προσόντα 167.

Ἐγκλητήριοι τί ἐστὶ καὶ τί περιέχει Ποιν. Δ. 222.

Ἐγκυμοσύνη ἀναστέλλει θανατικὴν ποινὴν Π. Ν. 18.

Ἐγκωσις ἀδείχ. Σουλτανικῇ παρῆγει κυριότητα, ἄλλως οὐχί. Ν. Γ. 132.

Ἐθίμον ἐπιτρέπει ἢ ἀποκλείει μαρτυρικὴν ἀπόδειξιν Π. Δ. 80.

Ἐθίμου ὅροι καὶ ἰσχύς Α. Κ. 36—38. 40—45. Ὅρος ἰσχύος 41. Ἴσον ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ καὶ ῥητῇ διατάξει τοῦ Νόμου 44. 45.

Ἐθίμων τοπικῶν ἰσχύς ἐπὶ ναυτοδανείων Ν. Κ. 153. 154· ἐπὶ γαιῶν Ν. Γ. 124. 128.

Ἐθνικότητος α) ἔγγραφον τοῦ πλοίου δέον νὰ ὑπάρχη ἐν αὐτῷ Ν. Κ. 41· β) τρόποι ὀθωμανικῆς κτήσεως Νομ. Ἐθν. 19 Ἰαν. 1869· ἀριθ. 1—4. 8. 9· γ) πῶς χωρεῖ ἀπώλεια 5. 7· δ) συνέπειαι ἀπωλείας 6· ε) Ῥωμυλιωτικῆς κτήσεως παρ' Ὀθωμανοῦ ἢ ξένου καὶ ἀπώλεια πῶς χωρεῖ. Ο. Ρ. 23· ἰδὲ Ἰθαγενείας.

Ἐθνικῶν Καταστημάτων, Σχολείων κτλ. πρόνοια τῷ ἔθνει ἀπόκειται Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Γ'. 20.

Εἰκονικότης χορζετίου μόνον δι' ὁμολογίας ἢ ἐγγράφου ἀποδεικνύεται καὶ ἀποδειχθεῖσα ἐκδιέζει εἰκονικὸν κάτοχον εἰς μεταγραφὴν. Βεζ. Ἐγκ. τῆς 14 Ζιλχίτζε 1286 (5 Μαρτίου 1286).

Εἰκότων σκηνδαλωδῶν δημοσίευσίς καὶ διανομὴ πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 139.

Είρηνοδικείων Α) τίνες ἐκτελοῦσι καθήκοντα Ο. Δ. 2. Β) ἀρμοδιότης α) πολιτική ἀνέκκλητος 3· β) ποινική ἐκκλητή και μή. 4. Γ) ἐκδικασίς και ἀπόφασίς 5.

Είρηνοδικῆς τί ἐστὶ και τίνα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ Ο. Ρ. 265—269. 292—296. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 5—15. 47—50.

Είρηνοδικῶν συμβουλίου α) σχηματισμὸς β) καθήκοντα Ο. Ρ. 192.

Είρηνη εἰς τί συνίσταται Π. Ν. 25· οὐσα α) ἰσόβιος 23· β) πρόσκαιρος 24· πέθεν μετρεῖται 26.

Εἰσαγγελεῖ δίδονται παρὰ τῶν κατόικων τῆς περιφερείας του μηνύσεις και παράπονα κατὰ παντός. Ἐγκ. ὑπ. Δικ. 20 Σεβάλ 1296 (24 7βρίου 1295).

Εἰσαγγελέως Ι) διορισμὸς και ἐξάρτησις Ο. Δ. 56. 60· δικήρισις 59· καθήκοντα 56. 58. 61—63. 65—73· γραφείου κατάρτησις 64. ΙΙ) ἐν γένει καθήκοντα Ποιν. Δ. 20· 23. 25. 28. 34. 36. 37. 39. 59. 67. 75. 76. 81. 89. 122. 182. 199. 230. 231. 235—245· ἀρμοδιότης 21. 22· ἀναπλήρωσις 24. 134· ταύτην κἀμνει ὁ πρόεδρος τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου· Ἐρμ. Ἐγκ. ὑπ. Δικ. 30 Σεβάλ 1298 (16 Ἰουλίου 1881)· ἐνέργεια 26. 27· βοηθῶν προσωπικὸν και καθήκοντα 45. 46. 48. 49. 134· σύμπτωσις 47· παρατηρήσεις 122· ἰδίᾳ δ' Ἐφετῶν ἐπίβλεψίς 241· παρατηρήσεις 242. 243· μερική μεταβίβασίς ἐξουσίας 245· σημειώσεις 279· ὡσπύτως δὲ εἰσαγγελέως παρὰ κακουργοδικεῖν καθήκοντα 235—245. ΙΙΙ) παρουσία ἀναγκαία ἐν δίκαις Ο. Ρ. 330· αὐτοῦ τε και διαδίκων προτάσεων αἰτιολογία ἀπαραιτήτος 332. ΙV) α) ἐφετῶν (procureur général) με 4 ἀντεισαγγελεῖς (avocats généraux) καθήκοντα εἰς πολιτικὰς και ποινικὰς δίκαις Ο. Ρ. 326—331· β) Πρωτοδικῶν (procureur royal) με ἓν ἢ πλείονας ἀντεισαγγελεῖς (avocats royaux) καθήκοντα εἰς πολιτικὰς και ποινικὰς δίκαις και ἐξάρτησις ἀπὸ

τοῦ τῶν Ἐφετῶν 310. 333—334. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 54. 75. 78. 81. 83. 94. Ἰδὲ Ἀγόρευσις Εἰσαγγελέως· V) ἀπουσία ἐν δίκαις ὑπαλλήλων και ἀντικατάστασις δι' ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας Ἐγκ. ὑπ. Δικ. τῆς 8 Ζιλιτζέ 1297.

Εἰσαγωγή εἰς δίκην πότε γίνεται α) γενικοῦ διοικητοῦ Ο. Ρ. 46· β) ὑπαλλήλων 107. Π. Θ' 125· γ) παρέδρων 1) δημάρχου Ο. Ρ. 272· 2) ἐπαρχιακοῦ δικαστοῦ και 3) πρωτοδικεῖου 286.

Εἰσηγητοῦ Ι) δικαστοῦ διορισμὸς και καθήκοντα Π. Δ. 51. 59. 64. 87. Ε. Δ. 45. ΙΙ) πτωχεύσεως α) διορισμὸς Ε. Ν. 161. 164. 229· β) καθήκοντα 162. 168. 174. 175. 177. 178. 180. 185. 190. 211—213. 221. 234. 237. 241. 243. 245. 254. 257. 275. 276. 278. 284. 285· γ) πράξεων προσβολῆ 163. 174. 175. 182. 188. 237. 273.

Εἰσοδήματος ἐν γένει κλέπτου τιμωρία Π. Ν. 225.

Εἰσπράκτορος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἀρμόδιον δικαστήριον τὸ ἐμποροδικεῖον Π. Ε. Ν. 31.

Εἰσπρακτῶρων ἐν γένει καθήκοντα τίνα Ο. Ρ. 139. Ο. Ρ. Π. Θ'. 95—97.

Ἐκατόλιτρον (καθ') ναύλωσις τίς ἐστὶ Ν. Κ. 106.

Ἐκδίσεις πῶς τιμωρεῖται α) μαρτυρίας Π. Ν. 211. § 2· β) κατηγορουμένου πρὸς ὁμολογίαν 103· γ) ἰστίων πότε εἶνε κοινή ἀβασία Ν. Κ. 245. § 3.

Ἐκβολῆς περιπτώσεις Ν. Κ. 252· διατυπώσεις 252. 254· ἐνεργείας τρόπος 253· δυστυχηματαπόδειξις 255· ζημιῶν α) κατάλογος 256· β) ἐκτίμησις 257· παρὰ πραγματογνωμόνων, οἵτινες διορίζονται πῶς 258· γ) ἐκτέλεσις 259· εὐθύνη διὰ τὸν ἀσφαλιστήν 195. Ἰδὲ και Χύσις.

Ἐκθέσεως δικαστικῆς σύνταξις πῶς γίνεται παρὰ α) εἰσηγητοῦ Π. Δ. 51. 53. 87. 184· β) εἰσηγητοῦ και ἐπιτρόπου 69.

Ἐκθεσις α) ἐπισκέψεως πλοίου παρὰ τίνων γίνεται Ν. Κ. 40· β) ἀφίξεως 57—60· γ) δυστυχήματος 61. 62. 255· δ) δημοσία ὡς ποινή Π. Ν. 19.

Ἐκκαθάρισαι τῆς περιουσίας τῆς πτωχεύσεως πῶς γίνεται Ε. Ν. 239.

Ἐκκλησίας α) ἀνέγερσις καὶ ἐπισκευὴ πῶς χωρεῖ, β) περιουσίας διαχειρίσις κατὰ τὸν ἱερὸν Νόμον, γ) ἐπιστάται καὶ μοναστηρίων ἐνεργοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐξέλεξις καὶ ἐποπτείαν τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν Μητροπολιτῶν· ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*.

Ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς σύστασις α) ἐν Κωνσταντινουπόλει· β) ἐν ἐκάστῃ Ἐπαρχίᾳ Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Γ. 43.

Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον I) διακρίνεται Α) εἰς τὸ τῶν Πατριαρχείων, οὗτινος τὸ προσωπικὸν πολλὰς ὑπέστη μεταβολάς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τοῦ ἡδὴ εὐκλεῶς πατριαρχεύοντος Ἰωακείμ. τοῦ Γ' καθιερώθη ὡς ἑξῆς·

Πρόεδρος ὁ ἐκστότε Πρωτοσύγκελλος, μέλη δὲ 5 ἦτοι δύο ἢ εἰς Ἀρχιερεῖς Τιτουλάριοι προϊστάμενοι ἐνοριῶν ἢ προαστειῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐκστότε Μέγας Ἀρχιδιάκονος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ δύο ἢ τρεῖς ἱερεῖς βαθμοφόροι ἢ καὶ ἱερατικοὶ προϊστάμενοι τῶν Ἐνοριῶν τῆς Βασιλευούσης, καὶ γραμματεὺς ὁ ἐκστότε Πριμικήριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὁ Πρόεδρος καὶ ἀπὸ τινος ὁ Ἀρχιδιάκονος εἰσι διαρκῆ μέλη, τὰ δὲ τέσσαρα τελευταῖα μέλη τοῦ Δικαστηρίου ἀνανεοῦνται ἐτησίως ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Πατριάρχου, δοριζομένων ἀντικαταστάτων αὐτῶν ἐνός ἢ δύο Ἀρχιερέων Τιτουλαρίων καὶ δύο ἢ τριῶν βαθμοφόρων ἱερέων ἢ ἐνοριακῶν προϊσταμένων¹. Β) εἰς τὸ τῶν Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν ἢ Ἐπισκοπῶν, οὗτινος πρόε-

1) Πρακτικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 15 Ἰανουαρίου 1879.

δρός ἐστὶν ὁ κατὰ τόπον Μητροπολίτης, Ἀρχιεπίσκοπος ἢ Ἐπίσκοπος, μέλη δὲ οἱ κατὰ καιροὺς Δημογέροντες καὶ γραμματεὺς ὁ τῆς Δημογεροντίας γραμματεὺς, II) ἀρμόδιόν ἐστὶ νὰ δικάσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐκκλητικῶς περὶ τοῦ κήρους ἢ μὴ μνηστείας καὶ γάμου καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν καὶ περὶ διατροφῆς ἐπὶ τῇ βίβσει τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ τῶν Πατριαρχικῶν ἐγκυκλίων καὶ ἀποφάσεων, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ δυνάμει τῶν τοπικῶν ἐθίμων. Ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*. III) Συνεδριάζουσι δὲ τὸ μὲν τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν καὶ κύρωσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ παρὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου κατὰ πᾶσαν τρίτην ἐκάστης ἐβδομάδος, τὰ δὲ τῶν Μητροπόλεων, Ἀρχιεπισκοπῶν ἢ Ἐπισκοπῶν ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ὀρίσῃ ὁ Πρόεδρος αὐτῶν, ἀποφασίζουσι δὲ καὶ τὸ μὲν καὶ τὰ δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν καὶ αἱ ἀποφάσεις των δύνανται νὰ ἐφεσιβληθῶσι τοῦ μὲν Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων, τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν ἐνώπιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τοῦ δὲ τῶν Ἐπισκοπῶν ἐνώπιον τοῦ τῶν Μητροπόλεων. Τοιοῦτοτρόπως διὰ τὰς Μητροπόλεις Πρωτοδικεῖα εἰσι τὰ τῶν Ἐπισκοπῶν αὐτῶν δικαστήρια· διὰ δὲ τὰ Πατριαρχεῖα τὰ τῶν Μητροπόλεων. Κατὰ συνέπειαν τὰ δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων εἰσι Πρωτοδικεῖα διὰ τὰς ἐν αὐταῖς διαζυομένας ὑποθέσεις καὶ Ἐφετεία διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων τῶν Ἐπισκοπῶν. Ἀνώτατον δὲ δικαστήριον τὸ τῶν Πατριαρχείων, ἐπομένως ἀπαράδεκτός ἐστὶν ὑπόθεσις ἐπαρχιακῆ μὴ ἐκδικασθεῖσα πρωτοδικῶς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις. Ἐγκ. Πατρ. καὶ Συνοδική τῆς 27 Ἰανουαρίου 1881¹. Γ) εἰς

1) Ἰδοὺ αὕτη.

Ἐπιπλέον συμβαίνει ἵνα πολλὰ ὑποθέσεις ἐκ τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἀναφέρονται εἰς τὰ πατριαρχεῖα, πρὶν ἢ ἐκδικασθῶσι πρότερον ἐνώπιον τῶν ἐπισκοπικῶν ἢ μητροπολιτικῶν πρωτοδικῶν δικαστηρίων. Ἐπειδὴ δὲ συνεπῶς

τὸ τῶν κληρικῶν ἐν γένει δι' ἐκκλησιαστικὰ παραπτώματα, τοῦτο δ' ἀποτελεῖται κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐπὶ Ἐπισκόπων

αὗται στεροῦνται πρωτοδικῶν ἀποφάσεων, οὐ μόνον σύγχυσις καὶ βραδύτης ἐπέρχεται εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι παρέχονται ἀσκόπως πράγματα διὰ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τούτων ἀνταλλαγὴν μακρᾶς ἀλληλογραφίας πρὸς διαφώτισιν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῖς διαδίκοις αὐτοῖς πρὸς τῇ δαπάνῃ καὶ ματαίᾳ ἀπωλείᾳ χρόνου καὶ παντοίων ἄλλων ἀπροόπτων δυσχερειῶν καθίστανται πρόξενοι. Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ λοιποῦ τοιούτων ἀτόπων ἀποτελεσμάτων προερχομένων προφανῶς ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ διατυπώσεως τῆς ὑπὸ τῶν δικαστικῶν νόμων ἐπιβαλλομένης τοῖς διαδίκοις, σκεψάμενοι συνόδικῶς ἔγνωμεν διευθῖναι τοῖς ἁγίοις ἀρχιερεῦσι, καὶ δὴ καὶ τῇ αὐτῆς ἀρχιερωσύνῃ, τὴν παροῦσαν ἡμετέραν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν, δι' ἧς πρῶτον μὲν ἀναφέρομεν ὅτι, ὡς γνωστὸν αὐτῇ, διὰ μὲν τὰς ἱερὰς Μητροπόλεις πρωτοδικεῖα εἰσι τὰ τῶν Ἐπισκοπῶν αὐτῶν δικαστήρια, διὰ δὲ τὰ Πατριαρχεῖα τὰ τῶν Μητροπόλεων, ἅτε δὴ τῶν μὲν εἰς ἐκείνας, τῶν δὲ εἰς ταῦτα κατ' ἱεραρχικὴν τάξιν ἀμέσως ὑπαγομένων, ὅτι δὲ κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐφετεῖα εἰσι τὰ δικαστήρια τῶν Μητροπόλεων διὰ τὰ πρωτοδικεῖα τῶν Ἐπισκοπῶν, δι' ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἀνώτατον δικαστήριον ἔστι τὸ δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων.

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, δεόν ἵνα αἱ ὑποθέσεις τῶν χριστιανῶν τῶν εἰς τὰς Ἐπισκοπὰς ὑπαγομένων δικάζωνται πρότερον πρωτοδικῶς ἐνώπιον τῶν ἐπισκοπικῶν δικαστηρίων, καὶ αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τούτων ἀποφάσεις κοινοποιῶνται τοῖς διαδίκοις, ὅπως ὁ βουλούμενος ἐξ αὐτῶν ποιῆται ἔφεσιν τῆς δίκης εἰς τὰ ἐφετεῖα τῶν Μητροπόλεων καὶ ἐκφέρηται ὑπ' αὐτῶν ἢ κατ' ἔφεσιν ἀπόφασις αὐτὸ δὲ τοῦτο δεόν ἵνα γίνηται καὶ διὰ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἐκ τῶν μητροπολιτικῶν πρωτοδικείων ἢ ἐφετείων ἐκδιδόμενας καὶ ἐκκαλουμένας εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριον τῶν Πατριαρχείων. Ἐφεξῆς δὲ ἐντελλόμεθα αὐτῇ ὅπως καταστήτη τοῦτο γνωστὸν πρὸς τοὺς χριστιανούς τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ἵνα τούτους ὅθεν οἱ ἔχοντες ὑποθέσεις πνευματικὰς καὶ ἄλλας ἀναγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπὸ τὴν πρεσβείαν αὐ-

μὲν ὑπαγομένων εἰς Μητρόπολιν ἰδίαν ἔχουσαν Σύνοδον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῆς Συνόδου αὐτοῦ· ἢ ἔφεσις γίνεται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου· ἐπὶ δ' Ἐπισκοπῶν ὑπὸ Μητρόπολιν ἄνευ Συνόδου, ὡς καὶ ἐπὶ Μητροπολιτῶν καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν, δικάζει ὀριστικῶς καὶ ἀνεκλήτως ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου· ἐπὶ δὲ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων δικάζει πρωτοδικῶς αὐτοὺς τὸ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ περιφερείᾳ τῶν καθαρῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστήριον τῆς Πρωτοσυγκελίας, τῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν. Βερ. Πατρ. 3. Ἰδὲ Ἀρχιερέων, Αἰκαία Πατριαρχείου.

Ἐκκλησιαστικῶν ξένων προνόμια τίνα εἰσὶ Ο. Ρ. 338. 339.

Ἐγκρημοδικίας ἐνστάσις τί ἔχει ἀποτέλεσμα καὶ πότε χωρεῖ Π. Δ. 18. § 2.

Ἐκλαϊκεύσεως ἱερῶν καὶ βακουφικῶν κτημάτων τρόπος τίς ἐστὶ Ο. Ρ. 486.

Ἐκλεξίμου α) προσόντα Ο. Ρ. 81· β) ἀνικανότης 82.

Ἐκλογέως α) προσόντα Ο. Ρ. 75. Ο. Ρ. Π. Α'. 8· β) ἀνικανότης Ο. Ρ. 76· γ) ἐξαίρεσις 75. 77· δ) ἐνστάσις Ο. Ρ. Π. Α'. 1· ε) ἔφεσις 1.

τῆς δικαστηρίου ἀναφέρωνται εἰς αὐτὸ διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς, καὶ μετὰ τὴν νόμιμον διαδικασίαν ἐξενεχθείσης πρωτοδικῆς ἀποφάσεως, ἀντίγραφον ταύτης δεόντως ἐπικεχυρωμένα κοινοποιῶνται πρὸς ἑατέρους τῶν διαδίκων, ὅπως ὁ βουλούμενος ἐξ αὐτῶν, ἐὰν μὲν ἀνήκη εἰς Ἐπισκοπὴν, ποιῆται ἔφεσιν τῆς δίκης ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς ἣν αὕτη ὑπάγεται, ἐὰν δὲ εἰς Μητρόπολιν, ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου τῶν Πατριαρχείων δικαστηρίου διὰ τὰ περαιτέρω, ἀναγγεῖλη δὲ συγχρόνως τοῖς χριστιανοῖς, ὅτι οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διατύπωσιν ταύτην, ἐὰν τυχὸν παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ κινήσωσι κατὰ τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν ἀγωγὴν μὴ φέροντες ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ πρωτοδικείου ἢ ἐφετείου τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἔσονται ἀπαράδεκτοι.

1881 Ἰανουαρίου 27.

Ἐκλογικῶν καταλόγων α) σχηματισμός, διάρκεια καὶ ἀναθεώρησις Ο. Ρ. 78· β) δημοσιότης 79. Ο. Ρ. Π. Α'. 13· γ) περιφερειῶν διαίρεσις Ο. Ρ. Π. Α'. 3.

Ἐκλογῶν α) χρόνος Ο. Ρ. 83· β) ἡμέρα 94. Ο. Ρ. Π. Α'. 4· γ) πλειονοψηφία Ο. Ρ. 85· δ) ἐξέλεξις Ο. Ρ. 86· Ο. Ρ. Π. Α'. 4· καὶ ἐξέλεξεων δικονομία Ο. Ρ. 85· ε) τμήματα Ο. Ρ. Π. Α'. 3· ς) ἐπιτροπή 5—7. 13· ζ) τέλος 9. 10.

Ἐκμισθωσις πλοίου εἶναι πρᾶξις ἐμπορικῆς ναυτικῆς Π. Ε. Ν. 29. § 5· καὶ συνέπειαι μὴ πληρωμῆς αὐτῆς Ν. Κ. 100.

Ἐκμισθωτῆς τί ἐστὶ Α. Κ. 409.

Ἐκπαίδευσις κατωτέρα (ἢ) ἐστὶν ὑποχρεωτικῆ Ο. Ρ. 350· ἰδιωτικῆ ἐλευθέρα ἐστὶ 354.

Ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων πῶς γίνεται ἢ ἐποπτεία Ο. Ρ. 38.

Ἐκπλειστηριασματος πληρωμὴ πότε γίνεται Ν. Κ. 23.

Ἐκπλειστηριασμοῦ ἐπιρροή πῶς τιμωρεῖται Ν. Κ. 238.

Ἐκποίησης πῶς γίνεται α) μεταλλείου Ν. Μεταλ. 7· β) ἡμερίδος Ν. Τυπ. 5.

Ἐκπροθέσμου συνέπειαι ἐπὶ ἐνδίκων μέσων Π. Δ. 153. 185. 208. 223.

Ἐκτελέσεως α) ἀναστολή χωρεῖ μόνον ἐν ἀνωτέρᾳ βίᾳ Π. Δ. 61· β) καὶ μεταβιβάσεως τακρίρι δίδει ὁ Πρόεδρος, ἂν ἀρνήται ὁ ὀφειλέτης 63· γ) ἔξοδα προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος 66 καὶ εἶναι προνομιοῦχα 65· προϊόντος κατ' ἄλλογος διανομῆς μεταξύ τῶν δανειστῶν πῶς καὶ πότε χωρεῖ 67· δ) τίνα ἐξαιροῦνται 53—55· ἐκτός ἐπὶ ὑποθηκεύσεως τῶν γαιῶν καὶ οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου 56· ἀλλὰ δὲν ἐξαιροῦνται τὰ πράγματα τῶν ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων 69.

Ἐκτελεσθὲν ἀπαξ οὐκ ἐπιτρέπεται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Α. Κ. 100.

Ἐκτελέσεις ἀναγκαστικῆ καὶ πώλησις γαιῶν δημοσίων μιριέ καὶ βακούφ δύναται νὰ γείνη δυνάμει ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς τὴν πληρωμὴν ποσοῦ τινος καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη ἀποφάσεως εἰδικῆς ἐπιτροπείας τὴν πώλησιν γαιῶν μιριέ καὶ βακούφ, συνωδὰ τῇ κάτωθι ἐγκυκλίω¹. Ἐπίσης χωρεῖ ἢ

1) Ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς δικαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους ἀπὸ 24 Ζυλκαδὲ 1297 (16 Ὀβρίου 1880).

«Κατὰ τὰς ἐν τῷ Δεστούρ τόμος 1ος σελ. 240 καὶ 3ος σελ. 165 δημοσιευθεῖσας Βεζυρικὰς ἐγκυκλίους καὶ συνωδὰ τῷ ἀρθ. 294 Π. Δ. ἢ διὰ χρέη πώλησις γαιῶν Μιριέ καὶ Βακούφ προαπαιτεῖ δικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἀλλὰ τὸ ἀρθ. 55 τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων νόμου διακελεύεται, ὅτι διὰ τὴν πώλησιν τῶν ῥηθισῶν γαιῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖα εἰδικὴ ἀπόφασις καὶ ὅτι δυνάμει ἀπλῆς ἀποφάσεως καταδικαζούσης εἰς τὴν πληρωμὴν χρέους τινός τὸ ἐκτελεστικὸν τμήμα δύναται νὰ κατάρχη καὶ πωλήσῃ καὶ τὰ ῥηθέντα εἶδη κτημάτων ἀκινήτων.

Τὸ ὑπουργεῖον κληθὲν νὰ ἐρμηνεύσῃ τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα καὶ νὰ ἀποφανθῇ, ἂν τὸ ἄρθρον 8 καὶ ἐπόμενα τοῦ νόμου περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων σχετικῶς πρὸς τὰ ἀκίνητα τὰ λεγόμενα Ἐμλάκ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γαιῶν Μιριέ καὶ Βακούφ, παρέπεμψε τὸ ζήτημα εἰς τὸ Νομικὸν τοῦ ὑπουργείου Συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάνητο, ὅτι ὁ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων προσωρινὸς Νόμος ἀκυροῖ τὰς περὶ ταύτης προγενεστέρως Βεζυρικὰς Ἐγκυκλίους. Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀντίφασιν τοῦ προρηθέντος Νόμου περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐπειδὴ ἢ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ὑπαλλήλου ἐνέργεια περιορίζεται ὑπὸ ἀποφάσεως καὶ ὁ Νόμος ἐπιτρέπει ἀγωγὴν κακοδικίου κατ' αὐτοῦ· ἐπειδὴ τὸ ἀρθ. 294 Π. Δ. δὲν προαπαιτεῖ ἀπόφασιν εἰδικὴν διὰ τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων, ἐπειδὴ ἢ τοῦ νόμου περὶ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἔκφρασις Ἐμλάκ δὲν ἀφορᾷ μόνον τ' ἀκίνητα Σαρριέ, ἀλλ' ἐπίσης τὰς γαίας Μιριέ καὶ Βακούφ, ἐπειδὴ τὸ κείμενον τοῦ Νόμου δεῖν νὰ διορθωθῇ διὰ τῆς προσθήκης παρὰ τὴν λέξιν Ἐμλάκ (ἕρον γενικόν) τῆς λέξεως Ἀκάρ (ἰδιοκτησίας προσοδοφόρου), τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνητο ὅτι μέχρι τῆς διορθώσεως τοῦ κειμένου τοῦ Νόμου οἱ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως

ἀναγκαστική ἐκτέλεσις διὰ τῆς τοῦ ἀλλοδαποῦ Πρεσβείας τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τῶν ἀποκρυφάντων τὴν ἐθνικότητά των κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀλλοδαπῶν, ὡς ἀπεφάνθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τῆς κάτωθι Ἐγκυκλίου¹.
 Ἰδὲ καὶ Ἀναγκαστικὴ Ἐκτέλεσις.

τῶν ἀποφάσεων ὑπαλλήλοι δύνανται εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως καταδικαστικῆς πληρωμῆς χρέους νὰ πωλῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας καὶ συνωδᾶ τῷ Νόμῳ ἀκίνητα κτήματα Ἐβλάκ, ὡς καὶ γαίας Μιριέ ἢ Βακρόφ τοῦ ὀφειλέτου, χωρὶς νὰ ἐξετάζωσιν, ἂν ἡ ἀπόφασις μνημονεύῃ ἢ μὴ αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ ἀπηυθύνθη ὑμῖν ἡ παροῦσα.

1) Ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου ἀχίρ 1290, δι' ἧς κηρύττονται ἔγκυροι αἱ ἀποφάσεις αἱ ἐκδιδόμεναι ἐναντίον τῶν ἀποκρυπτόντων τὴν ὑπηκοότητά των κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀλλοδαπῶν καὶ διατάσσεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τούτων διὰ τῶν ἀρμοδίων Πρεσβειῶν.

« Αἱ Πρεσβεῖαι ἐπιμένουσιν εἰς τὴν μὴ παραδοχὴν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων κατὰ ξένων ὑπηκόων, οἵτινες ἀποκρύπτουσι κατὰ τὴν μετ' ὀθωμανῶν διαδικασίαν τὴν ὑπηκοότητά των, λόγῳ ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐκδίδονται οὐχί, ὡς εἴθισται, ἐν γνώσει καὶ μετολαβῆσει αὐτῶν. Ἰδίᾳ δὲ ἡ ἑλληνικὴ Πρεσβεῖα παραπονεῖται, διότι ἐφυλακίσθησαν Ἕλληνας τινες καταδικασθέντες κατὰ τὸν βῆθίντα τρόπον.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις ἀποφάσεων οὐ μόνον δικαστηρίων, εἰς ἃ ἐκουσίως καὶ αὐτοπροκίρετως ἀνεφέρθησαν οἱ διάδικοι, ἀλλὰ καὶ δικιτητῶν, ὅπως ποτ' ἂν ὦσιν, διατελεῖ σύμφωνα μὲ τὰ καθεστῶτα, οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν ἐν λόγῳ Πρεσβειῶν εἶναι ὅλως ἀπαράδεκτοι. Πρὸς δὲ ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἠλλαξαν ὑπηκοότητα οὐχὶ κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν νόμων διαχαραχθέντα τρόπον, ἐπειδὴ οὗτοι ἀποκρύπτοντες τὴν ὑπηκοότητά των μόνον κατὰ τὴν διαδικασίαν δὲν ἀπολλύσι τὴν ιδιότητά των ὡς ξένων, ἐπειδὴ αἱ Πρεσβεῖαι διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην δὲν ἐκπίπτουσι τοῦ δικαιώματός των νὰ μετολαβῶσι καὶ προστατεύωσι τοὺς ὑπηκόους των, ἐπειδὴ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκτέλεσις τοιοῦτου εἴδους ἀποφάσεων διὰ τῶν πρεσβειῶν, εἰς ἃ ὑπάγονται οἱ καταδικασθέντες, θεωρουμένων τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐγκύρων καὶ νομίμων αἴρει τὰς ἐπελευθέρους δυσκολίας καὶ σνῆμα δύνανται νὰ ἐπι-

Ἐκτέλεσις ἀποφάσεων α) πολιτικῶν ἀνήκει τοῖς δικαστηρίοις καὶ βαθμιαία ἐστὶ καὶ ἐπὶ παντός εἶδους ἀκινήτων, πλὴν τινος ἐξαίρεσεως Ο. Ρ. 263· β) ποινικῶν τῆ διοικητικῆ ἐξουσίᾳ 262.

Ἐκτέλεσις I) ἀποφάσεως μόνον μετὰ κοινοποίησιν χωρεῖ Π. Δ. 135· ἰδὲ καὶ Προσωρινὴ ἐκτέλεσις· II) ἀναγκαστικὴ ἀποφάσεως πότε καὶ πῶς χωρεῖ Ἐκτ. Ἀποφ. 30. 31· τίς ζητεῖ αὐτήν, τίνες αἱ διατυπώσεις αἰτήσεως 7. 21. 29· τίς Πρόεδρος διατάττει αὐτήν καὶ πῶς 1. 6. 8. 9—12. 14—19· καὶ ἄρθρον προσωρινόν. Α) Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ ἀποφάσεων α) πολιτικῶν 2· β) ἐμπορικῶν 3· γ) ἱερῶν δικαστηρίων 5· Β) ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἐπὶ πάσης ἐν γένει ἀποφάσεως 4· τίς ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου, πῶς διορίζεται καὶ καθήκοντα ὑπαλλήλων ἐκτελεστικοῦ τμήματος 14—17. 19. Πότε μόνον ἀναστέλλεται ἡ ἐκτέλεσις 61· τίς χωρεῖ προσβολή α) κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Προέδρου· β) κατὰ τῶν πράξεων ὑπαλλήλων τοῦ ἐκτελεστικοῦ τμήματος 18. Πῶς τιμωρεῖται παρεμπόδισις ἐκτελέσεως 20. Μέσα ἐκτελέσεως δύο 31· Α) προσωπικὴ κράτησις I) χωρεῖ τῆ αἰτήσει τοῦ δανειστοῦ ὑπὸ ὄρους 32—34· χωρεῖ ἀπαλλαγὴ αὐτῆς α) ἐν πικντελεῖ ἀπορία 32· β) ἄμα ὑπάρχη περιουσία ἀρκούσα 33· γ) ἐν περιπτώσει ἀπαγορεύσεως 34· II) ἐκτελεῖται, τοῦ δανειστοῦ προκαταβάλλοντος καθ' ἑκάστον μῆνα, ἐπὶ ἀπειλῆ, ἐν μὴ προκαταβολῆ, νὰ μὴ χωρῆ πλέον προσωπικὴ κράτησις, γρ. 150 πρὸς διατροφήν τοῦ ὀφειλέτου 36· ἐξαίρουσιν αἱ χῆραι, τὰ ὄρφανὰ καὶ οἱ ἐνδεεῖς ὡς ἀποφάνθη ἰσχύτως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης· Β) κατάσχεσις πάντων, χρημάτων, πραγμάτων καὶ κτημάτων

φέρῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν πρεσβειῶν, διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη καλόν, ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς τεθῆ εἰς ἐμέργειαν ὁ τρόπος οὗτος, πρὸς δὲ τοὺς φυλακισθέντας Ἕλληνας ἐνεργηθῶσιν οὕτω τὰ δέοντα».

πικνὸς ὀφειλέτου πῶς γίνεται 40· α) εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου 42· 48· β) εἰς χεῖρας τρίτου 41· δι' ἑξῆς δόται τούτῳ 1^{ος} ἰχπαρνχιές 44· ἐνεργοῦνται τὰ πρὸς φύλαξιν τῶν πραγμάτων, ἀν μὴ ἄλλως ἀποφασισθῆ 41, ὅτε διορίζονται καὶ δύο ὑπάλληλοι 46, οἵτινες λαμβάνοντες ἐν ἀνάγκῃ συνδρομὴν 50 μεταφέρουσι τὰ κατασχεθέντα εἰς μέρος κατ' ἄλληλον, διοριζομένου ἐν ἀνάγκῃ φύλακος 47· ἢ κατ' ἄσχεσιν ποιοῦνται τῶν παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ πραγμάτων μετὰ δύο μαρτύρων συντάττοντες καὶ τὴν περὶ τῶν γενομένων ἐκθεσιν (πεγιαίν-ναμέ) 48· ἀλλὰ τὰ πράγματα ταῦτα μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας ἐκτελέσεως παραδίδονται εἰς τὸν δανειστὴν 49· εἶτα μετὰ τὴν κατάσχεσιν δίδονται 2^{ος} ἰχπαρνχιές περὶ πώλησος τῶν κατασχεθέντων ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς 51· μεθ' ὃ γίνεται ἡ πώλησις βαθμηδὸν 52 ὑπὸ τὰς διατυπώσεις, ἅς διαγράφουσι τὰ ἄρθρα 59—60· 62—64· 68.

Ἐκχέρσωσις γῆς νεκρῶν ἀνευ ὄρου παρέχει κυριότητα A. K. 1272. 1273.

Ἐκχώρησις ἰδὲ Χαβα. λέ.

Ἐλκιον ρεῦσαν δὲν ὑποχρεοῖ εἰς ναῦλον N. K. 134.

Ἐλάττωμα A) πωλουμένου α) σπουδαῖον A. K. 353. 354· παρέχει τῷ ἀγοραστῇ δικαίωμα ἐπιλογῆς ἀδικαιρέτως μόνον ἐπὶ ὁμάδος 351. 352· πρὸς ἐπιστροφὴν ἢ κράτησιν 336—339· ἐκτὸς ἀν φανερωθῆ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν παραλαβὴν 340· ἢ ἐναντίας συμφωνίας 341—343· ἢ ἀν ἦναι ἀρχαῖον 345. 347. 348· πότε δίδει χώραν εἰς ἐλάττωσιν τοῦ τμήματος καὶ πῶς καὶ πότε χάνεται τὸ δικαίωμα τοῦτο 344—346. 349. 350· β) ἀχρηστίαν φέρον διαλύει τὴν πώλησιν 358· B) μισθομένου ἰδὲ Μισθώσεως Δ. γ.

Ἐλεγκτηρίου γενικοῦ τμήματος καθήκοντα O. P. Π. Θ'. 112. 122. 128.

Ἐλεημοσύνη Σαδανκί τί ἐστὶ A. K. 835.

Ἐλευθερία ἐκδηλώσεως φρονήματος O. P. 39.

Ἐλευθερίας στέρησις πῶς τιμωρεῖται. Ἰδὲ παράνομος κατακράτησις.

Ἐλεύθερον ἀβαρίας ὄρος τί σημαίνει N. K. 251.

Ἐλλείμματος προϋπολογισμοῦ ἐξίσωσις πῶς χωρεῖ O. P. Π. Θ'. 69.

Ἑλληνικῆς γλώσσης χρῆσις ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ ὑπὸ τινος ὄρους O. N. 22.

Ἑλῶν ἀποξήρασις O. P. Π. Α'. 53.

Ἑμανέτ ὄρισμός A. K. 762. Οὐδεμία εὐθύνη τοῦ θαματοφύλακος διὰ φθορὰν ἢ βλάβην ἀναίτιον 768—770.

Ἑμβολίασις δένδρων αὐτοφυῶν πῶς καὶ πότε παρέχει κυριότητα N. Γ. 26. 37.

Ἐμπορεύματα τί εἰσιν A. K. 131.

Ἐμπορίαν δύναται νὰ ἀσκῆ ὁ ἐνήλικος, ὁ δὲ 18 ἐτῶν μόνον τῇ ἐγγυήσει τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἢ ἀδείξει δικαστικῇ E. N. 2. Ἰδὲ Ἐμπορος.

Ἐμπορικῶν α) πράξεων ὄρισμός E. N. I. Π. E. N. 28. 29· β) πανηγύρεων τόπου ἀνεξουσίαστον N. Γ. 95· γ) ἐταιριῶν εἶδη καὶ σύστασις E. N. 10—52· ἀρμοδίον δικαστήριον Π. E. N. 32. E. Δ. 3. § 2· δ) βιβλίων ἐγγραφῶν ἰσχύς. A. K. 1608.

Ἐμποροδικεῖου Α' τμήματος ἀρμοδιότης A) πρωτοδικῶς ὀριστικῇ καὶ τελεσιδίκῳ διὰ τὰς μεταξὺ ἀλλοδαπῶν καὶ Ὀθωμανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικῆς διαφορᾶς, πρὸς δὲ καὶ διὰ τὰς ἀστικὰς πλὴν τῶν περὶ α) ἐνοικίων· β) ἀκινήτων κτημάτων· γ) ποσοῦ κατωτέρου τῶν 1000 γρ. Ἰδὲ ἀλλοδαπός. B) κατ' ἐφεσιν διὰ τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκδικασθείσας μικτὰς ὑποθέσεις κατὰ τὴν περὶ τούτου σταθερὰν νομολογίαν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐν ταῖς ἐφέσεσιν Ἐμμανουὴλ Ὀλυμπίου κατὰ Κουρεμέτη καὶ Φέρμιγγερ, Κόντη Σαχίνη κατὰ Γεωργίου Νικολάου (4) 16 Νοεμβρίου 1882), Γεωρ-

γίου Γιανναρά κατὰ Καλοδοῦκα (κατὰ Μάρτιον τοῦ 1882) κτλ. Τῆς πρώτης παραθέτομεν κάτωθι τὸ αἰτιολογικὸν καὶ διατακτικὸν μέρος¹.

Ἐμποροδικείων I) σύστασις Ο. Δ. 6· ἀπαρτία 10· ἀρμοδιότης 22. 24. 27· ἀποφάσεων προσβολὴ 25· II) ἀρμοδιότης α) δι' ἐγγραφήν ναυτοδανείων Ν. Κ. 153. 154· β) δι' ἐκδίκασιν τῶν ἐμπορικῶν πράξεων φύσει ἢ θέσει Π. Ε. Ν. 27—38.

Ἐμπορος τί ἐστὶ Ε. Ν. 1· ὑποχρεοῦται ἔχειν βιβλία καὶ ἀνακοινῶναι αὐτὰ 3—9· ἀνήλικος δύναται εἶναι ὑπὸ ὄρους 2· πτωχεύσας τίς ἐστὶ 147· δὲν δύναται νὰ κάμῃ παραχώρησιν περιουσίας 248.

Ἐμπειροτέχνη πότε καὶ πῶς διορίζονται Π. Δ. 63.

Ἐμπρησμός α) πλοίου βαρύνει τὸν ἀσφαλιστὴν Ν. Κ.

1) Ἀπόφασις τοῦ Α'. Τμήματος τοῦ Ἐμποροδικείου Κωνσταντινουπόλεως ὑπ' ἀριθ. 310 ἐκδοθεῖσα τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1297 καὶ 9 Ἰουλίου 1296 διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἐμμανουήλ Ὀλυμπίου ὑπηκόου ὀθωμανοῦ κατὰ Μικὴ Κουρμετῆ ὑπηκόου Ἑλλήνος.

Τὸ Δικαστήριον Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ, ὡσάκις εἰς τῶν διαδίκων εἶναι ξένος ὑπὸ ἴσος καὶ καταδικασθῆ εἴτε εἰς ἐμποροδικεῖόν τι, εἴτε ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ εἰς Πρωτοδικεῖον, ἢ κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἔφεσις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀλλαχόσε, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρῶτον τμήμα τοῦ ἐμποροδικείου,

Ἐπειδὴ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ κατ' ἔφεσιν ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὸ Ἐμποροδικεῖον τῆς Ρόδου εἶναι ἐναντία τῷ Νόμῳ καὶ ἐκτὸς τοῦ καθήκοντός του,

Διὰ τοῦτο

Ἀπερασίσθη παμψηφεί νὰ ἀκυρωθῆ ἡ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου παρὰ τοῦ ἐμποροδικείου τῆς Ρόδου ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καὶ νὰ ἐπιβληθῶσι τὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος τοῦ ἐφεσιβλήτου Κουρμετῆ.

195· β) ἐν γένει πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 163—167. Ν. Δασ. 47.

Ἐμφάνεσις αὐτοπρόσωπος τῶν διαδίκων πότε καὶ πῶς δύναται νὰ διαταχθῆ Π. Δ. 51.

Ἐναγομένου σιωπῶντος ὁ ἐνάγων ἀποδεικνύει· ἀρνούμενου ὁμως, δίκη χωρεῖ κατὰ Νόμον Π. Δ. 148.

Ἐνάγων βαρεῖται τῇ ἀποδείξει Π. Δ. 68· ἐπάγει ὄρκον ἐλλείψει ἀποδείξεων, ἀν σιωπῶν βλέπη τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀπορριπτομένην Π. Δ. 148.

Ἐνδειξις τί ἐστὶ Π. Δ. 91.

Ἐνδικα μέσα τίνα εἰσὶ α) ἀνακοπὴ Π. Δ. 151· β) τριτανακοπὴ 161· γ) ἔφεσις 171· δ) ἀναψηλάφησις 201· ε) ἀναίρεσις 217· τί ἐνδικὸν μέσον ὑπάρχει κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐφετῶν 200· ἐπὶ πτωχεύσεως Ε. Ν. 276. 287.

Ἐνδύματα α) ὀφειλέτου δὲν κατάσχονται Π. Δ. 274 § 2. β) Καλογήρων καὶ Καλογραιῶν ἐν γένει καὶ ὑφάσματα εἶναι ἀτελεῖ Καν. Ἀσπ. Τελ. 12. Ἰδὲ ἀτελείας.

Ἐνεχυρίασις πραγματειῶν παρὰ τοῦ πλοιάρχου κατὰ τὸν πλοῦν πότε καὶ πῶς γίνεται Ν. Κ. 49.

Ἐνέχυρον λαμβάνειν, ἐνεχυριαστής, ἐνεχυροῦχος καὶ μεσεγγυοῦχος τί ἐστὶ Α. Κ. 702. 705.

Ἐνεχύρου κατάσχεσις τίνα συνέπειαν ἔχει Π. Δ. 296.

Ἐνεχύρου ὀρισμός Α. Κ. 701. Σύστασις 706. Στοιχεῖα α) ἐχεφροσύνη οὐχὶ ἐνηλικιότης 708· οὐδὲ πανηγυρικότης ἐκφράσεως 707· β) πρᾶγμα δεκτικὸν πωλήσεως καὶ ὑπάρχον 709· γ) ἐνοχικὴ πράξις 710· δ) κατοχὴ 701· ε) ἀδεια τοῦ κυρίου ἐπὶ ἀλλοτρίου 726. 728. 732. 735—737· ἀκύρωσις α) τῇ θελήσει τοῦ δανειστοῦ 716 ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῦ ὀφειλέτου 717· β) κοινῇ θελήσει ἀμφοτέρων 718. Χώρα α) εἰς ἐγγυητὴν 719· β) εἰς δύο δανειστάς 720· γ) διὰ δύο δάνεια

721. Ένεχυρίσις τοῦ κυρίου 727. Παρακολουθημάτων τύχη 711—715. Μεταβολή καὶ αὔξεισις διὰ συμφωνίας 712—714. Φυλακὴ 722—743. Ἐξόδα διατηρήσεως 724· πότε δωροῦνται 725. Συνέπειαι· α) δικαιώματα προτιμήσεως ἐνεχυρούχου δανειστοῦ 729· β) παραφύλαξις καὶ ἐκποιήσις μέχρις ἐντελοῦς πληρωμῆς 731. 732. 734—737. 739. 741. 851· ἐπιστραφέν δὲν κωλύει τὴν ἀπαίτησιν 730· γ) ὁ θάνατος δὲν ἐπιηράζει τὸ ἐνέχυρον 733· μόνον αἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα μεταβάλλουσι πρόσωπα 734. 738. Ἀπώλεια ἢ βλάβη εὐθύνει τὸν αἴτιον 741. 742· ἔγκυρον δευτέρας ἐνεχυρίσεως 743· καὶ ἀκύρωσις τῆς πρώτης 744. 745. Πώλησις συναινέσει ἀμφοτέρων ἢ ἐν διαφωνίᾳ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ εὐθύνη τοῦ πωλήσαντος μονομερῶς 746. 747. 756. 757. Δικαστικὴ πώλησις ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς ἰδιωτικῆς 746. 747 ἐστὶν ἀναγκαία, α) ἂν ὁ ὀφειλέτης ἀποδημῇ καὶ ἦναι ἀγνώστου διαμονῆς 758· β) ἂν προβλέπηται μέλλουσα φθορά ἢ βλάβη 759· γ) ἂν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος πρὸς πώλησιν δυστροπῇ εἰς τοῦτο 760. 761· ἐνεχυρίσις 748. 749· χρήσις ἀπαγορεύεται 750.

Ἐνῆλικος ὁμολογήσας ἑαυτὸν τοιοῦτον ἐν ἀνηλικιότητι ἀπαράδεκτός ἐστιν ἐνηλικιότητα ἤδη προτείνων Α. Κ. 989· πῶς λαμβάνει περιουσίαν 981. 982· ἐγκύρωσιν ἄνευ εὐθύνης τοῦ κηδεμόνος 983· τίθεται αὐθις πότε ὑπὸ κηδεμονίαν 984.

Ἐνηλικιότητος ἀρχή Α. Κ. 986. Σημεῖα 985. 987· ὁμολογίας ἰσχύς 988.

Ἐνοίκια καὶ κατ' ἔφεσιν αἰτοῦνται Π. Δ. 192.

Ἐνορίας κάτοικοι, ἐν ἧ εὐρίσκειται τις φονευμένος παρ' ἀγνώστου, πῶς πληρώνουσι τὸ ἀντίτιμον τοῦ αἵματος τοῦ φονευθέντος. Ἐκθ. τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Δεστ. III. 383.

Ἐνστάσεις ἀπαράδεκτου Ν. Κ. 281· λόγῳ ὕλης καὶ λό-

γῶ προσώπων πότε προτείνονται καὶ πότε καλύπτονται Π. Ε. Ν. 37. 38.

Ἐνστάσεις α) κατὰ καταλόγου νεοσυλλεξίας ἐντὸς 15 ἡμερῶν Ο. Ρ. 376· β) κατὰ ὁροθετήσεως δασῶν Ο. Ρ. Π. Γ 60· γ) κατὰ καταλόγου δασῶν Κοινοτήτων, Καταστημάτων 70.

Ἐνστάσεων εἶδη α) ἀναρμοδιότητος ἀπολύτου ἢ σχετικῆς πότε καὶ πῶς προτείνονται Π. Δ. 48. 49· β) ἐκκρεμοδικίας καὶ συναφείας 113· γ) ἀκυρότητος διαδικασίας, ἧτις δύναται νὰ καλυφθῇ 114· δ) ἀνατροπῆς δίκης 118· ε) ἀντιφατικῶν ἰσχύς Α. Κ. 1647—1653· ς) ἀνατρεπτικῶν ὄρισμός καὶ συνέπειαι 1631—1633. δεκτὸν 1840.

Ἐντάλματος χρηματικοῦ χαρτόσημον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐπὶ ἀπειλῇ προστίμου 3 % Ν. χαρτ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873. 11 § 1. 13.

Ἐντάλματος Α) συλλήψεως (ιχζάρ) χώρα κατ' ἀπειθοῦντος α) κατηγορουμένου Ποιν. Δ. 86· β) μάρτυρος 87· διατυπώσεις 90· κοινοποιήσις 92· ἐκτέλεσις 93. 94· θεώρησις 100· παρατυπιῶν συνέπειαι 107· Β) προφυλακίσεως (χαίραμουσακὰτ τεβκήφ μουζεκελερί) ὄρισμός καὶ δίκρεια 89· παραίτησις ἐπὶ ἐγγυήσει 89· διατυπώσεις 91· κοινοποιήσις 92. 104· ἐκτέλεσις 93· ἐκδόσεως πρακτικὸν 104· παρατυπιῶν συνέπειαι 107· Γ) κρατήσεως (μουσακὰτ τεβκήφ) κατὰ δραπετεύσαντος ἢ ἐγκληματοῦντος 89· ὄρος ἐκδόσεως, δίκρεια καὶ παραίτησις ἐπὶ ἐγγυήσει 89· διατυπώσεις 90· κοινοποιήσις 92· ἐκτέλεσις 93. 94· παρατυπιῶν συνέπειαι 107.

Ἐντάλματος συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἢ ἐκδοσις ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ βραδύτερον ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ Ο. Ρ. 30.

Ἐντάλμάτων α) χρήσις Ο. Ρ. Π. Θ'. 102. 103· β) ποσὸν 106—108· γ) πληρωμὴ 110· δ) καταχώρησις 115· ε) ἄρνησις πληρωμῆς 113.

Ἐνταφίασις ποῦ γίνεται α) ἐν γένει Ν. Γ. 33· β) φονευθέντος Π. Ν. 17. 176.

Ἐντολῆς I) ὁρισμὸς Α. Κ. 1449. Σύστασις ῥητῆ 1451. Διαίρεσις εἰς γενικὴν ἢ ἀόριστον καὶ μερικὴν ἢ περιωρισμένην 1456. Στοιχεῖα α) ἐχεφροσύνη καὶ ἀνεπτυγμένη κρίσις ἐντολέως ἔστω καὶ ἀνηλίκου πλὴν ἐπὶ ἀμφιβαρῶν συναλλαγμάτων 1457· β) ἐχεφροσύνη καὶ ἀνεπτυγμένη κρίσις ἐντολοδόχου, ἔσω καὶ ἀνηλίκου 1458· γ) ἀντικείμενον τῆς ἐντολῆς ὠρισμένον καὶ γνωστὸν 1459 οὐχὶ μὲ ἰδιόζοντα χαρακτηρισ 1478 καὶ περὶ παντὸς ἀντικειμένου. Συνέπειαι α) ἐκτέλεσις ἐπ' ὀνόματι ἐντολέως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος καὶ εὐθύνη τοῦ ἐκτελέσαντος 1460. 1461. 1485—1487· β) ὑποχρέωσις καὶ δικαιώματα τοῦ ἐντολέως ἐξ αὐτῆς· γ) εὐθύνη τοῦ ἐντολοδόχου ὡς θεματοφύλακος 1463. 1464· δ) ἀμεταβίβαστον εἰς ἄλλον ἀνευ μνείας τοιαύτης, ἐκτὸς ἐὰν ᾦναι γενικὴ 1466· ε) ἀδιαίρετον ἐπὶ πολλῶν ἐντολοδόχων συγχρόνως διορισθέντων, ἐκτὸς δίκης παρακαταθήκης καὶ πληρωμῆς χρέους 1465· ς) ἄμισθον ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας ἢ ἂν ὁ ἐντολοδόχος ᾦναι ἐκ τῶν ἐμμισθως ὑπηρετούντων 1467· παῦσις α) τῇ θελήσει τοῦ ἐντολέως, πλὴν ἂν ὁ διορισμὸς συνδέηται μὲ δικαιώματα τρίτων 1521 π. χ. ἐπίτροπος πρὸς πώλησιν καὶ δικαστικὸς 1525 ἐκτὸς τῶν μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς παύσεως πράξεων 1523· β) τῇ παραιτήσει τοῦ ἐντολοδόχου, πλὴν ὅταν συνδέηται μὲ συμφέροντα τρίτων 1522· μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶ ἐντολεῖ ἰσχύει 1524· γ) διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ σκοποῦ 1526· δ) διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἀνευ ἐπηρεασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τρίτων 760. 1466. 1528· ε) διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολοδόχου 1520· ς) διὰ τῆς παραφροσύνης τοῦ ἐντολέως ἢ τοῦ ἐντολοδόχου 1531· II) πρὸς ἀγορὰν ὁρισμὸς καὶ ιδιότητες ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1463—1477. 1479—1482· 1484. Συνέπειαι 1) κτῆσις διὰ τὸν ἐντολέα ἐξ ἀγορᾶς ἄλλο-

τρίου 1488· 2) μεταβίβασις δικαιωμάτων 1489· 3) ἀναγωγή κατὰ τοῦ ἐντολέως ἐπὶ πληρωμῇ τῆς καταβληθείσης τιμῆς 1490· 4) κίνδυνος τοῦ ἀντικειμένου 1491. 1492· 5) δίκαισις τοῦ συναλλάγματος ἀδείχ τοῦ ἐντολέως 1493· III) πρὸς πώλησιν ἀπολύτου ἰσχύος 1494. 1498· καὶ εἰδικῆς ἀκυρότητος 1495. 1499 καὶ 1501· Ἄκυρον, ἂν γείνη πρὸς τὸν ἐντολοδόχον αὐτὸν 1496 ἢ τὸν μὴ δυνάμενον μαρτυρῆσαι ὑπὲρ αὐτοῦ 1497. Συνέπειαι: α) λήψις τοῦ τιμήματος διὰ τὸν ἐντολέα· β) ἀνεύθυνον ἐν ἀπωλείᾳ ἐνεχύρου ἢ πτωχεύσει ἐγγυητοῦ ἢ ἀγοραστοῦ 1500. 1502· γ) ἐλεύθερον νὰ εἰσπράξῃ δικαστικῶς τὸ τίμημα, ἐκτὸς ἂν ᾦ ἐμμισθός 1504· δ) ὀφειλὴ τοῦ τιμήματος, καὶ ἂν ἀκυρώσῃ τὴν πώλησιν 1505· IV) δικαστικῆς ὁρισμὸς ὑποκείμενον 1516· ἔκτασις δι' ὁμολογίας τοῦ ἐπιτρόπου ὑπὲρ ἢ κατὰ τοῦ ἐντολέως ἐκτὸς ἀπαγορεύσεως 1517. 1518· Ἐναντία ἢ παρὰ τὸν 3^{ον} τύπον ὁμολογία ἀῖρει τὴν ἐπιτροπιάν· αὐτόθι· Ἄνευ ῥητῆς μνείας ἢ ἰσχύος αὐτῆς δὲν ἐπεκτείνεται εἰς παραλαβὴν, παράδοσιν ἢ συμβιβασμὸν 1519. 1520. 1542.

Ἐνωσις ἰδὲ *Δαρειστών*.

Ἐξάερεσις α) δικαστοῦ ἰδὲ δικαστοῦ· συνέπειαι αὐτῆς 62 Ποιν. Δ. ἐν τέλει· β) εἰσηγητῶν καὶπραγματογνωμόνων 90· γ) Μαρτύρων ἰδὲ *Μαρτύρων*.

Ἐξακρίθωσις γραφῆς γίνεται διὰπραγματογνωμόνων ὑποχρεούντων τὸν ἀρνούμενον, ἀκουόντων μέρτυρας καὶ παραβαλλόντων τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἔγγραφα πρὸς ἄλλα ἀναμφισβήτητα Π. Δ. 97. 99—104· ὁ ἀρνηθεὶς μετὰ τὴν ἀπόδειξιν ὑπόκειται εἰς ἀποζημιώσεις 105.

Ἐξάρτια εὐθύνονται διὰ τὰ προνομιούχα χρέη τοῦ πλοίου Ν. Κ. 4—6.

Ἐξελεγκταὶ πότε καὶ πῶς διορίζονται Π. Δ. 59.

Ἐξελεγκτῶν εὐθύνη τίς Ο. Ρ. Π. Θ'. 122.

Ἐξόδα I) ἰδέ δικαστικά δαπάναι. Τίνα εἰσὶ καὶ τίς φέρει αὐτὰ κατ' ἔφεσιν Ποιν. Δ. 198· II) νόμιμα τίνα εἰσὶ Ε.Ν. 142· III) μερικῶς α) τιμῆματος Α.Κ. 288· β) ὁμολόγων καὶ τίτλων 292· γ) ἀθρόως πωλουμένων 290 βρύνουσιν ἀγοραστήν· δ) παραδόσεως δὲ πωλουμένου ἀφορῶσι τὸν πωλητὴν 289· ε) μεταφορᾶς δὲ διὰ ζώων κατὰ τὴν συνήθειαν 291.

Ἐξόδων α) διαίρεσις Ο. Ρ. Π. Θ'. 74· β) ὑποδιαίρεσις 75. 76· γ) ἔγκρισις ἐκτάκτων 77· δ) ἐγγραφή 78· ε) μὴ ἐγγεγραμμένων ἀπαγόρευσις 83· ἐκτὸς ἐξαίρεσεων 84. 85· ς) νέων ἔγκρισις 87· ζ) αἵτησις 88. 89· η) προσθέτων ἔγκρισις 90· θ) μὴ νενομισμένη χρῆσις 91· ἐξαίρεσις 92· ι) περίσσευμα 93· ια) πραγματοποίησις 100—102· ιβ) δικαιολόγησις 104. 105. 109· ιγ) τακτικῶν πληρωμῆ 111· ιδ) ἀπροόπτων κεφάλαιον 68. 79.

Ἐξορία α) διαρκῆς εἰς τί συνίσταται Π. Ν. 28. καὶ κατὰ τίνων ἐφαρμόζεται 58· β) πρόσκαιρος εἰς τί συνίσταται 35· συνέπεια 30.

Ἐξοφλητικοῦ προσαγωγή ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου δὲν ἀναστέλλει τὴν πρόδον τῆς δίκης μέχρι πληρωμῆς τοῦ προστίμου εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐνστασιν τῆς ἐξοφλήσεως Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. τῆς 19 Ῥαμαζάν 1293.

Ἐξουδίσεως τιμωρία κατὰ α) δικαστηρίου, συμβουλίου ἢ ὑπαλλήλου ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων του Π. Ν. 112· β) στρατοῦ ἢ ἐν γένει ὑπαλλήλου 113· γ) ιδιώτου 214.

Ἐξούδρισις ἐπ' ἀκροατηρίου πῶς τιμωρεῖται Π. Δ. 40. Ἰδέ Ὑθρις.

Ἐξωπροίκων κυριότης καὶ διχίρεισις ἀπόλυτος ἀνήκει τῇ γυναικί Ἀρμ. Δ. ιβ. 3.

Ἐορτασίμων ἡμερῶν τήρησις οὐκ ἔστιν ὑποχρεωτικὴ Ο. Ρ. 29.

Ἐορτῇ θρησκευτικῇ ἀναστέλλει ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς καὶ ἐκθέσεως Π. Ν. 22.

Ἐπαρχιακοῦ δικαστοῦ Α) διορισμός Ο. Ρ. 276. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 16· Β) καθήκοντα Ο. Ρ. 275—279. 282. 298—302. Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 17—21. 55—74.

Ἐπάρχου διορισμός καὶ καθήκοντα Ο. Ρ. 156. Ο. Ρ. Π. Ε'. 1—15. Θ'. 137.

Ἐπάρχου ὡς δικαστικῆς ἀστυνομίας ὑπαλλήλου καθήκοντα Ποιν. Δ. 8. 11. 15.

Ἐπεμβάσεως ὑπαλλήλου εἰς δικαστήρια ἢ συμβούλια τιμωρία Π. Ν. 94—98.

Ἐπερωτήσεις ἐπιτρέπονται εἰς τὴν Βουλὴν Ο. Ρ. 98.

Ἐπερωτήσεως ὄρισμός Α. Κ. 101. 168· ἔκφρασις 169—172.

Ἐπηρέαις δημοπρασιῶν πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 238.

Ἐπιβάτου ἀποδοχὴ εἰς τι πλοῖον πότε γίνεται Ν. Κ. 135· ὑποχρεώσεις 136. 138—140. 144. 145· ναύλου ὄρισμός 137· δικαιώματα 141—143. 146. 147· θάνατος δικαιοὶ εἰς συντηρητικὰ μέτρα 148· πραγμάτων ἐπίσχεσις 149· θέλησις δὲν ἐκβιάζει πλοίαρχον προσεγγίσει εἰς μέρος μὴ συμφωνηθέν 150.

Ἐπιβολῇ χειρὸς κατὰ στρατιώτου καὶ ὑπαλλήλου ἐν γένει πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 114. 115.

Ἐπιδιαιτητοῦ διορισμός Ε. Ν. 49. Ἰδέ καὶ διαιτησίας.

Ἐπιδοκιμασία ἢ ἀποδοκιμασία ἐπ' ἀκροατηρίου ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται Π. Δ. 38.

Ἐπίδοσις πῶς γίνεται Π. Δ. 25—28. Ε. Δ. 13—20. 33. 66. 70.

Ἐπιδοτήριον τίνα ἐπιστρέφεται Π. Δ. 27.

Ἐπιθανατέου α) ἀσθενείας ὄρισμός Α. Κ. 1595· β)

πότε υπάρχει κύρος δημολογίας προσώπου Α) ἀκλήρου 1596· Β) ἔχοντος κληρονόμον 1597—1601, 1603· γ) ἀσθενούς (παρ') Ι) πωλήσεως κύρος πότε υπάρχει 393—395· ΙΙ) δωρεᾶς πότε υπάρχει κύρος 877—880.

Ἐπίκουρα ἰδὲ Συγκυρίου.

Ἐπικύρωσις συμβιβασμοῦ πῶς γίνεται Ε. Ν. 220.

Ἐπιλογῆς δικαίωμα πρὸς ἐπικύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν πωλήσεως χωρεῖ λόγῳ α) προθεσμίας Α. Κ. 300· πότε ἐξασκεῖται 301 καὶ πῶς 302—304· συνέπειαι 305, 307—309· δὲν μεταβαίνει εἰς τοὺς κληρονόμους 306· β) ἰδιότητος 310· ἐξασκεῖται καὶ ὑπὸ κληρονόμων 311· πότε εἶναι πλημμελὲς 314 ἢ ἄκυρον 315· δ) προτιμήσεως 316· πότε ἐξασκεῖται 317, 318· μεταβαίνει καὶ εἰς τοὺς κληρονόμους 319· ε) ὀφείσεως 320· δικαιούχοι 321, 322· εἰς τί συνίσταται 323—328· ἐπὶ τυφλοῦ 329—331· πότε ἀργεῖ 332—335· ς) πᾶθους 336—337· διακρίσεις 338—340· πότε ἀργεῖ 341—345· 349· συνέπειαι 337, 345—355· τί χωρεῖ ἐπὶ ἀγορᾶς Ι) ἀθρόως 351· ΙΙ) ποσῶν ὁμοειδῶν πραγμάτων· 352· ΙΙΙ) γεννημάτων 353· ΙV) ὧν κτλ. 354, 355· ζ) ὑπερόγκου βλάβης καὶ δόλου ἰδὲ τὰς λέξεις αὐτάς.

Ἐπισκευὴ κοινοῦ πράγματος γίνεται α) κοινῇ θελήσει καὶ ἀναλόγῳ δαπάνῃ Α. Κ. 1308· β) παρ' ἑνὸς τῆ ἀδείᾳ τοῦ ἄλλου, ὅτε ἔχει ἀναγωγὴν ἐπὶ πληρωμῇ τῶν ἀναλόγων ἐξόδων 1509· γ) παρ' ἑνὸς συγκυρίου δυνάμει δικαστικῆς ἀδείας διὰ τὸν ἀπόντα συγκύριον, καθ' οὗτινος ἔχει καὶ ἀναγωγὴν 1310· δ) παρ' ἑνὸς συγκυρίου αὐτογνωμόνως ἄνευ ἀδείας τοῦ συγκυρίου ἢ τῆς ἀρχῆς ἢ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ συγκυρίου ἢ δαπάνῃ θεωρεῖται δωρεάν· διὸ καὶ δὲν χωρεῖ ἀναγωγὴ 1311, 1312· Ὁ συγκύριος διαιρεσίμου τινὸς πράγματος οὐκ ἐκδιάζεται εἰς ἐπισκευήν, ὡς συμβαίνει διὰ τὸν τοῦ μὴ διαιρεσίμου συγκυρίου, ὅτε ἡ ἀρχὴ παρέχει τὰς δαπάνας καὶ ὑπάρχει ἀνα-

γωγὴ κατὰ τοῦ ἀρνηθέντος ἢ παρακράτησις ἐκ τοῦ ἐνοικίου 1312, 1313· ε) παρὰ τοῦ κληδεμόνος ἀνηλίκου ἢ ἐπιτρόπου βκκουφίου μετὰ δικαστικὴν ἀδειαν· ἐνταῦθα χωρεῖ ἀναγωγὴ κατὰ τοῦ ἀρνούμενου εἰς ἐκδίασιν αὐτοῦ 1319.

Ἐπισκευῆς πλοίου κατὰ τὸν πλοῦν συνέπειαι Ν. Κ. 118· ἐξαιρέσεις 119.

Ἐπισκέψεως πλοίου ἐκθέσεως διατυπώσεις καὶ χρησιμότης Ν. Κ. 40.

Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου ἀρμοδιότης ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου, Ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, Μικτοῦ Συμβουλίου*.

Ἐπισκόπων α) δίκαια· [ἰδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου* κτλ. β) ἀποβιούντων περιουσίας τύχη· ἰδὲ *Ἀρχιερέων*· γ) Βεράτιον· παρατίθεμεν τοῦτο ἐν τέλει κατὰ μετάφρασιν.

Ἐπιστολῆς ἀνοιχτῆς παρ' ὑπαλλήλου πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 129· πτωχεύσαντος πῶς γίνεται Ε. Ν. 179.

Ἐπιστροφῆς λ/μὸς τί περιέχει Ε. Ν. 138 καὶ εἰς μόνος γίνεται 139.

Ἐπισυναλλαγὴ πῶς γίνεται Ε. Ν. 134· πῶς κανονίζεται 136· δὲν ἐπισωρεύεται 140· πότε δὲν ὀφείλεται 143.

Ἐπισυναλλαγματικὴ τί ἐστὶ Ε. Ν. 135· πῶς συνοδεύεται 137, 138.

Ἐπίσχεσις α) πραγμάτων ἐπιβάτου παρὰ πλοιοῦ διὰ τί χωρεῖ Ν. Κ. 149· β) ἐμπορευμάτων ἐν τῷ τελωνεῖῳ πῶς γίνεται 1) παρ' ἄλλοδαποῦ· 2) παρ' Ὀθωμανοῦ. Καν. Τελ. τῆς 12 Ῥεβιούλ.-Ἀχίρ 1277, 15, 46—49· γ) πωληθέντων ὑπὸ τίνος ὄρους καὶ πότε χωρεῖ Α. Κ. 278—280· πότε δ' οὐ 281—284.

Ἐπιταγὴ πληρωμῆς πόσον προηγείται τῆς κατασχέσεως πλοίου Ν. Κ. 11, πῶς γίνεται 12.

Ἐπιτέμησις καὶ ἐξώσεις Βουλευτοῦ πότε χωρεῖ Ο. Ρ. 93.

Ἐπιτροπή πότε καὶ πῶς διορίζεται καὶ καθήκοντα αὐτῆς Π. Δ. 59.

Ἐπίτροποι εἰδικοί τοῦ γενικοῦ Διοικητοῦ δύνανται παρισταθαι εἰς τὴν Βουλὴν Ο. Ρ. 98.

Ἐπίτροπος I) ἐγγυᾶται δι' ἀνήλικον μὴ 18ετῆ ἔμπορευόμενον Ε. Ν. 2· II) τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν τοῦ ἀποβιώσαντος εἶναι α) ὁ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν του, β) ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ πάππος ἢ πρόπαππος, γ) ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐκ πλαγίου κληρονόμων του ἐξ ἀρρενογονίας, δ) ἐν ἐλλείψει ἢ ἀδυναμίας ὄλων τούτων ὁ διορισθεὶς παρὰ τοῦ ἀποθανόντος ἐγγράφως ἢ ἐνώπιον μαρτύρων, ε) ἐν ἐλλείψει καὶ τοιούτου ὁ διορισθεὶς παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ ς) ὁ διορισθεὶς παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ κατὰ τὸν θάνατόν του· διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἐνεργεῖ πᾶσαν πράξιν ἐν ὀνόματι τῶν ὀρφανῶν καὶ δὲν εὐθύνεται εἰ μὴ ἐν περιπτώσει δόλου ἢ καταχρήσεως βεβαιωμένης. "Αν ἦναι πλείους τοῦ ἐνός, ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία των εἰς πᾶσαν πράξιν. Conc. S. J. V^o «Turquie» 234—246.

Ἐπιτρόπου αὐτεπαγγέλτως (βεκίλη μουχασάρ) διορισμός, καθήκοντα, προσόντα καὶ ἀμοιβή Π. Δ. 145—147· ἀδυναμία ἀναγνωρίσαι ἢ ὁμολογήσαι τὴν ἀγωγὴν ἢ δοθῆναι αὐτῷ ὄρκον 147.

Ἐπιτροπῶν εἰδικὴ σύστασις ἀπαγορεύεται Ο. Ρ. 31.

Ἐπιχορηγήσεων κοινοτήτων καὶ συνδικιῶν ποσὸν πῶς ὀρίζεται καὶ διανέμεται Ο. Ρ. Π. Γ' 3.

Ἐπιψήφισις ἀγωγῆς κέρνει νὰ τρέχωσιν οἱ τόκοι Π. Ε. Ν. 99.

Ἐπόπται παιδείας πῶς διορίζονται καὶ τίνα ἔχουσι καθήκοντα Ο. Ρ. 356.

Ἐργαλεῖον τέχνης καὶ ἐργαστήριον ἀντικείμενα Ἐταιρίας Α. Κ. 1395. 1396· ἀκατάσχετον πότε Π. Δ. 274. § 4.

Ἐργασίας Ἐταιρία· ἰδὲ Ἐταιρία ἐργασίας.

Ἐργασίας καὶ βιομηχανίας ἐλεύθερον Ο. Ρ. 34.

Ἐργάτου α) πτωχεύσεως προνόμιον Ε. Ν. 256· β) κλέπτου τιμωρία Π. Ν. 222. § 3.

Ἐργολαβία μόνον ἐγγράφως ἀποδεικνύεται Π. Δ. 80.

Ἐργων ὠφελίμων εἰς τὸν πλοῦν ποταμῶν δαπάνης τίς παρέχει Ο. Ρ. Π. Γ' 55.

Ἐροήμην ἀπόφασις πῶς καὶ πότε προσβάλλεται Ο. Ρ. Π. ΙΑ' 59. 60.

Ἐρημοδικία πῶς καὶ πότε I) χωρεῖ καὶ συνέπεται αὐτῆς Α. Κ. 1833—1836· II) γίνεται καὶ προσβάλλεται πῶς καὶ πότε δι' ἀστικὰς καὶ ἐμπορικὰς δίκας Π. Δ. 151—160· III) διακρίνεται διὰ τὰς ποινικὰς δίκας εἰς ἐρημοδικίαν καὶ πῶς καὶ πότε χωρεῖ α) πταισμάτων 139—141· β) πλημμελημάτων 168—172· γ) κακουργημάτων 371—384.

Ἐρμηνείας Α) κανόνες μετὰ παραδειγμάτων α) σκοπὸς Α. Κ. 2· β) πνεῦμα 3· γ) ὑπόψια 4· δ) ἐξήγησις 60—74· Β) ἰσχύς I) ἐν τοῖς συμβολαίοις 3· II) ἀπέναντι ρητῆς διατάξεως Νόμου 14· III) ἄλλης ἐρμηνείας 16.

Ἐσόδων α) διαίρεσις Ο. Ρ. Π. Θ'. 70 καὶ ὑποδιαίρεσις 71. 72· β) νέων ἐγγραφῆ 82· γ) εἰσπραξίς 95. 109.

Ἐσόδων καὶ ἐξόδων διαίρεσις καὶ ὑποδιαίρεσις Ο. Ρ. Π. Θ'. 63—65· β) ἐγγραφή 66. 67.

Ἐσχάτη προδοσία πότε χωρεῖ, πῶς ἐξασκεῖται καὶ ἐκδικάζεται Ο. Ρ. 46.

Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ καθήκοντα τίνα Ο. Ρ. Π. ΙΓ'. 13—16.

Ἐταιρία κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον τί ἐστὶ Α. Κ. 1329· συνίσταται ρητῶς ἢ σιωπηλῶς 1330· διαιρουμένη εἰς ἰσόμοιρον καὶ ἀνισόμοιρον 1331· αὐταὶ δὲ πάλιν ὑποδιαίρουνται εἰς ἐταιρίας 1) χρηματικὴν 2) ἐργασίας καὶ 3) πιζωτικὴν 1332. Στοι-

χειρ αὐτῆς α) ἀνεπτυγμένη κρίσις καὶ ἐχεφροσύνη· β) κοινὴ διεύθυνσις· ἄρα πᾶς συνέταιρος ἐντολοδύχος τοῦ ἑτέρου 1333· γ) ἀλληλεγγύη τῶν ἐταίρων 1334, πλὴν ἐπὶ τῆς ἀνισομοίρου, ὅτε χρεὶα συμφωνίας 1335· δ) ὠρισμένον πλὴν ἰδανικόν καὶ ἄμεσον ποσὸν κέρδους ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1336—1345. 1349. Στοιχεῖον εἰδικὸν τῆς χρηματικῆς ἐταιρίας εἶναι Α) τὰ χρήματα 1338, ἅτινα εἶναι 1) ὠρισμένον εἶδος χρημάτων· 2) χαρτονομισμὰ 1339· 3) ἀκκτέργασον μεταλλεῖον χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ 1340· Β) πρᾶγμα συγκεκριμένον κινητόν· ἄρα δὲν δύναται νὰ ᾔηται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος κεφάλαιον ἐταιρίας 1) δάνειον 2) ἀπαιτήσεις 1341· 3) κινητὰ καὶ ἀκίνητα πρᾶγματα ὁμοῦ 1342· 4) ἵππος καὶ ἵπποσκευὴ 1343· 5) ζῶον καὶ ἐμπορεύματα 1344· 6) ἐργαστήριον καὶ ἐμπορεύματα. Κέρδος ἀνευ κεφαλαίου, ἐργασίας ἢ εὐθύνης δὲν ὑπάρχει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1347. 1348. Διαλύεται ἡ κοινοπραξία α) διὰ τοῦ θανάτου ἢ μανίας ἐνὸς τῶν συνεταίρων, ἐὰν δὲν ἔχη πλείους τῶν τριῶν 1352· β) διὰ τῆς βουλήσεως τοῦ ἐνὸς ἐν γνώσει καὶ τῶν ἄλλων 1353, ἀλλὰ κατὰ τὴν διάλυσιν δὲν εἶναι δυνατόν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ διανεμηθῇ εἰς δύο μερίδας τὴν μὲν τῶν μετρητῶν, τὴν δὲ τῶν πιστώσεων 1123. 1354. Συνεπιείχ τῆς διαλύσεως λαμβάνει πᾶς συνέταιρος τὸ ἀνήκον ἐκ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν καὶ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ θανόντος 1355. Ἴδὲ καὶ *Διακομὴν*.

ΙΣΟΜΟΙΡΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Στοιχεῖα 1) ἀλληλεγγύη ὡς πρὸς τὰ χρεὶα παντός εἶδους ἔστω καὶ δι' ἀνάγκας ἰδιωτικὰς, ἀπαιτήσεως, δικαστικὴν ὁμολογίαν καὶ ἀγοραπωλησίαν 1356. 1357. 1359· 2) κοινότης πάσης περιουσίας πλὴν τῶν μὴ δυναμένων χρησιμεῦσαι τῇ Ἐταιρίᾳ 1358. 1362· 3) μνεία τῆς ἰσομοίρας ἐπὶ ποινῇ μεταβολῆς τῆς Ἐταιρίας 1361. 1362.

ΑΝΙΣΟΜΟΙΡΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Α) Ἐταιρία χρηματικὴ.

Στοιχεῖα 1) καταβολὴ χρηματικὴ ἴση ἢ ἀνίσος, ὀλικῆς ἢ καὶ μέρους μόνον τῆς περιουσίας τῶν συνεταίρων 1365· μετὰ καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἐνίοτε 1371· ἰδὲ καὶ 1347. 1348· 2) ἀντικείμενον πᾶν εἶδος ἢ εἶδος τι μόνον ἐμπορίας 1366· 3) συμφωνία διανομῆς τῶν κερδῶν α) κατὰ τὴν σύμβασιν 1367· 1370—1372· β) κατὰ τὰ κεφάλαια ἐπὶ τῆς πολυμεροῦς ἐταιρίας ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος· γ) ἀνίσως πρὸς τὰ κεφάλαια παραδείγματα 1371. 1372· δ) κατὰ τὰ κεφάλαια ἐπὶ τῆς Ἐταιρίας χρημάτων καὶ ἐργασίας, ὅτε ὁ μείζων κεφαλαιοῦχος καὶ ἐργάζεται 1372· ε) ἡ τυχερὰ ζημία διανέμεται κατὰ τὰ κεφάλαια, πᾶσα δ' ἐναντία συμφωνία εἶναι ἄκυρος 1369.

Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις συνεταίρων 1364· 1) τοῖς μετρητοῖς ἢ ἐπὶ πιστώσει α) πωλεῖν ἐταιρικὰ πρᾶγματα 1373· β) ἀγοράζειν διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρίας εἶδος μόνον αὐτῆς ἐκ τῶν χρημάτων τῆς καὶ ἐπὶ τιμῇ ἀληθεῖ· πᾶσα ἐναντία τοῦτοις πράξις ἀτομικὴ ἐστὶ καὶ αὐτὸν τὸν ἐνεργήσαντα ἀφορᾷ 1374—1378· γ) ἐντέλλεσθαι τινὶ τι, ἀλλ' ἐνταῦθα χωρεῖ ἀνάκλησις ἐκ μέρους τοῦ ἄλλου συνεταίρου 1377· δ) καταβάλλειν τὴν ἐταιρικὴν περιουσίαν εἰς τρίτον ἢ εἰς σχηματισμὸν Ἐταιρίας βιζαῖκ ἢ μουδαρεπέ 1379· ε) ἐνοικιάζειν ἀποθήκας, μισθοῦν φύλακας, αὐτόθι· ς) δανείζεσθαι διὰ λ/σμὸν τῆς Ἐταιρίας 1380· ζ) ταξιδεύειν τῇ συναινέσει τοῦ συνεταίρου 1383· η) ἐργάζεσθαι διὰ τὴν Ἐταιρίαν ἐντολῇ τοῦ συνεταίρου, ἀπαγορευομένων εἰς αὐτὸν ῥητῶς πράξεων τινῶν π. χ. δανείων, συνεταιρισμῶν, δωρεῶν, ταξιδίων, πωλήσεων ἐπὶ πιστώσει, ἀναγνωρίσεων χρεῶν· ἄλλως αὐταὶ βαρύνουσι μόνον αὐτὸν 1379—1384.

Β) *Ἑταιρία ἐργασίας.*

Ἐπισημῶς Α. Κ. 1385· παραδείγματα 1394—1398. Στοιχεῖα 1) κοινὴ ἐνέργεια διὰ τὴν ἀνάληψιν ἐργασίας 1386· 2) ἀλληλεγγύη ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας, ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας 1387—1389· 3) διανομὴ ἐπὶ τῶν κερδῶν πλὴν ἐπὶ ὑπεξουσίῳ 1390. 1391· ἀνεξαρτήτως τῆς ἐργασίας 1392· 4) διανομὴ πύσης ζημίας κατὰ τὴν ἐργασίαν 1393.

Γ) *Ἑταιρία πιστώσεων.*

Ἐπισημῶς Α. Κ. 1332. 1360. Στοιχεῖα 1) μετοχὴ τοῦ ἀγοραθέντος 1399· 2) διανομὴ κερδῶν καὶ ζημιῶν κατὰ τὴν μετοχὴν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1400—1403.

Ἑταιρία Μουδαρεπέ.

Ἐπισημῶς 1) καταβολὴ ἐξ ἑνὸς χρημάτων, ἀφ' ἑτέρου ἐργασίας, διευθύνσεως Α. Κ. 1405· τρόπος συστάσεως 1406· διαίρεσις εἰς ἀπόλυτον καὶ περιορισμένην 1407. Στοιχεῖα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1) νομικὴ ἱκανότης 1408· 2) εἰσφορὰ χρηματικὴ ἐξάπαντος 1409—1412· 3) συμφωνία ἰδανικῆς μερίδος κέρδους 1411· 4) ζημία μόνον εἰς βέρος τοῦ κεφαλαιούχου 1428.

Δικαιώματα Διευθυντοῦ Α. Κ. 1413—1419· 1426. Ὑποχρεώσεις Διευθυντοῦ 1413. 1420—1422. 1424. 1425. 1427.

Διαλύεται 1) διὰ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας Α. Κ. 1423· 2) διὰ τῆς πύσεως τοῦ Διευθυντοῦ 1424· 3) διὰ τοῦ θανάτου ἢ τῆς μανίας ἑνὸς τῶν συνεταίρων 1429· ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ Διευθυντοῦ ἄνευ ὁρισμοῦ τῶν ἐν χερσὶν ἐταιρικῶν κεφαλαίων ἢ περιουσία αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ ταῦτα 1430.

Ἑταιρία Μουζαραὰ ἢ Μουσακάτ.

Συνίσταται εἰς τὴν εἰσφορὰν τῆς γῆς ἢ τῶν δένδρων ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ σπόρου ἀφ' ἑτέρου καὶ ἴσην διανομὴν τοῦ προϊόντος Α. Κ. 1431. 1441. Στοιχεῖα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος 1437· α) συναίνεσις οὐχὶ πανηγυρικὴ 1432. 1442· β) ἐχεφροσύνη οὐχὶ ἐνηλικιότης 1433. 1443· γ) εἶδος σπορῶν 1434. 1436· 1445· δ) ἀγρὸς καλλιεργήσιμος ἢ δένδρα καρποφόρα καὶ παράδοσις 1436. 1445· ε) συμφωνία μετοχῆς ἰδανικῆς 1435. 1438. 1439. 1444. 1446. 1447. ς) μεταβίβασις εἰς τοὺς κληρονόμους 1440. 1448.

Ἑταιρικὴ ἐπωνυμία τί ἐστὶ Ε. Ν. 12. 16. 20. 21.

Ἑταιρικῶν κατὰ τὸν Ἐμπορικὸν Νόμον εἶδη Ε. Ν. 10· Α) ὁμορρυθμοῦ ὁρισμὸς 11· ὅροι καὶ προσόντα ἀπαραίτητα 12. 13· διατυπώσεις 32. 33. 35· Β) ἑτερορρυθμοῦ ὁρισμὸς 14 καὶ ὅροι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ 15—18· κύρωσις αὐτῶν 19· Γ) ἀνωνύμου στοιχεῖα 20—31· διατυπώσεις 34 καὶ Δ) μετοχικῆς 36· ὅροι καὶ διατυπώσεις αὐτῆς 37—39· ἀμφισβητήσεις πῶς λύονται 40—50. 52· ἀναγκαστικὸς τρόπος διαλύσεως 51.

Ἑτεροδικία ξένου γίνεται συνωδὰ ταῖς συνθήκαις παρουσὶν ἀείποτε τοῦ Διερμηνέως ἐνώπιον τῶν Μικτῶν Ἐμποροδικείων, ἢ τῶν Πολιτικῶν δικαστηρίων δικάζοντων περὶ ἐνοικίων· ἰδὲ ἀλλοδαπός, Διερμηνεὺς, Ἐμποροδικεῖον, Μικτῶν δικαστηρίων, ἐκτὸς α) ἐπὶ ἀκινήτων Ν. ἰδιοκτ. τῆς 13 Σεφέρ 1284. 2· β) ἐγκλημάτων τοῦ τύπου Ν. Τυπ. Ἰανουάριος 1865 ἀριθ. 3, § 2.

Εὐθύνη πῶς καὶ πότε χωρεῖ α) ἐπὶ πράξεων ἄλλου Π. Ν. 259. Ν. Δασ. 49—51. Ν. Κ. 30· β) συνεταίρων ἰδὲ ἀλληλεγγύη· γ) ὑπερημέρου ὀφειλέτου ἰδὲ ἀποζημιώσεως· δ) παραγγελιοδόχου Ε. Ν. 57—59· ε) συνυπογραψάντων, ἀποδεχθέντων ἢ ὀπισθογραψάντων συναλλαγματικῆν ἢ γραμμικ-

τιον εἰς διαταγὴν 97· ς) πότε δὲν ὑπάρχει διὰ πρᾶξιν τινα
Α. Κ. 21. 91. 93. 94.

Ἐδκτηρίων ἐν γένει οἴκων ἀνεπίδεκτον νομῆς, κυριότη-
τος, ἀγοραπωλησίας καὶ παραγραφῆς Ν. Γ. 94. 102. 122.

Ἐφρσειόντες τίνες δύνανται εἶναι Ο. Ρ. 313.

Ἐφέσεως ἐν Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ α) ὄροι Ο. Ρ. Π. ΙΑ'.
32· β) κοινοποίησις 33· γ) καταχώρισις 34· δ) ὑπομνήματος
παρουσίας καὶ κοινοποίησις 35. 36· ε) ἐκδίκασις 37· ς) δι-
αγραφή 38· ζ) ἀνατροπὴ 39 καὶ ἀνατροπῆς βεβαίωσις 40 καὶ
πιστοποιητικῶν ἐκδοσις 41· η) δικονομία 42· θ) διαδικασία
ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Νομοῦ δι' ἀποφάσεις ἐπαρχιακοῦ δι-
καστοῦ 30· ι) προθεσμία κατ' ἀποφάσεων 1^ο (εἰρηνοδίκου)
ἐπαρχιακοῦ δικαστοῦ α) ποινικῶν 69· β) πολιτικῶν 21·
2^ο Πρωτοδικείου α) πολιτικῶν Ο. Ρ. 287· Ο. Ρ. Π. ΙΑ'. 31·
β) ποινικῶν 93· ια) ἀποτέλεσμα ἀνασταλτικὸν Ο. Ρ. 264.

Ἐφέσεως ἐν Τουρκίᾳ I) διὰ ποινικᾶς δίκας· δῆλωςις
παρὰ διαδίκου ἢ εἰσαγγελέως ἐπὶ πλημμελημάτων Ποιν. Δ.
185· ἀπόψεις 185. 187· αἰτήσεις προσόντα καὶ ἐπίδοσις
186· ἀποτέλεσμα 188. 189· ἀναστολή 189· διαδικασία καὶ
διεξαγωγή 191—197· II) δι' ἀστικᾶς καὶ ἐμπορικᾶς υποθέσεις·
τίνες δικαιοῦχοι Π. Δ. 180· χρήσις κατὰ τίνων ἀποφάσεων γίνε-
ται 171. 175—178· τὸ ποσὸν τῆς ἀγωγῆς δὲν προστίθεται εἰς
τὸ τῆς ἀνταγωγῆς διὰ τὴν γαίνῃ δεκτὴ ἢ ἔφρσις 173· παραίτησις
τῶν διαδίκων εἶνε ἰσχυρὰ 172· ἀλλ' οὐχὶ καὶ συμφωνία ἢ μεία
περὶ ἐφέσεως ἀποφάσεως μὴ ἐφεσίμου 174· τίς προθεσμία ἐπὶ
ὀριστικῶν ἀποφάσεων 181—183· καὶ τίς ἐπὶ προδικαστικῶν
66· προθεσμίας ὑπολογισμὸς α) ἐπὶ ἀποφάσεων κατ' ἀντι-
μωλίαν ἢ ἐρήμην 181· β) λόγῳ ἀποστάσεως 182· γ) ἐπὶ
πλαστότητος ἢ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφων 183· δ) ἐπὶ καταδι-
κασθέντος 184· ἀποτέλεσμα 96. 189· ἀναφορὰ χωριστὴ κατ'
ἔφρσιν πρὸς παροχὴν προσωρινῆς ἐκτελέσεως καὶ διάταξιν αὐ-

τῆς 190. Κατ' ἔφρσιν ἐν τῇ συζητήσει νέαι αἰτήσεις, τόκος,
νέαι ἀποδείξεις ἐπιτρέπονται; 191· τίς ἢ διαδικασία τῶν ἀνα-
κοπῶν κατ' ἔφρσιν 139. Ποιν. Δ. 190.

Ἐφετείου α) ἀπαρτία Ο. Ρ. 319· β) πλημμελειοδικῶν
καὶ κακούργειοδικῶν ὄργανισμὸς 314. 316· γ) καθήκοντα ἐπὶ
ἐκλογῶν καὶ διαδικασία 85· δ) μελῶν διορισμὸς καὶ χρεία 27.

Ἐφετείου Κωνσταντινουπόλεως ἀρμοδιότης διὰ τὰ Ἐμ-
ποροδικεῖα τῶν ἐδρῶν τῶν Νομῶν Ο. Δ. 38.

Ἐφετείων I) διαδικασία ὡς ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις Π. Δ.
195· ἐξουσία α) ἐπικυροῖ πρωτοδικὸν ἀπόφασιν ἢ β) ἀκυροῖ,
ὅτε ἢ ἐκδικάζει ἐξ ὑπαρχῆς ἐπὶ ὑποθέσεως ὠρίμου ἢ ἀποφά-
σεως ὀριστικῆς ἢ παραπέμπει δι' ὑπόθεσιν μὴ ὠριμον ἢ δι' ἀ-
πόφασιν προδικαστικὴν εἰς τὸ δικάσαν Πρωτοδικεῖον 196. 197.
Νέαι ὁδηγ. τῆς 15/27 Νοεμβρίου 1875· II) ὑπαρχίς ἐν ἔδρᾳ
Νομοῦ Ο. Δ. 38· 228· ἀρμοδιότης πολιτικὴ καὶ ποινικὴ Ο. Δ.
29. 30· ἀπαρτία 32. 36. 39· διαίρεσις εἰς τμήματα 31· δό-
κιμος δικαστής, γραμματεῖς καὶ κλητῆρες 35· ἐπιτίμων μελῶν
ἐκλογή, καθήκοντα καὶ δικαιώματα 33. 34· ἐσωτερικὴ ὑπη-
ρεσία 42· III) ποινικῶν ἀρμοδιότης Ποιν. Δ. 189· ἀποφάσεων
ἀνακοπή, ἐκδίκασις καὶ τελεσιδικία 190· προθεσμία ἐκδίκασεως
191· τάξις διαδικασίας 192· ἀποφάσις 193· μεταρρυθμι-
στικὴ 194 ἢ ἀκυρωτικὴ Α) μετ' ἀποζημιώσεων 195· Β) μετὰ
παραπομπῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν 196· Γ) μετ' ἐκδίκασεως τῆς
οὐσίας 197· ἀποφάσεως ἀναίρεσις 198.

Ἐφετηρίου προσόντα ἐπὶ ποινῇ ἀπαρδέκτου Π. Δ. 186·
ὑπογραφή 180.

Ἐφημερίδων α) πωλήσεως ὄροι Ν. Τυπ. 5· β) ὑπευ-
θύνων εὐθύνη 7· γ) ὑποχρεώσεις 8. 9· δ) ποιναὶ τίνες 10—27·
ε) καταδίωξις πῶς γίνεται 31· ς) ἀρμόδιον δικαστήριον ἢ
εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πότε καὶ τὰ τακτικὰ δικαστήρια πότε 34·
ζ) ἀδικημάτων παραγραφή 32· η) ὑποτροπῆς τιμωρία 33·

θ) χαρτόσημον Ν. χαρτος. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873. 1. 11. § 2.

Ἐφημερίδων, βιβλίων ἢ ἄλλων ἐγγράφων α) δημοσιεύσεως ὅροι Καν. Τυπογρ. 2—6. Ν. Τυπ. 1—4. β) ἐναντίων εἰς τὰ συμφέροντά τοῦ Κράτους ἢ κατὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἢ κατὰ φίλης Δυνάμεως εἰσαγωγή καὶ διάδοσις ἀπαγορεύεται θ, καὶ δημοσιεύσεις πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 138. γ) παραβάσεις τοῦ νόμου πῶς τιμωροῦνται Ν. Τυπ. 10—27.

Ἐφοπλισμὸς πλοίων παρὰ τίνος γίνεται Ν. Κ. 48. 49. 64.

Ἐφορος, ἰδὲ Δικαστικὸς Ἐφορος.

Ἐχέφρων τί ἐστὶ Α. Κ. 947.

Ζ.

Ζημίας πρόληψις Α. Κ. 30 ἀνόρθωσις διὰ παραδείγμα-τος 32. συνέπεια 87.

Ζητήματα προδικαστικά α) πλαστογραφία Π. Δ. 56. β) διαμαλία.

Ζύθου φόρου 10 % εἰσπραξίς μετ' ἐκπτώσιν 20 % διὰ φύραν. Καν. Μπαγιέ 12. ἄλλου φόρου ἀπαγόρευσις 13. μεταφορᾶς ἄδεια 14 καὶ παράρτημα.

Ζωοκλοπῆς πρόληπτικὰ μέσα τίνα Καν. Εἰδ. 1—6.

Ζωοτροφίαι πλοίου δὲν ὑποβάλλονται εἰς συνεισφορὰν Ν. Κ. 261.

Ζώων α) κλέπτου τιμωρία Π. Ν. 224. β) πρᾶξις πότε εὐθύναι κύριον Α. Κ. 94.

Η.

Ἡθικῶν προσώπων ὑπαρξίς πρὸς ἐγγραφὴν ἀκινήτων κτημάτων εἰς ὀνομαζόντων, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσα εἶναι ἤδη ἐγγεγραμμένα εἰς τὸ Τεφτέρ-Χακκνί, δὲν ἀναγνωρίζεται. οὐχ ἦτ-

τον διὰ τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ κοινωφελῆ κταστήματα παρεδέχθη τὴν ὑπαρξίν των κατ' ἀρχὴν ἢ Αὐτοκρατορικῆ Κυβέρνησις, ἀνέβαλεν ὁμως τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης καὶ ἐζήτησε πληροφορίας τινάς. Ἐγκ. Πατριαρχικὴ κατ' Ἀπρίλιον 1881.

Ἡθῶν προσβολὴ πῶς τιμωρεῖται α) ἐπὶ βρέφους ἦττονος τῶν 11 ἐτῶν Π. Ν. 197. β) ἐπὶ ἀτόμου τινὸς μετὰ βίας 198. ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις 199. γ) ἐπὶ προκαλοῦντος καὶ διευκολύνοντος τὴν διαφθορὰν 201. ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις 201. § 2. δ) ἐπὶ δημοσίας ἐξυβρίσεως 202.

Ἡλικία ἰδὲ Ἐνηλικιότης, ἐνηλικιότητος.

Ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ δίκη ἐνταῦθα δι' ἀδικήματα διαπραχθέντα ἐν ἀλλοδαπῇ Ποιν. Δ. 5. 67.

Ἡμέρας ἑορτασίμου σύμπτωσις ἀναβάλλει τὴν λῆξιν συναλλαγματικῆς διὰ τὴν αὔριον Ε. Ν. 91. 119. ὑπαρξίς ἀπκλλάττει ἐργασίας ἐν δημοσίοις γραφείοις Π. Ε. Ν. 60.

Ἡμερολογίου α) πλοίου διατυπώσεις καὶ περιεχόμενον Ν. Κ. 38. β) ἐμπόρου Ε. Ν. 3. 56.

Θ.

Θιλάσσης χρῆσις κοινὴ Α. Κ. 1264.

Θιλάσσιος ἀσφάλεια, ἰδὲ Ἀσφάλεια.

Θανατικὴ ἐκτέλεσις οὐ χωρεῖ ἐν Ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ἀνευ ἐγκρίσεως Σουλτάνου Ο. Ρ. 262.

Θανατικῆς ποινῆς ἐφαρμογὴ Π. Ν. 16. α) δι' ἐγκλήματα κατὰ τοῦ Κράτους 48—52. 55—57. 59—62. β) διὰ φόνον ἰδιώτου 170. ἐνίοτε καὶ ἀναίρεσιν 174. γ) διὰ κηκούργους ἐξ ἐπαγγέλματος τοιοῦτους ἀνεγνωρισμένους 173.

Θεσμῶν δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἀρμοδιότης Π. Ε. Ν. 28.

Θεματοφύλακος καὶ ἐγγυητοῦ εὐθύνη, ἐφ' ὅσον ἡ παρακαταθήκη ὑπάρχει καὶ ἀπωλέσθη ἐξ ὑπαιτιότητός του Α. Κ. 650· καθήκοντα καὶ δικαιώματα 781—783. 785—796· 799. 800· πλέον ἢ ἐνός κοινοπραξία 1065.

Θεραπεία ναύτου ἀσθενοῦς ἢ πληγωμένου α) κατὰ τὸν πλοῦν καὶ ἐν τῷ πλοίῳ· β) ἐκτός τοῦ πλοίου τίνα βαρύνει; Ν. Κ. 262. 263· εἶναι κοινὴ ἀβασία 245. § 7.

Θεριστὰ σπαρτῶν πληρόνεται καθ' ὅσον μόνον ἐθέρισαν οὐχὶ διὰ τὸ συμφωνηθὲν σπαρτόν, ἀν μέρος τῶν σπαρτῶν κατεστράφη ἐκ χαλλάζης ἢ ἄλλου τινός λόγου Α. Κ. 580.

Θήρας ἀνευ ἀδείας τιμωρία Π. Ν. 254.

Θήρας α) ἐναρξίς καὶ ἀδεία Ο. Ρ. Π. Γ. 80 β) χρόνου ὀρισμός 81· γ) ἀδείας ἰσχύς καὶ δικαίωμα 82· δ) ἀδειῶν καὶ ποινῶν κανονισμός 84.

Θησαυροῦ κυριότης τίμη ἀνήκει Ν. Γ. 107.

Θητεία (ἢ) ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ Ο. Ρ. 6.

Θύρυθος ἐπὶ ἀκροατηρίου τιμωρεῖται Π. Δ. 38.

Θρησκείας διαφορὰ ἀποκλείει πάσης κληρονομίας Ν. Γ. 109. Ἴδὲ *Γαιῶν, Κληρονομοί*.

Θρήσκευμα ἰδὲ γενικοῦ *Διοικητοῦ καὶ Γραμματέως*.

Θρησκευματος παντός προστασία ὑποχρεωτικὴ Ο. Ρ. 28.

Θρησκευτικῶν α) Κοινοτήτων τὰ κτήματα ἀναπαλλοτρίωτα Ο. Ρ. 486· β) τελετῶν τήρησις οὐκ ἐστὶν ὑποχρεωτικὴ 29· γ) δογματῶν ἐξασφάλις ἐν τῇ διδασκαλίᾳ 355· δ) Κοινοτήτων προνόμια, ἀτέλεια καὶ ἀσυδοσία 335· ὀργανισμοῦ καὶ σχέσεων αὐτῶν ἐλευθερία πλήρης 336· τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν πρωτακαθεδραία 337· ἀκίνητος καὶ κινητὴ περιουσία 341· εἰσφοραὶ 342· ἀπαλλαγὴ φόρων 343· καταστήματα ἀγαθοεργὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ 344· περιουσία προσοδοφόρος 345· ἐκτελεστήρια 346· ε) Κοινοτήτων νέων προνόμια 340.

Θρησκευτικῶν τελετῶν διατάραξις πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 132. Ἴδὲ *Δίκαια Πατριαρχείου*.

Ι.

Ἰατρος μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς νεοσυλλεξίας Ο. Ρ. 377· ἀπαλλάσσεται στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας 384· ἐπισκέπτεται ὑποχρεωτικῶς πολιτοφυλακὴν καὶ χωροφυλακὴν ἐπὶ ἀποζημιώσει διὰ μακρυνὰ μέρη 346.

Ἰατροῦ Ι) τιμωρία α) διὰ ψευδῆ πιστοποιητικὰ Π. Ν. 161, β) διὰ δόσιν φαρμάκων ἐπενεγκόντων ἀμβλωσιν ἢ ἀσθένειαν ἢ ἀνικανότητα πρύσκαλλον 193. 194· γ) διὰ φανέρωσιν μυστικοῦ 215· ΙΙ) ἔνταλμα κερπήσεως Ποιν. Δ. 81.

Ἰδανικῆς μερίδος ὀρισμός Α. Κ. 139.

Ἰδζαρετέν σημαίνει κατὰ λέξιν δύο ἐροίκια, ὅπερ διακρίνει κυρίως τὰ Βικλούρια· τὸ μὲν προκαταβάλλεται, καθ' ἣν στιγμὴν καταλαμβάνει τις αὐτό, καὶ λέγεται διὰ τοῦτο ἰδζαρέι μοναδζε.λὲ (loyer anticipé), τὸ δὲ πληρόνεται παρὰ τοῦ κατόχου κατ' ἔτος καὶ λέγεται ἰδζαρέι μονεδζε.λὲ κατὰ τὴν περὶ τοῦτου ἐπίσημον σημείωσιν.

Ἰδιοκτησία α) ξένων ἰδὲ Ξένων· β) πνευματικὴ ἰδὲ Πνευματικὴ ἰδιοκτησία.

Ἰδιοκτησία α) δασῶν, μεταλλείων καὶ ἀκινήτων τοῦ Κράτους τίμη ἀνήκει Ο. Ρ. 15· β) ἐστὶν ἰερά 36. *Χάττι Σερίφ* τοῦ *Γκιουλγανὲ* καὶ *Χάττι Χουμαγιούν* τοῦ 1856· γ) πωλεῖται διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν δυνάμει Νόμου καὶ μετ' ἀποζημιώσιν Ο. Ρ. 36.

Ἰδιοκτησίας α) ἔγγραφον δέον νὰ ἦ ἐν τῷ πλοίῳ Ν. Κ. 41· β) ξένης καταστροφή, βλάβη ἢ ζημίη πῶς τιμωρεῖται Π. Ν. 244—249. 251—253. 259—261. 264.

Ἰδιοκτήτου πλοίου α) ἐμπορικοῦ· β) πολεμικοῦ εὐθύνη

διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοίαρχου καὶ πληρώματος καὶ ἀπαλλαγῆ τῆς εὐθύνης καὶ ἐξαιρέσεις Ν. Κ. 30. 31· δικαιώματα 32. 34. 47· ὑποχρεώσεις 38.

Ἰδιοκτητῶν ἐργοστασίου παροχθίου ποταμῶν τὶς ὑποχρεώσεις εἰδική. Ο. Ρ. Π. Γ. 42.

Ἰδιοποιήσεις πῶς τιμωρεῖται α) ξένων τίτλων καὶ θέσεων Π. Ν. 130· β) παρασῆμων ξένων καὶ στολῶν 131.

Ἰδιοποιήσεις χρημάτων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ Διοικητοῦ δίδει χώραν εἰς δίκην κατ' αὐτοῦ Ο. Ρ. 46·

Ἰδιωτικοῦ Συμβουλίου α) μέλη τίνα Ο. Ρ. 382· β) καθήκοντα Ο. Ρ. Π. Θ'. 43· 80. 121. Γ. 11. 41. ΙΑ'. 1.

Ἰδιώτου α) καθήκοντα Ποιν. Δ. 27. 101· β) κατηγοροῦ ὀρισμὸς 8· δόλωσις 61. 68· παραίτησις 61. 62· ἐνέργειαι 62· καταδίκη εἰς ἀποζημίωσιν 131· 342· αἴτησις μετὰ δηλώσεως κατοικίας 167· ἀπομάρτυρις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου 205· πρόστιμον 342· γ) ὑποχρεώσεις νὰ πληρῶνῃ 3⁰/₀ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ διὰ πᾶν ἔγγραφον ἔγγραφέν παρ' αὐτοῦ ὡςδὴποτε ἄνευ χαρτοσήμου Ν. Χαρτ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1873. 26.

Ἱερατικῆς Σχολῆς α) σύστασις Καν. Σχ. Συν. Κεφ. Γ. 14· β) ὑπότροφοι 15.

Ἱερέως καὶ διακόνου I) μέλλοντος προσόντα· α) κανονικὴ ἡλικία (διακόνου 25 ἔτος, ἱερέως 30) καὶ σωματικὴ ἀκεραιότης· β) μαρτυρικὸν χρηστῆς διαγωγῆς τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς καὶ τοῦ Ἀρχιερέως τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἰσχύον διὰ τρεῖς μῆνας· γ) ἀποδεικτικὸν μαθήσεως τριετοῦς ἐν Ἑλληνικῷ Σχολείῳ· δ) γνῶσις Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς· ε) θέσις ὀρισμένη καὶ αἴτησις ἔγγραφος Κοινότητος, Μητροπολίτου ἢ Μονῆς. Ἐγκ. Πατρ. τῆς 25 Ἰουλίου 1880. Καν. Κεντρ. Ἐκπ. Ἐπ. Παρ. Α. 1—5· II) Πνευματικοῦ προσόντα· α) ἐμβρίθειαι καὶ καθεστηκυῖα ἡλικία· β) μαρτυρικὸν ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς καὶ ὑπηρεσία πενταετῆς ἐνοριακῆ· γ) γνῶσις ἱερῶν μαθημάτων

καὶ ἐξομολογηταρίου· δ) προτίμησις ἐγγάμου· ε) Κανονικὸν Πατριαρχικὸν ἐνταλτήριον γράμμα διορισμοῦ. Παρ. Β' 6—10· III) ὑποχρεώσεις πληρωμῆς 10 μόνον γροσιῶν καὶ οὐδενὸς πλέον εἰς τὸν κατὰ τόπον Ἀρχιερέα. Καν. Ἐπιχ. Πατρ. καὶ Ἀρχ. 10.

Ἱεροδικαστοῦ ἐκλογικὸν συμβούλιον Ο. Δ. 94· πρόσθετον ἄρθρον.

Ἱεροῦ δικαίου ἐπιστήμης ὀρισμὸς Α. Κ. 1.

Ἰθαγενείας Ὀθωμανικῆς I) κτήσεως τρόποι Α) ἡ γέννησις α) παρὰ γονέων ἢ μόνον πατρός Ὀθωμανῶν Ὑπηκόων Νομ. Ἰθαγ. τῆς 14 Σεβ. 1285. ἄρθ. 1· β) ἐν Τουρκίᾳ παρὰ ξένων ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ ζητήσῃ τὴν Ὀθωμανικὴν Ἰθαγενείαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ αἰτουῦντος· 2· Β) ἡ πολιτογράφησις α) τακτικὴ μετὰ διαμονὴν ἐπὶ πέντε συνεχῆ ἔτη δι' αἰτήσεως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. 3· β) ἔκτακτος, ἣν παρέχει ἀμέσως ἡ Κυβέρνησις εἰς ἀλλοδαποὺς διακεκριμένους. 4· II) ἀπωλείας Α) τρόποι α) πολιτογράφησις εἰς ἄλλο Κράτος μόνον δυνάμει Αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος ἐπιτρέποντος ταύτην 5 § 1· διότι ἡ ἄνευ αὐτοῦ γενομένη εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. § 2· β) ὑπηρεσία στρατιωτικὴ παρὰ ξένῳ Κράτει, ἂν θέλῃ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη. 6 § 1· Β) Συνέπειαι· α) ἀναγνώρισις ἢ μὴ τῆς μεταβολῆς ταύτης, ἂν μὴ προηγήθῃ ἄδεια ἢ ἂν ἡ Κυβέρνησις μὴ θέλῃ τοῦτο· β) ἀπαγόρευσις νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, ἂν δὲν προηγήθῃ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς πολιτογράφησιν § 2· γ) δὲν ἐπιτρέζει τὴν προτέραν ἰθαγενείαν τῶν τέκνων τοῦ μεταβαλόντος ἐθνικότητα 8· δ) ἀνικανότης κληρονομήσει Ὀθωμανὸν Ὑπήκοον ἰδὲ ἀλλοδαπὸς, Γαιῶν, Κληρονόμων· III) ἐπανακτήσεως δικαίωμα προσωπικὸν διὰ τὴν χήραν ἐκ γενετῆς Ὀθωμανίδα ὑπήκοον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς χηρείας αὐτῆς 7 § 1, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπὶ ἀκινήτων καὶ γαιῶν § 2· IV) τεκμήριον νόμιμον ἢ κατοικία

ἐν Τουρκίᾳ μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως 9. V) ἑξακρίθωσις παρὰ τοῦ ἐν τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ εἰδικοῦ γραφείου τῶν ἐθνικοτήτων ἐπὶ τῇ βίβλῃ τοῦ Νόμου τῆς 14 Σεβάλ 1285, τῆς Ἑρμηνευτικῆς Βεζ. Ἐγκ. τῆς 4 Σεφέρ 1286, τοῦ Κανονισμοῦ τῆς 17/29 Ἰουλίου 1869 καὶ τῆς κυριώδους ιδέας, ὅτι ὁ ρηθεὶς νόμος τοῦ 1285 δὲν ἔχει ὑπισθενεργὸν δύνναμιν, ὡς πρὸς δὲ τοὺς Ρώσσοις ἢ ἑξακρίθωσις χωρεῖ ἐπὶ τῇ βίβλῃ τῶν ἀπὸ 17 Ρέβιούλ Ἐβέλ καὶ 9 Σεβάλ 1286 Ἐγκυκλίων· ἰδὲ Ῥωσσιακῆς.

Ἰματισμὸν (Τὰ πρὸς) εἶναι ἀκατάσχετα Π. Δ. 274. § 2.

Ἰσοθίων δεσμῶν ποινὴ εἰς τί συνίσταται Π. Ν. 20· συνέπειαι 27. 30· κατὰ τίνων ἐφαρμόζεται 54.

Ἰσολογισμοῦ κατάρθεις καὶ διατυπώσεις Ε. Ν. 149· μὴ καταθέσεως συνέπειαι 290. § 4· ἐν ἐλλείψει σύνταξις τοιοῦτου παρὰ συνδίκων, εἰσηγητοῦ καὶ συγγενῶν 184—186.

Ἰσόμοιρος Ἐταιρία, ἰδὲ Ἐταιρία ἰσόμοιρος.

Ἰσονομίας παρχώρησις κατὰ τὸ Χάττι Σερίφ τοῦ 1839 καὶ Χάττι Χουμαγιούν τοῦ 1856.

Ἰσοπολιτείας δικαίωμα ὅλων τῶν Ὀθωμανῶν συνωδῆ τῷ Χάττι Σερίφ τοῦ 1839 καὶ Χάττι Χουμαγιούν τοῦ 1856.

Ἰστίων ῥήξις πρὸς κοινὴν σωτηρίαν ἀποτελεῖ κοινὴν ἀβερρίαν Ν. Κ. 245. § 3.

Ἰστοῦ ἀποκοπὴ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν εἶναι κοινὴ ἀβερρία Ν. Κ. 245. § 3.

Ἰχθύων κλέπτου τιμωρία Π. Ν. 224.

Ἰχθύων κυριότης ἐν αὐλακί Α. Κ. 1300· ἐν ποταμῷ διακριτέον, ἂν ᾖ ἢ ἐλεύθερος ἢ περιορισμένος, καθόσον κατὰ τῆς περιστάσεως ἀνήκει τῷ συλλαβόντι ἢ τῷ περιορισκῶντι 1301.